

voice ATHENS

*Καλό
Πάσχα!*

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
Μιλάει στη **Λίνα Στεφάνου**

ΜΟΝΙΚΑ
Μιλάει στον **Γιάννη Νένε**

ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΣ
Της **Ελένης Ψυχούλη**

La Pasteria

...όπως
νηστεία!

Το Menu Mediterraneo
στα καλύτερά του!

Η Σαρακοστή ήρθε και μαζί της έκανε και την εμφάνισή του το πολυπόθητο **Menu Mediterraneo**, των καταστημάτων **La Pasteria**.

Τα τελευταία χρόνια, οι λάτρεις της ιταλικής κουζίνας αναμένουν με ανυπομονησία τη διάθεση του νηστίσιμου menu, είτε νηστεύουν είτε όχι.

Οι καταξιωμένοι chefs της La Pasteria, Χρήστος Chavez και Βασίλης Ψυμούλης έχουν ετοιμάσει ένα ξεχωριστό menu, με γεύσεις της Μεσογείου, αποδεικνύοντας ότι η νηστεία μπορεί να είναι απόλαυση!

Pizza Marinara, Spaghetti Funghi Porcini a Portobello, Linguine con Cozze di Mare. Μπορεί να φαίνονται μόνο τρεις ονομασίες πιάτων αλλά είναι κάτι περισσότερο από αυτό. Για την μέση του τραπέζιού, η **Pizza Marinara** με σάλτσα φρέσκιας τομάτας, φρέσκια ρίγανη και λάδι με σκόρδο, αποτελεί το βασικό εναρκτήριο λάκτισμα, για να περάσουμε στη συνέχεια στις δύο νεοφερμένες pasta.

Όσοι δεν μπορείτε να αντισταθείτε στα μανιτάρια, το *Spaghetti Funghi Porcini a Portobello* είναι το πιάτο σας, με μανιτάρια Portobello και porcini, κρέμα καρύδας και μυρωδικά.

Και φυσικά μία pasta με μύδια, είναι η ιδανική επιλογή για πολλούς και ονομάζεται *Linguine con Cozze di Mare* με μύδια, πιπεριές, τσίλι, λευκό κρασί και μαϊντανό.

Για όσους αναζητούν κάτι από τα παλιά, οι κλασσικές νηστίσιμες συνταγές της La Pasteria όπως το *Gamberi Tropicana*, το *Ditali con Polpo e Pomodori* ή το *Tabule di Gamberi a Quinoa* είναι εδώ και φέτος για να χαρίσουν μοναδικές ιταλικές εμπειρίες ακόμα και τη Σαρακοστή!

Και μην ξεχάσετε να μπειτε στη online υπηρεσία **Take Away** της La Pasteria, στο www.lapasteria.gr για να παραγγείλετε τα αγαπημένα σας νηστίσιμα, με παραλαβή από το κατάστημα.

 La Pasteria
 lapasteria
www.lapasteria.gr

«Κοίτα τον νεαρό πίσω δεξιά που έχει γύρει στο παράθυρο. Έτσι είναι και ο Μάριος, Λουκουμάκι».

(Δύο θείες, μετρό Ευαγγελισμός, Παρασκευή πρωί)

Διάλογος μέσα σε ταξί με νεαρό οδηγό:

-Τι δουλειά κάνετε;
-Δημοσιογράφος.
-Πω πω, δεν θα σας συμπαθούν καθόλου οι διάσημοι, ε;

(Πέμπτη πρωί, Αμπελόκηποι - Κολωνάκι)

«Κυρία μου, για να μη σας κλέψω, έχετε ένα ευρώ;»

(Χρήστης στη Βαρβάκειο)

«Φράουλες είναι, κυρία μου, δεν είναι οικόπεδο!»

(Μανάβης και κυρία που κάνει παζάρια, Λαϊκή Ξενοκράτους)

«...και τον βλέπω ξαφνικά να κυκλοφορεί στο Κολωνάκι με σταράκια με στρας, ρε φίλε».

(Θυμωμένος γενειοφόρος στην παρέα του, Ηρακλειδών, Θησείο, Δευτέρα βράδυ)

«Περικυκλώστε με τώρα που λείπει ο μπαμπάς! Πάμε! Πάμε! Πάμε!»

(Σουρεαλιστής μανάβης, λαϊκή οδού Δωδώνης, Σεπόλια, Πέμπτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
panikoval500@gmail.com

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω ν' ανθίζεις

Σε βλέπω ν' ανθίζεις κι ας μην το παραδέχεσαι. Όλα σου φταίνε βέβαια, ο εκλογικός πόλεμος ανυπόφορος, η μέση σου πονάει από την καθιστική ζωή, ο άντρας των ονείρων σου αρχίζει να μοιάζει με εφιάλτη, το αφεντικό σου κάνει μπούλινγκ, ο μισθός δεν φτάνει για τίποτα, ο αδερφός σου είναι πλίθιος κ.λπ. κ.λπ. Ναι αλλά εγώ βλέπω πως έβγαλες τα ανοιξιότικα από την ντουλάπα, πολύ κόκκινο της τουλίπας και κίτρινο της μιμόζας εισέβαλε στο σπίτι. Κι αντί για τα συνήθη γλυκά, χτες μου έφερες μια ροζ μαργαρίτα. Τα 'χει πει ο Έλιος: «ο Απρίλης είναι ο πιο σκληρός μήνας γιατί γεννάει μέσα από την πεθαμένη γη τις πασχαλιές». Αλλά τις γεννάει...

Κανείς δεν αντέχει να κουβαλάει έναν νεκρό για πάντα, καλή μου. Ακόμα κι αν είναι ο ίδιος του ο εαυτός...

Καλή Ανάσταση, λοιπόν!

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Αχιλλέας Ραζής**, γεννήθηκε στη Μυτιλήνη το 1975, είναι ζωγράφος και εικονογράφος. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας στο Εργαστήριο του Χρόνη Μπότσογλου. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις σε Αθήνα και Λευκωσία. Από το 2016 ασχολείται παράλληλα και με την εικονογράφηση βιβλίων. Το βιβλίο «Μελάκ, μόνος» της Αργυρώς Πιπίνης τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου 2017. Πρόσφατα κυκλοφόρησε από τις εκδ. Καλειδοσκόπιο το silent book του «Είναι τέρας;» που τιμήθηκε από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου IBVY με το Βραβείο Εικονογράφησης. Μέχρι 22/4 μπορείτε να δείτε την ατομική του έκθεση «Εθνική Οδός» στην γκαλερί Σκουφά. *Περισσότερα στη σελ. 42.*

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΜΕΜΕ

-Τι θα κάνεις το Πάσχα;
-Ό,τι και ο Ιησούς. Θα βγω την Παρασκευή το βράδυ και θα γυρίσω τη Δευτέρα.

ΒΑΦΤΙΣΤΗΡΙΑ 2023

Όχι πια λαμπάδες.
Μόνο drones ζητάνε.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τρία πράγματα που σου έρχονται στο μυαλό όταν ακούς «Πάσχα στην Αθήνα»: Άγιοι Ισίδωροι Λυκαβηττού, Γαϊτάνος, διαφημίσεις Τζάμπο.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 2023

Κάθε μέρα ανακοινώνονται δύο ακόμα νέες συναυλίες.
Πότε θα τις προλάβουμε;

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΠΟΡΙΑ

«Μαμά, τα αρνιά ανασταίνονται;»

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΕ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

-Σερβίρετε ψάρια;
-Τους πάντες σερβίρουμε, καθίστε κύριε.

ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΝΕΛ ΣΤΟΝ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟ

«Μαύρη Ωρα»
(χειρότερο και από το «Κακιά Σκάλα»)

ΝΕΕΣ ΒΑΡΕΤΕΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

«Το ακούω», «το βλέπω», «η αλήθεια είναι ότι...», αντικατέστησαν το παλιό «δεν υπάρχει».

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ «ΑΝΟΙΓΜΑ» ΣΕ ΝΕΟΛΑΙΑ

Το cringe από αυτό βγήκε, να ξέρετε.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΝΤΕΑΚΙΑ ΜΕ ΣΕΝΑΡΙΟ

Σαν βιντεοταινίες των 80s.

ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΚΑΠΡΙ

Προσπέρασέ τα. Και κονταίνουν και παχαίνουν.

ΨΙΝΑΝΗΣ-ΠΑΝΙΑ

Very last century.

ΑΛΛΗΘΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Τι κάνεις;
-Σχεδόν θάμυα!

Σπίτι μου

Πρόγραμμα Στέγασης Νέων

**ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΕ
ΜΕ ΣΙΓΟΥΡΙΑ ΤΗ ΖΩΗ,
ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΣΠΙΤΙ.**

Σε συνεργασία με το

Πρόγραμμα «Σπίτι μου»

σου προσφέρουμε:

- ⊙ Άτοκο δάνειο για το 75% του ποσού
- ⊙ Προνομιακό επιτόκιο στο υπόλοιπο 25%
- ⊙ Έκπτωση 10% για επιλεγμένες αγορές στην ΙΚΕΑ, στα Public & MediaMarkt
- ⊙ 2πλάσιους go4more πόντους με κάθε συνεπή πληρωμή δόσης
- ⊙ Πιστωτική κάρτα χωρίς επιπλέον δικαιολογητικά

nbg.gr

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Αρ. Γ.Ε.ΜΗ. Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος Α.Ε.: 237901000

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Εργασίας
και Κοινωνικών Υποθέσεων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
HDB
HELLENIC DEVELOPMENT BANK

Η υποστηριζόμενη χρηματοδότηση πραγματοποιείται από το Πρόγραμμα «Σπίτι μου» που διαχειρίζεται η Ελληνική Αναπτυξιακή Τράπεζα Α.Ε. (Ε.Α.Τ.) με πόρους που χρηματοδοτούνται εξ' ολοκλήρου από τη Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης (Δ.Υ.Π.Α.) | dypa.gov.gr

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

5 μέλη απαρτίζουν την αρμόδια επιτροπή του Αρείου Πάγου υπό τον πρόεδρο Χρήστο Τζανερίκο, η οποία θα ήταν αρμόδια να αποφασίσει για το αν το κόμμα Κασιδιάρη θα έχει το δικαίωμα να κατέβει στις εκλογές. Ο πρόεδρος με δήλωσή του κατήγγειλε την κυβέρνηση για «δυσπιστία και έλλειψη εμπιστοσύνης αναφορικά με την άσκηση της διακριτικής μου ευχέρειας να ορίζω την (πενταμελή) σύνθεση του τμήματος του οποίου είμαι Πρόεδρος». Ήτοι θα αποφάσιζε πρακτικά και ουσιαστικά μόνος του. Θα τον ειδοποιούσαμε, αλλά παραιτήθηκε μετά την κατακραυγή συνταγματολόγων και πολιτικών.

27.579 αιτήσεις για ψήφο από το εξωτερικό κατατέθηκαν μέχρι το βράδυ της Μεγάλης Δευτέρας.

19.887 εγκρίθηκαν, ενώ απορρίφθηκαν 4.680. Υπό έλεγχο ήταν ακόμα 3.012 αιτήσεις. Φυσικά δόθηκε παράταση.

400 εκατ. δολάρια (370 εκατ. ευρώ) είναι το κόστος για την αγορά αναταρματικών πυραύλων Spike από το Ισραήλ, σύμφωνα με ανακοίνωση του Ισραηλινού Υπουργείου Άμυνας.

177.000 προπαραγγελίες σε μόλις 21 ημέρες, από τότε δηλαδή που ανακοινώθηκε η διαθεσιμότητα του T10X στο κοινό της χώρας, έχει δεχθεί η τουρκική αυτοκινητοβιομηχανία Togg, σύμφωνα με ανακοίνωση της ίδιας της εταιρείας. Προς όποιον Τούρκο δημοσιογράφο θέλει να αμφισβητήσει το νούμερο, η στήλη εύχεται καλό κουράγιο και καλή πατρίδα σύντροφε.

45.000 ευρώ είναι το κόστος της βασικής έκδοσης του Togg, γεγονός που το καθιστά εντελώς απαγορευτικό για τον μέσο πολίτη στην Τουρκία. Ο πρόεδρος του

2,5 κιλά είναι το στέμμα το οποίο θα φορέσει ο Βασιλιάς Κάρολος ο Γ' της Αγγλίας κατά την ενθρόνισή του στις 6 Μαΐου στο Αβαείο του Ουέστμινστερ. Επίσης θα φορέσει το δαχτυλίδι με τον σταυρό του Αγίου Γεωργίου, ενώ στη πομπή που θα ακολουθήσει θα κρατά ένα σκήπτρο και μια σφαίρα που αντιπροσωπεύει τη θρησκευτική εξουσία.

2.000 άτομα έχουν προσκληθεί στην τελετή, αριθμός που χαρακτηρίζεται ως μικρός.

260 ετών είναι η ολόχρονη άμαξα με την οποία θα επιστρέψει το βασιλικό ζεύγος, από το Αβαείο στο παλάτι. Η Ελισάβετ πάντως την είχε χαρακτηρίσει «ιδιαιτέρα άβολη». Ο βασιλιάς θα μεταβεί στο Αβαείο με υπερσύγχρονη ηλεκτροκίνητη άμαξα με κλιματισμό και ηλεκτρικά παράθυρα.

Αζερμπαϊτζάν, Ιλχάμ Αλίγιεφ, ήταν ο πρώτος ηγέτης ξένου κράτους που παρέλαβε το τουρκικό εξέλιξη και κατασκευής T10X. Πέσαμε από τα σύννεφα με την επιλογή του Αλίγιεφ.

1,8 εκατ. οχήματα θα παράξει το 2023 η Tesla.

57,68% ήταν ο επίσημος πληθωρισμός στην Τουρκία τον Ιανουάριο.

121,62% ήταν το ανεπίσημο αλλά προφανώς πιο ρεαλιστικό μέγεθος.

4,6% ήταν ο πληθωρισμός στην Ελλάδα τον Μάρτιο, έναντι της αύξησης 8,9% που είχε καταγράψει την ίδια περίοδο πέρυσι. Υπενθυμίζεται ότι τον Φεβρουάριο ο Δείκτης είχε τρέξει με ρυθμό 6,1%.

5,2% αύξηση κατέγραψε ο Γενικός

Πορτογαλία, το ίδιο δηλαδή με την Ελλάδα.

154,94 ευρώ (χωρίς ΦΠΑ) στοίχιζε το ίδιο καλάθι στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 2022. Τώρα δηλαδή είναι 0,29% φθηνότερο.

1,95% ακριβότερο είναι τώρα το καλάθι στην Ισπανία, σε σχέση πάντα με τον περασμένο Δεκέμβριο. «Η Ισπανία μειώνει το ΦΠΑ και εδώ η κυβέρνηση εξαπατά τους πολίτες με το market pass» ήταν η τοποθέτηση του ΣΥΡΙΖΑ στα τέλη Δεκεμβρίου.

250.000 επιβάτες αναμένεται να φύγουν από το λιμάνι του Πειραιά για το Πάσχα.

100% πληρότητα έχουν τα περισσότερα δρομολόγια, σύμφωνα με ρεπορτάζ του Mega.

70% έως 90% είναι η πληρότητα στους περισσότερους παραδοσιακούς προορισμούς, σύμφωνα με το Αθηνναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων.

7% μεγαλύτερος από πέρυσι (χρονιά ρεκόρ όλων των εποχών) είναι ο αριθμός των διαθέσιμων θέσεων στα συστήματα αεροπορικών εταιρειών για τη θερινή σεζόν 2023, σύμφωνα με τον επικεφαλής του Συνδέσμου Τουριστικών Επιχειρήσεων Γιάννη Ρέτσο.

2,4 δισ. ευρώ σε μερίσματα, που είναι και το υψηλότερο από το 2009 (δηλαδή το τελευταίο έτος πριν αρχίσει η μεγάλη οικονομική κρίση) αναμένεται να μοιράσουν φέτος οι εισηγμένες εταιρείες στο Χρηματιστήριο Αθηνών.

4,57 δισ. ευρώ κέρδη προ φόρων εμφάνισαν οι ελληνικές τράπεζες το 2022, έναντι ζημίας 4,44 δισ. ευρώ το 2021. Θα μπορούσαν να μειώσουν λίγο την κερδοφορία και να εξορθολογίσουν –έστω και λίγο– τις θεοπάλαβες χρεώσεις τους.

VERBA VOLANT

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

«*Ιδού τα αποτελέσματα της άθλιας δημοσιογραφικής στοχοποίησης των παιδιών μου! Πριν λίγο, κατατρομαγμένη η μικρή μου κόρη, που βρισκόταν μέσα στο σπίτι στην Πάρο, με ειδοποίησε ότι δύο άγνωστοι με φωτογραφικές μηχανές παραβίασαν την εξώπορτα και μπήκαν μέσα. Ειδοποιήσαμε αστυνομία*». Ο τομεάρχης διαφάνειας μάς ενημερώνει ότι η κόρη του τρόμαξε από τους παπαράτσι. Φρικτό το συναίσθημα. Χίλιες φορές καλύτερα τα τρικάκια και οι βαριοπούλες του Ρουβίκωνα, τον οποίο ουδέποτε κατήγγειλε το κόμμα του για επιθέσεις σε σπίτια πολιτικών του αντιπάλων.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

«*Ένα ταξίδι χιλιομέτρων αρχίζει με ένα βήμα. Καλή Ανάσταση*». Το πασχαλινό μήνυμα του ακρίτα βουλευτή εντάσσεται στην κατηγορία των motivational memes. Ακόμη και αν ποτέ αποτύχανε να εκλεγεί, θα ανοίγονταν μπροστά του μια λαμπρή καριέρα ως life coach.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΙΡΟΥ

«*Υπήρξα ζευγάρι με τον Τζακ Νικόλσον*». Φυσικά ο έρως χρόνια δεν κοπιά αλλά η εξομολόγηση της απόλυτης Ελληνίδας σταρ έχει κενά. Μεγαλύτερα μάλιστα από τα κενά στη μνήμη του τεράστιου Νικόλσον, ο οποίος από το 2013 ήδη έπασχε από Αλτσχάιμερ, οπότε δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει τον ισχυρισμό.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ

«*Όταν το μείζον είναι η πτώση του καθεστώτος Μητσοτάκη, του κράτους ΙΧ και η αποκατάσταση των θεσμών της Δημοκρατίας, οφείλεις να εκφράσεις όλους τους αντικαθεστωτικούς δημοκράτες. Το προεδρευτικό-αριστερό πρόσημο βασίζεται στο πρόγραμμα όχι στα πρόσωπα. #Αντιπυρρός #εκλογες2023*». Στιβαρή η τοποθέτηση του βουλευτή. Την ίδια ώρα ο Ευάγγελος αποδείκνυε τη δημοκρατικότητά του τουλάχιστον σε άπταιστα πολακικά: «*Τα ακροδεξιά κουντόμουτρα της Νέας Δημοκρατίας προτιμούν τον μονόλογο, χαρακτηριστικό της ιδεολογίας τους: "Αποφασίζομεν και διατάσσομεν"*».

ΜΑΙΡΗ ΒΥΤΙΝΑΡΟΣ

«*Ήμουν έξω μια μέρα και δεν με φλέπταρε κανείς*». Δεν πάει άλλο. Το μοντέλο ξέι ένα δράμα. Τι κάνει το κράτος;

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

«*Υπήρχαν κάποιοι φίλοι που ήταν θεωρητικά κρατούμενοι, κατηγορούμενοι για τρομοκρατικές επιθέσεις, οργανώσεις κ.λπ.*». Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων μιλά για τον τρόπο που φτιάχτηκε το γήπεδο μπόσκετ στον Κορυδαλλό και αρπάζει την ευκαιρία να εξηγήσει τον όρο «θεωρητικά κρατούμενος». Προφανώς δι' ασήμαντον αφορμή, όπως η τρομοκρατία.

Ενεργά «σταγονίδια» στις σκοτεινές κρύπτες του Αρείου Πάγου

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

«*Άρειος*», φιλοπόλεμος, οπαδός του Άρη, του Θεού που προκαλεί πόνο όπως οι Άρες, αλλιώς Ερινύες, που καταδιώκουν τον ένοχο. Τόπος δικαστηρίου με δικαστές τους Θεούς. Εκεί δικάστηκε ο Άρης για τον φόνο του γιου του Ποσειδώνα. Εκεί δικάστηκε και ο Ορέστης για τον φόνο της Κλυταιμνήστρας.

Αρειος Πάγος ή αλλιώς ο «Λόφος του Άρη». Κατά την παράδοση εκεί κατέφευγαν οι φονιάδες για να γλιτώσουν από τους συγγενείς των θυμάτων.

Από τη βεντέτα, δηλαδή. Θυμίζει τόσο πολύ του πέτρινους πύργους χωρίς παράθυρα στην Αλβανία όπου καταφεύγουν οι φονιάδες επικαλούμενοι τον θεσμό του «Κανούν», του κώδικα τιμής, την «Μπέσα». Πρόκειται για τη διασφάλιση ασύλου τελικά αλλά με την προϋπόθεση ότι ο φονιάς απαρνείται την ίδια τη ζωή, παραμένοντας στα σκοτάδια της κλειστής λιθοδομής, χωρίς να ξαναδεί το φως του ήλιου, μέχρι τον θάνατό του. Εικόνες μίας αρχέγονης περιόδου που φθάνουν μέχρι τις μέρες μας. Μία συγκλονιστική καταγραφή στο αριστούργημα «*Ρηγαμάτες Απριλίου*» του Ισμαήλ Κανταρέ.

Λέξη που αρχίζει από άλφα και ρο, στην ελληνική εμπειρία συχνά την έννοια της πληγής, του τραύματος, τελικά του πόνου που προκαλεί. Έστω και αν πρόκειται για καλό. Το άροτρο που πληγώνει σχίζοντας τη γη, το αρδευτικό που έχει χαράξει τη γη, το άρπαξ και τελικά ο Άρης αφού πόλεμος Πατήρ Πάντων. Δεν θα μπορούσαν να ξεφύγουν από την ακρίβεια της ετυμολογίας κάποια μέλη του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, τα οποία τόλμησαν να επιβεβαιώσουν με την προέλευση της ονομασίας του θεσμού που υπηρετούν ή που υπηρέτησαν αλλά ταυτόχρονα να προκαλέσουν τις Ερινύες της δημοκρατίας. Διότι ως γνωστόν, η republic, η δημοκρατία, διατηρεί στο οπλοστάσιο του μηχανισμού αυτοάμυνας της όσα όπλα εμπιέρονται στη φαρέτρα της Νεμέσεως.

Ο κ. Αναστάσιος Κανελλόπουλος, πρώην αντιπρόεδρος του συγκεκριμένου Σώματος και ο μέχρι τη Δευτέρα που μας πέρασε αντιπρόεδρος Χρήστος Τζανερίκος, πρώην ανώτατοι δικαστικοί και οι δύο, πρωταγωνιστούν σε μία παράσταση η οποία θα μπορούσε να εξελισσόταν ως εφιαλτικό σενάριο στα χρόνια της ωρίμανσης της Γαλλικής Επανάστασης.

Εξελίσσεται, ωστόσο, στα χρόνια της ωρίμανσης της Ελληνικής Δημοκρατίας, μόλις 49 χρόνια από τη Μεταπολίτευση. Εντός του

ανώτατου θεσμικού οργάνου της κατά το Σύνταγμα ανεξάρτητης Δικαστικής Εξουσίας, δύο φωνές, η μία προφανώς ακροδεξιό-ναζιστική, του συνταξιούχου πλέον κ. Κανελλόπουλου, ιδρυτή του «ΕΝΑ», και η άλλη φωνή του κ. Τζανερίκου, εν είδει ενεργού «σταγονιδίου».

Πόσοι άλλοι άραγε βρίσκονται εκεί, κρυμμένοι πίσω από τις σκιές και τις σκοτεινές κρύπτες της πολύ συχνά, έως και διαχρονικά, ερεβώδους Ελληνικής Δικαιοσύνης; Κάτι σαν εκείνους του «πρωταγωνιστές», τους μυστηριώδεις ενοίκους των πέτρων πύργων, του Ισμαήλ Κανταρέ που κινούνται μόνο στο σκοτάδι όπου τους καταδίκασε η ενοχή τους.

Λίγες εβδομάδες πριν από τις εκλογές, η ακροδεξιά του Κυρίου και όχι απλώς η δεξιά του, κατά τον Μακαριστό Χριστόδουλο, αποφάσισε να εκδηλωθεί σε έναν από τους θεμελιώδεις θεσμούς ενός σύγχρονου, δημοκρατικού κράτους, που είναι η ανώτατη βαθμίδα της δικαιοσύνης. Εμπειρέει, είναι η αλήθεια, αυτή η εκδήλωση ιδεολογικού αυτοπροσδιορισμού μία μεταφυσική διάσταση, μόνο και μόνο διότι χρονικά συμπίπτει σχεδόν με την Εβδομάδα των Παθών. Άραγε πόσοι είναι εκείνοι εντός της εκκλησιαστικής ιεραρχίας που το τελευταίο τριήμερο αναφώνησαν δις και τρις «Ωσαννά» και όχι λόγω της Κυριακής των Βαΐων βεβαίως. Αλλά λόγω της τοποθετήσεως του Ανώτατου Δικαστικού και Προέδρου του Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου ως προς την επιπρόσθετη νομοθετική ρύθμιση που κατέβασε η κυβέρνηση για το θέμα του κόμματος Κασιδιάρη.

Όλα τα παραπάνω θα μπορούσαν να ήταν ακόμη και απειλητικές προειδοποιήσεις για τα επερχόμενα. Μία πρόγνωση ως προς τις ενδεχόμενες διεργασίες τις οποίες θα αντιμετωπίσει, αργά ή γρήγορα, η ελληνική κοινωνία. Μία βιαιότερη του αναμενομένου και ενδεχομένως αμεσότερη χρονικά μετάταξη του πολιτικού σκηνικού σε ένα ακροδεξιό σχήμα διακυβέρνησης. Με μία διαφορετική ερμηνεία των συνταγματικών επιταγών. Και όλα αυτά με τη σύμφωνη γνώμη ενός σημαντικού τμήματος της δεξαμενής ψηφοφόρων αλλά και κάποιων θεσμικών παραγόντων που θα βρίσκονται σε νευραλγικές θέσεις.

Κοιτάξτε με προσοχή τι συμβαίνει στις ΗΠΑ με τον κομβικό ρόλο του Ανώτατου Δικαστηρίου αλλά και την πολιτική συμπεριφορά θεσμικών παραγόντων όπως του κυβερνήτη του Τέξας. Πρόκειται για την υπόθεση απονομής χάριτος σε έναν ακροδεξιό, πρώην στρατιωτικό, που σκότωσε εν ψυχρώ διανοητές στη μέση του δρόμου. Πράγματα πρωτόγνωρα, πρωτοφανή για μία Δυτική Δημοκρατία. Πράγματα που συμβαίνουν όμως και εντάσσονται πλέον στην καθημερινότητα των πολιτών. Πράγματα που συμφιλιώνουν τους πολίτες με μία πολιτική οπτική, καταδικασμένη από τη μεταπολεμική ιστορία, η οποία επανέρχεται εν είδει πλημμυρίδας.

Είναι απόλυτα σίγουρο πως μία μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας διαβάζοντας τις παραπάνω γραμμές θα μειδιάσει σαρκάζοντας. Είναι πολύ δύσκολο να αποδεχθείς πως ο κίνδυνος της ακροδεξιάς εκτροπής είναι ορατός και άμεσος. Είναι ακόμη δυσκολότερο να δεχθείς πως εικόνες που έχουν πληγώσει το συλλογικό μας υποσυνείδητο είναι πολύ πιθανόν να επαναληφθούν μπροστά στα μάτια μας.

Θυμίζουμε πως πριν από ελάχιστα χρόνια ήταν κάποιοι κύκλοι του Αρείου Πάγου οι οποίοι δεν «εύρισκαν» ειδική αίθουσα για την εκδίκαση της υπόθεσης της Χρυσής Αυγής. Ποιος δεν θυμάται τις δυσεξηγήτες καθυστερήσεις. Έπρεπε να φθάσει το θέμα στα πρωτοσέλιδα για να βρεθεί επιτέλους αίθουσα.

Η παραίτηση του Χρήστου Τζανερίκου δεν θα πρέπει να λειτουργήσει εφησυχαστικά. Ανεξάρτητα από το εάν και κατά πόσο οι κυβερνητικοί χειρισμοί στο θέμα του κόμματος Κασιδιάρη είναι πολιτικά επαρκείς και συνταγματικά σύννομοι, ας μη διαφεύγει της προσοχής το γεγονός πως μία επαρκής εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας εξαρτάται από το ποσοστό ενσωμάτωσης της υπερδεξιάς ψήφου.

Αυτήν τη σχέση άμεσης εξάρτησης μίας ευρείας εκλογικής νίκης της παραδοσιακής κεντροδεξιάς από ένα υπερσυντηρητικό κοινό, τη γνωρίζουν πολύ καλά οι «καθοδηγητές» του ακροδεξιού πολιτικού χώρου. Η Νέα Δημοκρατία επικρατεί κατά κράτος του συνόλου κεντροαριστεράς - αριστεράς μόνον

όταν καταφέρνει να ακυρώσει την ευρεία πολιτική παρουσία της ακροδεξιάς. Μία ειλικρινής ανάλυση των εκλογικών αποτελεσμάτων της κυβερνώσας παράταξης στις αναμετρήσεις όπου θριάμβευσε θα αποδείκνυε του λόγου το αληθές. Η ενσωμάτωση μέρους της κεντρικής ψήφου αποτελεί δεύτερη στη σειρά αλλά όχι επαρκή αναγκαία συνθήκη.

Στη μυθολογία όλα είναι εφικτά. Ακόμη και η παραδειγματική τιμωρία των ενόχων. Στις σύγχρονες Δημοκρατίες η παραδειγματική τιμωρία των ενόχων δεν είναι καθόλου αυτονόητη. Εξαρτάται από συσχετισμούς, ερμηνείες των νόμων και την καλή διάθεση θεσμικών φορέων. Στη μυθολογία ακόμη και με τη θεία ψήφο αποκαθίσταται η έννοια του Δικαίου και επιτυγχάνεται πλειοψηφία στην υπάρχουσα παραλυτική ισοψηφία και έτσι ο ήρωας Ορέστης, ο μητροκτόνος, αθλώνεται. Στη σύγχρονη Δικαιοσύνη τίποτε δεν μπορεί να είναι αυτονόητο. Ούτε καν η προαπαιτούμενη θωράκιση της δημοκρατίας από κάθε ορατή ή αόρατη απειλή. Αυτός είναι προφανώς ο λόγος για τον οποίο συμπεριλήφθη από τον σοφό συντάκτη του ως πρόνοια του Συντάγματος και η πασίγνωστη πλην όμως ξεχασμένη παρατήρηση πως «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία». **A**

**ΠΡΙΝ ΑΠΟ
ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΙ
ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ
ΠΑΓΟΥ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ
ΔΕΝ «ΕΥΡΙΣΚΑΝ»
ΕΙΔΙΚΗ ΑΙΘΟΥΣΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΤΗΣ
ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ**

ONASSIS STEGI

M—POWER FESTIVAL

ΕΝΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ,
ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΡΙΟ
ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ
ΜΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

26—29.04.2023
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ — ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ — ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ
europe
beyond
access

ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
Με συγχρηματοδότηση από το
πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη»
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ONASSIS.ORG

Σχολικός εκφοβισμός Κάτω από το χαλί της υποκρισίας

Του ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Πάνε 4 χρόνια τώρα που ένας μαθητής, κάπου στην Αθήνα, αποφάσισε να βάλει τέλος στη ζωή του. Κρεμάστηκε από το μπαλκόνι του σπιτιού του, διότι σύμφωνα με το σημείωμα που άφησε, δεν άντεξε το bullying που του έκαναν οι συμμαθητές του. Είχε τη δύναμη να απαγχονιστεί αλλά δεν είχε τη δύναμη να τους αντιμετωπίσει. Οποία μοναξιά, οποία απόγνωση! Είναι εδώ που η κοινωνία, το εκπαιδευτικό σύστημα, το σχολείο, η οικογένεια, οι φίλοι αποτυγχάνουν. Μια τρυφερή ψυχούλα πέταξε για το επέκεινα και είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι. Τι απομένει; Υπάρχει σωτηρία;

Αυτά που έγραφα το μακρινό 2018 ήρθαν και πάλι στην επιφάνεια, όταν διάβασα για ένα ακόμα περιστατικό σκληρού σχολικού εκφοβισμού και μάλιστα σε πολύ καλό ιδιωτικό σχολείο της Αττικής. Όχι σε κάποια δύσκολη, υποβαθμισμένη περιοχή, σε κάποιο «εγκαταλελειμμένο» δημόσιο σχολείο, αλλά στο ακριβώς αντίθετο. Και αναρωτιέμαι πώς ξέφυγε η κατάσταση; Πώς το ίδιο το σχολείο δεν το πήρε χαμπάρι για να το σταματήσει; Πώς δεν μπήκαν σε λειτουργία τα λογικά αντανακλαστικά; Πού χάθηκε το μέτρο και ποιος έχει την ευθύνη;

Χρόνια τώρα στα Γυμνάσια και τα Λύκεια, βγαίναμε στα διαλείμματα να κάνουμε τη λεγόμενη «εφημερία» στο προαύλιο και τους διαδρόμους. Μην πέσουν, μην χτυπήσουν, μην τσακωθούν, μην πηδήσει τα κάγκελα κανένας εξωσχολικός και ταπειράξει, μη γίνουν ζημιές, μην καπνίζουν, μην κάνουν χρήση ουσιών. Και αμέσως είχαμε εικόνα. Μόλις έβλεπες ένα παιδί μόνο του σε μια γωνιά της αυλής και το ξανάβλεπες και την επόμενη, καταλάβαινες ότι κάτι τρέχει. Κάτι το απασχολούσε ή μήπως κάποιους φοβότανε; Ήταν άρρωστο, είχε οικογενειακά προβλήματα, ήταν απογοητευμένο από κάτι ή με κάποιους είχε τσακωθεί; Και αμέσως το πλησίαζες. Διήνη αδιάφορα και χαλαρά έπιανες κουβέντα, το ανέκρινες με τον τρόπο σου. Και μετά ρωτούσες τους συναδέλφους, τον υπεύθυνο της τάξης, ενημέρωνες τον ψυχολόγο του σχολείου – να έχουμε πια ψυχολόγους –, το συζητούσες με τον διευθυντή μέχρι να φτάσεις να φωνάξεις τους γονείς. Πάντως δεν το άφηνες να περάσει έτσι, δεν έκανες τον «Κινέζο». Και όταν ανακάλυπτες ότι τρέχει κάτι σοβαρό δεν το έσπρωχνες κάτω από το χαλί. Άνοιγες θέμα. Με αυτή την απλή και αυτονόητη τακτική προλάβαινες τα χειρότερα.

Όλα πάντοτε ξεκινάνε από λεκτικό bullying για να καταλήξουν στη χειροδικία. Και γιατί όχι και στο βασανιστήριο. Όλα τα «παιχνίδια» έχουν πίστες. Ποτέ δεν είναι απλό παιχνίδι, μια πλάκα, μια καζούρα μεταξύ φίλων για την ομάδα που έχασε ή για ένα δεσμό που δεν περπάτησε. Είναι κάτι πιο σκοτεινό και απειλητικό, είναι η στοχοποίηση. Αν οι θύτες επιμείνουν, αν είναι πολλοί και ιδιαίτερα σκληροί, τότε καταλήγει να γίνει εφιάλτης. Διότι είναι κάθε μέρα, επί 6 ώρες, επί 5 ημέρες την εβδομάδα, επί 8 μήνες τον χρόνο. Και όχι μόνο μέσα στο σχολείο αλλά και το απόγευμα στο φροντιστήριο, στη βόλτα, στο πάρτι. Δεν σε αφήνουν σε κλωρό κλαρί.

Είναι η εξουσιαστική λογική των θυτών, ότι σε «έχουν». Τους ανήκεις, σε διαφεντεύουν, μπορούν να σε τρελάνουν, να σε χτυπήσουν, να σε σημαδέψουν, να σε ξεφτιλίσουν. Και είσαι μόνος σου. Το πιθανότερο είναι ότι και οι φίλοι σου τους φοβούνται και δεν θέλουν να μπλέξουν. Ίσως πάλι να μην έχεις πολλούς φίλους και γι' αυτό έγινες στόχος. Και ντρέπεσαι να το πεις στους γονείς σου μη σε χαρακτηρίσουν οι άλλοι ως κότα, που φώναξε τη μάνα σου να καθαρίσει. Αλλά δεν τολμάς να τους πας και στον γυμνασιάρχη, διότι θα σε πουν «καρφί» και θα το κάνεις ακόμα χειρότερο. Θα σε κατασπαράξουν. Ζεις μια κόλαση χωρίς κανέναν λόγο. Και είσαι απροστάτευτος.

Όσα αναφέρω είναι συνήθη σε όλα τα σχολεία. Ναι, υπάρχουν δεκαπεντάχρονα και μεγαλύτερα που φέρονται έτσι. Έχουν γραφτεί τόμοι για τον σχολικό εκφοβισμό, τους τρόπους και τις

τακτικές και τα παντός είδους ελατήρια - ρατσιστικά, οικονομικά σεξουαλικά, οπαδικά κ.λπ. Εδώ και χρόνια έχει προστεθεί και ο διαδικτυακός σχολικός εκφοβισμός (*cyber bullying*) που σήμερα κάνει θραύση. Και αφορά κορίτσια και αγόρια. Αλλά αν ο θύτης δεν σε αγγίζει, ώστε να νιώσει την απτή ικανοποίηση ότι σε ελέγχει, δεν πονάει. Και οι θύτες πηγαίνουν πάντοτε πολλοί εναντίον ενός. Είναι χουλιγκάνικη τακτική με ολοκληρωτικά, φασιστικά χαρακτηριστικά της απόλυτης εξουσίας που κάνουν το θύμα να νιώθει απόλυτα παγιδευμένο και έρμαιο των διαθέσεών τους. «Του κατέβασαν και το παντελόνι» διαβάζω. Φυσικά τα σεξουαλικά χαρακτηριστικά δεν θα μπορούσαν να λείπουν. Για να μη γράψω ότι είναι κυρίαρχα σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Και το σχολείο τι κάνει; Ξέρει, δεν ξέρει ή αδιαφορεί; Ασχολείται ή κοιτάζει τη δουλειά του; Ή μήπως είναι κι αυτό στα καθήκοντά του; Ή μήπως δεν θέλει να μπλέξει; Θυμάμαι κάποτε σ' ένα σχολείο που, όποτε φώναζαν τους γονείς για τις «σκανταλιές» του παιδιού τους, εκείνοι έκαναν ότι τηλεφωνούσαν επί τόπου στο υπουργείο για να καταγγείλουν τους καθηγητές που συκοφαντούσαν το παιδάκι τους. Και φυσικά έφευγαν λέγοντας στον διευθυντή ότι θα τον στείλουν, που αλλού; Μα στον Εβρο. Το σχολείο ξέρει. Μην πιστέψετε ποτέ και επ' ουδενί ότι οι καθηγητές δεν ξέρουν. Το πρώτο που ξέρει είναι το σχολείο. Όταν πρόκειται για ένα συστηματικό γεγονός βίας και εκφοβισμού που εμπλέκονται πολλοί, φυσικά και ξέρει. Και είναι στο χέρι του να το αφήσει να συνεχίζεται ελπίζοντας ότι θα σβήσει ή να επέμβει και να το λύσει. Όπως ξέρει και τον βαθμό βαρβαρότητας του γεγονότος. Μια απλή πλάκα ή κανονικό λεκτικό και σωματικό bullying; Ξέρει βέβαια ότι μπορεί και να βρεθεί μπλεγμένο σε δικαστικές ιστορίες, αν θελήσει να το σταματήσει. Αλλά αυτό είναι το τίμημα του λειτουργήματος. Οι περισσότεροι το αποφεύγουν.

Μια λύση του δράματος είναι η αλλαγή του σχολικού περιβάλλοντος. Αλλά ο νόμος εδώ προστατεύει τον θύτη μιας και, αν δεν θέλει να φύγει, θα είναι πολύ δύσκολο για το σχολείο να αποδείξει ότι είναι αναγκαίο. Γι' αυτό συνήθως εγκαταλείπει το θύμα, αλλάζει σχολείο, υποχωρεί, κρύβεται και αν είναι τυχερό κάπου εκεί τελειώνει ο εφιάλτης του, διότι οι θύτες θα βρουν άλλον του χεριού τους να συνεχίσουν το έργο τους. Εκτός αν τα πράγματα εκτραχυνθούν, επέμβει η αστυνομία, όπως έγινε στο πρόσφατο γεγονός, και η υπόθεση γίνει viral – πράγμα σπάνιο, αφού συνήθως όλα διευθετούνται άτυπα και «φιλικά». Κάτω από το βρομερό χαλί της υποκρισίας. Μόνο που μένουν ουλές, βαθιές πληγές στις ψυχές των θυμάτων που θα τις κουβαλάνε ως φορτίο για πολλά χρόνια, ίσως για πάντα.

Ο σχολικός εκφοβισμός παρά τα όσα αντίθετα λέγονται δεν είναι και τόσο κατακριτέος για πολλούς. Αποτελεί ένα ακόμα δείγμα εκβαρβαρισμού και λουμπενοποίησης ικανού μέρους της κοινωνίας. Και γι' αυτό πολλαπλασιάζεται ραγδαία. Σχεδόν θεωρείται ως εκδήλωση νεανικής βίας με αντισυνημικό χαρακτήρα και συμπορεύεται με την πολιτική και την οπαδική βία. Δεν θεωρείται κάτι για το οποίο αυτός που τον ασκεί θα πρέπει να ντρέπεται. Θεωρείται μαγκιά, νταπλίκι, επίδειξη δύναμης, καλαμπούρι και δυστυχώς γίνεται αποδεκτός από πολλά παιδιά. Εδώ ακούς συχνά το φρικαλέο «αφού το θύμα είναι ανήμπορο, καλά να πάθει».

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι μια μαύρη σελίδα της σχολικής ζωής. Οι εκπαιδευτικοί έχουν δύναμη και μπορούν να τον σταματήσουν. Μπορούν να τον συντρίψουν. Δεν είναι θέμα μόνο της πολιτείας, είναι πρωτίστως θέμα της σχολικής κοινότητας. Αρκεί να υπάρχει η ανάλογη πολιτική βούληση, η διάθεση να σπάσουν αυγά και η απόφαση να επέμβουν δραστικά, κύρια και έγκαιρα εκεί όπου συμβαίνει. Διότι και οι θύτες παιδιά είναι, θύματα της ιδεολογίας της βίας και κάποιοι πρέπει να φροντίσουν για τη σωτηρία τους. Αν δεν το κάνουν οι γονείς τους, ας το κάνουν οι δάσκαλοι. Αν έχουν βέβαια την αίσθηση της αποστολής. **A**

ΒΑΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Η καθηγήτρια Φιλοσοφίας εξηγεί στην ATHENS VOICE

«*Τελικά χαίρομαι για αυτό που συνέβη*». Στο πρόσωπο της Βάνας Νικολαΐδου-Κυριανίδου σχηματίζεται ένα χαμόγελο ικανοποίησης, ότι πέτυχε κάτι που αξίζει. Απέναντί μου έχω έναν άνθρωπο που από το πουθενά βρέθηκε να πρωταγωνιστεί σε σειρά από ρεπορτάζ, καθώς είχε υποπέσει στο... λάθος να κάνει repost μία ανάρτηση στο Facebook που ενόχλησε κάποιες ακροαριστερές φοιτητικές παρατάξεις. Δέχθηκε προπηλακισμούς, έξω από το γραφείο της, μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας, μέσω διαδικτύου. Όπως λέει, επέλεξε να μην υποχωρήσει, να υψώσει ανάστημα και εν τέλει να δράσει διά του παραδείγματος. Βρισκόμαστε σε ένα καφέ της Φωκίωνος Νέγρη, η ίδια το έχει επιλέξει διότι η ευρύτερη περιοχή είναι η γειτονιά της παιδιόθεν. Μεγάλωσε σε δρόμους γύρω από την πλατεία Αμερικής – στο σπίτι τους στην Αχαρνών, την επομένη που τα τανκς μπήκαν στο Πολυτεχνείο το 1973, βρισκόταν με τους γονείς της στο μπαλκόνι. Από κάτω πέρασαν φοιτητές με μία ελληνική σημαία, που έψαλαν τον εθνικό ύμνο. Χειροκρότησαν. Από πίσω ακολουθούσε ένα τανκ, ένας φαντάρος άνοιξε πυρ. Η 15χρονη –τότε– Βάνα έζησε την εφηβεία της με σημάδια από σφαίρες στο μπαλκόνι.

Αρκετές δεκαετίες μετά είναι καθηγήτρια Πολιτικής Φιλοσοφίας και πρόεδρος του Τμήματος Φιλοσοφίας του ΕΚΠΑ. Η κ. Νικολαΐδου-Κυριανίδου (έχει διπλό επώνυμο διότι ο πατέρας της ήταν Αιγυπτιώτης από την Κάσο) κάνει repost μία ανάρτηση του... γράφοντος.

Όταν έγραφα το επίμαχο κείμενο δεν μπορούσα να φανταστώ τι θα προκαλέσει. Ούτε η ίδια όταν το έκανε share. «*Η ξαφνική αυτή δημοτικότητα με τρόμαξε λίγο, όχι όμως όσο θα ήταν αναμενόμενο. Δεν λειτουργούσα ως Βάνα, ένιωσα ότι εκπροσωπώ μία ιδέα. Εκεί βγήκε η Αρεντ από μέσα μου – δεν έχει σημασία ποια είσαι, εκπροσώπησε αυτό που πιστεύεις για να γίνουν κοινωνικοί και οι άλλοι*» λέει, επισημαίνοντας ότι «*από τα 29 μου χρόνια "κάνω παρέα" με την Αρεντ, είναι η αδερφή ψυχή μου*».

Το... φαινόμενο της πεταλούδας

Η συνάντησή μας έχει ενδιαφέρον – δύο άνθρωποι που δεν γνωρίζονταν μέχρι εκείνη τη στιγμή βρέθηκαν στο επίκεντρο ενός γεγονότος με μόλις διαστρέβλωση, αλλά και ουσία στον πυρήνα του. Ακούσι οι πρωταγωνιστές σε ένα... φαινόμενο της πεταλούδας α λα ελληνικά, με αιχμηρές παθογένειες του εγχώριου πανεπιστημιακού σύμπαντος. Τι έγραφα στην ανάρτηση; Κοντολογίς, σπληνίτσα την υβριστική συνθηματολογία κατά των πολιτικών σε διαδηλώσεις και γήπεδα, μετά την τραγωδία των Τερμών, εκτιμώντας ότι αυτός ο δηλητηριώδης μηδενισμός οδηγεί σε επικίνδυ-

-ΚΥΡΙΑΝΙΔΟΥ «Δεν έχει σημασία ποια είσαι, αλλά αυτό που πιστεύεις»

που δέχθηκε σειρά προπηλακισμών στο ΕΚΠΑ, λόγω μίας ανάρτησης στο Facebook, γιατί αποφάσισε να αντιδράσει χωρίς φόβο και πώς τελικά κατάφερε να νικήσει

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

νες ατραπούς – στο πρόσφατο παρελθόν είδαμε να επωάζεται το αυγό του φιδιού. Φοβήθηκα την πιθανότητα επανάληψης κι αυτό τόνισα. «Θα ήθελα να είχα γράψει εγώ αυτό το κείμενο, συμφωνούσα απολύτως», σημειώνει η καθηγήτρια και γελάει όταν της λέω ότι απέναντί της έχει την... πέτρα του σκανδάλου.

Ρωτώ γιατί θεωρεί ότι ενόχλησε το post.

«Κούμπωνε με διάφορες πεποιθήσεις, για τις απόψεις μου για το πανεπιστήμιο, που τις λέω ανοιχτά στο αμφιθέατρο, αλλά πιστεύω ότι μου το φυλάγανε για τον Πούτιν». Η ίδια είχε πρωτοστατήσει στο να αφαιρεθεί από τον Ρώσο πρόεδρο ο τίτλος του επίτιμου διδάκτορα του ΕΚΠΑ. Επίσης, «μου τη φυλάγανε και για το ότι είχα ανοίξει μία αίθουσα για να γίνει η ορκωμοσία, διότι είχαν κατάληψη. Αυτοί κλειδώνουν και φεύγουν – είχαν κλειδαμπάρωσε την αίθουσα, πήγαμε σε διπλανό κτίριο, ήρθαν άνθρωποι από την επαρχία, έκανα την ορκωμοσία στο διδασκαλείο».

Η ανάρτηση εξοργίζει ακροαριστερές παρατάξεις κι αρχίζει να ξετυλίγεται το κουβάρι. Βγάζουν ανακοίνωση, φτιάχνουν πανό, ζητούν την αποπομπή της καθηγήτριας. Το μεσημέρι της Δευτέρας, κι ενώ η κ. Νικολαΐδου-Κυριανίδου είναι έτοιμη να λάβει μέρος σε μία διαδικασία πιστοποίησης τμήματος –τέσσερις καθηγητές από πανεπιστήμια του εξωτερικού την περιμέναν– περί τα 50 άτομα περικυκλώνουν το γραφείο της, δεν την αφήνουν να φύγει, κραυγάζουν ότι είναι εχθρός των φοιτητών, εχθρός της κοινωνίας, εγκάθετη της δεξιάς. Οι άνθρωποι που την έχουν περικυκλώσει είναι ηλικίας από 20 έως 30+ ετών: «Δεν ήταν από το τμήμα μου, ήταν από άλλα τμήματα, από την Ιατρική, κάποιοι από τη Θεσσαλονίκη. Και δεν ξέρω καν αν κάποιοι ήταν πράγματι φοιτητές». Η ίδια παραμένει ψύχραιμη, προσπαθεί εις μάτην να μιλήσει. «Ένας μου είπε ότι "παρακολουθούμε τι γράφεις, πρόσχετε τι αναρτάς". Απάντησα: ό,τι θέλω, όπου θέλω, όποτε θέλω...».

Πώς ένιωσε εκείνη τη στιγμή; «Αυτό που υπερίσχυσε ήταν η οργή για αυτό που έβλεπα να συμβαίνει σε ένα πανεπιστήμιο – για τη διαστρέβλωση, για το ότι υπάρχουν άνθρωποι που λένε ότι θα με προπηλακίζουν διότι δεν τους αρέσει αυτό που λέω. Αυτό με εξόργισε πάνω απ' όλα...». «Είχα θυμώσει με τον φασισμό που βίωνα» σημειώνει, υπογραμμίζοντας ότι εκείνη τη στιγμή δέχταν εκφοβισμό και τρομοκράτηση προκειμένου την επόμενη φορά να σκεφτεί τι θα πει και τι θα πιστεύει. «Δεν είχα θυμό σε προσωπικό επίπεδο, επειδή βρίζουν εμένα. Δεν το πήρα ποτέ προσωπικά. Με ενδιέφερε αυτό που βίωνα ως πολίτης και ως πανεπιστημιακός δάσκαλος μέσα στο πανεπιστήμιο, καθόλου ως Βάνα».

Χούντα και Ολοκαύτωμα

Τα παραπάνω λόγια έρχονται σε πλήρη συνάφεια με δύο εμπειρίες που την έχουν διανοητικά: η χούντα και το ολοκαύτωμα. Τη δικτατορία την έζησε στην εφηβεία της. Όταν έγινε η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν 15 ετών και με μία φίλη της είχαν κανονίσει να μπουν στο ιστορικό κτίριο – τους πρόλαβαν τα τανκς. Στο σπίτι «ακούγαμε το σταθμό του Πολυτεχνείου, την DW, ο πατέρας μου έκλεινε πόρτες-παράθυρα κι ακούγαμε. Η αίσθηση που μου έχει μείνει από την χούντα είναι η φρίκη της ανελευθερίας», λέει και προσθέτοντας ότι «διαβάζαμε Νερούντα και Ρίτσο κρυφά, ανταλλάσσαμε τα βιβλία στις τουαλέτες».

«Μεγάλωσα σε ένα καθεστώς φόβου, για αυτό είμαι τόσο ευαίσθητη στους τραμπουκισμούς και τους προπηλακισμούς, στις προσπάθειες εκφοβισμού. Όταν έγινε το πραξικόπημα ο πατέρας μου ήταν ανώτερος υπάλληλος του ΟΣΕ, ήταν κεντρικός, δεν ήθελε να πάει στη δουλειά, η μάνα μου του έλεγε, "πρέπει να πας, θα σε υποψιαστούν". Τότε ήμουν 9 ετών και το θυμάμαι ακόμα – έκλαιγα όλη μέρα μέχρι να τον δω να γυρίζει». Στις 17 Νοεμβρίου 1973 «άκουγα λάιβ το "αδέρφια μας, μη μας χτυπάτε", θυμάμαι τον σπαραγμό μου, την αίσθηση που είχα ότι δεν μπορούσα να βοηθήσω, ένιωθα ενοχές», λέει και φέρνει στο νοσηρό της τον ήχο από το διπλανό διαμέρισμα, όπου ζούσε ένας συνταγματάρχης: «Όταν μπήκε το τανκ στο Πολυτεχνείο, η οικογένειά του έβαλε εορταστικές μουσικές».

Την ίδια περίοδο, «μέναμε στην πλατεία Αμερικής, και έμενε στον ίδιο όροφο μία επιζήσασα του Άουσβιτς που την είχα σαν δεύτερη μαμά. Ελληνίδα, η Αιμιλία Καμπελή, την αγαπούσα τρομερά. Είχε τον αριθμό του Άουσβιτς χαραγμένο στο χέρι της, μία σειρά από νούμερα. Όταν μεγάλωσα μου μίλησε για το Άουσβιτς, είναι ο λόγος για τον οποίο έκανα πολιτική φιλοσοφία. Δεν μπορούσα να διανοηθώ ότι συνέβησαν σε ανθρώπους αυτά που μου διηγήθηκε. Όταν σου μιλάνε αυτοί οι άνθρωποι για αυτές τις εμπειρίες είναι πλήρως αποστασιοποιημένοι. Είναι η προσπάθειά τους να διαφεύσουν την εμπειρία».

Το σπέρμα του φασισμού

Πίσω στο σήμερα. Περιμένε αυτό το σπράτ των εξελίξεων όταν πατούσε κλικ και αναρτούσε το επίμαχο κείμενο; «Δεν έκανα την ανάρτηση για να προκαλέσω, δεν πήγε καν το μυαλό μου

ότι θα ενδιέφερε. Υιοθετούσα την άποψή σου, είναι ένα κείμενο που θα ήθελα να γράψω κι εγώ. Τα υβριστικά συνθήματα δεν είναι πολιτικά, πολιτικό είναι να απαιτώ να βελτιωθεί η κατάσταση στους σιδηροδρόμους».

«Ένα 20χρονο παιδί που φωνάζει ένα υβριστικό σύνθημα στην πορεία δεν είναι φασίστας, αλλά μπαίνει μέσα του ένα σπέρμα, αρχίζει να συχθεί την αντίδραση σε κάτι που δεν του αρέσει στην πολιτική με την ανάγκη κατάργησης της πολιτικής. Αν καταργηθεί η πολιτική, θα έρθει ο στρατός... Αυτό είναι επικίνδυνο, το παιδί αυτό μαθαίνει να εκφράζεται με τρόπο που ανοίγει την πόρτα στον φασισμό. Αυτός είναι κι ο θυμός μου, είδα σπέρματα φασιστικής αντίδρασης – αν ερχόντουσαν δύο στο γραφείο μου, ήρεμα, να μιλήσουμε, να το συζητούσαμε, μετά μπορεί να τους κερνούσα και καφέ, αλλά δεν έγινε αυτό, ήθελαν να με τρομοκρατήσουν. Είναι δυνατόν να σου λέει νέος άνθρωπος, πρόσχετε τι αναρτάς κι ότι παρακολουθούμε τι γράφεις; Δηλαδή, συγγνώμη, τι θα μου έλεγε ο κουντικός».

ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΦΟΒΟΥ, ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΕΙΜΑΙ ΤΟΣΟ ΕΥΑΙΣΘΗΤΗ ΣΤΟΥΣ ΤΡΑΜΠΟΥΚΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

Δύο ημέρες μετά το περιστατικό έξω από το γραφείο της, η κ. Νικολαΐδου-Κυριανίδου έχει μάθημα στο αμφιθέατρο. Έχουν μαζευτεί και την περιμένουν. Μία φοιτήτρια την ενημερώνει τηλεφωνικώς. Η καθηγήτρια δεν διστάζει, πάει στην αίθουσα, μολονότι γνωρίζει τι θα ακολουθήσει. «Δεν ήθελα να δείξω ότι φοβάμαι. Αυτό θέλανε: φοβήθηκε κι έκανε πίσω. Με το που μπαίνω μέσα, απλώνουν το πανό κι αρχίζουν τα συνθήματα – κράτησε 1,5 ώρα, μονολογούσαν, φώναζαν. Εξεργάστην όταν μία φοιτήτρια είπε "εσύ είσαι χρυσαυγίτσια". Εκεί έχασα τον έλεγχο και της είπα: "Ντροπή σου". Σπούδασα στη Σορβόνη, εκεί έγινε κι ένας Μάης του '68. Τόλμα να κάνεις τέτοια πράγματα στην Σορβόνη» λέει κι όταν τη ρωτά αν υπάρχει πιθανότητα να δούμε τέτοια σκηνικά σε κάποιο πανεπιστήμιο του πολιτισμένου κόσμου απαντά: «Πουθενά στον κόσμο, ούτε στην Ευρώπη, ούτε στις ΗΠΑ».

Η υπόθεση πήρε μεγάλη δημοσιότητα. Η κ. Νικολαΐδου-Κυριανίδου κάνει δηλώσεις σε σειρά ΜΜΕ, λέει άφοβα απόψεις που είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσουν αντιδράσεις. Μου επισημαίνει δε ότι την εντυπωσιάζει το ότι αυτοί που την προπηλακίζουν δεν έδιναν το όνομά τους. «Όταν εκφέρεις άποψη, την εκφέρεις ως άτομο, δεν είσαι οργανικό μέλος, αυτά είναι ολοκληρωτικά πράγ-

ματα, εσύ ως άτομο, τη στιγμή που υιοθετείς την άποψη της παράταξής σου, φέρεις την ευθύνη της, είναι δική σου πλέον. Υπάρχει μία τζάμπα μαγκιά – δεν γίνονται καταλήψεις στις εξετάσεις, η "επανάσταση" σταματάει τότε για να μη χαθεί το εξάμηνο. Δεν λένε το όνομά τους πουθενά. Μα εδώ σε θέλω, αν τα πιστεύεις αυτά... Εγώ επωνύμως αναλαμβάνω την ευθύνη όσων λέω».

Από τις κραυγές, στην κατάμεστη αίθουσα

Μία εβδομάδα μετά, είχε πάλι μάθημα. Μαζεύτηκαν περί τα 50 άτομα και την αποδοκίμασαν. «Τους φώναξα: έξω από την αίθουσά μου, όπως και οι φοιτητές μου που ήταν εκεί. Τελικά έφυγαν». Το διάστημα που ακολούθησε, έγινε μία προσπάθεια να πειστούν φοιτητές να μην έρχονται στα μαθήματα, «την επόμενη Τετάρτη, όμως, όταν πήγα, η αίθουσα ήταν κατάμεστη. Είχε περισσότερο κόσμο από άλλες φορές». «Ήταν μία μεγάλη νίκη, ότι έκανα μάθημα σε κατάμεστη αίθουσα. Θέλω να το δει κι ο κόσμος, δεν είναι απίτητοι αυτοί οι άνθρωποι. Με ικανοποίησε το ότι εκεί μέσα τους είπα "όχι", διότι η πάγια τακτική είναι το "εντάξει, ρε παιδιά, τι θέλετε, σας στηρίζουμε κλπ". Τους πείραξε το ότι δεν κράτησα αυτή τη στάση, ότι δεν υποχώρησα. Θέλω να το δει κι ο κόσμος, δεν είναι απίτητοι αυτοί οι άνθρωποι. Με ικανοποίησε το ότι εκεί μέσα τους είπα "όχι", διότι η πάγια τακτική είναι το "εντάξει, ρε παιδιά, τι θέλετε, σας στηρίζουμε κλπ". Τους πείραξε το ότι δεν κράτησα αυτή τη στάση, ότι δεν υποχώρησα, ότι δεν μπήκα σε συμβιβαστική λύση αλλά σε άμεση αντιπαράθεση». Το μήνυμα που έστειλε ήταν: «Δεν υποχωρώ, θεωρώ ότι δεν έχετε δικαίωμα να μου υπαγορεύετε τι θα σκέφτομαι και τι θα λέω». Εκείνη την ημέρα, έκανε μάθημα για τον Μοντεσκιέ, της άρεσε πολύ μάλιστα η διάδραση στην αίθουσα: «Είπα στους φοιτητές, αν υπερασπίζεστε κοινές πολιτικές αρχές, δεν μπορεί τίποτα να σας εκφοβίσει. Να αντιδράτε σε κάθε εκφοβισμό, όχι με βία, αλλά επιμένοντας στην αντίδρασή σας προς αυτόν».

Η Βάνα Νικολαΐδου-Κυριανίδου εμφανίζεται αισιόδοξη. «Μπορεί να αλλάξει η κατάσταση στα πανεπιστήμια, αν αλλάξουν οι πανεπιστημιακοί. Το πιστεύω, είδα τις αντιδράσεις στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, ο κόσμος το θέλει, η κοινωνία είναι ώριμη και νομίζω ότι ήθελε αυτή την καταγγελία. Ο Τύπος έπιασε αυτό τον παλμό, δεν ήμουν γνωστή. Οι δημοσιογράφοι θεώρησαν ότι αξίζει τον κόπο να προβληθεί το γεγονός, ότι είναι σε διάδραση με αυτό που αισθάνεται η κοινωνία».

Λίγο πριν τελειώσει η συζήτησή μας, εκφράζει τη συγκίνησή της για πολλά από τα μηνύματα που έλαβε. «Στο τέλος μπορούμε να σας φανταστούμε ευτυχημένη» έγραψε ένας φοιτητής. Ένας άλλος, «δεν έχουμε την ίδια πολιτική τοποθέτηση, αλλά είστε ο φάρος μας, γιατί εάν σιγήσετε εσείς στη συνέχεια θα σιγήσουμε κι εμείς, πάει αλυσιδία...». **Α**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΜΕ
ΠΟΛΛΟΥΣ
ΤΡΟΠΟΥΣ
ΕΙΜΑΙ
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ
ΜΟΥ

M

Ε ΥΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΣ ΚΑΙ ΞΥΠΟΛΗΤΟΣ. ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΠΛΕΞΙ ΑΝΑΛΑΦΡΟ ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟ ΦΩΣ ΚΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΝΟΙΧΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ, ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΩΝ ΓΚΡΙΖΩΝ ΚΑΙ ΜΑΥΡΩΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ, ΥΨΟΝΕΤΑΙ ΑΝΑΛΑΦΡΗ Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΣΑΝ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΜΙΑΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΤΑΛΥΤΗΣ. ΣΤΟ ΠΑΤΩΜΑ ΑΠΛΩΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΓΝΩΣΤΕΣ ΠΙΑ ΑΝΤΡΙΚΕΣ ΦΙΓΟΥΡΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ Ο JULIAN MOMMERT, ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ, ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΑΘΟΥΡΥΒΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ. Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΜΟΥ ΦΤΙΑΧΝΕΙ ΤΣΑΪ ΚΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΧΕΙ ΜΕΤΑΤΡΕΨΕΙ ΣΕ ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΚΗΠΟ. ΜΟΥ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗΝ ΠΙΟ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ ΚΙ ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΣ ΥΠΟΛΟΙΠΕΣ ΤΙΣ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ Ο ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΘΕΤΑΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΝΤΕΚ ΣΕ ΤΡΙΑ ΜΙΚΡΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΠΟΛΥ ΑΒΟΛΑ. ΕΚΕΙΝΟΣ ΦΥΣΙΚΑ ΒΟΛΕΥΕΤΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΑΝΑΠΑΥΤΙΚΗ ΚΑΡΕΚΛΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. «ΜΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΕ ΑΝΙΣΑ ΕΠΙΠΕΔΑ» ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. «ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ. ΕΤΣΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ», ΜΕ ΠΕΙΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΓΕΛΑΜΕ ΕΠΕΙΔΗ ΞΕΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ. ΠΑΡΑΤΗΡΩ ΜΙΚΡΕΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΠΛΗΓΕΣ ΣΑΝ ΧΑΡΑΚΙΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΡΩΤΩ ΤΙ ΕΙΝΑΙ. «Α, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ, ΕΧΩ ΠΑΝΤΟΥ», ΛΕΕΙ ΚΑΙ ΜΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ, ΚΑΙ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ. «ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ. ΤΟ «INK» ΣΩΜΑΤΙΚΑ ΣΕ ΕΞΑΝΤΛΕΙ. ΜΕ ΤΟΣΟ ΝΕΡΟ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΟΛΗ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΑΛΗ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ. ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΑΞΕΙ. ΕΠΟΥΛΩΝΟΝΤΑΙ ΣΙΓΑ ΣΙΓΑ». ΞΑΦΝΙΑΖΟΜΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΣΚΕΦΤΕΙ ΠΟΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ, ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙΣ ΕΝΩ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΚΙΖΕΤΑΙ, ΤΣΟΥΖΕΙ, ΣΩΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΠΟΥ ΒΓΑΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ. ΕΧΩ ΑΚΟΜΑ ΕΝΤΟΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ «INK», ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΙΔΑ ΣΧΕΔΟΝ 3 ΜΗΝΕΣ ΠΡΙΝ. ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΜΑ ΤΙΣ ΓΕΥΟΜΑΙ ΚΑΘΩΣ ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΟΥΝ ΑΡΓΑ ΑΡΓΑ ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΕΓΚΕΦΑΛΟ ΜΟΥ. Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΙΑ ΩΡΑ ΠΕΡΝΑΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΩ ΚΑΙ Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ. ΓΙΑ ΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ, ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ, ΤΟΝ ΧΟΡΟ, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΕ ΠΟΤΕ ΜΕ ΓΥΝΑΙΚΑ...

— Όταν σε πήρα να κανονίσουμε τη συνέντευξη μου είπες ότι θα σου άρεσε να βγει Πάσχα. Γιατί; Θυμάμαι μια γλυκιά αίσθηση όταν πέφτει κάτι στα χέρια σου και το διαβάξεις ενώ βρίσκεσαι στο κέντρο ενός κενού από την καθημερινότητα και την εργασία σου. Επίσης, έχω τις καλύτερες αναμνήσεις από τη γλύκα της άνοιξης μέσα στο Πάσχα. Θυμάμαι στα παιδικά μου χρόνια το πλήθος των συγγενών που μαζευόταν στην πίσω αυλή του σπιτιού για το σούβλισμα του αρνιού, τα παιχνίδια με τα ξαδέρφια μου και την αίσθηση αυτού του περιέργου γλεντιού με τα κίτρινα λουλουδάκια που μόλις έχουν βγει... Όταν μου το ζήτησες κι ήταν μπροστά αυτή η περίοδος, φαντασιώθηκα ένα τέτοιο ξαδερφάκι με ένα τεύχος τυχαία στα χέρια του εκεί που βαριέται τ' απομεινέμα, και μ' άρεσε.

— Ήσασταν πολλά ξαδέρφια;

Είχα μια γειτονιά με πολλούς φίλους αλλά και η οικογένεια από τη μεριά του πατέρα μου κρατούσε από τη Σμύρνη, οπότε είχαν ισχυρή την αίσθηση των δεσμών και του κοινού γλεντιού. Του πατέρα μου του άρεσε να μαζεύει τον κόσμο, ήταν μερακλής σ' αυτό, και το Πάσχα ήταν μία από τις στιγμές που ερχόμουν σε επαφή με τους συγγενείς μου, μικρούς και μεγάλους.

— Το πήρες αυτό από τον πατέρα σου;

Είναι τρομακτικό πώς εναντιώνεται κανείς στον πατέρα του – αν είναι αγόρι – και ανακαλύπτει ότι μετά απ' αυτή τη ζωή της εναντίωσης έχει τελικά γίνει ο πατέρας του. Οπότε ναι, με πολλούς τρόπους είμαι ο πατέρας μου. Το να μαζεύω τους ανθρώπους εμφανώς το έχω πάρει από εκείνον. Με πολλούς τρόπους. Τους μαζεύω για να κάνουμε ένα πρότζεκτ, μαζεύω τον κόσμο για να δει αυτό το πρότζεκτ και μετά επιστρέφω στην απομόνωσή μου.

— Στα έργα σου, ωστόσο, δεν υπάρχει η σχέση με τους γονείς.

Δεν συμφωνώ καθόλου.

— Υπάρχει στο «Ink» η σχέση με τον πατέρα σου, αλλά δεν έχω δει σε κανένα έργο τη σχέση σου με τη μητέρα.

Α, ναι. Έχεις δει τη σχέση με την έννοια της μητρότητας και με την έννοια της δημιουργίας μέσα από το σώμα, αλλά δεν έχεις δει τη συγκεκριμένη σχέση με

τη μητέρα. Η σχέση με τον πατέρα, όμως, υπάρχει και στον ταύρο στο «*Transverse Orientation*», στην εκπαίδευση του μικρού αγριογούρου στο ίδιο έργο – τότε ήταν η εποχή που πέθαινε ο πατέρας μου, ο οποίος ήταν από κείνα τα παλαιάς κοπής αρσενικά που σήμερα θα λέγαμε πατριάρχες ή φαλλοκράτες. Ήταν ένα αγαπτικό farewell, σ' αυτήν την εποχή, ο ταύρος τον οποίο εξημερώναμε και σκοτώναμε και εξαφανίζαμε στο τέλος. Επίσης η σχέση με τον πατέρα υπήρχε και στην «*Πρώτη Ύλη*». Νομίζω η σχέση μου μαζί του καθόρισε τη δημιουργία μου, τη σχέση μου με τους άντρες όπως και τη σχέση μου με εμένα. Η σχέση μου με τη μητέρα μου με καθόρισε μέχρι λίγο πριν από την εφηβεία. Από εκείνη νομίζω έχω πάρει τη μέριμνα να δείξω την πιο όμορφη εκδοχή των ανθρώπων είτε ζωγραφίζοντάς τους είτε δημιουργώντας μια περσόνα γι' αυτούς πάνω στη σκηνή. Η μητέρα μου ήταν κομμώτρια και όταν ήμουν παιδί και οι δύο μου γονείς, επειδή ήμουν μοναχοπαιδί, μου έδειχναν ιδιαίτερα αδυναμία. Θυμάμαι τη λατρεία τους μέχρι τώρα, ζωικά. Η μητέρα μου με άφηνε να την ντύνω και να αποφασίζω πώς θα ήταν τα μαλλιά της. Της άρεσε να έχει αυτή τη σχέση μαζί μου. Ήμουν το check της.

— Ο μπαμπάς ήταν αυταρχικός;

Ναι, βέβαια. Θαυμάσιος και τέρας. Πα-τέρας. Και η μητέρα ήταν αυταρχική αλλά ταυτόχρονα ήταν και οι δύο πολύ ελεύθεροι άνθρωποι, ήταν πολύ απελευθερωμένοι και πολύ μοντέρνοι. Η μητέρα μου το 'σκασε από το σπίτι, κλέφτηκε με τον πατέρα μου. Ήταν από τις πρώτες γυναίκες επαγγελματίες, κι ήταν σούπερ τρέντι με κοθόρνους και μίνι...

— Ήταν όμορφη;

Ήταν απ' αυτές τις μορφές που έχουν μια ιδιαιτερότητα, που δεν μπορείς να πεις ότι είναι όμορφη με τον τρόπο των περιοδικών, αλλά ήταν πολύ εντυπωσιακή γυναίκα. Ο πατέρας μου ήταν πάρα πολύ όμορφος. Ήταν σαν τον Αλέν Ντελόν.

— Όταν κοιτάς φευγαλέα στον καθρέφτη ή σε καμιά βιτρίνα όταν περπατάς, ποιον αισθάνεσαι ότι βλέπεις περισσότερο από τους δύο;

Αναγνωρίζω πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και από τους δύο και στην προσωπικότητα και στη μορφή αλλά νομίζω ότι με τα χρόνια έχει επικρατήσει ο πατέρας μου πάνω μου.

— Μπορεί ν' ακουστεί ακραίο αυτό που θα πω, αλλά νομίζω ότι τ' αγόρια, όταν πεθαίνει ο πατέρας τους, θα έπρεπε να κάνουν μια τελετή ενηλικίωσης και γιορτής.

Ναι, αυτό είναι αλήθεια. Καταρχάς στην Αφρική υπήρχαν τελετές στις οποίες σε παίρνανε από τον θηλυκό κόσμο και σε βάζανε στον ανδρικό όταν έφρευες από την αγκαλιά της μητέρας για να γίνεις κυνηγός και πολεμιστής. Αυτές ήταν τελετές πολύ βίαιες και τρομερά ομοερωτικές, αλλά έπρεπε να αποβάλεις τη μαλακότητα της θηλυκότητας, γιατί το κορίτσι, η αλήθεια είναι, έχει την τελετή αυτή από τη βιολογική της ενηλικίωση.

— Ναι, ερχόμαστε έτοιμοι. Από μωρά. Και τ' αγόρια έρχονται με όλη τους τη βία.

Υπάρχει κάτι βιολογικό στην ενέργεια των δύο φύλων, κάτι το οποίο σε ενώνει με αυτό που έχουμε αρχευτικά διαμορφώσει σαν κοινωνία στο συλλογικό υποσυνείδητο για το τι είναι το θηλυκό και τι το αρσενικό. Απλώς αυτές οι αποκρουστικότητες της φύσης στον ανθρώπινο πολιτισμό, όπως συμβολοποιούνται και γίνονται μύθοι, γίνονται νόρμες, αλλά γίνονται και μοχλοί καταπίεσης. Παραμένουν, όμως, αποκρουσταλλώσεις μιας ρίζας η οποία είναι βαθιά και δεν ξέρω αν υπάρχει κάτι πιο βαθύ από το βιολογικό. Η εποχή μας τώρα που τα αμφισβητεί όλα αυτά και που είναι καλοδεχούμενη, συχνά, κατά την ταπεινή μου άποψη, ξεχνάει τη βιολογική ρίζα της ύπαρξής μας. Κι αυτό νομίζω είναι μεγάλο λάθος, τουλάχιστον μέχρι τώρα που η βιοτεχνολογία δεν έχει προχωρήσει σε τέτοιον βαθμό ώστε να είμαστε και half machines. Όταν γίνει αυτό, ενδεχομένως να μην έχει νόημα, αλλά τώρα ναι, κι εγώ βρίσκω ότι τα αγόρια είμαστε από τη φύση μας πιο βίαια.

— Πάντα ήσασταν.

Πάντως, αυτό που με ρώτησες εσύ ήταν ποιον από τους δύο νιώθω, και μιλήσαμε για τις τελετές. Για μένα όταν πέθανε ο πατέρας μου ήταν μια περίεργη στιγμή, ενδιαφέρουσα και απελευθερωτική. Απελευθερωτική γιατί ήθελε να πεθάνει – ήταν σε μία κατάσταση η υγεία του και η ηλικία του που το ήθελε και άργησε και έναν χρόνο.

— Οπότε ήταν κάθαρση.

Ναι, για αυτόν ήταν απελευθέρωση. Ήταν μία πολύ ενδιαφέρουσα διαδικασία η τελική φάση. Επιστρέψαμε στην πρώτη αγάπη, εγώ και ο πατέρας μου, στο τέλος. Ενώ το μεσαίο μέρος της σχέσης μας ήταν ένα τεράστιο μέρος μάχης. Στο τέλος όμως, με κάποιον τρόπο, δικαιωθήκαμε και οι δύο. Κι εγώ ήσυχος είμαι και αυτός νομίζω ήσυχος είναι.

— Αυτό σημαίνει ότι στο τέλος σε αποδέχθηκε ακριβώς όπως είσαι.

Κατάφερε να μαζέψει τον τερατώδη του εγωισμό και να ζητήσει συγγνώμη αρκετά πριν πεθάνει, το οποίο ήταν το πιο απελευθερωτικό στη σχέση μας. Αφού αρρώστησε και είδε τον τρόπο με τον οποίο υιοθέτησε για την καλύτερη δυνατή διαχείριση της υγείας του, μπόρεσε και ο ίδιος να αναγνωρίσει, κατά κάποιον τρόπο, την ποιότητα του ανθρώπου που είμαι, έγινε πια πολύ γενναϊόδωρος συναισθηματικά και με απελευθέρωσε.

— Θα συμφωνούσες επομένως ότι σε όλα τα ερωτήματα η απάντηση είναι πάντα η αγάπη;

Κοίταξε, ακούγεται πολύ ωραίο αλλά είμαι καχύποπτος. Ας πω τώρα ναι, αλλά θα το σκεφτώ κατά τη διάρκεια της συνέντευξής μας.

— Σκέψου το αλλά...

Η δικαιολογία πάντως του πατέρα μου για την αφορητή καταπίεση και την εγκληματική μη εκτίμηση της καλλιτεχνικής μου φύσης, ήταν η αγάπη.

— Αυτό δεν είναι αγάπη.

Πάντως φοβόταν ότι θα είμαι πάμφτωχος και δυστυχισμένος.

— Αυτό συμβαίνει όταν χρησιμοποιούμε το όνομα της αγάπης για να κάνουμε τα φοβερά μας εγκλήματα.

Ωραία, θα το σκεφτώ. Γιατί μπορεί να είμαι και χίπις αλλά είμαι και κυνικός. (γέλια)

— Να γυρίσουμε λίγο στο Πάσχα και στα έργα σου

που έχουν ένα θρησκευτικό στοιχείο μέσα τους. Δεν ξέρω για θρησκευτικό στοιχείο αλλά σίγουρα θρησκευτική εικονοποιία. Το πάσχον σώμα είναι παρόν σε όλη μου τη δουλειά. Η εικόνα του εσταυρωμένου... Μεγάλωσα σε ένα σπίτι χωρίς τέχνη, χωρίς εικόνες τέχνης και χωρίς βιβλία. Υπήρχε όμως η εγκυκλοπαίδεια του Ελευθερουδάκη που είχε κάτι μαυρόασπρες εικόνες και θυμάμαι τον εσταυρωμένο του Θεοτοκόπουλου σε πολύ μικρή εικόνα, με το πανάκι ίσα ίσα να κρύβει τα γεννητικά του όργανα – ήταν η πρώτη σεξουαλική εικόνα που είδα στη ζωή μου. Θυμάμαι και την Αφροδίτη του Μποτιτσέλι, που νόμιζα ότι κρατάει σφουγγαράκι γιατί από το πώς ήταν τυπωμένο δεν φαινόταν ότι ήταν τα μαλλιά της. Μάλιστα είχα αντιγράψει τη ζωγραφιά όταν ήμουν μικρός. Για μένα δεν είχαν πολύ μεγάλη διαφορά αυτός ο χριστιανισμός και αυτή η Αναγέννηση. Και τα δύο ήταν αυτό το γυμνό σώμα το οποίο ήταν ποθητό, ήταν το σώμα της επιθυμίας. Η εικόνα της Θυσίας του σώματος, της επιθυμίας, ήταν κάτι το οποίο με καθόρισε από μικρό παιδί. Νόμιζα ότι είμαι θρήσκος, νόμιζα πως είμαι πιστός και έτσι την εποχή που μαθήτευσα στον Τσαρούχη, πρωτοπήγα και στο Άγιον Όρος και έμαθα να κάνω εικόνες. Υπήρχε πάντα ένας αισθητισμός της ομοφυλοφιλίας προς την ορθοδοξία και έγινα και εγώ θύμα αυτής της υπόθεσης. Υπάρχει όμως και κάτι πιο βαθύ. Με κολακεύει όταν άνθρωποι, οι οποίοι βρίσκονται μέσα στην πίστη, μου λένε ότι η δουλειά μου είναι από τις πιο ένθεες δημιουργίες ανθρώπου που δηλώνει μη θρήσκος.

— Αυτό θα μπορούσε να σε αυτολογοκρίνει;

Νομίζω πως είναι ταυτόχρονα θρησκευτικά και βλάσφημα τα έργα μου από την αρχή. Έτσι κι αλλιώς τις θρησκευτικές εικόνες που χρησιμοποιώ τις αποδομώ και τις σαρκάζω συχνά, αλλά με ενδιαφέρει κι όλο το ζουμί της συγκίνησής τους.

— Έχω την αίσθηση ότι αποδομείς περισσότερο τον θεσμό της εκκλησίας, όχι το θείο.

Όχι, και το σύμβολο γελοιοποιώ. Στην «Πρώτη Ύλη» η εικόνα του εσταυρωμένου έρχεται μέσα από μια χιουμοριστική ανατροπή. Κάποια στιγμή σκουπίζω τα πόδια του και το αποτύπωμα των πελμάτων του γίνονται ιερά σινδόνι, το ίχνος του ανθρώπινου βήματος στην πετσέτα – αντίστροφή της ιεράς σινδόνης – το κρεμάω με μανταλάκια και αναβώ και ένα καντήλι. Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, μεγάλη πίστη στο ανθρώπινο σώμα αλλά ταυτόχρονα και τεράστιος σαρκασμός στην ιεροποίηση του και στην παράδοση... Εκείνο, λοιπόν, που έχει ενδιαφέρον είναι ότι παρόλη τη βλασφημία και το shock value του full frontal των ανδρικών γεννητικών οργάνων που είναι το μεγαλύτερο ταμπού, τελικά το άρωμα που μένει στο κοινό είναι θρησκευτικό. Ακόμα κι ένας συντηρητικός άνθρωπος όταν καταφέρνει να ξεπεράσει τα ταμπού και να δει τα έργα, κρατάει τελικά ένα άρωμα που έχει την νουή μιας θρησκευτικής εικόνας. Αλλά, η εικόνα αυτή εμπεριέχει κι εκείνο που θεωρείται ασχήμια του ανθρώπινου σώματος μέσα στη μεγάλη του μορφοφία και εκείνο που θεωρείται βλάσφημο μέσα στη στενή θρησκευτική αντίληψη. Πάντοτε το έχω αυτό στα έργα μου κι από νωρίς.

— Οπότε παραμένεις άθεος;

Δεν ξέρω πώς να συζητήσω πάνω σε αυτό το θέμα. Πάντως, δεν είμαι θρήσκος.

— Νηστεύεις ποτέ;

Όχι, δεν κάνω θρησκευτική νηστεία. Αλλά κάνω κάποιες προσωπικές ασκήσεις. Μπορώ να μείνω ας πούμε 24 ώρες χωρίς φαγητό ή απομονώνομαι και κάνω σιωπή.

— Νιώθεις ποτέ την ανάγκη να μπεις σε μια εκκλησία να ανάψεις ένα κερί;

Όχι, αλλά επισκέπτομαι τις εκκλησίες, καθολικές, ορθόδοξες, αλλά και τους ινδουιστικούς ναούς με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Η ανθρώπινη θρησκεία και η τέχνη της με ενδιαφέρουν τρομερά. Δεν έχω μελετήσει παραπάνω απ' όσο ένας τυχαίος, αλλά με ενδιαφέρουν. Κι αγαπημένος μου ποιητής είναι ο Ρουμί, ο

οποίος ήταν σούφι, δερβίσης.

— Ο πόνος που ανέφερες προηγουμένως, ας πούμε, όταν βλέπεις τον Άγιο Σεβαστιανό...

Ο πόθος και ο πόνος.

— Ο πόθος και ο πόνος, λοιπόν... Αυτό όμως δεν είναι πολύ λογικό όταν είμαστε παιδιά να γαργάλει την περιέργειά μας αφυπνίζοντάς μας;

Εμένα μου ξυπνούσαν τα ερωτικά μου ένστικτα.

— Εγώ πάλι ήθελα να γίνω σαν τον άγιο Φραγκίσκο της Ασίζης και να πάρω τους δρόμους. (γέλια)

Δεν είναι πολύ διαφορετικό με έναν τρόπο. Η μεταστροφή αυτής της βιολογικής ενέργειας που είναι στη βάση της ερωτικής, η τιθάσευσή της, είναι το μέσο της οργάνωσης του πολιτισμού. Είναι το ποτάμι της ορμής της ζωής μας που το χαλιναγωγούμε για να αρδεύσουμε τα χωράφια που μας ενδιαφέρουν. Άλλοι το ξοδεύουν στα σώματα, άλλοι το κάνουν προσευχή, άλλοι το κάνουν δουλειά... Μια ορμή είναι, κάτι πρέπει να το κάνεις αλλιώς θα σε κατακλύσει.

— Ρώτησα διάφορες φίλες «τι θα λέγατε στον Δημήτρη Παπαϊωάννου εάν τον είχατε μπροστά σας;». Η μία μου απάντησε: «Να πάψει να είναι γκέι και να βγει μαζί μου» (γέλια). Η ερώτηση, λοιπόν, είναι αν έχεις πάει ποτέ με γυναίκα;

Ξεκίνησα με γυναίκες, κατάλαβα όμως, γύρω στα 20, ότι δεν είναι η φύση μου.

— Μία άλλη μου είπε να σου πω ότι ο «Μεγάλος Διαμαστίς» εικαστικά άγγιξε την τελειότητα, το «Ink» όμως ήταν το πιο εσωτερικό και βαθύ σου έργο. Θα συμφωνούσες μαζί της;

Δύσκολο να κρίνω τα δικά μου έργα, και ποιο το νόημα να το κάνω; Το «Ink» μέσα στο οποίο κολυμπάω αυτή τη στιγμή είναι η βαθύτερη χαρά μου, η χαρά της δημόσιας εκμυστήρευσης. Αυτό το είχα και στην «Πρώτη Ύλη».

— Το «2»;

Το «2» ήταν ένα τραγούδι για τα αγόρια που αγαπούσα. Ήταν κάτι που κάνω και στο «Transverse Orientation» που έχει να κάνει με την εκπαίδευση ενηλικίωσης του αγοριού και την ένταξή του στον κόσμο των ανδρών σε αντιπαράθεση με τον κόσμο των γυναικών και ο τρόπος με τον οποίο, σαν δίψα και νερό, αυτοί οι δύο κόσμοι – ο αρσενικός και ο θηλυκός – συνδιαλέγονται. Ε, στο «2» το έκανα με έναν πολύ πιο pop τρόπο και με οδηγό την αριστοτεχνική μουσική του Κωσταντίνου Βήτα. Ήταν σε μία στιγμή που αισθανόμουν ότι η δουλειά μου μπορούσε να φλερτάρει με την pop πολύ περισσότερο, αλλά ήταν ένα μεταβατικό στάδιο.

— Η τρίτη φίλη μου είπε να σου πω ότι έκλαψε στην παράσταση και ότι το «Ink» τη βοήθησε με τρόπο ψυχαναλυτικό και καταλυτικό. Εκείνη είπε ότι είναι η σύγκρουση με τον σκοτεινό εαυτό σου. Κοίταξε, ένα πράγμα που έχω να κατακρίνω και να παινέσω στο «Ink» είναι ότι μοιάζει να είναι ένα έργο που έχει ψυχαναλυτικό υπόβαθρο. Δεν ξέρω εάν είναι η σύγκρουση με τον εαυτό μου ή τι άλλα φτερουγίσματα νοήματος επιχειρεί.

— Έχεις και τη σχέση πατέρα-γιου μέσα...

Ναι, αλλά έχεις και τη σχέση του εαυτού που διψάει μεν για το βαθύτερο αίσθημα, αλλά όταν του ενεργοποιείται γίνεται ο δολοφόνος του βαθύτερου αυτού αισθήματος. Αυτό είναι πολύ αντρικό χαρακτηριστικό και είναι ένα πράγμα το οποίο το αγγίζει το «Ink», και νομίζω πως αυτό έχει να κάνει και με το ψυχαναλυτικό υπόβαθρο. Όλα αυτά όμως δεν τα σκεφτόμουν την ώρα που τα έκανα. Τα συνειδητοποίησα τη στιγμή που φαντασιώνεται αυτός ο άντρας που ερμηνεύω ότι έγινε πατέρας-μητέρα κι είναι η στιγμή που γίνεται τέρας. Όταν δηλαδή το αίσθημά του αγγίζει αυτή τη βαθύτατη φλόγα της αγάπης, εκεί είναι που αρχίζει και κάνει τσίρκο την αγάπη του, την εξευτελίζει και την καταστρέφει. Τότε το κατάλαβα και σκέφτηκα «Για δεξ, τι κάνεις, για δεξ εδώ πέρα για ποιο πράγμα μιλάς». Η στιγμή που έρχεται τελικά το αίσθημα που περιμένεις αλλά καίει τόσο, που προτιμάς να είσαι τέρας από το να σε μαλακώσει επειδή δεν αντέχεις την ευθραυστότητα.

— Είπες στη συνέντευξη τύπου ότι το «Ink» είναι ένας ευαγγελισμός. Ποια είδηση αναγγέλλει; Κύπνη. Είναι ο πόθος που γίνεται ο τρόμος της αγάπης.

— Πάντα είναι έτσι;

Όχι, αλλά είναι μια διαδρομή, μια λεωφόρος πολυσύχναστη (γέλια). Το έχω δει στους άνδρες να φοβούνται τα αισθήματά τους, να τα έχουν και να τα φοβούνται. Το έχω δει και στον εαυτό μου.

— Γιατί συμβαίνει όμως αυτό στους άντρες πιο πολύ απ' ό,τι στις γυναίκες;

Αν θεωρήσουμε ότι στους άντρες συμβαίνει πιο πολύ, που και εγώ αυτό υποψιάζομαι χωρίς να μπορώ να το τεκμηριώσω, νομίζω πως έχει να κάνει με τη διαφορά που έχει αυτός που σπέρνει, από το χωράφι. Είναι σαν να μη θέλει φράχτη, σαν να θέλει να σπέρνει και να μη θέλει κανένα όριο να τον κρατήσει.

— Άρα επί της ουσίας αυτό που σας τρομάζει είναι η αποδοχή των ευθυνών που μπορούν να σας στερπώσουν την οποιαδήποτε ελευθερία σας.

Ακριβώς.

— Είστε πολύ προβληματικοί άνθρωποι. (γέλια)

Εννοείται! Υπάρχει ένα αγορίστικο χαρακτηριστικό το οποίο είναι πολύ γοητευτικό αλλά τρομερά ανώριμο. Από αυτό που έχω παρατηρήσει, οι γυναίκες έχουν μια προδιάθεση προς την ωριμότητα και οι άνδρες έχουν μία προδιάθεση προς την ανωριμότητα.

— Όταν δουλεύεις ένα έργο και είσαι στο τελικό στάδιο, κοντεύεις ή νομίζεις ότι κοντεύεις να τελειώσεις, υπάρχει η γνώμη κάποιου που βραίνει;

Ναι, υπάρχουν δυο τρεις άνθρωποι. Υπήρχαν τουλάχιστον δυο τρεις άνθρωποι που η γνώμη τους και η κάθε λέξη που έλεγαν ήταν καθοριστική. Αυτό έχει ατονήσει. Τους έχω χάσει.

— Δεν αισθάνεσαι έλλειψη;

Ναι. Αλλά δεν εξαρτάται από εμένα. Τους κούρασα νομίζω, κράτησα πολλά χρόνια. (γέλια)

— Τις κινήσεις τις σκέφτεσαι ανάλογα με τον χορευτή που έχεις απέναντί σου ή τις έχεις από πριν σκεφτεί πάνω στο δικό σου σώμα;

Ένας συνδυασμός και των δύο. Τα απλά πράγματα μπορώ να τα κάνω και να τα δείξω. Τα πιο περίπλοκα πράγματα που τολμάω να βάλω μέσα έρχονται από τις ικανότητες και την αντίληψη των χορευτών, και εγώ μπορώ να το διαμορφώσω αυτό απ' έξω σαν ένα γλυπτό στον χρόνο. Έχει να κάνει και με τη δημιουργικότητα και τη σκηνική ευφυΐα του κάθε ερμηνευτή. Δηλαδή, υπάρχουν ερμηνευτές με τέτοια σκηνική ευφυΐα που μου δίνουν πάρα πολλά κι είναι πολύ λίγα τα πράγματα που πρέπει εγώ να δώσω. Υπάρχουν άλλοι ερμηνευτές που είναι πάρα πολύ καλοί, αλλά δεν έχουν σκηνική ευφυΐα την ώρα της δημιουργίας και ενώ έχουν πολλές ιδέες, είναι «πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερρημμένα». Για τις κινήσεις, λοιπόν, θα πούμε ότι βασίζομαι κατά ένα 60-70% στους χορευτές. Για το structure βασίζομαι σε εμένα.

— Χρησιμοποιείς τεχνολογία καθόλου;

Όχι. Πρέπει να καταλάβεις ότι με λένε χορογράφο επειδή ο σύγχρονος χορός και τα φεστιβάλ του έχουν μια ευρύτητα και αυτό που κάνω τυχαίνει σε μια ιστορική συγκυρία η οποία συμπεριλαμβάνει και το δικό μου υβρίδιο. Εγώ νομίζω πράγματι ότι χορογράφω τα elements αλλά δεν είμαι χορογράφος όπως ο William Forsythe ή η Anne Teresa De Keersmaecker που πραγματικά παίζουν στα δάχτυλα τη χορογραφική τέχνη. Όπως ένας εικαστικός καλλιτέχνης δεν χρειάζεται να ξέρει να ζωγραφίζει. Εγώ τυχαίνει να έχω την τέχνη του ζωγράφου, αλλά δεν έχω την τέχνη του χορογράφου. Δεν το ξέρω το σύστημα, δεν ξέρω τα λεξιλόγια, οπότε με ποιους αλγόριθμους να παίξω; Ο άλλος ο οποίος το χειρίζεται αυτό είναι σαν να ρίχνει ζαριές κατά κάποιον τρόπο. Εγώ δεν έχω τέτοιο εργαλείο να δουλέψω.

— Είναι περίεργο αυτό που λες, δεν το είχα συνειδητοποιήσει.

Ναι, βέβαια. Με λέτε χορογράφο γιατί δεν υπάρχει ομιλία και γιατί συχνά χρησιμοποιώ χορευτές και επειδή είναι τα διάφορα φεστιβάλ χορού τα οποία σε αυτήν την ιστορική συγκυρία δέχονται αυτά τα υβρίδια. Θα μπορούσα σε μια άλλη ιστορική συγκυρία να είμαι σε φεστιβάλ θεάτρου και μόνο σαν βουβό θέατρο.

— Δεν σου πέρασε ποτέ από το μυαλό η ιδέα να μελετήσεις αυτό το θέμα σε βάθος;

Όχι. Κάπως άρχισα να δουλεύω νωρίς, άρα άρχισα

να εκφράζομαι περίπου στα 23 μου, είχα την ορμή να δημιουργήσω χορογραφίες και μια ομάδα, και αυτό με άρπαξε κανονικά. Η σχέση που δημιουργήθηκε, η δυναμική με το κοινό, με άρπαξε και άρχισα να κάνω δουλειά και να μαθαίνω την τέχνη μου πάνω στη δουλειά.

— Τρόμαξες ποτέ στην αρχή;

Στην αρχή τρόμαξα πολύ λιγότερο απ' όσο τρομάζω τώρα. Στην αρχή ήταν η ορμή της φιλοδοξίας και της ματαιοδοξίας μου και μια δημιουργικότητα που ξεχείλιζε από μέσα μου και δεν καταλάβαινα χριστό. Ήμουν μια σούπερ αρχηγική προσωπικότητα χωρίς συνείδηση εαυτού, με έντονη την αίσθηση αποστολής. Δεν τρόμαξα όμως από αυτά.

— Τώρα γιατί τρομάζεις;

Γιατί τώρα ξέρω! Ξέρω τις ελλείψεις μου, ξέρω τους περιορισμούς μου, ξέρω βαθύτερα το πεδίο της τέχνης, ξέρω σε ποιο άθλημα αγωνίζομαι. Όσο πιο ψηλά φτάνει η μαϊμού, τόσο πιο πολύ φαίνεται ο κώλος της. (γέλια) Φυσικά τρομάζω γιατί τώρα το αν έχει ή δεν έχει νόημα όλο αυτό είναι μία πραγματική ερώτηση. Χωρίς την ορμή της νιότης είναι όλα πολύ διαφορετικά.

— Σε ενοχλεί που αυτά που κάνεις έχουν κάτι το εφήμερο;

Ίσως γι' αυτό έγινα δεινός μοντέρ. Έγινα μανιώδης με την κινηματογράφηση των έργων μου και τώρα βρίσκομαι στην αρχή ενός πολύχρονου πρότζεκτ όπου δημιουργώ μόνος μου director's cut versions των σκηνικών έργων μου. Έχω την ανάγκη να δημιουργήσω εκδοχές κινηματογραφημένες από το αρχειακό υλικό που έχω, οι οποίες να μην είναι απλή, αντικειμενική καταγραφή αλλά να συντηρούν κάτι από την ουσία της συγκίνησης και της εμπειρίας στο καινούργιο μέσο. Θέλω να πλέουν στο διαδίκτυο ελεύθερα για όλους. Φαντασιώνομαι έναν μελλοντικό έφηβο, σε εκατό ίσως χρόνια, που κάνει μια αρχαιολογική ανασκαφή των παραστατικών τεχνών και πέφτει πάνω στο έργο μου. Αν καταφέρω και ολοκληρώσω το σχέδιο, ίσως πριν πεθάνω να καταφέρω καμιά 15αριά έργα μου να είναι παραδομένα από εμένα τον ίδιο, στην καινούργια τους μορφή, αντί να είναι ένα στεγνό, αρχειακό υλικό.

— Είχες πει: «Εάν μπορώ να βάλω μια ωραία βλακεία μέσα σε ένα ιερό πράγμα, είναι το καλύτερο που μπορεί να συμβεί».

Βέβαια, για να αποφορτίσω τη σοβαρόφάνεια του γεγονότος.

— Το κάνεις σε κάθε έργο αυτό;

Όχι, όποτε μπορώ και έχω την έμπνευση.

— Στο «Ink»;

Στο «Ink» έχω το λιγότερο χιούμορ από τα έργα μου.

— Και εμένα έτσι μου φάνηκε.

Δυστυχώς.

— Γιατί δυστυχώς; Σε μερικά μπορεί να μην πηγαίνει.

Όντως, δεν πηγαίνει στο «Ink», αν και τώρα όσο πηγαίνει κλώνω κάτι σαχλαμαρίες μέσα. Είναι πολύ πιο ωραίο να γελοιοποιείς τους χαρακτήρες με τους οποίους συμπάσχει ο κόσμος. Είναι πολύ ωραίο να κλείνεις το μάτι στο κοινό σαν να του λες: όσο κι αν έχετε συγκινηθεί, όσο κι αν έχετε παρασυρθεί (ελπίζω) είτε από ομορφιά, είτε από ενσυναίσθηση, είναι ψέμα και είναι πολύ ωραίο που είναι ψέμα και εσείς το πιστεύετε και εμείς σας κάνουμε να το πιστεύετε. Μ' αρέσει να σε πετάω έξω και εσύ όμως να θες να είσαι μέσα. Είναι πολύ ωραίο να ενισχύεται η αλήθεια του ψέματος της τέχνης. Είναι πολύ ωραίο πράγμα, γιατί σημαίνει ότι συναντιόμαστε στο κοινό πεδίο της ανθρώπινης φαντασίας. **A**

ΝΕΟ ΜΩΡΟ,
ΝΕΟΣ
ΑΓΓΛΟΦΩΝΟΣ
ΔΙΣΚΟΣ,
ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΣΥΝΑΥΛΙΑ,
ΝΕΑ
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ
ΣΠΕΤΣΩΝ

MONIKA

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ - ΦΩΤΟ: GREY HUTTON

Η Μονίκα είναι και πάλι εδώ. Σπκώθηκε, πλύθηκε, ντύθηκε, γέννησε (μόλις τον Ιανουάριο) έναν πανέμορφο, γλυκύτατο μπόμπο, και αποφασιστικά βγήκε από τον «Κήπο» (είναι ανθηρός), τον ελληνόφωνο δίσκο της που παρουσίασε το 2019. Έκλεισε προσεκτικά την καγκελόπορτα, κρέμασε και μία πινακίδα: «Όχι πια ελληνικά» (μέχρι νεωτέρας θα προσθέταμε εμείς) και, 8 χρόνια μετά την τελευταία αγγλόφωνη κυκλοφορία της, επιστρέφει «με τη βαλίτσα της γεμάτη τραγούδια», όπως γράφουν και στα δελτία τύπου.

Το καλό με τη Monika είναι ότι δεν χρειάζεται τα δελτία τύπου να περιγράψουν δελεαστικά τις μουσικές της γιατί έχει δημιουργήσει, από την πρώτη της εμφάνιση ακόμα, έναν απόλυτα αναγνωρίσιμο δικό της ήχο, είτε είναι το πανέμορφο «Over the hill» είτε η κατακνηνημένη «Στάλα» είτε τα κομμάτια του «Proud», του νέου της άλμπουμ που για μένα είναι ένας «πασχαλινός» δίσκος: έχει μία εκκλησιαστική αντίληψη, πολλές επικλήσεις στο θείο, πολυφωνίες, κατάνυξη που ταιριάζει με την άνοιξη, αλλά έχει και ρυθμό (όπως το ομώνυμο κομμάτι του δίσκου), έχει κομψά ραπαρισματα, γαλήνη και χαρά.

Όλα αυτά, μαζί και με τα άλλα γνωστά της κομμάτια, τις funk εκδοχές της, τις ροκ ιδέες, τις κινηματογραφικές στιγμές της και την «σαν έντεχνο» στροφή της θα τα παρουσιάσει σε ένα live στο Fuzz Club την Παρασκευή 28 Απριλίου.

Στο οποίο θα ευχόμασταν να ξαναθυμηθεί την προέλευσή της από τους εορταστικούς ήχους μίας φιλαρμονικής ορχήστρας και να ανάψει τη γιορτή ανοιξιάτικα. Στη συζήτηση που είχαμε μαζί της μιλήσαμε για το Θησείο, τις Σπέτσες, την Αμερική, το ποδόσφαιρο και τις φιλαρμονικές.

Η Μόνικα, ο Σταύρος, η μικρή τους Μελίνα και το νέο μέλος της οικογένειας, ο μικρούλης Παύλος, έχουν εγκατασταθεί στο Θησείο γιατί η μικρή αγαπάει το σχολείο της εκεί, είναι όμορφο (καμία σχέση με Κολωνάκι), και οργανώνουν τους επόμενους μήνες της ζωής τους, μέχρι να ξαναφύγουν για Αμερική όπου ο Σταύρος έχει τις δικές του επιχειρήσεις και η Μόνικα τη μόνιμη ομάδα της με την οποία διοργανώνει τις ηχογραφήσεις και τις εμφανίσεις της.

Περιγράφει το χωρίς εκπλήξεις 24ωρο για μία γυναίκα με δύο μωρά αλλά και καριέρα που, πάντως, προλαβαίνει να παίζει τένις, να συμμετέχει ενεργά στη ζωή της πόλης και να έχει και έναν μεταδοτικό ενθουσιασμό, που με τόσο υγιή τρόπο αγνοεί το ζέσκισμα που της κάνουν στα social media όσοι θα μπορούσαν απλώς να μην την ακούν, αν δεν τους αρέσει.

Μόνικα Γελάω γιατί το προηγούμενο Σάββατο μας κάλεσαν σε ένα πάρτι που ήθελα πολύ να πάμε, να ξεσκασούμε. Πήγαμε και είμαι τώρα εγώ στον καναπέ με τα δυο παιδιά στην αγκαλιά να κοιμούνται και να λέω «πού να σπκωθώ τώρα, ποιο πάρτι;». Αλλά έχω απίστευτη χαρά, δεν μου έλειψε καθόλου το πάρτι, κατάλαβες; Την περίοδο της καραντίνας, με το πρώτο μου παιδί, τη Μελίνα, ήταν πιο εύκολο γιατί ήμασταν μέσα. Είχαμε πολύ χρόνο, είχα το στούντιό μου στο σπίτι οπότε ήθελα. Τώρα με τον μικρό, τον Παύλο, είναι πιο δύσκολο, υπάρχουν περισσότερα κοινωνικά ερεθίσματα. Μόλις τον γέννησα και είπα «θέλω να κυκλοφορήσω δίσκο», όλοι μου έλεγαν «είσαι τρελή!». Το είχα πάρα πολλή ανάγκη όμως, και μου δίνει χαρά την οποία μεταδίδω και στα ίδια τα παιδιά. Επίσης, έχω πάρα πολύ υλικό και πρέπει να αρχίσω να κυκλοφορώ δίσκους, να μη μου πάρει πάλι επτά χρόνια.

— **Η δεύτερη φορά μητρότητα μήπως υπάρχει στο άλμπουμ; Ο τίτλος «Proud» θα μπορούσε να σημαίνει και proud mom;**

Η δεύτερη εγκυμοσύνη ήταν διαφορετική και σίγουρα φιλτραρίστηκε μέσα στο άλμπουμ αν και το είχα ήδη τελειώσει, απλώς μετά ήταν αυτό που κατακάθεται. Επειδή, λόγω εγκυμοσύνης, δεν περπατούσα πολύ, πέρασα πολλές ώρες ήρεμη να ακούω τα κομμάτια που διαφορετικά θα άλλαζα συνέχεια πράγματα.

— **Θεωρώ το άλμπουμ πολύ ανοιξιάτικο, πολύ «πασχαλινό», είναι όλο σαν προσευχή...**

Μου το είπε κι άλλος αυτό! Το «Proud», λέει, όπως ξεκινάει είναι σαν επιτάφιος.

— **Πού πιστεύεις ότι θα ακουγόταν αυτό το άλμπουμ; Το έχεις φανταστεί σε περιβάλλοντα;**

Χαχα, πριν λίγο μίλησα με τα γραφεία στη Νέα Υόρκη και με ρωτούσαν: «Well, σε ποιους απευθυνόμαστε;». Λοιπόν, εγώ πιστεύω ότι θα ήταν ένα σάουντρακ σε ένα road trip. Το «I'm nothing without you» όπως και το ίδιο το «Proud» ή το «Amerika» πιστεύω ότι είναι πολύ κινηματογραφικά. Κι εγώ ακούγοντας τα τραγούδια θυμάμαι τις εικόνες που είχα όταν τα σκεφτόμουν, εν κινήσει.

— **Μια και το ανέφερες: γιατί έβαλες κ στο «Amerika» αντί για c;**

Σαν υπόνοια με το Monika, χαχα.

— **Έχεις βάλει και ένα rap, το «Listen close».**

Μη με ρωτήσεις ποιος ραπάρι, δεν ξέρω. Έχω βάλει το όνομά του στα credits. Ήμουν στις Σπέτσες, στο στούντιο, έψαχνα τους Αμερικάνους, δεν μπορούσαν να μου βρουν ράπερ, ρωτάω τον ηχολόγητη «ξέρεις κανέναν;». «Ναι» λέει «έχω έναν καλό». Μέσα σε 3 ώρες το είχε πει και μου το είχε στείλει. Φοβερός, θέλω να τον φέρω και στο live στο Fuzz.

— **Στα live έχεις την τάση να τα αλλάζεις τα κομμάτια;**

Ναι, μερικές φορές το κάνω. Στο Fuzz θα ξεκινήσω με ένα τραγούδι παλιό που ακόμα κι τότε είχα το δίλημμα αν θα το κάνω με μπάντα ή ακουστικό. Τώρα στο χτίζω. Θέλω όλο το Fuzz να έχει αρχή, μέση και τέλος. Σαν ένα ταξίδι. Οπότε κάτι θα αλλάξω. Θα έχει πιο δυναμικό, πιο ηλεκτρικό ήχο.

— **Το «In LA» έχει έναν κάπως intellectual ρυθμό. Είναι σαν να ήθελες να κάνεις ένα χορευτικό τραγούδι και κάτι να σε κρατούσε. Θα έκανες remix σε αυτό το κομμάτι ή άλλα παρόμοια δικά σου;**

Ναι, θέλω να κάνω. Τα έχεις πιάσει όλα, ε; Αυτό είναι ένα τραγούδι που είχα κάνει παλιά και όσο το άκουγα μου θύμιζε μια κούνια, μια ανεμελιά και καθώς το έπαιζα στο πιάνο βγήκε αυτή η μελωδία. Μετά άρχισα κούτσουκούτσου να βάζω beats, να αλλάζω beats, να μετακινώ beats, να το κεντάω και έχει αυτό το «στοπ» που είπες γιατί, ξέρεις, το LA έχει αυτόν τον ήλιο που λες όλα είναι ωραία, αλλά μετά βλέπεις και τον ωκεανό, αυτό το

ΕΓΩ ΘΑ ΞΑΝΑΠΑΩ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΟΝΟ ΑΝ ΤΟ ΦΕΡΕΙ Η ΔΟΥΛΕΙΑ, ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΩ ΝΑ ΜΕΙΝΩ ΔΗΛΑΔΗ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ, ΕΧΩ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΜΟΥ, ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΦΑΓΗΤΟ – ΔΕΝ ΤΟ ΣΥΖΗΤΑΩ.

◀ κύμα που έρχεται και ένας φόβος που λες κάτσε δεν είναι όλα τόσο εύκολα όσο νομίζω; Αυτό, λοιπόν, και το «Proud» είναι τα δύο κομμάτια που θέλω να στείλω για remix. Έχουν αέρα.

— Το «I'm nothing without you» είναι μία κλασική power μπαλαντάρα που θα έσκιζε στη Eurovision – με την καλή έννοια. Μήπως ήταν αυτό που είχες προτείνει στην ΕΡΤ για τη φετινή Eurovision;

Ναι, αυτό είναι. Σαν ομάδα είχαμε αποφασίσει αυτό. Μετά πέρασε στην επόμενη φάση το «Proud», θεώρησαν ότι θα πήγαινε καλύτερα εκεί επειδή έχει πολύ ισχυρό μήνυμα, αλλά εγώ θεωρώ ότι το «I'm nothing without you» είναι πιο εύκολο να το καταλάβεις. Εντάξει, μακάρι να γινόταν. Δεν έγινε, δεν πειράζει.

— Έχεις δευτέρες σκέψεις που έστειλες στη Eurovision συμμετοχή;

Όχι, εντάξει. Πινόταν πολλά χρόνια αυτή η συζήτηση: στείλε και στείλε. Εγώ ήμουν αυτή που έλεγα, όταν βρω το κατάλληλο τραγούδι, θα στείλω. Πρέπει να στείλεις για να κερδίσεις. Αλλιώς δεν έχει νόημα να πας για να πας. Και αυτή τη φορά είχα συγκεντρώσει μία καταπληκτική ομάδα, βραβευμένους με Γκράμι, τοπ σχεδιάστρια για τα ρούχα – όταν άκουγαν Eurovision άνοιγαν οι πόρτες. Και απογοητεύτηκαν πολύ που δεν προχώρησε.

— Στο «Amerika», λοιπόν, μιλάς για το Αμερικανικό Όνειρο το οποίο εσύ το έζησες, όχι; Νομίζω βρήκες πολύ γρήγορα τα πατήματά σου εκεί. Πώς νιώθεις ανάμεσα σε δύο κόσμους; Αμερική και Σπέτσες, ας πούμε;

Έτυχε όταν έγραφα αυτό το κομμάτι, το καλοκαίρι, να έρθει από τη Νέα Υόρκη αυτός που μου κάνει τις ενδοσκοπήσεις, ο Jay-B, με τη γυναίκα του... οπότε καθίσαμε και το δουλέψαμε και είχαμε αυτή τη συζήτηση για τους στίχους –τους οποίους έγραψε πάρα πολύ ωραία ο άντρας μου, ο Σταύρος, γιατί έχει αυτό το χάρισμα, του δίνεις το θέμα σαν παζλ και αμέσως το απογειώνεις – γιατί το κομμάτι έχει στοιχεία από τον αμερικανικό εθνικό ύμνο. Κι ενώ ξεκινάει πολύ σκληρά το τραγούδι προς την Αμερική: «Γιατί με κοροϊδεύεις; Γιατί είναι όλα αυτά ένα ψέμα;», στο τέλος λέει: «Εμείς έχουμε έρθει για να σε αγαπήσουμε, έχουμε έρθει με τόση πολλή αγάπη από κάποια μακριά, και πραγματικά let us call you home». Εγώ από την πρώτη στιγμή αφομοιώθηκα εκεί. Δεν με τρόμαξε ούτε το μέγεθος, ούτε το άγνωστο, ούτε η γλώσσα. Και εκεί υπάρχει αξιοκρατία 100%. Βρήκα αμέσως το πάτημά μου. Αλλά εγώ στην Ελλάδα μεγάλωσα, εδώ έκανα τις μουσικές μου, μου ήρθαν όλα εύκολα – αλλά έτσι είμαι

σαν άνθρωπος, δεν κάνω ευκαιρία, με το που δω κάτι έχω αυτό το ένστικτο. Σαν χάρισμα δεν πιστεύω ότι έχω τη μουσική, αλλά το ένστικτο. Οπότε έκανα τα τραγούδια μου στα αγγλικά, είχα και τον κόσμο που μου έλεγε «βρες έξω», μου αρέσουν οι προκλήσεις, πήγα στην Αμερική, μου ταίριαζε. Εκεί γνώρισα τον άντρα μου αλλά και τη μουσική μου οικογένεια, τους συνεργάτες μου, και μπήκα στο παιχνίδι... αλλά είναι σκληρά τα πράγματα, άλλα τα μεγέθη, έπρεπε να τρέχω εγώ πολλά θέματα. Επίσης, θέλουν να τους δίνεις συνέχεια υλικό, έχει πάρα πολύ μεγάλο ανταγωνισμό κ.λπ. Αλλά θεωρώ ότι κι αυτοί ίσως βλέπανε κάτι διαφορετικό στο ελληνικό ταμπεραμέντο. Μου λέγανε οι μουσικοί «Έχεις καταλάβει πόσα χιλιάδες κορίτσια από την Αμερική θα θέλανε να κάνουν αυτό που κάνεις εσύ;». Δηλαδή, έπαιζα σε δισκίλιαρα venues, big thing έτσι;

— Ήταν κάτι exotic, ας πούμε; Πώς σε έβλεπαν;

Επειδή πάντα θέλω τη γνώμη των άλλων, έκανα πολλές συζητήσεις εκεί και ρωτούσα «θα μου αλλάζατε κάτι;». Όλοι μου έλεγαν να μην αλλάξω την προφορά μου. Μου έκανε πολλή εντύπωση γιατί εγώ πάντα είχα αυτό το κόλλημα.

— Στην προφορά σου τι νομίζεις ότι τους άρεσε;

Το ανατολίτικο, ξέρω 'γω; (γέλια) Είναι international προφορά. Αλλά αυτοί το πιάνουν αμέσως, όσο καλά κι αν μιλάς τα αγγλικά, σου λένε «Ωπ, εσύ δεν είσαι από την Αμερική;»

— Οπότε πάμε εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε: Θεσπείο ή Σπέτσες;

Ε, Σπέτσες! Εκεί είναι κάτι το μαγικό. Αλλά είναι και τι συμβολίζει το νησί για εμάς. Για μένα είναι η αρχή της δικής μου οικογένειας. Είναι το σπίτι της Μελίνας μου. «Εκεί είναι η γη μας» μου λέει η μικρή. Είναι η απόλυτη ξεγνοιασιά, η ομορφιά της Ελλάδας. Όπου και να 'σαι έχεις μπροστά σου ένα κάδρο πανέμορφο. Από την άλλη, και

εγώ και ο Σταύρος θέλουμε να ξαναπάμε στην Αμερική γιατί είναι αυτό που χτίσαμε μόνοι μας. Είναι το όνειρο που κυνηγήσαμε. Ενώ η Ελλάδα, με τις οικογένειές μας εδώ και λοιπά, είναι σαν κάτι δεδομένο. Εγώ θα ξαναπάω στην Αμερική μόνο αν το φέρει η δουλειά, δεν θα πάω να μείνω δηλαδή. Στην Ελλάδα είμαι το ίδιο ευτυχισμένη, έχω τους δικούς μου, έχει και καλύτερο φαγητό – δεν το συζητάω, χαχα.

— Στο «If you become a hero» μιλάς για τον δικό σου σουπέρμαν... ο οποίος είναι;

Νομίζω ο άντρας μου. Και δεν το λέω ρομαντικά. Το λέω γιατί χτίζουμε κάτι πολύ όμορφο μαζί. Κι εγώ γι' αυτόν είμαι η ηρωίδα, πιστεύω. Δεν είναι εύκολο να κάνεις οικογένεια και να διατηρείς την έμπνευση και την όρεξη. Με τον Σταύρο παραμένουμε παιδιά. Μ' αρέσει αυτό σαν φιλοσοφία ζωής.

— Θα μου πεις μία από τις υπερδυνάμεις του;

Η υπομονή. Και ένα άλλο μεγάλο χάρισμα: να καθαρίζει! Δεν ξέρω πώς το κάνει αυτό. Οργανώνει τα πράγματα, βρίσκει λύσεις, είναι μεθοδικός. Και στις εταιρείες του έτσι είναι.

— Τα περισσότερα από αυτά που σου σέρνουνε είναι στα social media, όμως... τα παίρνεις σοβαρά;

Όχι, μωρέ, δεν λέω γι' αυτά. Αυτά δεν με νοιάζουν καθόλου. Είμαι μουσικός, ξέρω. Σε κάποιους θα αρέσω, σε κάποιους όχι. Εδώ μιλάω για κάποια επαγγελματικά, για κάποια οικογενειακά. Ακόμα και τώρα, ας πούμε, δεν είναι εύκολο να έχεις δύο παιδιά – είναι ωραίο όμως. Αλλά το να μην έχω κοιμηθεί πέντε μέρες, περιμένω κάποιο δικό μου άνθρωπο να το καταλάβουνε.

— Μαθαίνω ότι παίζεις και ποδόσφαιρο;

Εννοείται! Μέχρι ομάδες με έκανε ζητήσει. Έπαιζα από παιδί, μετά με σταμάτησε ο μπαμπάς μου για να μη στραβώσουν τα πόδια μου και άρχισα να ξαναπαίζω από φοιτήτρια, σε μία ακαδημία 5x5. Εκεί με είδε η ομάδα της Εθνικής Τράπεζας, μετά μία άλλη ομάδα από τα Μέγαρα, με ζητούσαν με μισθό, κανονικά (γέλια). Εντάξει, δεν πήγα. Είχα τις σπουδές μου αλλά κάθε Τετάρτη έπαιζα στα γήπεδα του Βαζέχα. Πάντα έπαιζα δεξιά χαφ. Κάποτε είχα συγκρουστεί με τον προμότερ που μου κλείνει τις συναυλίες, είχε πάει στον γιατρό και όταν τον ρώτησε πώς το έπαθε, αυτός του λέει «Ξέρεις τι είναι να πέσει επάνω σου η Μόνικα;» (γέλια). Και τώρα στις Σπέτσες παίζω.

— Άκουσα επίσης ότι ετοιμάζεσαι να γράψεις τον ύμνο της Μπουμπουλίνας; Η δεν κατάλαβα καλά;

Ναι. Βασικά το έχω έτοιμο. Ψάχνω να βρω μια χορωδία. Πηγαίνω συνέχεια και βλέπω την Μπουμπουλίνα, την ομάδα ποδοσφαίρου των Σπετσών, και μου ζητήσαν να τους γράψω τον ύμνο. Και λέω «Μπουμπουλίνα παίζεις πάντα μέσα στην καρδιά...». Ψάχνω μία αντρική χορωδία αν ξέρεις και μπορείς να με βοηθήσεις...

— Γιατί όχι παιδική;

Λες; Θέλω να ακούγεται στα ηχεία κάθε φορά που παίζω.

— Οι παιδικές φωνές είναι καταπραυντικές. Έχουν συγκίνηση.

Έχεις δίκιο, έχουν σθένος και τσαγανό! Μπορεί να το δοκιμάσω. Όπως επίσης ένας από τους στόχους μου είναι να ξεκινήσω Φιλαρμονική στις Σπέτσες. Μου ζήτησαν να γίνω καλλιτεχνική διευθύντρια σε Ωδείο αλλά είπα όχι, εγώ Ωδείο δεν πήγα ποτέ, αλλά μια φιλαρμονική ναι. Τώρα στο τέλος Ιουνίου, στα βαφτίσια του Παύλου στις Σπέτσες, έχω καλέσει τη Φιλαρμονική του Καρπενησίου στην οποία έμαθα μουσική! Μ' αρέσει πολύ η ιδέα να ξεκινήσω τη Φιλαρμονική στις Σπέτσες. Καλύτερα κι από Ωδείο. Ένα Σπετσιωτάκι να το βάλεις τώρα να μάθει βιολί, δεν θα θέλει... αλλά να του μάθεις να παίζει σαξόφωνο, θα ενθουσιαστεί.

— Η τύμπανα. Τα πιτσιρίκια στις παρελάσεις σπρώχνονται ποιο θα μπει στα τύμπανα.

Στο Καρπενήσι, όπου ο πατέρας μου ήταν δημοτικός σύμβουλος, μου είπε μία μέρα «Θα γραφτείς στη Φιλαρμονική». Δεν το πολυπίστευα. Ξεκινήσαμε 5-6 άτομα και μου λέει η μαέστρος «Εσύ, Μόνικα, θα πάρεις φλάουτο». Λέω «Εγώ φλάουτο; Εγώ είμαι σολίστ!». Σκέψου, από 8 χρονών ήμουν α ψώνιο. Ήθελα ένα δυνατό όργανο – ή τρομπέτα ή σαξόφωνο. Κι έτσι έμαθα σαξόφωνο.

— Φιλαρμονικές στα νησιά. Τι ωραίος συνδυασμός, τι γιορταστικό! Καλή άνοιξη, Μόνικα. 🇦

* Monika live - Fuzz Club
Παρασκευή 28 Απριλίου
Εισιτήρια Viva.gr

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη
τη συνέντευξη

Πρόγραμμα Στέγασης Νέων «Σπίτι μου»

Στην Τράπεζα Πειραιώς στηρίζουμε το πρόγραμμα «Σπίτι μου» για την αγορά πρώτης κατοικίας.

Απόκτησε και εσύ το δικό σου σπίτι υποβάλλοντας την αίτησή σου σε οποιοδήποτε κατάστημα της Τράπεζας Πειραιώς και επωφελήσου από:

- χαμηλό κυμαινόμενο επιτόκιο από **1,35%***
- χρηματοδότηση έως και **90%** της αξίας του ακινήτου
- επιπλέον προσφορές

Η υποστηρίξιμη χρηματοδότηση πραγματοποιείται από το Πρόγραμμα Δανείων «Σπίτι μου» που διαχειρίζεται η Ελληνική Αναπτυξιακή Τράπεζα Α.Ε. (Ε.Α.Τ.) με πόρους που χρηματοδοτούνται εξ ολοκλήρου από την Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης (Δ.Υ.Π.Α.) | dypa.gov.gr

*Ποσό δανείου 70.000€ με προσημείωση ακινήτου, διάρκεια 30 έτη, κυμαινόμενο επιτόκιο 1,35% (1/4 Euribor 1M 2,92% την 30/3/23 πλέον 1/4 περιθωρίου 2,50%), κόστος νομικού & τεχνικού ελέγχου 257,40€: ΣΕΠΠΕ 1,39%, μηνιαία δόση 237€ και συνολικό ποσό αποπληρωμής 85.438€.

Μάθε περισσότερα: www.piraeusbank.gr/spitimou, Τ. 210 32 88 000

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΑΥΡΙΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Πάσχα στην Αθήνα

σχα

Το Πάσχα, η μεγαλύτερη χριστιανική γιορτή, είναι συνδεδεμένη με την ύπαιθρο. Η Αθήνα, όμως, δεν πρόκειται ν' αφήσει παραπονεμένους όλους όσοι αποφασίσουν να μην την εγκαταλείψουν αλλά να περάσουν αυτές τις μέρες στην ανοιξιάτικη πόλη. Τα ήθη και τα έθιμα της Μεγάλης Εβδομάδας, ασχέτως αν κάποιος τα ακολουθεί ή όχι, αναδεικνύουν το ευαίσθητο πρόσωπο της πρωτεύουσας, και ίσως το κατανοητό κλίμα των ημερών να είναι πολύ πιο έντονο στην πόλη από εκείνο στους δημοφιλείς εξοχικούς προορισμούς. Ανθισμένες νεραντζιές, υπέροχες κρεμαστές γλυσίνες, κουτσουπιές και πασχαλιές γεμίζουν την τσιμεντούπολη χρώματα και αρώματα. Οι μυρωδιές της άνοιξης είναι παντού και μέρη όπως το ιστορικό κέντρο, η Πλάκα, το Θησείο, το Μετς, τα Πετράλωνα, η Διονυσίου Αρεοπαγίτου, ο λόφος του Λυκαβηττού είναι ιδανικά για όμορφους περιπάτους –ειδικά το Πάσχα– που σε πολλά σημεία συνοδεύονται από τον ήχο των καμπάνων που ηχούν πένθιμα ή τις ψαλμωδιές που ακούγονται από τις εκκλησίες. Ειδικά το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής, η όψη της Αθήνας αλλάζει τελείως. Οι δρόμοι του κέντρου κλείνουν σε διάφορα σημεία για την περιφορά των Επιταφίων, χωρίς όμως αυτό να προκαλεί χάος και εκνευρισμό, όπως γίνεται συνήθως. Αντί για συνθήματα και φωνές ακούγεται το «Ω, γλυκύ μου έαρ», ο κορυφαίος και σαν μελωδία και σαν λόγος ύμνος, που δύσκολα αφήνει κάποιον ασυγκίνητο και ο κόσμος, κρατώντας αναμμένα κεριά, ακολουθεί αυτή την ήρεμη και ευλαβική πορεία που σκιαγραφεί μία ασυνήθιστη εικόνα για την πολύβουη πόλη. Οι εκκλησίες, όλες αυτές τις μέρες, έχουν την τιμητική τους και οι ετοιμασίες, θυμίζουν αυτές που γίνονται στα σπίτια εν όψει μίας μεγάλης γιορτής. Το τελετουργικό της Μεγάλης Εβδομάδας, με τους ύμνους, τα τροπάρια, την περιφορά του Επιταφίου δημιουργεί μία πολύ κατανοητή, μυσταγωγική ατμόσφαιρα, η οποία σε αρκετές εκκλησίες ή βυζαντινά εκκλησάκια είναι πιο έντονη, λόγω της τοποθεσίας, της γραφικότητας ή της ιστορικότητάς τους. Επιλογές υπάρχουν, λοιπόν, πολλές και ωραίες. Τις ανακαλύψαμε και είμαστε βέβαιοι ότι οι εμπειρίες που θα βιώσετε θα είναι μοναδικές.

Οι καλύτερες εκκλησίες για τον Επιτάφιο

Σκαρφαλωμένο στα σκαλάκια στη συμβολή των οδών Ερεχθέως και Ερωτόκριτου, το γραφικό βυζαντινό εκκλησάκι του **Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου** (12ος αιώνας) παρεκκλήσιο του Αγ. Νικολάου Ραγκαβά, συνήθως δεν λειτουργεί τη Μεγάλη Εβδομάδα λόγω έλλειψης μόνιμου ιερέα. Όμως, φέτος, οι ακολουθίες θα γίνουν κανονικά μέχρι και τη Μεγάλη Παρασκευή το πρωί (Αποκαθήλωση). Αξίζει να το επισκεφθεί κάποιος για να θαυμάσει το εσωτερικό του με τα δύο ρωμαϊκά κιονόκρανα και τις σπάνιες αγιογραφίες στους τοίχους και στον τρούλο.

Στον βυζαντινό **Ιερό Ναό της Αγίας Σωτήρας Κοττάκι** (11ος αιώνας), με τις ορειχάλκινες προτομές του Κωνσταντίνου και της Ιωάννας Τσάτσου στον προαύλιο χώρο (οδός Κυδαθηναίων 10), τη Μεγάλη Τρίτη, Μεγάλη Πέμπτη και Μεγάλη Παρασκευή, οι ύμνοι και τα τροπάρια ψάλλονται συνοδεία πολυφωνικής χορωδίας και αρμονίου. Ο δε Επιτάφιος θα είναι και φέτος στολισμένος μόνο με λευκές μαργαρίτες.

Ιδιαίτερη προτίμηση έχουν, όσοι περνούν τις γιορτές του Πάσχα στην Αθήνα, στον ελληνο-βυζαντινού ρυθμού **Ιερό Ναού Αγίου Γεωργίου Καρύτση** (ή Καρύκη, όπως ήταν το όνομα των κτητόρων της εκκλησίας, το οποίο από «Καρύκης» έγινε «Καρύτσης», λόγω του τσιτακισμού που επικρατούσε στην ντοπιολαλιά στα μεταεπαναστατικά χρόνια). Ο λόγος της προτίμησης είναι η περίφημη Ανδρική Πολυφωνική Χορωδία «Θεμιστοκλής Πολυκράτης», που δίνει μια άλλη αίσθηση στις ψαλμωδιές της Μεγάλης Εβδομάδας αποτυπώνοντας την κατάνυξη των ημερών. Η χορωδία αυτή έχει μακράν ιστορία. Ιδρύθηκε το 1896 από τον φιλόλογο και συνθέτη Θεμιστοκλή Πολυκράτη (1863-1926), στο πλαίσιο του ρεύματος της εποχής αυτής για τον εξευρωπαϊσμό της ελληνορθόδοξου εκκλησιαστικής μουσικής. Το ρεύμα εκείνο το ευνοούσε η επικράτηση της όπερας και του μελοδράματος στις ψυχαγωγικές προτιμήσεις του αστικού κοινού των Αθηνών. Έκτοτε, η χορωδία, ακολουθώντας τους κανόνες της τετραφώνου εκκλησιαστικής μουσικής, λειτουργεί χωρίς διακοπή στον εν λόγω ναό, έχοντας πραγματοποιήσει ταυτόχρονα πολλές συναυλίες σε πόλεις της Ελλάδος και του εξωτερικού.

Χωρίς αμφιβολία, όμως, μία από τις πιο ξεχωριστές περιφορές επιταφίου είναι αυτή της **Μονής Κιαισαρινής**. Είναι ο μοναδικός Επιτάφιος στην Αττική που βγαίνει με το φως της ημέρας (γύρω στις 2:00 μ.μ.) και η περιφορά του αρχίζοντας από το Μοναστήρι συνεχίζει στην καρδιά του Αισθητικού Δάσους του Υμηττού, ανάμεσα σε πεύκα, πλατάνια και κυπαρίσσια. Ο ανθοστόλιστος Επιτάφιος σε πλήρη αρμονία με την ανθισμένη φύση, το ειδυλλιακό τοπίο, τις ψαλμωδιές, δημιουργούν ένα μοναδικό σκηνικό που κάνει τον επισκέπτη να ξεχάσει ότι βρίσκεται μία ανάσα σχεδόν από το κέντρο της πόλης και τον αποζημιώνει για την ταλαιπωρία που πιθανόν να υπέστη μέχρι να φτάσει εκεί – και ειδικά να παρκάρει.

Και λίγο πριν πάρει κάποιος τον δρόμο της επιστροφής αξίζει να αφιερώσει λίγο χρόνο για να περιπλανηθεί στον αύλειο χώρο της Μονής με τα διάσπαρτα γλυπτά που χρονολογούνται από την αρχαιότητα έως τους νεότερους χρόνους, να δει τα κελιά των μοναχών, τον Λουτρώνα, να μπει στον ναό για να θαυμάσει τις σπάνιες αγιογραφίες με την έντονη αφηγηματικότητα και να φύγει γεμάτος υπέροχες εικόνες και εντυπώσεις.

Η Ακολουθία του Επιταφίου στον **Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών** έχει κοσμοπολίτικο χαρακτήρα και πραγματοποιείται με κάθε επισιμότητα, χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου και παρουσία πλήθους πιστών, εκπροσώπων της κυβέρνησης, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Η περιφορά προς το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, όπου τελείται σύντομη δέηση, γίνεται συνοδεία αγήματος και φιλαρμονικής του δήμου.

Κατά τη διάρκεια της περιφοράς του Επιταφίου του **Αγίου Νικολάου Ρηγίλλης**, γίνεται στάση για μία μικρή δέση μπροστά από το Στρατόπεδο Γ. Τζαβέλα, της Ευζωνικής Φρουράς. Ο Εύζωνος μπροστά στο φυλάκιο, σε στάση απόδοσης τιμών πένθους, με τα χέρια σταυρωμένα και ακουμπισμένα στο όπλο, το κεφάλι σκυφτό και τη μεταξωτή φούντα του φάριου γεμμένη στο πλάι είναι μία εικόνα εντελώς ασυνήθιστη για όλους.

Ο **Ιερός Ναός Αγίας Τριάδας - Σωτήρας Λυκοδήμου**, γνωστός ως η Ρώσικη εκκλησία, έχει ένα πολύ ιδιαίτερο τελετουργικό. Όλες οι ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας γίνονται υπό το φως των κεριών και μόνο... κάτι που προσδίδει στη λειτουργία έναν χαρακτήρα μυσταγωγικό. Τη Μεγάλη Πέμπτη τα 12 Ευαγγέλια διαβάζονται στα ελληνικά αλλά και στα ρωσικά (ένα παρά ένα) και αμέσως μετά ακολουθεί χτύπημα της καμπάνας, με τον αριθμό των χτύπων να υποδηλώνει ποιο από τα 12 Ευαγγέλια έχει μόλις τελειώσει. Ο Επιτάφιος δεν είναι ο συνηθισμένος με το κουβούκλιο, αλλά γίνεται η περιφορά του Σώματος τρεις φορές γύρω από τον ναό. Σύμφωνα με το εθιμοτυπικό, από τις 11 το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου, αλλά και αργότερα το βράδυ, οι πιστοί πηγαίνουν στην εκκλησία στολισμένα καλάθια γεμάτα κόκκινα αυγά, πασχαλινό ψωμί, τυριά και αλλαντικά, σκεπασμένα με πετσέτες, για να τα ευλογήσει ο ιερέας. Στις 11:45 μ.μ., βγαίνουν όλοι από τον ναό και κάνουν τρεις φορές τον γύρο του ναού κρατώντας αναμμένα κεράκια, ψάλλοντας στα ελληνικά και στα ρωσικά. Όσοι έχουν παραβρεθεί ή έχουν δει αυτό το όμορφο θέαμα από μακριά, δύσκολα το ξεχνάνε. Ο κόσμος δεν φεύγει μόλις ακουστεί το «Χριστός Ανέστη» όπως συμβαίνει συνήθως, και μετά το πέρας της λειτουργίας ξεκινάει ένα μεγάλο πανηγύρι όπου όλοι μαζί τρώνε ανταλλάσσοντας ευχές.

Οι ιστορικές, πανέμορφες βυζαντινές εκκλησίες, όπως η Καπνικαρέα, η Παντάνασσα, η Αγία Αικατερίνη με τη λουλουδιασμένη αυλή και τους ρωμαϊκούς κίονες μπροστά από τον ναό, ο Άγιος Νικόλαος Ραγκαβάς, με φυλαγμένη στο εσωτερικό του την καμπάνα που σήμανε, τον Απρίλιο του 1833, το πρώτο ελεύθερο Πάσχα, το ατμοσφαιρικό Μετόχι του Παναγίου Τάφου, που υποδέχεται πρώτο το Άγιο Φως από τα Ιεροσόλυμα, η Μονή Πετράκη, η υπέροχη όαση στο κέντρο της πόλης, τα γραφικά εκκλησάκια του Αγίου Γεωργίου του Βράχου, και της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα ή «Σωτηράκη» στα Αναφιώτικα, που δίνουν την αίσθηση στον επισκέπτη ότι βρίσκεται σε κάποιο νησί, η νεοκλασική και απαράμιλλη αισθητική Αγία Ειρήνη, με το επικρυσωμένο τέμπλο, δώρο του Τσάρου της Ρωσίας, Νικολάου, ο μεσαιωνικός, γραφικός Άγιος Γεώργιος του Λυκαβηττού με τη θέα της Αθήνας πιάτο στα πόδια και τον αττικό ουρανό να παίρνει φωτιά από τα πυροτεχνήματα που εκτοξεύονται από τις εκκλησίες το βράδυ της Ανάστασης, φέρνουν στο μυαλό τους στίχους του Τίμου Μωραϊτίνη: «... Έχει η Αθήνα ομορφιές, έχει και κάτι ζωγραφιές...», αλλά και αυτούς του Σεφέρη: «Η υψηλότερη μορφή της άνοιξης που ξέρω: μια ελληνική Μεγάλη Εβδομάδα». **Α**

Επιτάφιος Μονής Κιαισαρινής (2019)

ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΣ

η πιο raw power αγορά της Αθήνας

Ένας οδηγός για να βρεις τα καλύτερα χωρίς να χαθείς στη μετάφραση

Της ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Βαρβάκειος είναι η αφθονία στην καρδιά της πόλης, το «και του πουλιού το γάλα» σε ακατανίκητες τιμές. Τις παραμονές του Πάσχα ζει τη μεγάλη της στιγμή, εκεί όπου τα ψώνια συνδυάζονται με νηστίσιμους μεζέδες, τη μαγειρίτσα μετά την Ανάσταση και γλέντια που δεν είχες προγραμματίσει.

Αν ήταν μουσική, η Βαρβάκειος θα ήταν πανκ. Ορθή, κοφτή, λίγα λόγια, σταράτα και του δε πόνιτ, ακατέργαστη δύναμη, γροθιά στον πολιτισμό του σούπερ μάρκετ, φοβιστική για τον μη μου άπτο αστό που φοβάται τα μικρόβια, τους αρουραίους και τις αδέσποτες γάτες, τους σωρούς από καθαρισμένα εντόσθια ψαριών, τα γλιστερά πατώματα, μ' αυτή τη γλίτσα από χρόνο, φρέσκο αίμα σφαχταριού και λάσπη, τα γυφτάκια, τους πορτοφολάδες, τον κάθε νοματαίο που δεν ξέρεις από πού κρατά η σκούφια του, τη γδαρμένη γουρουνοκεφαλή με τα κλειστά βλέφαρα, την έξω γλώσσα του αρνιού στην τελευταία της ζωής του ανάρτηση από ένα τσιγκέλι. Πολλές φορές έχω συναντήσει τουρίστες στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, ημιλιπόθυμους στην αγκαλιά του ξεναγού, να ψάχνουν πανικόβλητοι την ανάσα τους, μαζί με την έξοδο από τα έγκατα της αθηναϊκής μαρμίτας. Η Βαρβάκειος τραντάζει και ενοχλεί τον πολιτισμένο αστό, που έχει μάθει να τρώει μοσχάρι ασώματο, που γεννήθηκε μπριζόλα μίντιουμ ρέαρ, κοτόπουλο που γεννήθηκε φιλέτο σε πλαστικό σκαφάκι και ψάρι που γεννήθηκε άομο σε κρούστα από αλάτι χωρίς κεφάλι και χωρίς λέπια. Η Βαρβάκειος ενοχλεί, γιατί μυρίζει βαρβατίλα. Μυρωδιά αψιά, από την τροφή στην πιο πρωτόγονη μορφή της. Πίσω από το κατόικι της ημέρας, μυρίζει όλα τα αμνοερίφια που πέρασαν από δω στα συναπτά πάνω από 130 χρόνια της λειτουργίας της.

Η τελευταία ανακαίνιση του 2022 και όλες μαζί οι προηγούμενες, ευτυχώς μας την παρέδωσαν άθικτη και ανέγγιχτη, μαζί με τις ιστορίες και τον παλιό της χρόνο, που κατοικεί ακατάλυτος, στο κτίριο που σχεδίασε ο Ιωάννης Κουμέλης και χρηματοδότησε ο εθνικός ευεργέτης Ιωάννης Βαρβάκης. Το Σήμερα, όπως το ξέρουν άλλες γειτονιές της Αθήνας, εδώ δεν έχει θέση. Περνώντας το κατώφλι της, βιώνεις όλες τις εποχές, από το 1886 που άνοιξε ως και το Τώρα, ανάκατες σε μια ολοδικιά της ταυτότητα, ένα σύμπαν παρενθετικό που δεν μοιάζει καθόλου με τις μπιμπελό, κουκλίτσες αγορές της υπόλοιπης Ευρώπης. Χάρντκωρ και νοσταλγική ταυτόχρονα, σε γυρίζει πίσω στα ψώνια άλλων γενεών, όταν ο κόσμος δεν βιαζόταν τόσο, τότε που ο πάτερ φαμίλια διάλεγε με επιμέλεια τον αμνό τον σιτευτό για την οικογένεια, τότε που οι ψυχοκόρες κατέβαιναν με συγκεκριμένες περί ποιότητας εντολές από την κυρία του σπιτιού, να ψωνίσουν χοιρινές κοτολέτες και ροζ μπιφ, πλάι στη φτωχολογιά που διαπραγματευόταν με αλύππητα παζάρια τον κατιμά ή αλλιώς κανένα φτηνό κότσι για πατσά. Περιδιαβαίνοντας τους διαδρόμους της, διόλου δεν θα σου κάνει εντύπωση αν δεις πλάι σου να ψωνίζει ο Ορέστης Μακρής αγκαζέ με τη Βασιλειάδου... εδώ που τα ψώνια είναι αναβρασμός, ηχηρά καλέσματα, ξελαρυγγίσματα και διαπληκτισμοί, το ιδιαίτερο χιούμορ του έμπορα-ντελάλη, το στριμωξίδι, η αναμπουμπούλα, αποφορά από κωνεμένα σκουπίδια. Ο μόνος που δεν χαλάει τη ζαχαρένια του είναι ο αργόσχολος συνταξιούχος που κατέβηκε με το λεωφορείο από το Μπραχάμι «μπας και βρει κανένα φρέσκο ψαράκι», αυτόν που πάντα ακολουθώ γιατί λειτουργεί ως αγχολυτικό, λες και όλο το νόημα –και το πρόβλημα– μιας μέρας σ' αυτή τη γη, να 'ναι η αναζήτηση μιας τηγανιάς φρέσκου γαύρου, κάτι που το λες και ευτυχία.

Οι αρνητές της σούρνουν τα μύρια όσα... ότι σε κλέβουν στο ζύγι, πουλάνε γδαρμένες γάτες και ληγμένους μπακαλιάρους. Ο ρομαντικός μερακλής, όμως, ξέρει πως εδώ θα βρει το καλύτερο και πιο φθηνά. Κυρίως θα βρει τη συνάντηση πασών των γενεών, εκείνων των παλιών από τα παζάρια της τουρκοκρατίας, μαζί και τη νεολαία που αδιαφορεί για το σωστό παιδάκι κοπής, ωστόσο ορκίζεται στα Βαρβάκεια ντεσιμέλ, στην υγρή ντεκαντάν των ημιφώτιστων στοών, που μπροστά τους ωχρούν τα πιο καλι κλαμπ του Βερολίνου των 80s.

Αν ήταν μουσική η Βαρβάκειος,
θα ήταν πανκ. Ορθή, κοφτή, λίγα
λόγια, σταράτα και του δε πόιντ,
ακατέργαστη δύναμη, γροθιά στον
πολιτισμό του σούπερ μάρκετ.

Πιρλιμπός, 36 χρόνια παράδοση στο ντόπιο κρέας

Αγγελής, ένα μπουτίκ κρεοπωλείο στη Βαρβάκειο

Πατίστας, τα καλύτερα χοιρινά

Καραγιάννης, για τσίπουρα και μεζέ στα όρθια

Στοά Αθανάτων, ψαροφαγία μέσα στο στενό

Ό,τι πιο εκλεκτό σε κρέας

Ο **Θάνος Αγγελής** (2103232211) είναι ο τζέντλεμαν ιππότης νεωτεριστής της αγοράς, αυτός που εμπιστεύονται οι επώνυμοι σεφ και τα πιο κρεατολάγνα εστιατόρια από το 1979. Επιστήμονας, σπάνιος γνώστης αλλά και δεινός μάγειρας. Εδώ, τα κρέατα δεν κρέμονται συλλήβδην από τα τσιγκέλια σαν μπουγάδες και αυτό σημαίνει ότι θα μιλήσεις πρώτα με το αφεντικό να σου βγάλει από το ψυγείο κρυμμένους θησαυρούς. Ελληνικά κρέατα από φάρμες των Σερρών και της Ορεστιάδας που δεν έχουν υποστεί τα δεινά της εντατικής εκτροφής, γουρουνάκια από τις Σέρρες, γίδα από τη Νάξο. Εδώ, στην ουσία, βρίσκεις σε ένα από τα πιο μπουτίκ κρεοπωλεία του λεκανοπεδίου, όπου όλα κόβονται αριστοτεχνικά και με όλη την εξειδίκευση της γαλλικής σχολής, τη στιγμή της παραγγελίας. Αν πας τα μυρωδικά σου, θα σου φτιάξουν ρολό από κρέας ή κοτόπουλο και εδώ θα παραγγείλεις ότι πιο σπάνιο σε κρέας, που δεν μπορείς να βρεις αλλού. Απόλυτο μαστ, το καρπάτσιο που κόβει ο Θάνος επιτόπου, να το δοκιμάσεις πάνω στο παλιό κούτσουρο του χασάπη, μέχρι να ετοιμαστεί η παραγγελία σου.

Στον **Πιρλιμπό** (2103216879), με 36 χρόνια παράδοση στο ντόπιο κρέας, θα βρεις το καλύτερο ελληνικό βοδινό από την Καρδίτσα και την Κόρινθο, αυτό που αν το πάρεις με το κόκκαλο κάνει την πιο πλούσια, γευστική μοσχαρόσουπα. Αλλά και μοσχαράκι φυσικής διατροφής από τη Νάξο και χοιρινά από τη Χαλκίδα. Τα κρέατα κόβονται και εδώ φινετσάτα και μπιζουδάκια, με τη μεθοδικότητα που απαιτούν οι νέες κοπές και τυλιγόνται όπως τους αξίζει. Στην είσοδο θα σε υποδεχτούν γουρουνοκεφαλές και λοιπά διόλου ευειδή κομμάτια, όμως κάνε την καρδιά σου πέτρα γιατί όλα τα δεύτερα κομμάτια είναι πλέον η θρησκεία της μοντέρνας κρεοφαγίας – και μεταξύ μας, ό,τι νοστιμότερο σε ένα ζώο. Στον **Λευκαδίτη** (2103212953) θα βρεις όλα όσα ποτέ δεν βρίσκεις στον χασάπη της γειτονιάς σου: μοσχαρίσια ουρά, μάγουλα, σπλήνα να την κάνεις γεμιστή, καρδιά και πνευμόνι, κοιλίες και εντεράκια, μοσχαροκεφαλή και κεφαλάκι

Μην τα προσπεράσεις

- Στην είσοδο επί της Αθηνάς, το πρωί, πλανόδιες κυρίες κατεβαίνουν από τα χωριά τους να πουλήσουν τα χόρτα που μάζεψαν με τα χεράκια τους. Ό,τι πιο σπαρταριστό, νόστιμο και οικονομικό για να συνοδεύσεις το ψαράκι σου.
- Ο παλιός σαλεπιτζής, στην είσοδο της Αθηνάς. Ζεστή θαλπωρή και άρωμα που έρχεται από παλιά, για ένα ρόφημα που μοσχοβολά ιστορία και κάνει καλό στην υγεία.

από γουρουνάκι γάλακτος, αμελέττα και νεφράκια, γλώσσα και συκώτι από ελληνικά μοσχαράκια, κοιλίτσες και ποδαράκια, όλα απαστράπτοντα και καθαρισμένα στην εντέλεια.

Τα καλύτερα χοιρινά τα έχει ο **Πατίστας** (2103216857). Από ολόκληρο baby γουρουνάκι μέχρι καλοκαθαρισμένα ποδαράκια για την πηχτή αλλά και νόστιμα, άπαχα κουνελάκια. Χοιρινό ελληνικό κομμένο σε ωραία

κομμάτια θα βρείς και στον Δημητριάδη, που ειδικεύεται στα ελληνικά γουρουνάκια από το 1942.

Πέρασμα και στάση σου για το Πάσχα που έρχεται, και ο **Τσιρώνης**, ο οποίος διαθέτει τη μεγαλύτερη γκάμα σε ελληνικά κατσικάκια και αρνάκια από τη Νάξο, αλλά και ζυγούρι, γίδα και προβατίνα κομμένη σε ωραία παϊδάκια, συκωταριές, κεφαλάκια και μοσχαράκια από την Καλαμπάκα.

Η **Βάλια Κάλντα** (2103222401) φέρνει κρέατα από τον Εθνικό Δρυμό της Πίνδου και κατόπιν παραγγελίας: αρνιά, κατσίκια, προβατίνα και εξαιρετικό μοσχαράκι από Γρεβενά. Κοντά σ' αυτά και παραδοσιακά τυροκομικά από την ίδια περιοχή.

Στις θαλασσινές στοές

Ο Πικούνης και ο Κοράκης –προσωπικός φίλος κάθε επώνυμου σεφ– παραμένουν εγγύηση για το πιο φρέσκο ψάρι περιωπής. Στον

Αράπη (2103213069) θα βρείς τη μεγαλύτερη ποικιλία σε ολόφρεσκα όστρακα: βασιλικά στρείδια, μύδια, βόνγκολε για μακαρονάδες, χτένια, καβούρια και αστακό, γυαλιστερές και κυδωνία, αχιβάδες, αμμοσωλήνες και αβγά ψαριών σε σκαφάκι. Μεγάλο τρεντ και προσωπική μου συμβουλή: προτιμήστε τα ψωμωμένα ζωντανά καβούρια από τη Θεσσαλονίκη που είναι πάμφθηνα και νόστιμα όσο και ο αστακός.

Συμβουλή: Στο ψάρι, δεν υπάρχει εγγύηση φρεσκάδας. Όλα αυτά που έχετε διαβάσει για αστραποβόλα μάτια και ζωντανό χρώμα δεν ισχύουν, αφού η χημεία της συντήρησης των ψαριών ξέρει όλα τα κόλπα του καμουφλάζ. Επίσης, ποτέ δεν θα καταλάβεις αν το φαγκρί που πήρες είναι ελληνικό ή φρεσκοαποψυγμένο του Μαρόκου. Μοναδική εγγύηση φρεσκάδας, το άρωμα στον νεροχύτη. Αν μετά το πλύσιμο και το καθάρισμα ο νεροχύτης σου παραμένει εντελώς άσμος... μπράβο, τέλεια, διαφορετικά θα πρέπει να καλλιεργήσεις μια πιο προσωπική σχέση με τον ψαρά σου.

Όπως περνάς απέναντι, κάνε μια στάση

Τώρα που το αυγό βιώνει τη χρυσή του στιγμή, ο Κρόκος είναι το μαγαζί που χρειάζεσαι αν είσαι εραστής των ποσέ, του μπενεντίκ και του μπραντέ γενικότερα. Αυγά κοινά, βιολογικά ή ελευθέρως βοσκής, μικροσκοπικά από ορτύκι ή θεόρατα από στρουθοκάμηλο, αυγά χήνας, πάπιας, φραγκόκοτας ή γαλοπούλας –κατόπιν παραγγελίας–, συσκευασίες μόνο με ασπράδι ή μόνο με κροκάδια παστεριωμένα, αβγούλακια ορτυκίων τουρσί αλλά και όλα τα γκάτζετ που κάνουν παιχνίδι το μαγείρεμα του αυγού. Ένα μαγαζί, εξαιρετικά αφιερωμένο στο κέλυφος της ζωής.

Κρόκος, Σοφοκλέους 20, 2103248946

Ολόφρεσκα και σε τιμές που δεν θα βρεις αλλού, ξηροί καρποί και αποξηραμένα φρούτα σε τεράστια γκάμα, με ονομασία προέλευσης: ελληνική, βιολογική καρυδόψυχα, αμυγδαλόψυχα από τον Βόλο και την Καβάλα, σύκα από την Εύβοια και οι βασιλικοί, ζουμεροί χουρμάδες της Τυνησίας, πλάι σε σοκολατάκια-μαργαρίτες, ελίτσες για κέρασμα αλλά και πολλές ποικιλίες κουβερτούρας και όλα τα μπιρμπιλόνια-στολίδια που λατρεύουν τα cup –και λοιπά– κέικς και τούρτες για φιλόδοξες ζαχαροπλάστιτσες.

In Centro, Ευριπίδου 22, 2103212564

Ίδιο κι απaráλλαχτο από τη δεκαετία του '50, ένα τυράδικο με ιστορία και ήθος. Εδώ η φέτα είναι θρησκεία – ψωνίζεις κατόπιν δοκιμής στην άκρη του μαχαριού. Την ανοίξη μόνο, θα βρεις τη φέτα αλοιφή, ένα βουτυρένιο, πικάντικο και γλυκό συνάμα θαύμα που κάνει την καλύτερη παρέα με ένα ζεστό, φρυγανισμένο ψωμί και λίγο ελαιόλαδο. Το δικό τους κατσικίσιο γιαούρτι από την Αρκαδία, όλα όσα περιμένεις από ένα παλιό, αυθεντικό γιαούρτι και υπέροχο κατσικίσιο τυρί.

Η Στρούγγα του Μοριά, Ευριπίδου 21, 2103216351

Λαδοτύρι, καλαθάκι, μελίλωρο, μέλι, λάδι, ούζο, ελιές από τη Γέρα, λουκάνικα, παξιμάδια, γλυκά του κουταλιού και εξαιρετικά σιροπιαστά από γυναικείους συνεταιρισμούς, όλα της Λέσβου τα καλά, σε ένα λευκό, χαρούμενο μαγαζί πάνω στην Αθηνάς.

Περί Λέσβου, Αθηνάς 27

Χιλιάδες ταμπέλες θα σε αποπροσανατολίσουν στην πρόσοψή του. Πού να φανταστείς ένα μαγαζί που να χωρά τα καλύτερα όλης της Ελλάδας. Όσοι μοντέρνοι φούρνοι και ν' ανοίξουν, πάντα εδώ θα έρχομαι για τα στρουμπουλά καρβέλια ενός αληθινού, προζυμμένου ψωμιού που ψήνεται στον ξυλόφουρνο, από τη Χαλκίδα ή το Κάτω Σούλι του Μαραθώνα, ψωμί αγιορείτικο και ζέας. Όλα τα food tours θα σταματήσουν εδώ για το μελένιο σύμπαν του, που χωρά το πιο σπάνιο μέλι από

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΑ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΑ
ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΔΩΡΑ
ΣΤΙΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ ΤΩΝ MUSEUMSHOPS
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ (ΠΙΟΠ).

Μοναδικά αντικείμενα εμπνευσμένα
από τις θεματικές των εννέα Μουσείων του ΠΙΟΠ.

Μενταγιόν της Έλενας Κίττα,
από ασήμι.

Χειροποίητα κεραμικά αβγά
της Padalu.

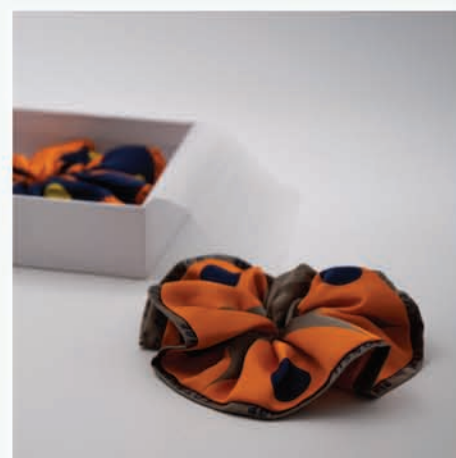
Μενταγιόν της Σοφίας Παπαλεξίου,
από σμάλτο.

Κεραμικό βάζο της R Design,
εμπνευσμένο από το Μουσείο
Πλινθοκεραμοποιίας
Ν. & Σ. Τσαλαπάτα στον Βόλο.

Δαχτυλίδι της Jove Jewelry,
από ασήμι, εμπνευσμένο
από το Μουσείο Αργυροτεχνίας
στα Ιωάννινα.

Scrunchies της FGTONSILK
από 100% μετάξι Σουφλίου,
εμπνευσμένα από το
Μουσείο Μετάξης στο Σουφλί.

MUSEUMSHOP

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΑΘΗΝΑ: Στοά Σπυρομήλιου, Ισόγειο, 2103224923
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Λεωφ. Νίκης 9Α και Δημοσθένους, 2310527536
Στα πωλητήρια των εννέα Μουσείων ΠΙΟΠ

www.piop.gr

Full Spoon, παγωτό αρμενοβίλ και σπιτικά σουδάκια

κάθε γωνιά της Ελλάδας. Χαλβάδες, χαλβαδόπιτες και ταχίνια όλης της επικράτειας, παξιμάδια, κουλουράκια, λουκούμια, ζαχαρωτά, όσπρια, βότανα από τον Ταϊγέτο, μακαρούνες, ρεγκινέτες κι ένα σωρό ελληνικά ζυμαρικά από παλιά συνταγή κατευθείαν από τον πετρόμυλο, αποξηραμένα ελληνικά μανιτάρια, τσίπουρο Τυρνάβου, λάδια, τυριά – όπως τα σπάνια τυριά της Ίου, το σκοτύρι, η γραβιέρα, η μυζήθρα και το ξινό. Λατρεία δικιά μου, τα ικαριώτικα γλυκά, που φτιάχνονται στο χέρι, με ικαριώτικο μέλι. Λουκουμάκια με ένα σωρό γεύσεις και αρώματα, καρύδες με σοκολάτα και κυρίως, τα πιο ονειρεμένα μελομακάρονα που έχεις δοκιμάσει ποτέ σου, φτιαγμένα από ικαριώτισσες νοικοκυρές. Η Στέλλα Κολιού με τον σύζυγό της, χαμπλόφωνα και με ουσία, έχουν μεταμορφώσει σε γκουρμέ χάρτη της Ελλάδας το παλιό τους σφολιατάδικο, και έτσι εξηγείται η τεράστια ποικιλία από ζύμες, φύλλα και κάθε λογής πίτα και κατεψυγμένο

πιτάκι. Στο καινούργιο τους μαγαζί, λίγο παραπάνω, λαχταριστές και ζεστές προσφέρονται οι πίτες τους για μια δοκιμή στο πόδι!

Κολιός, Αθηνάς 35 και Αθηνάς 54, 2103241477

Από τον φούρνο στο Ηράκλειο και τα Μάταλα, η επιχείρηση της Ανθούσας Ζουριδάκη έχει μεταμορφωθεί σε πολυεθνική της Κρήτης, απανταχού της Ελλάδας. Κατεβαίνοντας την Ευριπίδου, τον Ζουριδάκη τον μυρίζεις από τα απάκια και τα κοψίδια που ψήνονται στο πεζοδρόμιο. Εγώ τον αγαπώ για το απάκι από φιλέτο κοτόπουλου και τα καλύτερα σιουφιχτά της αγοράς, αλ ντέντε και νοστιμότητα,

σε διαφορετικά μεγέθη και γεύσεις, αλλά και για τους άγριους χοχλιούς του που σπανίζουν στην Αθήνα. Ποικιλία από όλα τα ιδιαίτερα λουκάνικα της Κρήτης, ώριμη γραβιέρα, μπίρες, ρακή, στάκα και ξινομυζήθρα, ελιές, παξιμάδια και όλα τα καλούδια της Μεγαλόνησου.

Ζουριδάκης, Ευριπίδου 25, 2103211109

Καινούργια, ολόδροση και ολόφρεσκη στάση στην Αθηνάς, τα δύο κινεζάκια που δεν μιλούν γρι ελληνικά και μόλις άνοιξαν ένα μαγαζάκι αφιερωμένο στο τσάι-on-the-go! Pearl milk tea, passion fruit cheese tea, strawberry smoothie, cocoput matcha tea και χιλιάδες φλούο μπιρμπιλόνια στην προθήκη σε όλα τα φρουτένια-εσάνς αρώματα έτοιμα να μεταμορφωθούν σε παγωμένα τσάγια, ταμάρ για manga lovers.

One Tea, Αθηνάς 23

Αγνό παγωτό που φτιάχνεται καθημερινά από φρέσκο γάλα της φάρμας Κουκάκη σε 35 διαφορετικές γεύσεις. Οι πολλοί εραστές του ξεχωρίζουν το αρμενοβίλ, τη μαύρη σοκολάτα και το τσιζ κέικ. Το FullSpoon, όμως, φτιάχνει και τα δικά του γλυκά, έτσι μπορεί το παγωτό σου να γεμίσει τα σπιτικά σουδάκια ή να σνυδαστεί με ένα μοσχοβολιστό τσουρέκι.

Full Spoon, Αθηνάς 39, 2168003006

Εδώ το γλεντάμε!

Τα ψώνια στη Βαρβάκειο δεν βιάζονται. Θέλουν τον χρόνο και το κουζούρι τους, να ανιχνεύσεις το καλύτερο, να πιάσεις την κουβέντα, να δοκιμάσεις, να απορρίψεις, να ψωνίσεις ή να φύγεις όπως ήρθες, αφού αυτό που μετρά είναι το ταξίδι στον χωροχρόνο. Το οποίο απαιτεί μια στάση για τσιπουράκι εδώ, μια στάση για μπίρα παραπέρα, με το ενδεχόμενο να κολλήσεις και να σου τρώσουν το τραπέζι με ζωντανά κέφια και ορχήστρες. Πατι αυτό που μετρά εδώ είναι η έκπληξη και οι συναντήσεις. Ένας ζωντανός οργανισμός από παλλόμενη ζωή που μπορεί και να σου αλλάξει τη μέρα.

*Στου κυρ Πώργου (Ουζερί Καραγιάννης) θα

σταθείς όπου μπορείς κι όπου βρεις στο 2 επί δύο μαγαζάκι, με τα βαρέλια-ακουμπιστήρια στη στοά. Τσίπουρα στα όρθια, τοπίο καφενέ των νάνων της Χιονάτης, ποικιλίες με ντολμαδάκια, σαγανάκι, λουκανικάκι, πιπερίτσα. Γκραν σουξέ το κερτεδάκι από μυστική πολιτική συνταγή, που παρεδόθη από τους παλαιότερους ιδιοκτήτες μαζί με την επιχείρηση. (Απέναντι από τον Κοράκη, στο στενό).

***Η Μακαιρίτσα** είναι μαγαζί κανονικό σε ντεκόρ νοσταλγικού καφενέ. Εδώ μαγειρεύουν τα άπαντα της ελληνικής παράδοσης αλλά του ατού, φυσικά, είναι το ό,τι πιο φρέσκο σε ψαράκι στη σχάρα. Κάθε Σάββατο και Κυριακή όργανα, κέφια και λάιβ πενιές.

***Πλάι**, στη Στοά Αθανάτων, ο Άρης που σπούδασε Πληροφορική αλλά ψήφισε στο τέλος την οικογενειακή ταβέρνα, ακολουθεί την ίδια λογική, ψαροφαγία στη σχάρα με ό,τι καλύτερο από τους πάγκους της αγοράς.

*Και γουλιά τσίπουρο να μην αντέξεις, θα αντέξεις οπωσδήποτε ένα σουβλάκι από τη **Βόλβη** (Ευριπίδου 24), χοιρινό ή σουτζουκάκι, μόνο με μπουκόβο, ντομάτα και κρεμμύδι, χωρίς πατάτες. Το παλιό, καλό σουβλάκι σε νέα βερσιόν, από τον Άρη Δούκα και τον Τάσο Περδίκη, μερακλή χασάπη με καβαλιώτικη καταγωγή. Στα ατού η πάπρικα με πιπεριά Φλωρίνης που ψήνεται στα κάρβουνα.

*Ο Μάκης που τον λένε Ιβάν (**Στέκι του Μάκη**), από καφενές ξεκίνησε αλλά όλο τον τσιγκλιζαν ψαράδες και χασάπηδες της αγοράς «να ρίξει κάτι στη σχάρα». Και κάπως έτσι ο Μάκης το μονιμοποίησε. Θα σου ψήσει καλαμάρι, ψαράκια, πλοκάμια και γαρίδες, παρέα με πιπεριά κέφατο.

*Τα **Hasapika** (Αριστογείτονος 1) είναι η νέα εποχή της αγοράς ή αλλιώς το σουσί πλάι και πάνω στο καφάσι με τη μαρίδα. Μέχρι τώρα ζηλεύαμε τα σοφιστικά γαστροκουτούκια στην αγορά της Βαρκελώνης. Τώρα, στα πόδια μας και στο πιο καυτό μπαγκέρου, ένα μαγαζί που αφορά εσένα που θα ψωνίσεις σαβρίδια στην παρακείμενη αγορά αλλά θα φορέσεις και τα καλά σου για να ζήσεις μια απόκοσμα, μοναδική εμπειρία στην καρδιά της Βαρβακείου. Η σεφ Josephine Desepeda αναλαμβάνει το φιλετάρισμα, τα νιγκίρια, τα ωμά όστρακα, τα σασίμια και τα σεβίτσε, ολόγυρα φωτιές και τηγάνια ψήνουν σαγανάκια, ριζότι και θαλασσινές μακαρονάδες. Και κάπως έτσι, βρήκαν και οι σικάτοι το δικό τους στασίδι στο «Στομάχι της πόλης», που θα έλεγε και ο Ζολά. Το μαγαζί που θα διαλέξεις για να εντυπωσιάσεις τον ξένο περαστικό από την πόλη μας.

Η βασίλισσα της Αγοράς

Ο μπαμπάς Τζίμης, που πήρε το ιστορικό μαγαζί το 1980, ήταν Ιδρυτής της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Μαγειρών, άνθρωπος του κόσμου και φίλος του πανδιόσημου σεφ Πολ Μποκίτζ. Κι όταν έφυγε από τη ζωή, η κόρη του Ράνια Καρτζιζένη άφησε πίσω της μια καριέρα στις διεθνείς σχέσεις για να αναλάβει μια **Ηπειρο**, με ιστορία από το 1900. Δεν υπάρχει διασημότητα που να μην έχει περάσει από δω, το ίδιο κι εμείς που παραδοσιακά κορυφώναμε το κάθε κλάμπινγκ, με κοτόσουπα, κρεατόσουπα (με ψωμάκι) και καπάκι μακαρόνια με κιμά (με ψωμάκι) και φρέτα λαδορίγανη. Πίσω στη μοναδική παλιά μαντεμνία στόφα, οι τεράστιες μαρμίτες ψήνουν το ίδιο φαγητό της παρηγοριάς και της παράδοσης, το λεπτό γούστο της Ράνιας είναι φρεσκάει τη σάλα με όσο μοντερνιτέ αντέχει ένα μαγαζί που τιμά την ιστορία του. Η ανανέωση εστιάζει στην πρώτη ύλη, στο μοσχαράκι από την Κερκίνη, στη φρέσκια τηγανητή σαρδέλα του Ευβοϊκού, στο αρνάκι από τις Σέρρες. Η Ήπειρος δεν έχει πια κουράγια για καθημερινό ξενύχτι –ούτε εμείς εξάλλου–, μόνο Παρασκευή και Σάββατο αλλά διημερεύει ευημερούσα, στην πιο νόστιμη στάση για σπιτίσιο φαγητό μέσα στη Βαρβάκειο.

Ήπειρος, Φιλοσοιμένους 4, Κεντρική Αγορά, 2103240773

Στο Στέκι του Μάκη για ψητά ψαράκια και καλαμαράκια

Ενημερωθείτε γιατί παρτάρουμε!

5ο Symposio Festival

Σούσι, γαμοπίλαφα, μακαρονάδες, τέκνο, φλαμένκο, μέταλ όπερα, δράσεις και περφόρμες με ελεύθερη είσοδο στο πιο ανατρεπτικό πάρτι του κέντρου. Η Βαρβάκειος πάντα ήξερε να εμπνεύσει μεγάλα γλέντια! Το επόμενο μεγάλο ραβτεβού στις 23/4.

Χασapika, σουσί, κρασιά και ωραία γλέντια

Ζουριδάκης, όλα τα καλά της Κρήτης

In Centro, Ξηροί καρποί με ονομασία προέλευσης

Περίλεσβου, ούζα, τυριά, ελιές και άλλα από το νησί

6 τέλεια τσουρέκια της Αθήνας

Πάσχα χωρίς τσουρέκι,
δεν είναι Πάσχα!

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Μαστικωτό, μοσχομυριστό, αφράτο, απόλυτα υπέροχο. Το τσουρέκι, με αυτή την τόσο χαρακτηριστική του μυρωδιά που σου φέρνει λιγοθυμιά, είναι ένας λόγος από μόνος του να αδημονείς για το Πάσχα. Κάθε φούρνος και ζαχαροπλαστέιο έχει τη δική του εκδοχή – άλλοι μένουν πιστοί στην παραδοσιακή συνταγή, άλλοι την εμπλουτίζουν με πραλίνα και ένα σωρό κολασμένες αμαρτίες. Όποια εκδοχή κι αν προτιμάς, να ξέρεις ότι τα παρακάτω τσουρέκια είναι εγγύηση. Καλό Πάσχα!

Τσουρέκι με προζύμι στην **Kora**

Είναι από τους αγαπημένους new age φούρνους της πόλης και έχει μία ιδιαίτερη αδυναμία στο προζύμι, τόσο μεγάλη που φέτος αποφάσισε να το προσθέσει και στα τσουρέκια του. Το αποτέλεσμα είναι ένα απίστευτα αφράτο τσουρέκι, πλούσιο σε μαχλέπι και άρωμα πορτοκαλιού, που χάρη στο προζύμι έχει ακόμη βαθύτερη γεύση. Μία τόση δα δαγκωνιά και γεμίζει το στόμα σου!

Αναγνωστοπούλου 44, Κολωνάκι, 2103627855

Το τσουρέκι του παππού **Ρεμούνδος**

Ο Γρηγόρης Ρεμούνδος άνοιξε αυτόν εδώ τον φούρνο το 1953. Σήμερα τον τρέχουν τα εγγόνια του, ο Γρηγόρης και ο Πύργος, που σπουδάζοντας την τέχνη του αρτοποιού στο Λονδίνο εξέλιξαν πολύ την πραμάτεια του φούρνου. Το τσουρέκι, ωστόσο, ακολουθεί κατά γράμμα μια πολύ παλιά συνταγή, ίδια και απaráλλακτη από την εποχή του παππού Ρεμούνδου. Φτιάχνεται με μαχλέπι, μαστίχα και βελγικό βούτυρο, ζυμώνεται για πολλά επίμονα λεπτά και όταν ψήνεται μοσχοβολά όλη η Κυψέλη! Τρυφερό, αφράτο, μαστικωτό, είναι απλώς υπέροχο...

Κυψέλης 37, Κυψέλη, 2108215808

Το κολασμένο τσουρέκι του **Zuccherino**

Σε αυτή τη ζαχαρένια γωνιά της πόλης φτιάχνουν το σωστό, το πολιτικό τσουρέκι, ίδιο και απaráλλαχτο (και φυσικά χειροποίητο) τα τελευταία 30 χρόνια. Στην πιο κολασμένη του εκδοχή, γεμίζεται με σοκολάτα και καλύπτεται με τριών ειδών πραλίνες (Bueno, Lila Pause και τριλογία σοκολάτας). Επίσης τσέκαρε και το τσουρέκι-λαγουδάκι που θα ξετρελάνει το μικρό σου βαφτιστήρι (κι εσένα μαζί). Όλα τα τσουρέκια –και πολλές ακόμη πασχαλινές λιχουδιές– τα παραγγέλνεις και online στο eshop.zuccherino.gr.

Μητροπόλεως 80, Μοναστηράκι, 2103213015

Vegan τσουρέκι στα **Fresh**

Αν ακολουθείς vegan διατροφή (ή αν απλώς νηστεύεις, αλλά δεν αντέχεις να περιμένεις μέχρι το Πάσχα για να φας τσουρέκι) στα Fresh βρήκαμε το τέλειο τσουρέκι για εσένα. Φτιάχνεται με φυτικά έλαια, μαστίχα, μαχλέπι και μαλιτιλόλη, δεν περιέχει ζάχαρη, είναι αφράτο, μοσχομυριστό και 100% vegan!

www.freshpatisserie.gr

Το τσουρέκι στο **Ourse** έχει τη γέμιση στο... **βαζάκι**

Ό,τι γλυκό κι αν ξεφουρνίζει το Ourse αγγίζει την τελειότητα. Το πασχαλινό τσουρέκι του δεν πάει πίσω. Αφράτο και μαστικωτό, καλύπτεται από μία γενναία στρώση πραλίνας, καραμελωμένο φουντούκι, σοκολάτα gianduja και ανθό αλατιού, ενώ η γέμιση δεν είναι μέσα στο τσουρέκι, αλλά σε ξεχωριστό βαζάκι για να επιλέξεις ακριβώς την ποσότητα που θες να αλείψεις στη φέτα σου.

Μυστρά 39, Γλυφάδα, 212067019

Το τσουρέκι με τη μυστική συνταγή από τη δεκαετία του '30 στο **Full Spoon**

Ένας ζαχαροπλάστης από την Πόλη έδωσε τη μυστική συνταγή για τσουρέκι-εγγύηση στον ιδιοκτήτη του Full Spoon, Βαγγέλη Σωμαράκη. Κι εκείνος τη φύλαξε σαν πολύτιμο θησαυρό. Δεν είναι μόνο αυτή η συνταγή από τη δεκαετία του '30 που κάνει τη διαφορά στο συγκεκριμένο τσουρέκι. Είναι και τα αγνά υλικά, ένα προς ένα διαλεγμένα. Αυτό το μαστικωτό θαύμα το συνοδεύεις με καυτή σοκολάτα και ολόφρεσκο, χειροποίητο παγωτό, που επίσης φτιάχνεται εδώ, και κάνεις μόνος σου Ανάσταση.

Αθηνάς 39, 2168003006

Τα πιο εντυπωσιακά σοκολατένια πασχαλινά αυγά της Αθήνας

Αυγά μπάμπουσες, που μοιάζουν έργα τέχνης, με φύλλα χρυσού και τυλιγμένα σε πολύχρωμα υφάσματα

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ

Υφάσματα υψηλής ραπτικής ντύνουν τα πασχαλινά αυγά του Στέλιου Παρλιάρου

Οι Deux Hommes συνεργάστηκαν με τον σπουδαίο Ζαχαροπλάστη και δημιούργησαν τα πιο ιδιαίτερα υφασμάτινα πασχαλινά αυγά. Χρησιμοποιήθηκαν χρωματιστά υφάσματα με έμφαση στα φινιρίσματα, αρκετά μπροκάτ, κάποια με τρέσες, με κεντήματα, με απλικαρισμένα λουλούδια, πετράδια, δαντέλες, πούπουλα ή φτερά παγωνιού, πούλιες και παγιέτες, μεταλλικές πεταλούδες και άλλα πολλά που φιλοτεχνούνται ένα-ένα στο χέρι και καλύπτουν το κλασικό αγαπημένο αυγό μπίτερ σοκολάτας.

Sweet Alchemy by Stelios Parliaros, Ηροδότης 24

Αυγο-φωλιά από το Madame Fraise

Το αυγό από σοκολάτα γάλακτος 40% ποικιλίας Forastero του Madame Fraise γεμίζεται αφράτη πραλίνα από φουντούκια Piemonte και στην επιφάνειά του φιλοξενεί μια φωλιά από σοκολατένια κλαδάκια. Στο εσωτερικό της χάρτινα πουλάκια στέκονται πάνω από τα αυγά τους που στην ουσία είναι καραμελωμένοι ξηροί καρποί. Αποτελείται από σοκολάτα γάλακτος με αφράτη πραλίνα και καραμελωμένους ξηρούς καρπούς.

Madame Fraise, Υμηττού 225, Μετς, 2114186086

Κλασικά ή μοντέρνα, μίνιμαλ ή με στολίδια, γεμιστά με πραλίνα, διακοσμημένα με φυλλαράκια χρυσού, τυλιγμένα σε πολυτελή υφάσματα ή και μέσα σε πραγματικές αυγοθήκες. Τα σοκολατένια αυγά του Πάσχα είναι για πολλούς ό,τι οι κουραμπιέδες τα Χριστούγεννα, αντικείμενα λατρείας για τα οποία ανυπομονούν κι ας έχουν μερικές θερμίδες παραπάνω. Για να πούμε και δυο λόγια για το... βιογραφικό τους, πρωτοπαρουσιάστηκαν στην Αγγλία το 1873 από τον Ζαχαροπλάστη Τζόζεφ Φράι και με την πάροδο του χρόνου κατέκτησαν τις αγορές της Ευρώπης. Το πιο μεγάλο πασχαλιάντικο σοκολατένιο αυγό που κατασκευάστηκε ποτέ ήταν στην Ιταλία το 2011 με 10.39 μέτρα ύψος και ζύγιζε 7.200 κιλά – ψηλότερο από καμπλοπάρδαλη και βαρύτερο από ελέφαντα. Στην Ελλάδα είναι αυτό που περιμένουν τα βαφτιστήρια από τους νονούς μαζί με τη λαμπάδα ενώ στις μέρες μας όλο και περισσότεροι είναι αυτοί οι «τρελοί», δημιουργικοί και υπέροχοι Αθηναίοι Ζαχαροπλάστες μας που εξέλιξαν την κλασική εικόνα που έχουμε φτιάχνοντας εντυπωσιακά σοκολατένια αυγά με περίτεχνες λεπτομέρειες εξωτερικά και εξαιρετικές όσο και πρωτότυπες γεμίσεις στο εσωτερικό τους. Συγκεντρώσαμε κάποια από τα πιο εντυπωσιακά σοκολατένια αυγά του Πάσχα που προτείνουν τα αθηναϊκά Ζαχαροπλαστεία.

Αυγά από το βασίλειο των Πανετόνε του Antonis Selekos

Εδώ, τα πανετόνε αυτές τις μέρες δίνουν τη θέση τους σε 3 σοκολατένια αυγά που έχουν βάση το βούτυρο κακάο. Το πρώτο με σοκολάτα γάλακτος έχει κόκκινο χρώμα και το στολίζουν κομμάτια λευκής σοκολάτας, το δεύτερο είναι από μπίτερ σοκολάτα, έχει χρώμα πετρώ με χρυσά στοιχεία αλλά το τρίτο το πιο εντυπωσιακό, μοιάζει να είναι τυλιγμένο σε τσαλακωμένο χαρτί που όμως δεν είναι χαρτί αλλά φύλλο υπέροχης λευκής σοκολάτας.

Conceptual Desserts, Εριφύλης 2, Παγκράτι, 210728888

Το αυγό babushka στο Ourse

Η φετινή δημιουργία του Σπύρου Πεδιαδιτάκη είναι ένα αυγό από πλούσια πραλίνα φουντουκιού με τραγανή γέμιση που το απογειώνει, καραμελωμένη λευκή σοκολάτα και ανθόαλατιού. Το χειροποίητο αυγό είναι τοποθετημένο μέσα σε ένα κέλυφος σκούρας σοκολάτας 65% σε σχήμα ενός μεγαλύτερου αυγού που το περιβάλλει εξωτερικά.

Ourse, Μυστρά 39, Γλυφάδα, 2121067019

Σοκολατένια αυγά σαν αληθινά από το Kora

Τα πασχαλινά αυγά στο Kora έρχονται σε εξάδα μέσα σε κανονική αυγοθήκη και σε μέγεθος σαν αυτό των αληθινών αυγών. Το πρώτο τους κίτρινο-κόκκινο, από λευκή σοκολάτα και στο εξωτερικό κρύβουν μπουκιές από καραμελωμένο κρουασάν! Η έμπνευσή τους προέκυψε σε συνεργασία με τις σοκολατιέρ Eserghy που δημιουργούν και αυγά-καμβάδες αφηρημένης τέχνης.

Kora Bakery, Αναγνωστοπούλου 44, Κολωνάκι, 2103627855

Το αυγό-κύβος του **Demetres Economides**

Ο pastriect του Νέου Ψυχικού ετοίμασε δύο τολμηρά αυγά για φέτος, αληθινά αρχιτεκτονήματα από εκλεκτή σοκολάτα. Το πρώτο λέγεται «Αυγό του Κυβιστή» και θα μπορούσε να εκτίθεται ως έργο τέχνης σε κάποια γκαλερί, αποτελείται από σοκολάτα γάλακτος, πραλίνα καρύδας και passion fruit και τζελ μπανάνας. Το δεύτερο δε, φιλοξενεί το σχέδιο μιας δίνης, ένα συνονθύλευμα από καραμέλα, πραλίνα καλαμποκιού και 66% μαύρη σοκολάτα.

Λεωφ. Κηφισίας 340, Νέο Ψυχικό, 2106755000

Αυγό με ράσπερι και φυλλαράκια χρυσού στο **Holly Llama**

Δύο λαχταριστά αυγά των 450 γραμμαρίων κρύβονται μέσα σε περιποιημένα κουτάκια στον περίφημο vegan φούρνο Holly Llama. Το πρώτο από περουβιανή σοκολάτα 60% εσωτερικά, σοκολάτα raspberry Valrhona εξωτερικά, στολισμένο με αποξηραμένα τριαντάφυλλα και φύλλα χρυσού. Το δεύτερο κινείται στην ίδια βάση με τη διαφορά ότι εξωτερικά είναι καλυμμένα από σοκολάτα «γάλακτος» Callebaut.

Holly Llama, Νίκης 23, Σύνταγμα, 210762 6078

Αυγά με ζαχαρόπαστα στο **Mokrpo**

Το Mokrpo είναι το creative cake shop στο κέντρο του Χαλανδρίου όπου μια ζαχαροπλάστης και μια εικαστική συνεργάζονται για να δημιουργήσουν αυγά που παραπέμπουν σε μοντέρνους πίνακες. Όπως αυτό με την επικάλυψη αρωματισμένης λευκής σοκολάτας και μπισκότο ογεο με τα πολύχρωμα γεωμετρικά σχέδια από ζαχαρόπαστα. Στις προτάσεις του και μερικά ακόμα πιο παιχνιδιάρικα με ζωγραφισμένες ψιψίνες πάνω στα αυγά κι αυτές από ζαχαρόπαστα σε γεύσεις, η ροζ για παράδειγμα από φράουλα και η κίτρινη από μπανάνα.

Mokrpo, Λεωφ. Βασιλέως Γεωργίου Β' 8, Χαλάνδρι, 2106838859

Τα πιο λουλουδάτα αυγά του **Ασημακόπουλου**

Στο εργαστήρι του Ζαχαροπλαστείου στα Εξάρχεια τα σοκολατένια αυγά παραπέμπουν σε ανοιξιάτικο κήπο με ολόκληρα μπουκέτα λουλουδιών και πολύχρωμα ανθισμένα στεφάνια φτιαγμένα από αυγόγλασο ή αλλιώς royal icing, που μοιάζουν με κεντήματα. Κάποια άλλα αυγά φιλοξενούν μελισσάκια με κομμάτια από κερήθρες και μέλισσες από σοκολάτα ενώ άλλα μοιάζουν να έχουν βουτηχτεί σε τέμπερες και νερομπογιές, καλυμμένα με φυτικά χρώματα.

Αφοί Ασημακόπουλοι, Χαριλάου Τρικούπη 82, Εξάρχεια 2103610092

GB Corner Gifts & Flavors

Στο gift shop του ισογείου της Μεγάλης Βρετανίας πρωταγωνιστούν αυτές τις μέρες 3 εκλεκτά πασχαλινά αυγά των 20 εκατοστών, ένα κλασικό με σοκολάτα γάλακτος, ένα με μπίτερ σοκολάτα με πάστα αμυγδαλού και καραμελωμένο ρύζι και ένα με τζαντούγια και καραμελωμένο φουντούκι που υπογράφει ο pastry chef του ξενοδοχείου, Αλέξανδρος Κούφας.

Βασιλέως Γεωργίου Α' 1, Πλατεία Συντάγματος, 2103330750

Η τεράστια ποικιλία πασχαλινών αυγών στα **Fresh**

Χειροποίητο πασχαλινό αυγό, φτιαγμένο με υψηλής ποιότητας βέλγικη σοκολάτα Callebaut και με 60 χρωματιστά κουφέτα σοκολάτας στο εσωτερικό του σε σχήμα blue bird, αρκούδα, κοάλα, φώκια, κοκοράκι, πιγκουίνο, ποντίκι ή με ένα τηγανητό αυγό στην κορυφή τους, είναι μερικά μόνο από τα σχέδια που μπορεί να βρει κανείς στα Fresh. Ανάμεσά τους και σοκολατένια αυγά-πινιάτες που τα σπας με το σφυράκι της όμορφης συσκευασίας και κρύβουν μέσα τους σοκολατένιες εκπλήξεις.

www.freshpatisserie.gr

Αυγό από τα **Zuccherino** για καλό σκοπό

Τα Spotty Eggs είναι η πρόταση των Zuccherino, χειροποίητα σοκολατένια αυγά με σοκολάτα γάλακτος υψηλής ποιότητας σε μια ωραία χαρτονένια συσκευασία. Υπάρχουν όμως και εκείνα που τυλιγόνται σε υφάσματα, μερικά με παιδικούς ήρωες, ενώ κάποια έρχονται πολυγωνικά ή στην εκδοχή της πινιάτας. Μάλιστα όποιος θέλει μπορεί να τα παραγγείλει με τη γέυση και την εμφάνιση που επιθυμεί ενώ για κάθε αγορά του πασχαλινού κωδικού μέσω e-shop €1 πηγαίνει στο Χαμόγελο του Παιδιού.

eshop.zuccherino.gr

Στο **Bread Factory** για αυγό 24/7

Ένα μεγάλο παραδοσιακό αυγό που παραπέμπει στα παιδικά μας χρόνια, στολισμένο με γλάσο και πολύχρωμες τρούφες περιμένει τον νομό ή τον απανταχού λιγούρη οποιαδήποτε ώρα ακόμα και τελευταία στιγμή, καθώς τα Bread Factory είναι 24ώρου βάσης και έτσι θα παραμείνουν και την ημέρα του Πάσχα.

www.breadfactory.gr

look

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΓΑΛΟΥ

Κεντρική διάθεση: SAFILO HELLAS • 210-5322566 • safilogroup.com

Missoni Fabric

Συλλογή Γυαλιών SS23

A προσδόκητοι χρωματικοί συνδυασμοί, παιχνιδιάρικη ευελιξία, bold γραμμές, spicy και ανατρεπτικές λεπτομέρειες είναι τα χαρακτηριστικά της νέας **Missoni Fabric** συλλογής γυαλιών Άνοιξη/Καλοκαίρι 2023. Ξεχωρίζουν οι μοναδικές λεπτομέρειες, όπως τα ξεχωριστά υφάσματα Missoni που έχουν ενσωματωθεί δεξιοτεχνικά στους σκελετούς μέ-

σω μιας πρωτοποριακής *Made in Italy* διαδικασίας παραγωγής και το χαρακτηριστικό μοτίβο Zig-Zag που ερμηνεύεται ως νέο γεωμετρικό σχέδιο. Πρόκειται για γυαλιά ηλίου που διδάσκουν στιλ και αποτελούν φόρο τιμής στη διακριτική θηλυκότητα της γυναίκας Missoni. Εσύ θα επιλέξεις γυαλί ροζ με γκλίτερ, μοβ ταρταρούγα ή φλογερό κόκκινο με φούξια φακούς;

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ

Κοσμήμα για τον λαιμό με αυγό € 62

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Κεραμικά πιάτα Ostria Ceramics €14, €26

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Διακοσμητικά αυγά από τη συλλογή της Πινακοθήκης Γκίκα €45 το ένα

MISSONI

Γυαλιά ηλίου

SWATCH

Ρολόι Poppy Field €75

ΠΙΟΠ

Μενταγιόν της Σοφίας Παπαλεξίου από σμάλτο €35 το ένα

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Πορσελάνινα αυγά από Treis Grammes Ceramics €22

TOMS X PEANUTS

Παιδικά παπουτσάκια €50

LEONIE

Βάζο Peoplakia €149

ΖΟΥΜΒΟΥΛΑΚIS GALLERIES

Φωτιστικό τοίχου/τραπεζιού €120

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Hoverboard LexGo Spark €179

ΠΙΟΠ

Χειροποίητα κεραμικά αυγά της Padalu €22 το ένα

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Bluetooth Ηχείο JBL Flip 5 IPX7 Waterproof €129,90

Αυτό που
συνδέει
έναν λαγό
με ένα καλάθι
αυγά είναι
η σοκολάτα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΩΡΙΑ SOS

Λαμπάδες €12, €10, €12

SUGAR LINE PRODUCTIONS στο Μετς Ντύσε την κούκλα

Η **Super Katerina** φτιάχνει κοσμήματα με υλικό από τεχνικό λάρ ταινίες του Δαλιανίδη, ζαχαρωτά, κοσμήματα της Πάστα Φλώρας, φωτάκια του χριστουγεννιάτικου δέντρου και γοβάκια της Μπάρμπι σε ένα ατελιέ-νεραϊδόκοσμο, στο Μετς

Της ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ

Ψ

πάρχει ένα κορίτσι που έχει όνομα κοριτσίστικου περιοδικού. Υπάρχει ένα κορίτσι που πιστεύει πως η Μπάρμπι και όλες οι Μπάρμπες έχουν ψυχή και πως μάλλον είναι οι καλύτερές της φίλες. Κάθε Χριστούγεννα τις στέλνει στην Ελβετία για σκι, σε ένα ξύλινο σαλέ-παιχνίδι-απομεινάρι του '60, τους βάζει ζάχαρη σε κουκλο-πιατάκια για όταν πεινάσουν και πιστεύει ακράδαντα πως το βράδυ ξυπνάνε και την τρώνε. Υπάρχει ένα κορίτσι Πίτερ Παν, που κινείται πάνω σε ρόλερς, με γάμπες ίδιες κι απaráλλαχτες της Πάτυ από τη Μανίνα, που φοράει φουρό με βούλες και δεν θυμάται πόσο χρονών είναι. Θυμάται μόνον τα απαραίτητα: πως δεν πρόκειται ποτέ να κατέβει από τα πατίνια που έμαθε μεγάλη – αφού μικρή την τρώμαξαν πως δεν θα τα καταφέρει –, πως δεν πρόκειται ποτέ να γεράσει και να συντονιστεί με τον κόσμο των άλλων που πιστεύουν πως έχουν μεγαλώσει. Η **Κατερίνα (Γεωργουδάκη)** σπούδασε γραφιστική αλλά πέρασε τη μισή της ζωή να μαζεύει την παλιά ζωή που οι άλλοι πετούσαν στα σκουπίδια – έπιπλα, αφίσες του Μπρους Λι, ρούχα, αντικείμενα και βιβλία σε γλώσσες που δεν ξέρει να διαβάσει. Ο κόσμος προχωρά μπροστά κι εκείνη, σαν άορατη Τίρκενμπελ, τρέχει ξηρόψω να μαζέψει τον κόσμο που πετιέται στα σκουπίδια, τον κόσμο των μικρών πραγμάτων, τις παλιές συσκευασίες του Ρολί, τις ανάπνες Μπάρμπι, τα κομμένα κουμπιά, το σπασμένο κολιέ της μαμάς, τα φουσκωτά ξεθωριασμένα ελαφάκια των Χριστουγέννων, τα καμένα λαμπιόνια, τις λεπτομέρειες της ζωής που πετά το παλιό για να γίνει καινούργιο. Από αντίδραση στη μαμά της που της πετούσε τα πράγματα όταν ήταν μικρή, η Κατερίνα γέμισε ως το ταβάνι τα πολλά τετραγωνικά ενός υπογείου στο Μετς, ένα μουσείο μνήμης που σε καταπίνει σαν χρονικά ψουλα. Ούτε ένα χιλιοστό άδειο, με την παραμικρή κίνηση κινδυνεύεις να πληγώσεις αυτό το εύθραυστο σύμπαν από χιλιάδες ασήμαντες και τόσο σημαντικές πληροφορίες που σε βυθίζουν σαν μακροβούτι με κομμένη την ανάσα σε δεκάδες φωσφορίζε παιδικές ηλικίες από το '50 ως τα σήμερα.

INFO
Sugar Line Productions,
Τριβωνιανού 42-44, Μετς,
6932789208
(κατόπιν ραντεβού)
@sugarlineproductions

κά και καθραρισμένες Παναγιές, σε σπανιόλες φλαμένγκο χορεύτριες και πλαστικούς φοίνικες. Κάποτε, στη δεκαετία του '90 η Κατερίνα βρήκε στον Λαμπρόπουλο – κάτι σαν το Μινιόν για τις νεότερες που δεν τον πρόλαβαν – ένα κιτ με πλαστικές αράχνες, λιβελούλες και λοιπά λεπιδόπτερα. Στο μυαλό της έγινε σεισμός, μια λαχτάρα να τα μεταμορφώσει σε κοσμήματα, που δεν είχε κάνει ποτέ στη ζωή της. Τότε, τα μαγαζιά με υλικά για κοσμήματα είχαν μόνο χάντρες, τελεία. Η Κατερίνα άρχισε να ψάχνει τις πετονιές, τα πλαστικά πλέγματα για κήπους, τα λουλούδια που στόλιζαν τα μαλλιά της Βουγιουκλάκη, το νήμα της πλαστικής καρέκλας και τα χερούλια για το αυτόματο πότισμα. Πρώτη της επιτυχία, οι τσάντες από πλέγμα και ψεύτικα λουλούδια που λάτρεψε ο γυναικείος Τύπος της δεκαετίας του '90 και μες μαζί. Μότο της δουλειάς της «*Plastic is a girl's best friend*», αντίδοτο στη δεκαετία της χλιδής, των Dolce & Gabbana και του «Γκούτσι φόρεμα που φοράς». Μαζί με τη μετέπειτα κρίση και το «δυστυχώς επτωχεύσαμε», ήρθε η σειρά «*Diamonds & Pearls-Luxury Collection*»: ντεκουπάζ από φωτογραφίες περιοδικών, με πολύτιμα κοσμήματα μεγάλων οίκων που τα επεξεργάζονται στο φώτοσοπ σε μια τεχνική που στο τέλος τα καλύπτει με υγρό γυαλί, αυτά που γίνονται σήμερα ανάρπαστα στο Μουσείο Μπενάκη. Αν δεν την ξέρεις από τα λουλουδιαστά της κοσμήματα – σαν να φοράς την άνοιξη πάνω σου όλο τον χρόνο, σαν να μυρίζεις μαγιάτικο τριαντάφυλλο ό,τι άρωμα κι αν φοράς –, μπορεί να την ξέρεις από τα μοναδικά dj sets της, τα Σούπερ Τροπικάνα, αυτή ντυμένη από κάποια άλλη δεκαετία, από Ραφαέλα Καρρά να σε πετάει στην «*Αγαπημένη Παναγιά*» του Βοσκοπούλου, την οποία και τραγουδά καρσάκε, για να την πιστέψεις καλύτερα. Το κορίτσι-παράσταση μας κάλεσε στην κοπή της πίτας της, σχεδόν μέσα Απρίλη, γιατί μόνο αυτή μπορεί να το κάνει. Μας υποδέχτηκε με στολισμένο το χριστουγεννιάτικο δέντρο, δεκάδες πιατάκια με πλαστικές τούρτες σαν της Μίνι Μάους, τυροπιτάκια και τoστ μαζί με μια πίτα που είχε έξι φλουριά. Τη βλέπω να κάθεται κάτω από τρισεκατομμύρια κουτάκια με χάντρες που φτάνουν ως το ταβάνι, στην πολυθρόνα που από κάπου έχει ξετρυνώσει, αυθεντική της παραλιας και της δεκαετίας του '70. Και όλα γίνονται μεμιάς Σούπερ Τροπικάνα, μυρίζει θάλασσα και τυροπιτάκι μαμάς, ο ήλιος μου τsoύζει τα μάτια και φοράω σωσίβιο κουλούρα με αλογάκι – εκείνη τη στιγμή, πιο πολύ από όλες, μετάνιωσα που μεγάλωσα. ●

CITY GUIDE

«Ο Μισάνθρωπος» από τον Πέτερ Στάιν στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά

Ο Γερμανός κορυφαίος θεατράνθρωπος επιστρέφει στο διάσημο έργο του Μολιέρου, με τον **Βασίλη Χαραλαμπίου** να κρατά τον ρόλο του Αλσέστ

Λατρεύει τον Μολιέρο, όπως μας έλεγε πρόσφατα κατά την παρουσίαση του προγράμματος του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά μιλώντας για τον «Μισάνθρωπο», που αποτελεί την πέμπτη του δουλειά στην Ελλάδα – μετά την «Πενθεσίλεια», τη «Μήδεια», την «Ορέστεια» και την «Ηλέκτρα». Κι ας του είναι εφιάλτης το γεγονός πως σκηνοθετεί σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνει λέξη. Ο λόγος και οι ερμηνείες, πάντως, είναι τα στοιχεία στα οποία επικεντρώνεται η παράσταση που ο Πέτερ Στάιν υπογράφει και κάνει πρεμιέρα στις 19 Απριλίου, μια διασκευή πάνω στη σκηνοθεσία που ο ίδιος είχε καταθέσει για το έργο το 2019 στο Παρίσι ύστερα από πρόταση του ηθοποιού Λαμπέρ Ουιλσόν.

«Παρότι χαρακτηρίζεται ως κωμωδία, «Ο Μισάνθρωπος» είναι ίσως μία από τις μεγαλύτερες τραγωδίες που έχουν γραφτεί ποτέ γιατί ο κεντρικός χαρακτήρας είναι δικασμένος. Το πρόβλημα του Αλσέστ είναι ότι είναι ακραία ριζοσπάστης. Δεν μπορείς, όμως, να μισείς την ανθρωπότητα και να αγαπάς μια γυναίκα. Είναι ένας δίκαιος άνθρωπος που ερωτεύεται. Στο τέλος χάνει τον εαυτό του, χάνει την αγάπη του», ανέφερε για τον κεντρικό ήρωα ο 85χρονος καταξιωμένος σκηνοθέτης.

Το έργο παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1666 και καυτηριάζει ανελέητα την κοινωνική υποκρισία και τις επιφανειακές σχέσεις, που ο πικρόχολος Αλσέστ αντιμάχεται με λύσσα. Επιπλέον, όμως, ο επιδραστικός Γάλλος συγγραφέας διακωμωδεί την ακραία αδιαλλαξία του ίδιου του ήρωα, η οποία θα τον εμπλέξει σε δικαστικές περιπέτειες, θα τον γελοιοποιήσει – καθώς υποχωρεί εμπρός στον έρωτά του για την επιπόλαιη Σελιμέν – και τελικά θα τον οδηγήσει σε μια άδοξη απομόνωση.

Στα μέρη μας τον κεντρικό χαρακτήρα ερμηνεύει ο Βασίλης Χαραλαμπίου ενώ στη διανομή συμμετέχουν, επίσης, οι Παρασκευή Δουρουκλάκη (Σελιμέν), Όλια Λαζαρίδου (Αρσινόη), Πωργής Τσαμπουράκης (Φιλέντ), Νάνσυ Μπούκλη (Ελιάντ), Γιώργος Γλάστρας (Ορόντ), Γιώργος Ψυχογιός (Μπασκ), Δημήτρης Ντάσκας (Ντυμπούά), Αχιλλέας Σκευής (Ακάστ), Θεοδόσης Τανής (Κλιτάντρ), Νικόλας Μυλωνόπουλος (χωροφύλακας), Βαγγέλης Δασούσης και Γιώργος Τριανταφύλλου (υπηρέτες). Το έργο ανεβαίνει σε μετάφραση της Λουίζας Μπυσάκου, με τα κοστούμια εποχής της Anna Maria Heinigich που κατασκευάστηκαν στο Παρίσι και χρησιμοποιήθηκαν στη γαλλική παραγωγή. - Ιωάννα Γκομούζα

INFO «Ο Μισάνθρωπος» ή «Ο πικρόχολος ερωτευμένος», Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, Ηρώων Πολυτεχνείου 32, Πειραιάς, 2104143310, 19 Απριλίου - 4 Ιουνίου, Τετ., Κυρ. στις 19:00, Πέμ., Παρ. στις 21:00, Σάβ. στις 17:30 & 21:00

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

8

Ξεμείνατε πασχαλιάτικα στην πόλη; Ευκαιρία για βόλτες στα μουσεία. Μας περιμένουν με ενδιαφέρουσες εκθέσεις, συλλογές στο πνεύμα των ημερών και εκπαιδευτικές δράσεις

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

Έλλη Σουγιουλτζόγλου-Σεραϊδάρη (Nelly's). Η Ρωσίδα χορεύτρια Elizaveta (Lila) Nikolska στην Ακρόπολη, Νοέμβριος 1930.

© ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ/ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ

1 Μέσα από τον φακό της Nelly's

Οι αιθέριες γυμνές χορεύτριες που απαθανάτιζε στη Γερμανία αλλά και στην Ακρόπολη –σκανδαλίζοντας τη συντηρητική Αθήνα του Μεσοπολέμου– εκφραστικά πορτρέτα αστών Αθηναίων αλλά και ρακένδυτων προσφύγων· μοναστήρια, αρχαιολογικοί χώροι και ξωμάχοι από τις περιοδείες της ανά την Ελλάδα· πορτρέτα από τις Δελφικές Εορτές· οι περίφημες ενόπτες «Παράλληλισμοί» και «Easter Parade» αλλά και οι φωτογραφικές μηχανές της. Άκρωις χορταστική η αναδρομική έκθεση για την **Ελλη Σουγιουλτζόγλου-Σεραϊδάρη** (1899-1998) παρακολουθεί τη Μικρασιατίσσια φωτογράφο από τις σπουδές της στη Δρέσδη μέχρι την καταξίωση στην Αθήνα αλλά και τη λιγότερο γνωστή περίοδο της δουλειάς της στη Νέα Υόρκη.

Μουσείο Μπενάκη, Πειραιώς 138, έως 23 Ιουλίου 2023

2 Με «το χέρι» του Βασίλη Σκυλάκου

Οξυδερκής παρατηρητής του αστικού πολιτισμού, ο Σκυλάκος συνδέθηκε με την τέχνη της συναρμογής (assemblage) καταφέροντας να αναδείξει τη χρησιμότητα του άχρηστου. «Η δουλειά μου άρχιζε πάντοτε από το οριακό εκείνο σημείο όπου κάτι άλλο είχε οριστικά αχρηστευτεί, είχε χάσει κάθε λόγο ύπαρξης. [...] Μ' ενδιαφέρει να δώσω ζωή σε ό,τι δεν χρειάζεται πια, να κάνω ορατό ό,τι δεν υπάρχει» έγραφε ο ίδιος το 1979. Έργα από τέσσερις δεκαετίες διαδρομής (1957-1997) αναδεικνύουν μια εικαστική κατάθεση κατά βάση διαισθητική, ενός δημιουργού που επέλεξε να «ζωγραφίζει παίζοντας».

Πανακοθήκη Δήμου Αθηναίων, έως 23 Απριλίου

Σκυλάκος, Χωρίς τίτλο, 1988-89, κολάζ. Η φωτογραφία είναι ευγενική παραχώρηση της ROMA Gallery, Αθήνα.

3 20+1 αριστουργήματα από την Ακρόπολη

Ποιον Αθηναίο της αρχαιότητας πιστεύεται ότι απεικονίζει ο Μοσοχοφόρος; Πόσο χρωματιστή ήταν η αμφίεση της Πελοφόρου Κόρης; Ποια ήταν η μεγαλύτερη σε μέγεθος κόρη της Ακρόπολης και ποιος την αφιέρωσε στη θεά Αθηνά; Τι διηγούνται ο Βιτρούβιος και ο Λουκιανός για τις Καρυάτιδες; Για ένα διαφορετικό μεσημέρι Μεγάλου Σαββάτου, κλείνουμε θέση στις θεματικές παρουσιάσεις του Μουσείου Ακρόπολης και ανακαλύπτουμε μαζί με τους αρχαιολόγους του μύθους και θρύλους, ιστορικά ορόσημα και ανθρώπινες ιστορίες που κρύβουν διάσημα εκθέματά του.

Μουσείο Ακρόπολης, κάθε Σάββατο στις 12:30

4 Το μυστικό του Θησαυρού του Ατρέα

Τι ιστορίες μπορεί να κρύβει ένα θραύσμα επιστολίου από την πρόσοψη του περίφημου μνημείου των Μυκηνών; Και τι λένε για τη διαδρομή του αλλά και για τη δική μας τα γκράφιτι που πρόσεξαν οι μελετητές χαραγμένα πάνω του; Στο πλαίσιο της δράσης Αθέατο Μουσείο που προβάλλει αρχαιότητες από τις αποθήκες του πρώτου μουσείου της χώρας, ο αρχαιολόγος **Κώστας Πασχαλίδης** μας ταξιδεύει στον Θησαυρό του Ατρέα. Αφορμή ένα μαρμαρίνο θραύσμα το οποίο βρέθηκε στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου Μυκηνών μαζί με άλλες αρχαιότητες, που το είχε περισυλλέξει από τα χώματα του μνημείου το 1758 ένας παπάς ο οποίος θέλησε να το προφυλάξει, 63 χρόνια πριν την Ελληνική Επανάσταση.

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, 19 Απριλίου στις 13:00

«Ο Θεοί!» ή
Οι Συμπληγάδες, 1988.
Συλλογή Ευρωπαϊκού
Πολιτιστικού Κέντρου
Δελφών.

5 Ο Γιάννης Γαϊτς και η ουσία του απρόσωπου

Αντλούσε την έμπνευσή του από την καθημερινότητα και, με το χαρακτηριστικό του εκφραστικό ιδίωμα, προσέγγιζε με σαρκασμό και χιούμορ το πρότυπο του εφησυχασμένου ανθρώπου. Έναν αιώνα από τη γέννηση του Γιάννη Γαϊτς (1923-1984), εκατό και πλέον έργα του –πρώιμες ρεαλιστικές αυτοπροσωπογραφίες, πορτρέτα οικείων του, συνθέσεις με έντομα αλλά και τα διάσημα ανθρώπια σε έργα όπως οι «Σειρήνες-Οδυσσέας», «Ω! Θεοί» ή «Οι Συμπληγάδες», «Παρέλαση», «Μοτοσικλετιστής»– αλλά και δημιουργίες της συζύγου του, Γαβριέλλας Σίμωσι, μας περιμένουν σε μια έκθεση στην καρδιά της Αθήνας.

Ίδρυμα Β. & Μ. Θεοχαράκη, έως 14 Μαΐου

©ΜΑΡΙΖΑ ΚΑΨΑΜΠΙΤΣΗ

6 Στο Ίδρυμα Γουλανδρή οικογενειακώς

Με το νεογέννητο μωρό, τα νήπια ή και τα τριτάκια σας, οι μέρες του Πάσχα σπκώνουν έν-τεχνες περιηγήσεις στο Μουσείο του Ιδρύματος Β. & Ε. Γουλανδρή. Θα ανακαλύψετε σημαντικά έργα των 19ου και 20ού αιώνα σε μια ειδική ξενάγηση παρέα με τα μωρά σας 0-20 μηνών (στις 13, 19 και 20/4). Τα πιτσιρικά 3-5 ετών θα μπορούν να φτιάξουν με κολάζ «Μια ιστορία με τυχαία σχήματα» και να μάθουν για το έργο «Ενώ η γη κοιμάται» του Μαξ Ερνστ (στις 13 και 19/4). Ενώ για τα παιδιά 5-8 ετών ετοιμάζουν «Παιχνίδια στον αέρα» με κατασκευές γλυπτών mobiles (στις 13 και 19/4).

Μιχαήλ Καρίκης,
No Ordinary Protest
[Μια ασυνήθης
διαμαρτυρία],
2018

7 Μιχαήλ Καρίκης - «Γιατί είμαστε μαζί»

Από τα κορυφαία εικαστικά ραντεβού στην πόλη το αφιέρωμα στον διεθνή γνωστό και δύο φορές υποψήφιο για το περίφημο Jarman Award καλλιτέχνη. Η δουλειά του, ταυτισμένη με τη συμμετοχική πρακτική και την ανάδειξη κοινωνικών, πολιτικών και περιβαλλοντικών εντάσεων, με όχημα την εικόνα και τον πολυφωνικό μουσικό αυτοσχεδιασμό, επιμένει να διανοίγει χαραμάδες ελπίδας σε ένα μέλλον το οποίο προδιαγράφεται δυσόπινο. Όπως, άλλωστε, έχει δηλώσει στην Athens Voice, πιστεύει ότι «ο καλλιτέχνης οφείλει να φανταστεί τη λύση που θα οδηγήσει στην αλλαγή» και ιεραρχώντας τη φροντίδα ως το πιο σημαντικό στη ζωή, προσπαθεί να αιχμαλωτίσει την ακουστική της. Πιάστε θέση αναπαυτικά μπροστά στις προβολές. Θα κολλήσετε.

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, έως 28 Μαΐου

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

8 5 εικόνες σε κλίμα πασχαλινό

Βγαίνουμε
για «σαφάρι»
τέχνης σε πέντε
αγαπημένα
αθηναικά
μουσεία
αναζητώντας
έργα στο πνεύμα
των ημερών

© ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ-ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΣΟΥ ΤΣΟΥ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΨΗΡΟΥΚΗΣ

Η ταφή του Χριστού, του Δομήνικου Θεοτοκόπουλου

Ένα από τα τρία έργα του Γκρέκο στη συλλογή της ΕΠΜΑΣ, είναι φιλοτεχνημένο στη Βενετία (π. 1568-1570). Η προοπτική διατύπωση του χώρου και το πλάσιμο του όγκου με το σκιοφωτισμό μαρτυρούν την προσπάθειά του να αφομοιώσει τα στοιχεία της αναγεννησιακής τέχνης.

Τα μόνα στοιχεία που θυμίζουν τη βυζαντινή καταγωγή της τέχνης του ζωγράφου είναι το ξύλο όπου ζωγραφίστηκε ο πίνακας και η αυγοτέμπερα, που εδώ συνδυάζεται με το λάδι.

Εθνική Πινακοθήκη, Βασ. Κωνσταντίνου 50

Η Αγία Τριάδα, η Εις Άδου Κάθοδος και ο Επιτάφιος Θρήνος

Η τρίζωνη εικόνα δημιουργεί έναν μοναδικό συνδυασμό αυτών των τριών θεμάτων σε μια πρωτότυπη σύνθεση. Φέρει την υπογραφή του Κρητικού ζωγράφου Θεοδώρου Πουλάκη, ο οποίος έδρασε στο δεύτερο μισό του 17ου αιώνα στα Επτάνησα. Βαθιάς γνώστης της βυζαντινής τέχνης, επηρεάζεται σημαντικά από τις δυτικές χαλκογραφίες και στα έργα του καταφέρνει να συγκεκριάσει την ανατολική και τη δυτική εκκλησιαστική ζωγραφική παράδοση.

Μουσείο Λοβέρδου, Μαυρομάλη 6

JHS (Jesus Hominum Salvator)

Δημιούργημα του Κρητικού ζωγράφου Ανδρέα Ριτζου, από τον 15ο αιώνα, φανερώνει την ε-ξοικειώσή του με έργα της δυτικής τέχνης. Στην επιγραφή-έμβλημα των Φραγκισκανών (Ιησούς Λυτρωτής των Ανθρώπων) εικονίζονται οι παραστάσεις της Σταύρωσης, της Ανάστασης και της Εις Άδου Καθόδου. Η Σταύρωση καταλαμβάνει τα γράμματα J και H, ενώ στο S εικονίζονται οι δύο αλληλοδιάδοχοι παραστάσεις της Ανάστασης με τον βυζαντινό και τον δυτικό τύπο.

Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, Βασ. Σοφίας 22

Ο επιτάφιος Βαλαδώρου

Τον κέντησαν αρχές του 14ου αιώνα σ' εργαστήριο της Θεσσαλονίκης με χρυσή κλωστή σε πορφύρο μετάξι, όμως σήμερα η σπαρακτική παράσταση του νεκρού Χριστού προβάλλει κατευθείαν πάνω στο λινό αστάρι. Μνημειώδης στις διαστάσεις του, από τους πρωιμότερους και πιο άρτιους βυζαντινούς επιτάφιους που έχουν σωθεί. Πάνω από το σώμα του Χριστού, δύο άγγελοι με στολή διακόνου τελούν την Ουράνια Λειτουργία και τους ακολουθούν δύο άγγελοι που θρηνούν.

Μουσείο Μπενάκη, Κουμπάρη 1, Κολωνάκι

Εικόνα με παράσταση του Ενταφιασμού του Χριστού

Έργο του 1679 του Εμμανουήλ Τζάνε, εικονίζει τη στιγμή που Ιωσήφ και ο Νικόδημος αποθέτουν το νεκρό σώμα του Χριστού σε σαρκοφάγο, ενώ η Παναγία σκύβει προς αυτόν θρηνώντας. Ο Τζάνες εγκατέλειψε την Κρήτη μετά την οθωμανική κατάκτηση και εργάστηκε στα Επτάνησα και τη Βενετία. Ιδιαίτερος είναι ο τρόπος που πλάθει ζωγραφικά τη σάρκα των μορφών και τα τολμηρά χρώματα που χρησιμοποιεί στην απόδοση των υφασμάτων και της σαρκοφάγου.

Μουσείο Κανελλοπούλου, Θεωρίας 12, Πλάκα

10 προτάσεις για το Πάσχα

Τσουρέκια,
κουλουράκια,
παραδοσιακά γλυκά
και όσα άλλα
λαχταράς τις
ημέρες του Πάσχα.
Η ATHENS VOICE
έψαξε και
σου προτείνει
πού θα βρεις
τα καλύτερα,
μαζί με κάποιες
προτάσεις εξόδου
για φαγητό αλλά
και για γλυκό,
για τις
ημέρες που
έρχονται.

Της **ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ**
Φωτό καταστημάτων:
ΑΛΚΗΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Madame Bakery

ChocolateBrownie

VanilleBrioche

KouignrAmann

CinnamonRoll

Τα πιο λαχταριστά pastries μόλις έφθασαν στο bakery της Madame Fraise!

Κλασικές και αγαπημένες γεύσεις μεταμορφώνονται με το μοναδικό twist της MF στις πιο γλυκές αμαρτίες για κάθε στιγμή της ημέρας!

Delivery & Take Away

Παραγγελίες Τηλεφωνικά /
μέσω instagram /
μέσω wolt & efood

Λ. Υμηττού 225, Αθήνα

+30 211 418 6086

ELLA URBAN GREEK CUISINE.

**Η δημιουργική γαστροταβέρνα
με αρώματα Ελλάδας**

«**Δ**εν είν' αλήθεια ότι έπεσε η Έλλα (Έλλη την είπαν οι Ίωνες) απ' τον κριό τον χρυσόμαλλο καθώς περνούσε πάνω απ' τη θάλασσα (τον Πόντο που πήρε απ' αυτήν τ' όνομά του). Έφθασε πάνω απ' τις ακτές της Ανατολής μεσημέρι ωρίς. Τέτοιαν ώρα, Μικρασιάτισες κυράδες νοικοκυρές μαγειρεύαν». Με αυτό το γοητευτικό κείμενο σε υποδέχονται τα σουπλά του Ella Urban Greek Cuisine. Κείμενο που, εδώ, δημιουργεί τον δικό του μύθο και τον στηρίζει εξ ολοκλήρου πάνω στην περίφημη μαγειρική του, τη σεφ Νένα Ισχυροπούλου, γνωστή από τη μακρόχρονη καριέρα της σε φημισμένα εστιατόρια. Το Ella Urban Greek Cuisine, που βρίσκεται στον πολυσύχναστο δρόμο της Μητροπόλεως, εκεί που χτυπά ο παλμός της Αθήνας, είναι ένα υπέροχο εστιατόριο ελληνικής κουζίνας με δημιουργικές προτάσεις από αγνά, φρέσκα υλικά από Έλληνες παραγωγούς, γι' αυτό και ο κατάλογος αλλάζει κάθε εποχή – μετά το Πάσχα

αναμένουμε με «γευστική» περιέργεια τον επόμενο. Από τα πολύ αγαπημένα και δοκιμασμένα είναι το (τρυφερότατο!) χταπόδι στη σχάρα, με φρέσκο θυμάρι, λαδολέμονο ελιάς και σκορδαλιά καρότου, αλλά και τα κρατσανιστά πιτάκια Καισαρείας με κασέρι Μυτιλήνης, παστουρμά, ντομάτα και φύλλο γιουφκά, που απογειώνονται όταν τα βουτάς στη σος από γιαούρτι και μαρμελάδα ντομάτας. Από κυρίως πιάτα, προτείνουμε ανεπιφύλακτα το ζυγούρι γιουβέτσι, το οποίο ψήνεται στον παραδοσιακό ξυλόφουρνο, με αρωματικά βότανα και γαλαζομυζήθρα που θα σου θυμίσει ένα κυριακάτικο τραπέζι των παιδικών σου χρόνων στο χωριό. Συνόδευσέ το γεύμα σου με κάποιο λευκό, ροζέ ή κόκκινο κρασί από τις επιλεγμένες ετικέτες και για γλυκό επίλογο παράγγειλε τη φανταστική καρυδόπιτα με σοκολάτα και παγωτό βανίλια! Σημείωσε ακόμη ότι το μαγαζί διαθέτει επίσης και νοστιμότατες επιλογές brunch καθημερινά από τις 09.30 έως τις 12.30 μ.μ.

📍 Μητροπόλεως 26, 2103315547, www.ellarestaurant.gr

📍 Ella Athens 📍 [ella.athens](https://www.instagram.com/ella.athens)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑΣΧΑ

CHICKEN PICNIC

Το street food που θα κολλήσεις!

Το Chicken Picnic, που ιδρύθηκε το 2020 στην Αθήνα, είναι ένα χαλαρό μέρος για street food που ξεκινάει τον έρωτά μας με ζουμερό, τρυφερό, γευστικό κοτόπουλο. Τώρα, με την καθοδήγηση του βραβευμένου με αστέρι Michelin σεφ Παύλου Κυριακή η συνταγή για την επιτυχία είναι σίγουρη: Προμηθεύονται μόνο τα πιο φρέσκα κοτόπουλα και άλλα premium συστατικά από όλη την Ελλάδα, προετοιμάζουν κάθε παραγγελία από την αρχή και προσφέρουν μια αξιόπιστη, φιλική υπηρεσία παράδοσης. Από την πρώτη φορά που δοκιμάσαμε το παναρισμένο κοτόπουλο του Chicken Picnic εθιστήκαμε! Τα πιο τραγανά nuggets με δεντρολίβανο και αλάτι Maldon με ξύδι. Φυσικά τα συνδυάσαμε με φρέσκιες τηγανητές πατάτες με αλάτι μυρωδικών και σάλτσα μαγιονέζα τρούφας (to die for). Μπορείς να βρεις ολόκληρο κοτόπουλο παναρισμένο, μερίδες με κοτομπουκιές, αλλά και nuggets meal με δέκα λαχταριστές κοτομπουκιές συνοδευόμενες από

τηγανητές πατάτες και sauce της επιλογής σου. Αν πάλι έχεις όρεξη για τυλιχτό, σου προτείνουμε καλαμάκι κοτόπουλο σε χειροποίητη λαδόπιτα Ρόδου, πατάτες, ντομάτα, κρεμμύδι και τη μυστική sauce chicken picnic. Για τους λάτρεις του burger, μπορείς να βρεις την κλασική συνταγή επιτυχίας Chicken burger, με κοτόπουλο μπούτι πανέ, cheddar διπλό, πίκλα αγγουριού, iceberg & chicken picnic sauce, αλλά και τη vegetarian επιλογή Mushroom burger, με μανιτάρι πλευρώτους, μανιτάρι Portobello, iceberg, κρεμμύδι πίκλα & μαγιονέζα κάρι. Τα αφράτα ψωμάκια και το λιωμένο cheddar θα σε εθίσουν στα λαχταριστά burger του βραβευμένου σεφ Παύλου Κυριακή, που για άλλη μια φορά έκανε τα μαγικά του.

Μπορείς να κάνεις τις παραγγελίες σου και μέσω e-Food και Wolt.

Extra tip: Δοκίμασε το καλαμπόκι με βούτυρο και thank us later!

📍 Γρηγορίου Θεολόγου 4, Καισαριανή, 2107255002 / Αγίου Σώστη 59, Περιστερί, 2105713600, www.chickenpicnic.gr 📍 [chickenpicnic](https://www.facebook.com/chickenpicnic) 📍 [chickenpicnic](https://www.instagram.com/chickenpicnic)

Φέτος το Πάσχα επισκεφθείτε το GB Corner Gifts & Flavors και ανακαλύψτε τα μοναδικά σοκολατένια αυγά σε τρεις γευστικές επιλογές καθώς και μια εξαιρετική συλλογή πασχαλινών δώρων για τους αγαπημένους σας.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ - ΣΑΒΒΑΤΟ 11:00 - 20:00
Τ: 210 33 30 750
ONLINE STORE
GBCORNERGIFTS.COM

ΜΗΤΕΛ: 008015012109

ZUCCHERINO

Το πιο γλυκό Πάσχα
συμβαίνει εδώ

Ψάχνεις να βρεις κουλουράκια σαν εκείνα που έφτιαχνε η γιαγιά κάθε Λαμπρή; Μήπως αναζητάς το σοκολατένιο αυγό που θα ξετρελάνει το βαφτιστήρι σου; Ή μήπως το τέλειο τσουρέκι; Όποια πασχαλινή λιχουδιά κι αν ονειρεύεσαι, τα Zuccherino την έχει ήδη φτιάξει για εσένα.

Τα Ζαχαροπλαστεία που μιλούν στην καρδιά κάθε γλυκατζή φέτος ξεπέρασαν τον εαυτό τους στις πασχαλινές προτάσεις... Θα ανακαλύψεις από σμυρνέικα κουλουράκια φτιαγμένα με τα πιο αγνά υλικά και σοκολατένια αυγά στα πιο απίθανα σχέδια, μέχρι την ιταλική Colomba (το πασχαλινό ranettone με φυσικό προζύμι αργής ωρίμανσης). Και φυσικά, δεν γίνεται να μη δοκιμάσεις τα υπέροχα πολιτικά τσουρέκια! Χειροποίητα, φτιάχνονται με μία αξεπέραστη παραδοσιακή συνταγή

και κάνουν τον κόσμο να μοσχοβολά. Δική μας αδυναμία τα γεμιστά τσουρέκια με επικάλυψη από διάφορες πραλίνες (Bueno, Lila Pause και Τριλογία σοκολάτας), αλλά και η τρομερή Babka με βιολογικό μέλι, σοκολάτα και καρύδι.

Όλα αυτά (και πολλά ακόμα) μπορούν να έρθουν σπίτι σου με ένα κλικ και δωρεάν μεταφορικά μέσα από το eshop Zuccherino αλλά και των delivery apps! Καλή Ανάσταση!

Extra tip: Τα Ζαχαροπλαστεία Zuccherino στηρίζουν και φέτος το «Χαμόγελο του Παιδιού», κι έτσι δημιούργησαν το Make our Own Easter Gift! Εσείς φτιάχνετε το πασχαλινό σας δώρο όπως το θέλετε, και τα Zuccherino συνεισφέρουν με κάθε αγορά του, 1€ στο «Χαμόγελο του Παιδιού».

📍 Πρωτέως & Σειρήνων 48, Π. Φάληρο, 2109845238/ Αγ. Αλεξάνδρου 41 & Ναϊάδων, Φάληρο, 2109830049/ 2ας Μαΐου 12, Πλατεία Ν. Σμύρνης, 2109357590 / Μητροπόλεως 80, Μοναστηράκι, 2103213015 www.zuccherino.gr
📱 Zuccherino Ζαχαροπλαστείο [zuccherino.gr](https://www.zuccherino.gr), Eshop: eshop.zuccherino.gr

fullSPOON²

**Αυτό το τσουρέκι
θα σου μείνει αξέχαστο!**

Οι Αθηναίοι το έμαθαν στόμα με στόμα. Η φήμη του όμως έχει ξεπεράσει τα σύνορα της χώρας μας, με διθυραμβικές κριτικές σε μεγάλους διεθνείς ταξιδιωτικούς οδηγούς! Όλοι έχουν να λένε για το τσουρέκι του. Με το που θα περάσεις από την Αθηνάς 39 η ασύγκριτη μυρωδιά του θα σε συνεπάρει και, σαν άλλη σειρήνα, θα σε μαγέψει – αλλά θα είναι για καλό. Τέτοιο τσουρέκι δεν έχεις ξαναφάει. Φτιάχνεται με κορυφαίες πρώτες ύλες καθημερινά εδώ, στο εργαστήριο του fullSPOON², με μια παλιά μυστική πολιτική συνταγή και θα το βρεις σε μεγάλο (χορταστικό) μέγεθος, αλλά μπορείς να το απολαύσεις, εάν το ζητήσεις, και σε φέτες. Είτε στην κλασική του αγαπημένη εκδοχή, είτε με πραλίνα, μαύρη και λευκή σοκολάτα, θα το λατρέψεις! Σημείωσε ότι επειδή αυτά τα λαχταριστά τσουρέκια γίνονται στ' αλήθεια ανάρπαστα, καλό θα ήταν να κάνεις μια τηλεφωνική παραγγελία-κράτηση. Όπως είπαμε και νωρίτερα, οι άνθρωποι του fullSPOON² χρησιμοποιούν τα καλύτερα υλι-

κά. Προμηθεύονται φρέσκο γάλα και κρέμα γάλακτος καθημερινά και εκτός από τσουρέκι, ετοιμάζουν και κάποιες ακόμη ασύγκριτες νοστιμιές. Προσέξτε: φρεβρό προφιτερόλ που φτιάχνεται επιτόπου, με χειροποίητα σουδάκια και κρέμα, σαντιγί και σοκολάτα, αξεπέραστο truffle φράουλας, με καραμελωμένα αμύγδαλα, φρέσκες φράουλες, κρέμα ζαχαροπλαστικής και σαντιγί (επίσης φτιάχνεται επιτόπου), αλλά και παγωτό που έχει γίνει talk of the world, χωρίς υπερβολή, καθώς έχει αναδειχθεί για αρκετές χρονιές νούμερο ένα στην κατηγορία «παγωτό» του Trip Advisor. Θα το βρείτε σε 36 γεύσεις που θα γίνονται περισσότερες όσο ανοίγει ο καιρός, όπως τιραμισού, κρέμα με brownies και καραμέλα, αλατισμένη καραμέλα με μπισκότο σοκολάτας, παραδοσιακό καϊμάκι με πρόβειο γάλα, αλλά και το φημισμένο πολιτικό Αρμενοβίλ που δύσκολα θα το βρείτε αλλού στην Αθήνα. Να το επισκεφθείτε, είναι ιδανικό για ένα αφάνταστα γευστικό δώρο στον εαυτό σας ή στους αγαπημένους σας.

🕒 Δευτέρα-Πέμπτη 08.00-24.00, Παρασκευή 08.00-01.00, Σάββατο 08.00-02.00.
Αθηνάς 39, 2168003006, www.fullspoon.gr 📍 fullSPOON

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑΣΧΑ

CREPERIE ALCHEMIE

**Πεντανόστιμες κρέπες
στην Καισαριανή**

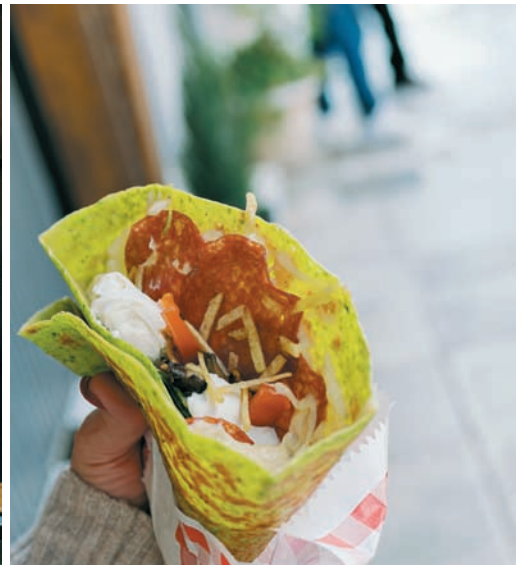
Από τις πιο ιδιαίτερες κρεπερί της Αθηνάς η Alchemie, μας υποδέχεται καθημερινά για να απολαύσουμε λαχταριστές κρέπες, φτιαγμένες με το πιο γευστικό, φρέσκο και τραγανό φύλλο που έχετε δοκιμάσει. Αλμυρή ή γλυκιά, επιλέγοντας από το μενού ή δημιουργώντας τη δικιά σας, ό,τι και να διαλέξετε να είστε σίγουροι ότι εδώ η απόλαυση είναι εγγυημένη.

Τα ονόματα ιδιαίτερα όπως και οι γευστικοί συνδυασμοί. Μπορείτε να επιλέξετε ανάμεσα στην Αρμονία, την Αριάδνη και την Ιόλη από γλυκές κρέπες, ενώ η κρέπα Νάρκισσος με ιόν λευκή σοκολάτα, σοκολάτα toblerone, ινδοκάρυδο και

σιρόπι βύσσινο ξεχωρίζει. Από αλμυρές συστήνουμε ανεπιφύλακτα τη δική μας αγαπημένη κρέπα Δαναός με γκούντα, κοτομπουκιές, πατάτες και ουγγαρέζα.

Εκτός από κρέπες, στο Creperie Alchemie θα απολαύσετε βάρφες, με μεγάλη ποικιλία επιλογών και συνδυασμών και πάντα με ποιοτικές, φρέσκες πρώτες ύλες, εξαιρετικό παγωτό, αλλά και δροσιστικές σαλάτες. Όλα αυτά μπορείτε να τα παραγγείλετε και μέσω της e-Food και της Wolt για κατ' οίκον απόλαυση. Τώρα που ανοίγει ο καιρός και η άνοιξη, επιτέλους, ήρθε ξανά στη ζωή μας, η Creperie Alchemie θα γίνει το αγαπημένο σας στέκι! Καθημερινά από τις 17.00 έως τις 02.00.

📍 Λεωφόρος Εθνικής Αντιστάσεως 90, Καισαριανή, 210722300
📍 CreperieAlchemie 📱 creperie_alchemie

LUKU_MATTERS

Οι λουκουμάδες της καρδιάς μας!

Είναι τρεις μήνες τώρα που η Κολοκοτρώνη 5, στο Χαλάνδρι, έχει τυλιχτεί από την αγαπημένη μυρωδιά των παιδικών μας χρόνων: λουκουμάδες, που μόλις έχουν ψηθεί, παραδοσιακά τραγανόι απ' έξω και αφράτοι από μέσα, σε χίλιες και μία γεύσεις! Εντάξει, ο αριθμός αναφέρεται καθ' υπερβολήν, το παραμυθένιο του πράγματος, όμως, ισχύει στο 100%. Όλα ξεκίνησαν όταν οι Ερρίκος Ταχιράρρι και Αλέξανδρος Γκίκας γνωρίστηκαν, πού αλλού, σε μια κουζίνα. Και καθώς και οι δυο τους ήθελαν να προχωρήσουν σε κάτι δικό τους, έπεσε η ιδέα: λουκουμάδες. Αυτό ήταν, λίγο καιρό μετά το Luku-matters ήταν το νέο hot spot στο Χαλάνδρι.

Λουκουμάδες πλούσιοι, λουκουμάδες χορταστικοί, λουκουμάδες πεντανόστιμοι, με ένα φοβερό χειροποίητο ζυμάρι που ανανεώνεται ανά μία ώρα και τον πελάτη να απολαμβάνει μπροστά στα μάτια του την ετοιμασία, ένα μικρό βασανιστήριο πριν από τη λύτρωση, όταν στο κουτάκι θα αναπαυθούν εφτά λουκουμάδες με όποια γέμιση τραβάει η όρεξη του καθενός. Πρωταγωνιστές είναι οι λουκουμάδες με γλυκιά γέμιση και οι επιλογές είναι πολλές: τσιζκέικ με λευκή σοκολάτα, μπλόπιτα, μάνγκο καρύδα, μπουγάτσα, μιλφέιγ, μπανόφι, φιστίκι και πολλές ακόμη προτάσεις μέσα στον λουκουμά της καρδιάς μας! Αλλά και για τους λάτρεις του αλμυρού, προσφέρονται τρεις εξαιρετικές επιλογές, με Philadelphia και μπέικον, με τσένταρ και μπέικον και με φέτα, σουσάμι και μέλι (!), ενώ πολύ σύντομα θα προστεθεί και μια τέταρτη αλμυρή επιλογή με Philadelphia, προσούτο και αποξηραμένο σύκο! Σημειώστε, ακόμη, ότι θα βρείτε και vegan προτάσεις, όπως με μαύρη σοκολάτα, αλλά και σε συνδυασμούς μαύρης σοκολάτας με φρούτα, όπως βατόμουρο, μάνγκο ή και λεμόνι. Να πάτε οπωσδήποτε, το Luku-matters έχει χώρο να απολαύσετε τους λουκουμάδες σας επιτόπου, αλλά η φάση, όπως θα δείτε και τριγύρω, είναι περισσότερο κουτάκι και στο χέρι, μόνο μην απομακρυνθείτε πολύ, γιατί σίγουρα θα θέλετε να επιστρέψετε για μία ακόμα γύρα. Και delivery για το σπίτι ή τη δουλειά με ένα τηλεφώνημα είτε στο κατάστημα είτε σε όλες τις γνωστές ηλεκτρονικές πλατφόρμες. Καθημερινά 08.00-12.00.

📍 Κολοκοτρώνη 5, Χαλάνδρι, 2130472612
 📱 lukumatters_ 📷 lukumatters_

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΚΑΓΓΕΛΗΣ

**Πεντανόστιμα χειροποίητα
βουτυρένια κουλουράκια,
παραδοσιακά τσουρέκια και
σοκολατένια αυγά**

Μυρωδάτα, αφράτα σαν σύννεφα, μαλακά και κορδονάτα, πληθωρικά, μοσχοβολούν σε όλη την περιοχή του Ζωγράφου και δεν αφήνουν κανέναν ασυγκίνητο. Τα χειροποίητα παραδοσιακά, πολιτικά τσουρέκια με ή χωρίς σοκολάτα (top) του Ζαχαροπλαστέιου Καγγέλης (από το 1982) και η εντυπωσιακή θεματική πασχαλινή βιτρίνα τους, είναι ο λόγος που εμείς οι γλυκατζήδες ανυπομονούμε να τους επισκεφτούμε και το Πάσχα. Easter days are coming, οπότε στο αγαπημένο spot αξίζει να δοκιμάσεις τις πιο νόστιμες λικουδιές του φετινού πασχαλινού τραπέζιού, όπως είναι τα χειροποίητα και φρέσκα βουτυρένια κουλουράκια βανίλιας φτιαγμένα με άριστη ποιότητα υλικών που θα σε ενθουσιάσουν, σοκολατένια αυγά με δική τους σοκολάτα γάλακτος ή υγείας του ονείρου, ενώ για τους λάτρεις της

ζαχαρόπαστας υπάρχει και σοκολατένιο αυγό με ζαχαρόπαστα που ανήκει στα best seller τους. Μη φύγεις χωρίς να γευτείς και τα νηστίσιμα παραδοσιακά γλυκά στο ταψί που θα σε ξετρελάνουν ενώ ό,τι εποχή κι αν είναι οι λαχταριστές πάστες, όπως ποντικάκι και η αξεπέραστη στον χρόνο σοκολατίνα, το γαλακτομπούρεκο, η σπιτική μπλόπιτα, οι τούρτες παγωτό που όμοιές τους δεν υπάρχουν, τα τρουφάκια σοκολάτα, τα μακαρόν με κρέμα, τα συγκλονιστικά red velvet cookies αποτελούν την καλύτερη γευστική ιδέα. Φυσικά θα βρεις και έξυπνες προτάσεις δώρων τόσο για τα αγαπημένα σου πρόσωπα όσο και για το τραπέζι των εορτών, ενώ αν είσαι wine lover φρόντισε να προμηθευτείς από τους εκλεκτούς οίνους τους. Το Ζαχαροπλαστέιο Καγγέλης σε προκαλεί αυτό το Πάσχα να «ενδώσεις» στις πιο εκλεκτές γλυκές απολαύσεις.

📍 Χλός 37 και Κουσίδη 30, Ζωγράφου, 2107756729

📱 Ζαχαροπλαστέιο Καγγέλης 📷 zacharoplasteio Kaggelis

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΠΑΣΧΑ

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ ΡΕΜΟΥΝΔΟΣ

**Το τσουρέκι που κάνει
όλη την Κυψέλη να μοσχοβολά**

Τέτοιες μέρες κάθε χρόνο το άρωμα που πλανιέται πάνω από την οδό Κυψέλης κάνει τους περαστικούς να ακολουθούν τα ίχνη του. Έτσι, όλοι καταφθάνουν στον Ρεμούνδο με λαχτάρα για ένα (ή και πολλά περισσότερα) από εκείνα τα θρυλικά τσουρέκια του. Φτιάχνονται με μαχλέπι, μαστίχα, μπλόικη υπομονή και ακόμη περισσότερη αγάπη, ακολουθώντας την ίδια συνταγή που ο παππούς Ρεμούνδος, ο οποίος και άνοιξε αυτόν τον φούρνο το 1953, κληροδότησε στα εγγόνια του. Σήμερα ο Γρηγόρης και ο Γιώργος Ρεμούνδος κρατούν την παράδοση, συνεχίζοντας να ξεφουρνίζουν αυτό το υπέροχο τσουρέκι με την παλιά συνταγή, από την Άνδρο φερμένη, τη μικρή πατρίδα της οικογένειας. Τα αφράτα, μοσχοβολιστά τσουρέκια θα τα βρεις σε τρία μεγέθη: πλεξούδα του μισού κιλού (€6), κουλούρα των (με €9) και πιο μικρά του για €3. Μαζί να πάρεις οπωσδήποτε και τα μοναδικά πασχαλινά κουλουράκια. Και αυτά φτιάχνονται με μία πολύ παλιά συνταγή, έχουν σαν βάση το (εξαιρετικής ποιότητας) βούτυρο και είναι του ονείρου! Θα τα λατρέψουν μικροί και μεγάλοι, το εγγυούμαστε...

📍 Κυψέλης 37, Κυψέλη, 2108215808

📱 Αρτοποιείο Ρεμούνδος 📷 remoundosbakery

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Συγγραφέας κατά λάθος (A LITTLE WHITE LIE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάικλ Μάρρεν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάικλ Σάνον, Κέιτ Χάντσον, Ντον Τζόνσον, Ζακ Μπραφ

Ο Σράιβερ είναι ένας διάσημος συγγραφέας που έχει κάνει το μπαμ με το πρώτο του κιάλας μυθιστόρημα πριν από αρκετά χρόνια και πλέον θεωρείται θρύλος στους λογοτεχνικούς κύκλους. Αποτραβηγμένος από τη δημοσιότητα και με ένα πέπλο μυστηρίου να σκεπάζει τη ζωή του, ο Σράιβερ είναι ο συγγραφέας που κάθε μεγάλο λογοτεχνικό φεστιβάλ θα ήθελε να έχει την τιμή να παρουσιάσει στο κοινό του. Στη μικρή αμερικανική κωμόπολη Acheron που προσπαθεί με νύχια και με δόντια να διατηρήσει το τοπικό φεστιβάλ βιβλίου, οι ιθύνοντες του φεστιβάλ αποφασίζουν σε μια παράτολμη ενέργεια να καλέσουν τον εξαφανισμένο Σράιβερ στην ετήσια γιορτή τους. Η πρόσκληση όμως φτάνει σε λάθος πρόσωπο. Ένας αποτυχημένος συγγραφέας που ζει σε απόλυτη παρακμή αποφασίζει να εκμεταλλευτεί τη χρυσή ευκαιρία και να υποδυθεί τον «περιβόητο Σράιβερ».

Το θέμα του φιλμ δεν αφορά σε μια απλή υπόθεση πλαστοπροσωπίας. Ο άγνωστος Μάικλ Μάρρεν στη δεύτερη μόλις ταινία του (ντεμπούτο το 2014 με το «A Short History of Decay») φαίνεται να ξέρει καλά για πιο πράγμα μιλά. Η κοινότητα των συγγραφέων-βιβλιοφάγων-γραφιάδων είναι ένας χώρος ειδικών απόμων σύμφωνα με τον Μάρρεν, όπου η εκκεντρικότητα, η ιδιοφυΐα και η «τρέλα του μεγαλείου» εναλλάσσονται σε συνεχή και απολαυστικά για τον θεατή κωμικοτραγικά επεισόδια. Στην πραγματικότητα ο Μάρρεν μιλάει για τη φήμη χωρίζοντας τη λογοτεχνική κοινότητα σε δύο κόσμους: ο ένας αφορά το φαίνοσθαι κι ο άλλος το είναι της «χώρας των βιβλιοφάγων». «Η αρμονική συνύπαρξή τους είναι ένα θέμα» λέει ο Μάρρεν. Ένα θέμα το οποίο σκαλίζει με κεφαλή διάθεση ο σκηνοθέτης και με την επιστράτευση μιας σειράς απολαυστικών γκαγκς όπου η γαλήνια μορφή ενός αποπλιστικού Μάικλ Σάνον έρχεται σε κόντρα με την υπερφίαλη συμπεριφορά και τις νευρώσεις των φαντασμένων συναδέλφων του. Η ασήμαντη αμερικανική κωμόπολη Acheron (ο τίτλος προσφέρεται προφανώς και για άλλες ερμηνείες) που βρίσκεται στο μέσο του αμερικανικού πουθενά, γίνεται το ιδανικό σκηνικό για να διατυπωθεί μια σειρά υπαρκτών ερωτημάτων που σχετίζονται με την πραγματοποίηση ή τη διάψευση ονείρων ζωής. Ο καταλύτης που δίνει τις σωστές απαντήσεις είναι, περιέργως, ο κάλπικος Σράιβερ, ο οποίος εκπλήσσει τον περίγυρο με τη μεστή συμπεριφορά του αμφοβητώντας την πολιτική ορθότητα της εποχής. Το «Συγγραφέας κατά λάθος», παρότι δεν είναι κάποια πολυδιαφημιζόμενη ταινία, πετυχαίνει την αποστολή του καθώς αποτελεί μια έξυπνα γραμμένη ανθρώπινη δραματική με εύστοχο υπόγειο χιούμορ, τρυφερές καταστάσεις και αφοπλιστικούς χαρακτήρες. Για τη συνδρομή του σπουδαίου Σάνον που παίρνει έναν δύσκολο ρόλο και του προσθέτει στοιχεία γοητευτικής αμφισβήτησης, τα είπαμε και πιο πάνω. Τα εύσημα όμως πηγαίνουν και στην Κέιτ Χάντσον η οποία αναλαμβάνει ως καθηγήτρια Σιμόν Κλίφιρ να σώσει το λογοτεχνικό φεστιβάλ του Acheron και δίνει τη δική της απάντηση στο ερώτημα «τι είναι αυτό που κάνει ξεχωριστό έναν συγγραφέα».

JUST THE NOTES Συγγραφέας κατά λάθος (**)

Κατατροπώνοντας τον λογοτεχνικό κόσμο

Suzume (**)
Big in Japan animation

Ο μαγικός αυλός (*)
Ανάμεσα σε Μότσαρτ και Χάρι Πότερ

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Super επιδόσεις στα ταμεία για το «The Super Mario Bros: Η ταινία»

«Όλοι γράφουν και δηλώνουν συγγραφείς αυτές τις μέρες. Δεν έχεις πάει ποτέ στα Starbucks;» (Συγγραφείς κατά λάθος)

Ο μαγικός αυλός (THE MAGIC FLUTE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φλόριαν Ζιγκλ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζακ Γουλφ, Ίλιουαν Ρέον, Μόρις Ρόμπινσον, Άσα Μπανκς, Φ. Μάρεϊ Έιμπραμ

Ο 17χρονος Τιμ ονειρεύεται να γίνει δεκτός στο οικοτροφείο Mozart All Boys όπου συγκεντρώνονται τα μεγαλύτερα μουσικά ταλέντα της Αυστρίας. Τα καταφέρνει αλλά η επιτυχία του σκιάζεται από μια αναπάντεχη οικογενειακή τραγωδία που μετριάζει φυσικά τον ενθουσιασμό του. Οι πρώτες μέρες στη διάσημη σχολή δεν εξελίσσονται όπως περίμενε και βρίσκεται αντίπαλος με μια ομάδα νταήδων (της οποίας ηγείται ο γιος ενός διάσημου τραγουδιστή της όπερας) κι ένα εχθρικό διευθυντή που δείχνει να αμφισβητεί τις ικανότητές τους. Όλα αλλάζουν για τον απαρνηγόρητο ήρωα από τη στιγμή που ένα μαγικό βιβλίο του ανοίγει τις πύλες προς έναν φανταστικό κόσμο...

Θα μπορούσαμε να πούμε με ευκολία πως το πνεύμα του Χάρι Πότερ και του φανταστικού σχολείου μάγων Χόγκουαρτς, πλανάται πάνω από τη δύσκολη ζωή του Τιμ ο οποίος μοιάζει να έχει πολλά κοινά με τον ήρωα της Ρόουλινγκ. Όμως, ενώ στις ταινίες του γνωστού νεαρού μάγου η καταγιστική δράση και το αδιαμφισβήτητο κέφι χαρακτηρίζουν σχεδόν ολοκληρωτικά το διάσημο saga, στον «Μαγικό αυλό» δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Σε πολλές σεκάνς ο ήρωας (ο οποίος έχει τη φιλοδοξία να γίνει τραγουδιστής της όπερας) διστάζει να βρει τη δική του φωνή κι αρκείται σε γνωστές, τετριμμένες λύσεις που αρμόζουν σε μια άτολμη και κάπως ρουτινιάρικη ευπρέπεια. Κάποιο συμπαθές χιούμορ διασώζει τα κομμάτια εκείνα όπου η φαντασία έχει το πάνω χέρι, ενώ η παρουσία του σπουδαίου Φ. Μάρεϊ Έιμπραμ (ο σατανικός Σαλιέρ στο κλασικό «Αμαντέους» του Μίλος Φόρμαν) προκαλεί έξυπνους συνειρμούς γύρω από τη σύνθεση της ζωής του Μότσαρτ με εκείνη του Τιμ.

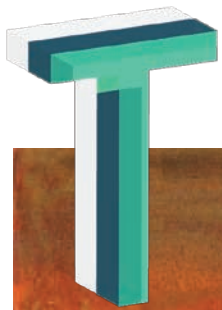
Suzume (SUZUME NO TOJIMARI) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μακότο Σινκάι ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Νανόκα Χάρα, Χοκούτο Ματσουμούρα, Έρι Φουκάτσου

Την ώρα που ένας δυνατός σεισμός πανικοβάλλει τους κατοίκους μιας ιαπωνικής πόλης, η μαθήτριά της Β' Λυκείου, Σουζούμε, βλέπει μια τεράστια κόκκινη σκιά να απλώνεται στην πόλη. Έκπληκτη που μόνο εκείνη βλέπει το απόκοσμο θέαμα αποφασίζει να εντοπίσει την προέλευσή του. Η αποκάλυψη ενός κλειδοκράτορα που προστατεύει την ανθρωπότητα από το κακό είναι η πρώτη μιας σειράς από μεταφυσικές εμπειρίες που θα αλλάξουν μια για πάντα τη ζωή της νεαρής Σουζούμε.

Το γιαπωνέζικο animation του Μακότο Σινκάι είναι μια όαση στα προβλέψιμα, τρισδιάστατα κινούμενα σχέδια της κυρίαρχης ιδεολογίας του είδους που προάγει τα εφέ σε βάρος της ιστορίας (εξαιρούνται τα συνήθως ευφυή και διασκεδαστικά φιλμ της Pixar). Η Σουζούμε είναι η ηρωίδα ενός λιτού αλλά διεισδυτικού και απέραντα τρυφερού έργου που χρησιμοποιεί το πρόσωπο ενός χρονικού ενθουσιώδη για να μιλήσει για την απαραίτητη συμπιλίωση που πρέπει να γίνει μεταξύ παρελθόντος και παρόντος. Θαυμάσιες εικόνες λυρισμού με πολιτικές αιχμές (η Ιαπωνία που στέκει στο χείλος της καταστροφής, κουβαλά κάτι από το δράμα του παρελθόντος και του πυρηνικού ολέθρου) σ' ένα διαφορετικό και περισσότερο ενήλικο animation που ήταν υποψήφιο για τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ Βερολίνου. Η ταινία θα προβληθεί και υποτιτλισμένη στα ελληνικά και με υπότιτλους.

ΤΕΧΝΗ

«Καντίνα στο 12 χιλιόμετρο»

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ ΡΑΖΗ

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Να, κάπως
έτσι είναι
η Ελλάδα
σήμερα

Περπατώντας στη Σκουφά ένας πίνακας που απεικονίζει τη βιομηχανία ζυμαρικών Ήλιος, που βρίσκεται στο 11 χλμ. ε.ο. Αθηνών-Λαμίας, σε κάνει να συλλογιστείς τις φορές που έχεις διασχίσει αυτό τον δρόμο. Μπαίνοντας στην *Γκαλερί Σκουφά* συναντάς εικόνες από την Εθνική Οδό, όπως ένα αυτοκίνητο σταματημένο στα διόδια τη στιγμή που ο οδηγός πληρώνει καθ' οδόν για κάποιον προορισμό. Δεν είναι παράξενο που παρότι δίνει το στίγμα και τον τίτλο της έκθεσης –*Εθνική Οδός*– η θεματολογία συμπληρώνεται από εικόνες κάποιας επαρχιακής πόλης – θα μπορούσε να είναι ο τόπος μου ή ο τόπος σου εκεί που θα οδηγήσει το ταξίδι. Για πολλούς από τους κατοίκους της πρωτεύουσας, η επαρχία είναι ο κόσμος από τον οποίο προερχόμαστε και από τον οποίο αποδράσαμε, αλλά και αυτός που επισκεπτόμαστε συχνά, ίσως για αυτό τα έργα γεννούν μια νοσταλγία, οικειότητα ή και αμφιθυμία. Αλλά και σε όσους απλώς έχουν ταξιδεύσει σε αυτή την άλλη Ελλάδα, που δεν είναι η Αθήνα και τα νησιά του Αιγαίου, οι πίνακες της «Εθνικής Οδού» δημιουργούν έναν (ανα)στοχασμό για το πώς μοιάζει η ελληνική επικράτεια σήμερα. Δεν είναι οι εικόνες που θα βάζαμε σε μια διαφήμιση του ΕΟΤ για να προβάσουμε τη χώρα μας – όμως είναι η χώρα μας, όπως έρχεται από το παρελθόν σε μια συνέχεια στο παρόν. Δεν είμαστε περήφανοι για αυτές, δεν είναι η βιτρίνα, η φροντισμένη όψη, αλλά η τετριμμένη και ασυνάρτητη, η χτισμένη χωρίς σχέδιο και αισθητική πάνω σε χαλάσματα ωραίων κτιρίων που ευχόμαστε να μην είχαν γκρεμιστεί – πόσο πιο όμορφη θα ήταν η Ελλάδα τότε! Μόνο που η ταυτότητα της νέας μας ελληνικότητας χτίστηκε μέσα από αντιφάσεις και ανορθολογισμούς, ενίοτε μέσα από κακό γούστο, είναι κομμάτι του ελληνικού τοπίου οι παρυφές των πόλεων όπως απλώθηκαν σβήνοντας άτσαλα τα όρια του αστικού ιστού. Από την άλλη –σε κάνουν να σκεφτείς τα έργα της *Εθνικής Οδού*– ίσως η μορφοποίηση δεν είναι μια ιδιότητα των πραγμάτων αλλά το προσωπικό μας βλέμμα σε ό,τι μας εμπλέκει και ό,τι μας συγκινεί.

Ναι, δεν είναι όμορφες οι πολυκατοικίες που βλέπουμε στα έργα, όμως στο πρώτο πρωινό ή στο απογευματινό φως αποκτούν μια ποιητικότητα – και είναι κι όλη αυτή η ζωή που υπονοείται πίσω από μπαλκόνια και φωτισμένα παράθυρα. Τα φυτεμένα γήπεδα ποδοσφαίρου στις παρυφές της πόλης μοιάζουν παράταιρα ανάμεσα στα κυπαρίσσια και εντάσσουν κάπως αδέξια στην εξοχή την ανθρώπινη δραστηριότητα – μα και την έξαψη του παιχνιδιού. Τα περίπτερα που δεσποζουν σε περιόπτη θέση σαν φάροι από το παρελθόν –στην πλουμιστή τους εκδοχή– υποσχονται ότι θα ικανοποιήσουν παιδικές επιθυμίες. Και στις αλάνες με τα χόρτα που απλώνονται μπροστά από γκρίζα κτίρια τριγυρνάει κάνοντας σούζες με το ποδήλατό του ένας νεαρός – κι ας γεννάει μια θλίψη. Το πανηγύρι με τις πεσμένες πλαστικές καρτέλες μοιάζει παρακαμακό – αλλά με μια υποψία χαράς για τους παρευρισκόμενους. Και στη φωτογραφία του γάμου, νύφη και γαμπρός, κουμπάροι και κουινιάδοι, με low class αισθητική, ποζάρουν τρυφερά – οι άνθρωποι της επαρχίας δεν υποφέρουν από μοναξιά όπως οι άνθρωποι των μεγαλουπόλεων. Με τρυφερότητα είναι ζωγραφισμένες και οι γυναίκες που πίνουν τον καφέ τους σε μια καντίνα φορώντας το μαγικό τους, παχουλές και ακομπλεξάριστες σε πανδαισία χρωμάτων – δεν βρίσκονται σε παραλία, απολαμβάνουν όμως;

Ο θεατής μπορεί να δώσει έμφαση στη μελαγχολία των εικόνων ή να εστιάσει στο ότι η ανθρώπινη παρουσία εξανθρωπίζει την ασχήμια και το μεσογειακό φως πριμοδοτεί ένα αίσθημα αισιοδοξίας – ως εδώ, όλα καλά. Ή μήπως είναι απλώς η συμφιλίωση, η ανακούφιση που νιώθουμε όταν κάτι το αποδεχόμαστε με τις αντιθέσεις του, όταν μας αρέσει όπως είναι κι όχι σε μια εξιδανικευμένη του εκδοχή. Σκέψεις λίγο προσωπικές, λίγο κοινωνιολογικές, που γεννάει η απρόσμενη συνάντηση στη Σκουφά ενός κατοίκου της μεγάλης πόλης με τον κόσμο της επαρχίας, έναν κόσμο όχι όσο εκσυγχρονισμένο και όμορφο όσο θα θέλαμε αλλά ολοζώντανο, που ένα νήμα της ύπαρξής μας μάς συνδέει μαζί του – κι αν αφεθούμε μας γοητεύει, αν δεν είμαστε υπερόπτες, αν το βλέμμα μας ασκηθεί να ανακαλύπτει την ομορφιά.

Ιστορίες από την Ελλάδα του σήμερα και από την Ελλάδα των παιδικών μας χρόνων, όπως επιβιώνουν στο παρόν, σαν μια ηθογραφία από στιγμιότυπα που έχουν μια παράξενη πουχία – όπως το ταξίδι στην Εθνική Οδό. Βλέποντας την έκθεση θυμήθηκα κάτι που μου είχε πει για το έργο του ο ζωγράφος Γιώργος Ρόρρης, ότι θα είναι ευχарιστημένος αν στο μέλλον βλέποντας τους πίνακές του λένε «να, κάπως έτσι ήταν οι Ελληνίδες της εποχής εκείνης». Νομίζω ότι η «Εθνική Οδός» του Αχιλλέα Ραζή το πετυχαίνει αυτό ήδη στο παρόν βάζοντάς μας να σκεφτούμε: *Να, (και) κάπως έτσι είναι η Ελλάδα σήμερα.*

«Εθνική Οδός», έως 22 Απριλίου, Gallery Skoufa, Σκουφά 4

BIBΛΙΟ

ΑΝΑΓΝΩΣΕΙΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

Το βιβλίο στο νυστέρι της πολιτικής ορθότητας

Συγγραφείς και εκδότες μας μίλησαν για τις «διορθώσεις» σε διάσημα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Σάλος που δεν λείπει να κοπάζει έχει ξεσπάσει στον κόσμο του βιβλίου αφότου η πολιτική ορθότητα αποφάσισε να «ξαναγράψει» τα έργα του Ρόαλντ Νταλ, αντικαθιστώντας τις αναφορές που μπορεί να θεωρηθούν προσβλητικές από το σύγχρονο κοινό. Σειρά στην κοπτοραπτική των αναγνωστών ευαισθησίας πήραν δεκατέσσερα έργα του Ίαν Φλέμινγκ με πρωταγωνιστή τον Τζέιμς Μποντ, στις επανεκδόσεις των οποίων θα απαλειφθούν ξεπερασμένα στερεότυπα και ρατσιστικές εκφράσεις, ενώ από την αμφιλεγόμενη διαδικασία θα περάσουν και τα «προβληματικά σημεία» στα βιβλία της Άγκαθα Κρίστι. Η διαμάχη θέτει αντιμέτωπους αυτούς που υποστηρίζουν ότι δε νοείται στη σημερινή κοινωνία να αναπαράγεται γλώσσα που αναφέρεται με μειωτικό τρόπο στο βάρος, την ψυχική υγεία, το φύλο ή τη φυλή ενός ατόμου, ενώ όσοι διακρίνουν τους κινδύνους και τις προεκτάσεις της πρακτικής αυτής ανταπαντούν ότι αποτελεί παραχάραξη πνευματικού έργου και επίθεση στην ελευθερία του λόγου.

Τι αποτελέσματα θα έχει αυτό το ηθικολογικό φιλτράρισμα διάσημων λογοτεχνικών έργων, τα οποία δεν αντανακλούν ενδεχομένως τις σύγχρονες αντιλήψεις χωρίς να παύουν, ωστόσο, να αποτελούν πολιτιστική κληρονομιά; Προκειμένου να δούμε ψύχραιμα το φαινόμενο, ζητήσαμε τις σκέψεις των ανθρώπων του βιβλίου.

Τα κείμενα πρέπει να διαβάζονται «μέσα» στην εποχή τους

«Η πλάκα είναι ότι ειδικά η Άγκαθα Κρίστι μάς φαινόταν, όταν τη διαβάζαμε έφηβοι, υπερβολικά καθώς πρέπει, έως και αποστειρωμένη. Ειλικρινά αναρωτιέμαι ποιες γωνίες της θα στρογγυλέψουν οι “αναγνώστες ευαισθησίας”» λέει ο συγγραφέας **Χρήστος Χωμενίδης**. Σύμφωνα με τον ίδιο, «το ζήτημα, στην πραγματικότητα, αγγίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το δικαίωμα στο έργο, το οποίο αποτελεί προέκταση της προσωπικότητας και πρέπει να γίνεται σεβαστό και μετά τον θάνατο του δη-

μιουργού. Ποιος δίνει άδεια, εννοώ, στον κάθε εκδότη, στον κάθε επιμελητή, να παρεμβαίνει αυτοβούλως και να αλλάζει έστω και ένα κόμμα από τα βιβλία δίχως τη συναίνεση του συγγραφέα».

Ο **Γιώργος Σκαμπαρδώνης**, του οποίου το νέο μυθιστόρημα «Ηλιος με ξιφολόγχες» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, τοποθετείται ως εξής: «Πρόκειται για ακρωτηριασμό κι ακύρωση του έργου τέχνης από ντεκαφεινέ Ιεροξεταστές. Τι θέλουν; Κέρατο χωρίς σεξ; Να φτιάχνουμε σκορδαλιά με στέβια».

Η υπεύθυνη έκδοσης λογοτεχνικών βιβλίων των εκδόσεων Μεταίχμιο, **Στέλα Ζουμπουλάκη**, παρακολουθεί στενά τη συζήτηση για το αν οι παρεμβάσεις αυτές ακολουθούν τη γραμμή της πολιτικής ορθότητας ή ξεπερνούν το όριο και καταλήγουν σε μια μορφή λογοκρισίας. Σύμφωνα με την ίδια, «η επιχειρούμενη λείανση των κειμένων από τους “αναγνώστες ευαισθησίας” μας οδηγεί τελικά στο να παρεμβαίνουμε αδιάκριτα σε λογοτεχνικά έργα του παρελθόντος, προσαρμόζοντάς τα και προσπαθώντας να τα ξαναγράψουμε με τους όρους του σήμερα, όπως όμως το κρίνουμε εμείς και όχι ο συγγραφέας τους. Και αυτό δεν αφορά μόνο αυτά τα κείμενα –για τα οποία προφανώς ο συγγραφέας δεν μπορεί να ερωτηθεί– που με τις παρεμβάσεις αυτές τα ξεκόβουμε και εντελώς από την ιστορικότητά τους, αλλά και κείμενα που γράφονται τώρα. Πόση ελευθερία δίνεται έτσι στον συγγραφέα να εκφραστεί ελεύθερα και να γράψει με τον τρόπο που εκείνος θέλει;

Νομίζω πως προκειμένου να αποφευχθεί η ένταση, να διευρυνθεί το κοινό, να διασφαλιστεί πως καμία κοινωνική ή φυλετική ομάδα δεν θα δυσαρπστηθεί οδηγούμαστε σε ένα είδος

λογοκρισίας και φτάνουμε σε παρεμβάσεις στα κείμενα που αγγίζουν το όριο της υπερβολής».

Η **Αγγέλα Σωτηρίου**, διευθύντρια εκδοτικού τμήματος των εκδόσεων Ψυχογιός, υπό τη στέγη των οποίων κυκλοφορεί στη χώρα μας και το έργο της Άγκαθα Κρίστι, υπογραμμίζει τα εξής: «Οι συγγραφείς δε δημιουργούν εν κενώ. Τα έργα τους αντικατοπτρίζουν τις συνθήκες και την εποχή στην οποία ζουν. Η πρόσληψη του έργου τους από μεταγενέστερες γενιές διαμορφώνεται, βέβαια, ανάλογα επίσης με τις συνθήκες στις οποίες αυτές ζουν. Επομένως ούτε η ιστορικότητα ενός κειμένου μπορεί να παραβλεφθεί ούτε όμως και η διαφορετική ανάγνωσή του υπό άλλο πρίσμα να αγνοηθεί».

Μπορούν τα βιβλία να γίνουν «κατάλληλα» για το σύγχρονο κοινό;

«Ποιο άραγε το βαθύ κίνητρο των φανατικών της πολιτικής ορθότητας στη λογοτεχνία;», λέει ο **Χρήστος Χωμενίδης**, όταν του θέσαμε την υπόθεση τι θα απέμενε από ένα βιβλίο του Τζέιμς Ελρόι χωρίς την προσβλητική ορολογία. «Να μη σοκάρουν το αναγνωστικό κοινό; Να το πείσουν πως ζούμε σε έναν κόσμο αγγελικά φτιαγμένο, όπου δεν υπάρχουν ρατσιστές και σεξιστές και εγκληματίες; Εάν ναι, αντί να χειρουργούν τα μυθιστορήματα του Τζέιμς Ελρόι, κάλλιο να απαγόρευαν συλλήβδην την αστυνομική λογοτεχνία. Και να επέτρεπαν μόνο ηθικοπλαστικά βιβλία με πανάγαθους ήρωες...».

«Ενας συγγραφέας πρέπει να μπορεί να γράψει ανεμπόδιστα» συμπληρώνει η **Στέλα Ζουμπουλάκη**. «Να αποφασίζει ο ίδιος με ποιον τρόπο θα χειριστεί το κείμενό του και τη γλώσσα των ηρώων του και τι ύφος θα ακολουθήσει. Και αποκεί και πέρα είναι στο χέρι του κάθε αναγνώστη να κρίνει και να φιλτράρει αυτό που διαβάζει, να αποφασίζει αν του κάνει ή όχι. Η λογοτεχνία, όμως, καλό είναι να χρησιμοποιεί μια γλώσσα ζωντανή. Κάθε ήρωας έχει την ιστορία του, το κοινωνικό και πολιτισμικό του υπόβαθρο, τον τρόπο που μιλάει, δεν μπορεί τα πάντα να εξομοιώνονται για

Γιώργος Σκαμπαρδώνης

Αγγέλα Σωτηρίου

Στέλα Ζουμπουλάκη

Χρήστος Χωμενίδης

να μην ενοχλήσουν κανέναν».

Δεν θα έπρεπε επίσης να διαχωρίζουμε έναν δημιουργό από το έργο του και την εποχή του; «Το έργο υπάρχει από μόνο του και ταξιδεύει» υποστηρίζει ο **Γιώργος Σκαμπαρδώνης**. «Αν το συνδέσουμε βίαια με τον δημιουργό και τα βιώματά του, τότε πρέπει η Άγκαθα Κρίστι να έχει κάνει διακόσιους φόνους με τα ίδια της τα χέρια».

Συγγραφείς και εκδότες σε ένα τοπίο ελέγχου του περιεχομένου

Πώς λειτουργεί ο εκδοτικός κόσμος σε αυτές τις συνθήκες και με ποιους τρόπους μπορεί να εκφραστεί ένας συγγραφέας όταν υποχρεώνεται να φιτράρει τόσο προσεκτικά τη γλώσσα του; «Κριτήριο για την έκδοση ενός βιβλίου ήταν και παραμένει η ποιότητά του που υπηρετείται από την αρμονία μορφής και περιεχομένου με βάση φυσικά τις αξίες που πρεσβεύει ο εκδοτικός μας οίκος» τονίζει η **Αγγέλα Σωτηρίου**. «Από τη στιγμή που αποφασίζεται η έκδοση, η δουλειά των δημιουργών σε συνεργασία με το εκδοτικό τμήμα γίνεται για να εξυπηρετηθεί το κοινό αυτό όραμα».

Κατά τη **Στέλα Ζουμπουλάκη**, «η θέση των εκδοτών κατά τη γνώμη μου πρέπει να μείνει ανεπηρέαστη από όλη αυτή τη συζήτηση. Για την ώρα τουλάχιστον. Οι εκδότες, από τη θέση εξουσίας που κατέχουν, πρέπει να κρίνουν και να αποφασίζουν τι θα εκδώσουν με τον τρόπο που έκαναν πάντα. Με βάση το κριτήριό του ο κάθε εκδότης – ηθικό, πολιτικό και αισθητικό – διαλέγει και αποφασίζει τι θα εκδώσει και τι όχι. Δεν μπορεί όμως να κάνει κομποραπτική στα κείμενα για να τα φέρει πιο κοντά στις δικές του αντιλήψεις και τα γούστα του. Και ένας συγγραφέας πρέπει να μπορεί να γράψει ελεύθερα, με τη γλώσσα που θέλει».

«Πιστεύετε ότι είναι παροδική αυτή η άτυπη καμπάνια της πολιτικής ορθότητας ή μήπως έτσι θα προσλαμβάνουμε τις τέχνες στο εξής;» ρωτάμε την **Αγγέλα Σωτηρίου**. «Τα πάντα ρει. Αλλάζουν συνεχώς οι ανάγκες, οι πεποιθήσεις, οι αντιλήψεις, οι απαιτήσεις, τα συναισθήματα των ανθρώπων – αλλάζουν οι εποχές. Το μέλλον θα δείξει».

Ενώ ο **Χρήστος Χωμενίδης** δηλώνει από ιδιοσυγκρασία αισιόδοξος, «θέλω να πιστεύω ότι το υστερικό και πουριτανικό κάνσελινγκ, η ακύρωση έργων και δημιουργών, αποτελεί έναν κακού γούστου συρμό, ο οποίος θα περάσει και θα φύγει. Εάν πάλι διαψευστώ, θα κάνω – τι άλλο; – αντίσταση».

Η **Στέλα Ζουμπουλάκη** πιστεύει πως «βρισκόμαστε σε μια περίοδο αλλαγής και επανεξέτασης παγιωμένων αντιλήψεων του παρελθόντος, και σε αυτές τις περιόδους έχουμε την τάση να τα σαρώνουμε όλα στο πέρασμά μας. Νομίζω πως κάπου θα ηρεμήσει όλο αυτό και τα πράγματα θα τεθούν στη σωστή τους βάση και η πολυπόθητη αρμονία θα βασιλεύσει και πάλι». Ο προσωρινός επίλογος ενός ζητήματος που σίγουρα θα μας απασχολήσει και στο μέλλον, έρχεται από τον **Γιώργο Σκαμπαρδώνη**: «Η Τέχνη θα νικήσει τους κορκετατζήδες».

Πρέπει η λογοτεχνία να είναι πολιτικά ορθή;

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Τα κλασικά έργα των συγγραφέων Agatha Christie και Ian Fleming φαίνεται πως δεν θα επανεκδοθούν στην πρότερη αυθεντική μορφή τους. Και ακόμη κι αν γίνει κάτι τέτοιο, στην περίπτωση επανεκδόσεως του πρωτότυπου κειμένου, αυτή θα γίνεται συνοδεία εισαγωγικών προειδοποιήσεων και αποποίησης ευθυνών από τους εκδοτικούς οίκους για τυχόν προσβλητική γλώσσα και αναπαραγωγή φυλετικών προκαταλήψεων και στερεοτύπων. Όπως ανακοίνωσαν πρόσφατα οι εκδοτικοί οίκοι των εν λόγω έργων, οι αλλαγές θα γίνουν με στόχο να μπορούν όλοι οι αναγνώστες σήμερα να απολαμβάνουν την ανάγνωση των αγαπημένων τους ιστοριών, χωρίς να νιώσουν προσβεβλημένοι ή να έρθουν αντιμέτωποι με «άβολη», «προβληματική» γλώσσα.

Στην περίπτωση του **Ian Fleming**, η έμφαση θα δοθεί στην αφαίρεση προβληματικών φυλετικών αναφορών από τις ιστορίες του James Bond με την Ian Fleming Publications Ltd, την εταιρεία που κατέχει τα πνευματικά δικαιώματα των έργων, να αναθέσει σε συμβουλευτική εταιρεία και τους λεγόμενους «αναγνώστες ευαισθησίας» («sensitivity readers») την αναθεώρηση των κειμένων. Έχει ήδη γνωστοποιηθεί πως στις νέες εκδόσεις των ιστοριών του πράκτορα 007 θα υπάρχει εισαγωγική δήλωση αποποίησης ευθυνών. Στη δήλωση θα τονίζεται πως «ορισμένοι όροι και συμπεριφορές του έργου, οι οποίοι ήταν κοινά και αποδεκτοί στην εποχή τους, ενδέχεται να θεωρηθούν προσβλητικοί από τους σύγχρονους αναγνώστες και για αυτό έχουν γίνει τροποποιήσεις στην παρούσα έκδοση, η οποία διατηρεί το ύφος όσο το δυνατόν πιο κοντά στο αρχικό κείμενο και στην περίοδο στην οποία αναφέρεται». Πιο πρόσφατη στο αναθεωρητικό απόσπασμα, η **Agatha Christie** και τα αστυνομικά της μυθιστορήματα. Εάν η αλλαγή τίτλου στο βιβλίο «10 Μικροί Νέγροι», που πλέον τιτλοφορείται «Και δεν έμεινε κανένας», εθεωρείτο επαρκής τροποποίηση πριν μερικά χρόνια – ώστε να μη φιγουράρει ένας προσβλητικός όρος στο εξώφυλλο της ιστορίας μυστηρίου με τις περισσότερες πωλήσεις στον κόσμο –, σήμερα κρίνεται ως μία μάλλον πρωτόλεια παρεμβατική διόρθωση. Ο εκδοτικός οίκος Harper Collins σκοπεύει να τροποποιήσει συνολικά το περιεχόμενο των περιπετειών του Ηρακλή Πουαρό και της Μις Μαρπλ, αφαιρώντας και αλλάζοντας φράσεις ή και ολόκληρα αποσπάσματα, τα οποία κρίθηκαν ως «ακατάλληλα» για τους αναγνώστες του σήμερα.

Είναι τα παραπάνω περιστατικά μεμονωμένα ξεσπάσματα ενός πολιτικο-ορθού καλλωπισμού, ώστε οι επιφανείς εκδοτικοί οίκοι να δείξουν πως συμβαδίζουν με τα σημεία των καιρών; Η μήπως είμαστε στην αρχή ενός αναθεωρητικού κύματος, το οποίο σκοπεύει να επιταχυνθεί με τρόπο αυθαίρετο λογοτεχνικά έργα σταθμούς, προσγειώνοντάς τα διά της βίας στο παρόν; Όλες οι «συμβουλευτικές εταιρείες» που λειτουργούν ως αυτόκλητοι ιεροεξεταστές λογοκρίνοντας φράσεις και θεματικές, φαίνεται να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια νεοαριστερών δικαιωματιστικών καταβολών ηθολογικής ορθότητας που ισχύουν εν έτη 2023. Σε όλες τις εξαγγελίες των επανεκδόσεων τονίζεται πως σκοπός είναι η προστασία του «σύγχρονου» αναγνώστη, ώστε αυτός να ψυχαγωγηθεί ανέμελα, απερίσπαστος από λεκτικές ή θεματικές κακοτοπιές. Αυτή η τόσο απλουστευτική προσέγγιση, όμως, στην πραγματικότητα υποτιμά και αδικεί τον ρόλο και τις λειτουργίες της λογοτεχνίας, υποβαθμίζοντάς την απλώς σε ένα μέσο ψυχαγωγίας για να περάσει κανείς την ώρα του.

Η λογοτεχνία, όπως και όλα τα έργα τέχνης, εσωκλείει στον πυρήνα της ένα σαφώς προσδιορισμένο χωροχρονικό στιγμιότυπο, φέρει μέσα της το αποτύπωμα της εποχής της: στα ήθη, στην αισθητική, στις αντιλήψεις για τον κόσμο, στην ηθική σκέψη. Η κοντόφθαλμη εμμονή του να φέρει κανείς παλαιότερα έργα στο σήμερα δεν πετυχαίνει τίποτε άλλο από μία κονιορτοποιήση του χρόνου, των ηθών και των ιστορικών τομών που είναι εκούσια ή ακούσια ενσωματωμένα στις περιγραφές, στους ήρωες και στην καθαυτή εξέλιξη μιας ιστορίας. Στην πραγματικότητα, η αναθεώρηση αυτή αποτελεί μία διεργασία

βαθύτατα αυτόρεσκη και επιφανειακή. Μοιάζει οι υποστηρικτές των τροποποιήσεων να θεωρούν υποσυνείδητα πως το παρόν τους θα κρατήσει για πάντα. Έχουν την πλήρη βεβαιότητα πως όσες θέσεις έχουν κερδίσει σήμερα τον χαρακτηρισμό του «πολιτικά ορθού», αυτόνοπα θα παραμείνουν ίδιες σε 50 ή 100 χρόνια, διατηρώντας κάποιου είδους αλάθητο.

Επιπλέον, ποιος δύναται να αποφασίζει με τρόπο απόλυτο τι είναι πολιτικά ορθό και τι όχι; Είναι χαρακτηριστικό πως ταμπέλες όπως «προβληματικός» αποτελούν εξαιρετικά βολική φραστική επιλογή για να στιγματιστεί ένας συγγραφέας και το έργο του. Η λέξη ενέχει μία εγγενή υποκειμενικότητα, οτιδήποτε μπορεί να είναι «προβληματικό», εφόσον τα κριτήρια κάθε φορά εναλλάσσονται και παραμένουν στρατηγικά ασαφή σε όλες τις σχετικές εξαγγελίες. Το «πρόβλημα» μπορεί ως έννοια να ειδικωθεί ως κάτι περισσότερο υποκειμενικό από τον «κίνδυνο» ή την «καταστροφή», αφήνοντας έτσι περιθώριο για περαιτέρω προσθήκες θεματικών και φράσεων κάτω από την «προβληματική» ομπρέλα, ανάλογα με το τι προσβάλλει και θίγει τον κάθε αναγνώστη. Βεβαίως, όλη αυτή η επίθεση στα κλασικά έργα γίνεται ως επί το πλείστον από τους νεαρότερους αναγνώστες του TikTok και του Instagram. Αναγνώστες που θεωρούν πως εάν δεν καθαρίσει ο κόσμος από το περιεχόμενο που δεν συμβαδίζει με το σαφώς προσδιορισμένο, παροντικό αξιακό τους, τότε οπωσδήποτε βιώνουμε έναν σκοτεινό, δυσβάσταχτο «Μεσαίωνα» (λέξη που επίσης φοριέται πολύ από άτομα που συνήθως ιδέα δεν έχουν τι εστί Μεσαίωνα). Και φυσικά, όλα τα παραπάνω αφορούν αποκλειστικά έργα δυτικών λευκών συγγραφέων. Πουθενά αλλού δεν αναζητούνται αντίστοιχα «προβληματικά» μοτίβα με σεξιστικά, ρατσιστικά ή άλλους είδους στερεότυπα.

Τι έχει σειρά μετά από αυτές τις αλλαγές; Μήπως η προσπάθεια κατάργησης της έμφυλης γλώσσας; Μπορεί σύντομα το αρσενικό και το θηλυκό να θεωρηθούν από κάποια «προοδευτικά» μυαλά ως αναπαραγωγές ενός δυαδικού εξουσιαστικού προτύπου, που δεν είναι με τη σειρά του επαρκώς συμπεριληπτικό και το μόνο που πετυχαίνει είναι η διαιώνιση ενός πατριαρχικού μοντέλου θέασης του κόσμου. Μπορεί να πρέπει οι λογοτεχνικοί ήρωες να είναι άφυλοι, με το χαρακτηριστικό @ στην κατάληξη των προσδιορισμών τους. Όλα τα παραπάνω, το μόνο που καταφέρνουν είναι να ευτελίζουν τα λογοτεχνικά έργα. Εάν δεν μπει ένα στοπ σε αυτές τις διεργασίες, η λογοτεχνία θα καταλήξει να μην αποτυπώνει ούτε τον κόσμο ούτε τις παθογένειές του. Κάθε παλιό ή νέο λογοτεχνικό προϊόν θα κινδυνεύει να μετεξελιχθεί σε λάφυρο της εκάστοτε μικροπολιτικής διαμάχης για τη συμβολική υπεροχή στο πεδίο του ιδεολογικού ανταγωνισμού. Για να μη φτάσουμε εκεί, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως με το να ξαναγράφουμε ολόκληρα κεφάλαια της λογοτεχνίας μας, λησμονούμε την Ιστορία μας και την πολιτισμική μας κληρονομιά εν γένει. Η λογοτεχνία δεν είναι απλώς ένας ακόμη περισπασμός που υποτάσσεται στα μικροπρεπή «θέλω» και τις ανησυχίες μας. Είναι η πιο σύνθετη καλλιτεχνική έκφραση, που ίσως τελικά έχει την υποχρέωση να μην είναι πολιτικά ορθή για να μας υπενθυμίζει πως ο κόσμος δεν είναι ούτε όπως τον φανταζόμαστε, ούτε όπως τον θέλουμε. Για να προκαλεί, να προβληματίζει και να κινητοποιεί.

Easter όγραφο

Βιβλία για να διαβάσεις και να χαρίσεις το Πάσχα

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

H ATHENS VOICE διαλέγει σελίδες-δώρα για τα ψώνια της τελευταίας στιγμής

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Κλαούντια Πινιέρο, Δικά σου για πάντα,
εκδόσεις Carnívora

Η Νίνε ανακαλύπτει ότι ο άντρας της την απατά. Όταν όλες οι προσπάθειές της να τον δικαιολογήσει αποτυγχάνουν, αναλαμβάνει δράση. Η χθελσινή αφοσιωμένη σύζυγος και μητέρα, η φαινομενικά αφελής και άδοξη νοικοκυρά, θα φτάσει να γίνει πρώτη συνεργός κι ύστερα αυτουργός σε ένα έγκλημα, προκειμένου να αρνηθεί την αλήθεια, να περισώσει τα προσχήματα, να ξαναστήσει με κάθε θυσία στα πόδια της την υπόκατάρρευση οικογένειάς της. Ένα βιτριολικό ψυχολογικό θρίλερ για τη θανατηφόρο δύναμη της αυταπάτης. Το μυθιστόρημα έχει μεταφραστεί στα αγγλικά, τα γαλλικά, τα γερμανικά, τα ιταλικά, τα πορτογαλικά, τα αραβικά, τα ρωσικά, τα λιθουανικά, τα βουλγαρικά και τα τσεχικά.

John Connolly, Οι ερινύες,
εκδόσεις Bell

Ένα βιβλίο-ορόσημο, το εικοστό της σειράς παγκόσμιων best sellers με πρωταγω-

νιστή τον ιδιωτικό ερευνητή Τσάρλι Πάρκερ, από τον μετρο σύγχρονο υπερφυσικού αστυνομικού μυθιστορήματος Τζον Κόνολι. Το χάος και ο θάνατος φτάνουν στην ιδιαίτερη πατρίδα του Πάρκερ, το Πόρτλαντ του Μέιν. Ο ιδιωτικός ερευνητής εμπλέκεται σε έναν κόσμο σύγχρονων Ερινυών, μέσα από δύο ιστορίες: «Οι Αδελφές Στρέιντζ» και «Οι Ερινύες». Στις «Αδελφές Στρέιντζ», η επιστροφή του κακοποιού Ρομ Μπιούκερ στο Πόρτλαντ, συνοδεύεται από χάος και θάνατο, καθώς μια κλοπή απειλεί να αφανίσει όχι μόνο τον ίδιο αλλά και τις πρώην ερωμένες του. Στις «Ερινύες» ο Πάρκερ πρέπει να παλέψει για να προστατεύσει δύο ακόμα γυναίκες, ενώ παράλληλα το Πόρτλαντ οχυρώνεται εν όψει μιας παγκόσμιας πανδημίας. Ίσως όμως οι πελάτισσές του είναι πιο ικανές να φροντίσουν τον εαυτό τους από όσο θα φανταζόταν κανείς...

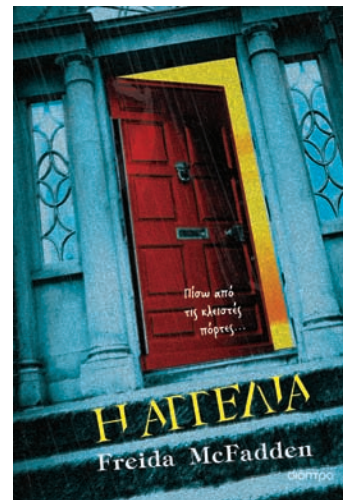
Freida McFadden, Η αγγελία,
εκδόσεις Διόπτρα

Η Μίλι έχει περάσει τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής της στη φυλακή, όπου βρέθηκε στα δεκαεφτά της. Τώρα αναζητά μια

ευκαιρία, μια εργασία που θα της επιτρέψει να έχει μια φυσιολογική ζωή. Δεν ελπίζει ότι η συνέντευξή της με τη Νίνα, την πλούσια σύζυγο και μητέρα που ζητά οικιακή βοήθη, θα πάει καλά. Ποιος θα την εμπιστευτεί με τέτοιο παρελθόν; Γι' αυτό όταν δέχεται τα απρόσμενα νέα της πρόσληψής της, αγνοεί όλα τα ανησυχιακά σημάδια και τις παραξενιές της Νίνα, θέλοντας τόσο πολύ να ξεκινήσει μια νέα ζωή. Όμως, ακόμη και το δωμάτιό της μοιάζει περισσότερο με κελί παρά με δωμάτιο υπηρεσίας, κλειδώνει μόνο απέξω... Μια ιστορία γεμάτη αναπάντεχες ανατροπές που δεν θα σας αφήσει να κλείσετε μάτι μέχρι να την τελειώσετε. Όποιος απόλαυσε τη «Γυναίκα στο παράθυρο» και το «Κορίτσι του τρένου» αυτή την ιστορία θα τη λατρέψει!

Juan Gómez-Jurado, Η μαύρη λύκαινα,
εκδόσεις Κλειδάριθμος

«Πάρε βαθιά ανάσα πριν αρχίσεις να διαβάζεις. Δεν θα έχεις άλλη ευκαιρία μέχρι το τέλος» έγραψε ο δημοσιογράφος και συγγραφέας Javier Sierra. Στο ίδιο μήκος κλίματος και η El País: «Τον Χουάν Γκόμεθ-Χουράδο τον

αδιαβάζουν σε σαράντα χώρες και έχει πουλήσει εκατομμύρια βιβλία. Απολαύστε τον και διαβάστε τον μέχρι τελικής πτώσεως». «Η Μαύρη Λύκαινα» είναι ένα καταγιστικό θρίλερ αλλά ταυτόχρονα και ένα βαθιά πολιτικό μυθιστόρημα με κινηματογραφική πλοκή. Η Αντόνια Σκοτ δεν φοβάται κανέναν. Παρά μόνο τον ίδιο της τον εαυτό. Αλλά υπάρχει κάποιος πιο επικίνδυνος από αυτόν. Κάποιος που θα μπορούσε να τη νικήσει. Η Μαύρη Λύκαινα πλησιάζει ολοένα και περισσότερο. Και η Αντόνια, για πρώτη φορά, είναι τρομαγμένη. Για το βιβλίο και τον συγγραφέα έγραψε το ABC: «Οι αναγνώστες παραδίδονται αμαχητί στη γοητεία της Αντόνια Σκοτ. Αυτή η ηρωίδα είναι αδιαμφισβήτητο ότι καλύτερο έχει συμβεί διεθνώς στο θρίλερ τα δέκα τελευταία χρόνια».

Σέσαρ Αϊρα, Πώς έγινε καλόγρια,
εκδόσεις Carnívora

Όλα ξεκινούν με ένα εξάχρονο αγόρι που μπορεί να είναι κορίτσι ή ένα εξάχρονο κορίτσι που μπορεί να είναι αγόρι και ένα ανεπιθύμητο παγωτό φρούλλα. Στη συνέχεια, βρισκόμαστε αντιμέτωποι

με ένα αφήγημα γεμάτο αμφισβησίες, αμφιβολίες, που στροβιλίζονται και αλληλοσυγκρούονται μέσα στην παιδική ψυχή του μυστηριώδους προσώπου που φέρει το όνομα του ίδιου του συγγραφέα χωρίς να αποτελεί απαραίτητα και το alter ego του. Η απόκοψη αλλά και απόλυτα ρεαλιστική φωνή που μας μιλά, μας παρασύρει σε δρόμους που διαρκώς διακλαδώνονται, σε διανοητικούς και ψυχικούς λαβυρίθους που συνεχώς περιπλέκονται. Οι ευθείες κρύβουν πάντα μια απότομη στροφή, η αφήγηση αλλάζει πορεία και μας κατευθύνει σε αναπάντεχα ολισθηρά μονοπάτια. Ένα κείμενο που κάνει τον αναγνώστη να νιώθει μια αόρατη και απροσδιόριστη ανησυχία. Μια υποδορία σαρκοφαγική διάθεση. Μια κριτική στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική κατάσταση της Αργεντινής, αλλά και μια χειρουργική ακρίβεια ανάλυση της παιδικής ψυχοσύνθεσης.

Alice Feeney, Πέτρα ψαλιδι χαρτί,
εκδόσεις Bell

Ο Άνταμ και η Αμίλια κερδίζουν ένα δωρεάν Σαββατοκύριακο →

Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 200.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΣΟΦΙΑ ΒΟΪΚΟΥ

Η ΕΡΩΜΕΝΗ
ΤΟΥ
ΠΑΤΕΡΑ

Ένα μυθιστόρημα για τις ανθρώπινες σχέσεις, τον έρωτα,
τη μητρική αγκαλιά και το ερώτημα εάν η αγάπη μοιράζεται στα τρία.

www.psichogios.gr

στη Σκωτία, που μοιάζει με μια τελευταία ευκαιρία να προσπαθήσουν να σώσουν το γάμο τους. Ο αδιόρθωτο εργασιολογιστής σεναριογράφος Άνταμ Ράιτ πάσχει όλη του τη ζωή από προσωπαγωγισία: δεν μπορεί να αναγνωρίσει τα χαρακτηριστικά των προσώπων, ούτε καν των φίλων, των συγγενών, αλλά και της ίδιας της γυναίκας του. Σε κάθε τους επέτειο, το ζευγάρι ανταλλάσσει παραδοσιακά δώρα ανάλογα με το έτος που διανύουν παντρεμένοι—από χαρτί, λινό, σίδερο, ξύλο κ.ο.κ.—και κάθε χρόνο η σύζυγος του Άνταμ του γράφει ένα γράμμα που δεν τον αφήνει ποτέ να διαβάσει. Μέχρι τώρα. Και οι δυο ξέρουν ότι αυτό το Σαββατοκύριακο θα διορθώσει ή θα διαλύσει οριστικά τον γάμο τους. Αλλά το ταξίδι αυτό δεν το κέρδισαν κατά τύχη. Ο ένας από τους δυο τους λέει ψέματα. Και κάποιος δε θέλει να τα ξαναβρούν και να ζήσουν μαζί ευτυχισμένοι στο εξής. Δέκα χρόνια μυστικών.

Μια επέτειος που δε θα ξεχάσουν ποτέ.

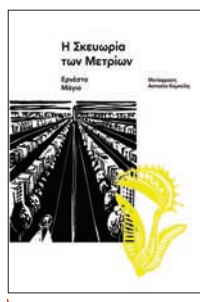
Κλαούντια Πινιέρο, Η Ελένα ξέρει,
εκδόσεις Carnívora

Μια μητέρα και μια κόρη. Η μητέρα ανιάτα άρρωστη και η κόρη νεκρή. Και ο νοερός διάλογος ανάμεσά τους. Μια άστοργη σχέση που κρύβει μέσα της εγωισμό, πείσμα, αλαζονεία, μπόλοκο δηλητήριο, αλλά και απρόσμενη αγάπη, όταν η εξιλέωση είναι πια αδύνατη. Μια ιστορία για τη μητρότητα, που άλλες φορές μοιάζει με ευλογία και άλλες φορές πέφτει πάνω μας σαν κατάρρα. Όλοι πιστεύουν ότι η Ρίτα αυτοκτόνησε. Όλοι, εκτός από την Ελένα, τη μητέρα της. Επειδή η Ελένα ξέρει. Ένα δύσκολο ταξίδι προς την πρωτεύουσα, ένα παλιό χρέος και μια αποκαλυπτική συζήτηση συνθέτουν αυτό το σπαρακτικό μυθιστόρημα που αποκαλύπτει τον κρυμμένο αυταρχισμό κάθε υποκριτικής κοινωνίας. Το βιβλίο έχει μεταφραστεί στα

αγγλικά, τα γαλλικά, τα γερμανικά, τα πολωνικά, τα ολλανδικά, τα εβραϊκά και τα τουρκικά. Στη Γερμανία τιμήθηκε με το βραβείο LIberaturpreis 2010.

Ερνέστο Μάγιο, Η σκευωρία των μετρίων,
εκδόσεις Carnívora

Στους δρόμους του Μπουένος Άιρες και στα νουάρ μονοπάτια της Αργεντινής, σε μια περίοδο κατά την οποία κυφορείται το αργεντινικό αυγό του φιδιού, μας μεταφέρει Η Σκευωρία των Μετρίων του Ερνέστο Μάγιο. Η δυσπιστία και ο φόβος μολύνουν τον αέρα, οι παρακρατικοί έχουν ήδη διαβρώσει τον κρατικό μηχανισμό και ο νεαρός αστυνόμος Βενάνσιο Ισμαέλ Λασκάνο, ένας από τους πλέον δημοφιλείς νουάρ χαρακτήρες της Λατινικής Αμερικής, αναλαμβάνει να εξιχνιάσει την υπόθεση της αυτοκτονίας ενός από τους πολυάριθμους πρώην Ναζί, που βρήκαν καταφύγιο στην

Αργεντινή μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο. Σε έναν κόσμο χωρίς κινητά ούτε Ίντερνετ, στα θαμπά από τους καπνούς των τσιγάρων υπηρεσιακά γραφεία, με τα διαβόητα πράσινα Φορντ Φάλκον να τριγυρνούν απειλητικά στους δρόμους της Αργεντινής, ο Μάγιο δημιουργεί μια πειστική και παράξενα νοσταλγική ατμόσφαιρα καλτ μαυρόασπρης αστυνομικής ταινίας.

GRAPHIC NOVEL

Watters Dan, Ο άνθρωπος που έπεσε στη Γη,
εκδόσεις Anubis

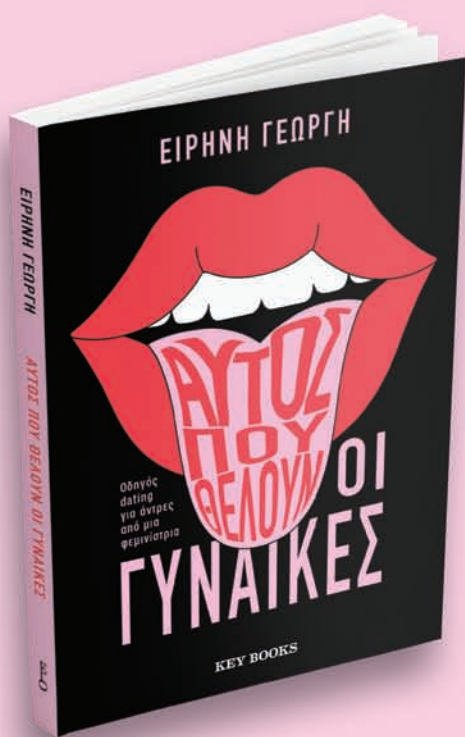
Ο μυστηριώδης εξωγήινος Τόμας Τζερόμ Νιούτον πέφτει στη Γη σε μια αποστολή να σώσει τον ρηγμένο από την Ήρασια πλανήτη του Ανθέα από την οικολογική καταστροφή. Αποφασισμένος να βρει έναν τρόπο να μεταφέρει νερό πίσω στον ετοιμοθάνατο κόσμο του, ο Νιούτον αρχίζει να

πουλάει πατέντες για προηγμένη τεχνολογία, αλλά η επιτυχία του σύντομα τον κάνει στόχο τόσο της κυβέρνησης όσο και μιας μοχθηρής αντιπαλης εταιρείας. Καθώς η αποστολή του καταλήγει να διαρκεί χρόνια, ο Νιούτον συνειδητοποιεί πως ενδίδει στις υπερβολές του κόσμου μας και επιζητά απελπισμένα να επιστρέψει στην οικογένειά του. Το βιβλίο είναι η επίσημη διασκευή σε graphic novel της καλτ ταινίας επιστημονικής φαντασίας του 1976 σε σκηνοθεσία Nicholas Roeg και πρωταγωνιστή τον Ντέιβιντ Μπόουι, που με τη σειρά της βασίστηκε στο ομότιτλο μυθιστόρημα του 1963 του Walter Tevis, συγγραφέα των βιβλίων The Hustler, The Color of Money και The Queen's Gambit. Στην έκδοση συμπεριλαμβάνεται ένα νέο άρθρο για την ταινία The Man Who Fell to Earth του Stephen Dalton, με δημοσιευτές φωτογραφίες από τα γυρίσματα.

Πέτρος Χριστούλιας, ΔΡ. ΠΑΠ - Η ζωή του πρωτοπόρου γιατρού Γ.Ν. Παπανικολάου,
εκδόσεις Παπαδόπουλος

Η ιστορία της ζωής του Γεώργιου Παπανικολάου, που τα πρώτα γράμματα του ονόματός του, με το διάσημο τεστ ΠΑΠ, έχουν γίνει ένας κώδικας σωτηρίας για αμέτρητες γυναίκες, αποτυπώνεται στις σελίδες ενός ξεχωριστού graphic novel. Το κείμενο και την εικονογράφηση υπογράφει ο εικονογράφος Πέτρος Χριστούλιας. Η ιστορία δίνεται με απλά λόγια και εκφραστικές εικόνες ώστε να είναι προσίτη στο ευρύ κοινό για πρώτη φορά, ενώ η έκδοση περιλαμβάνει και τη βιβλιογραφία που χρησιμοποίησε για την έρευνά του ο δημιουργός. Μια ευκαιρία για μικρούς και μεγάλους αναγνώστες να ανακαλύψουν περισσότερα για τη ζωή και το έργο της σπουδαίας προσωπικότητας του γιατρού Γεώργιου Παπανικολάου. →

KEY BOOKS

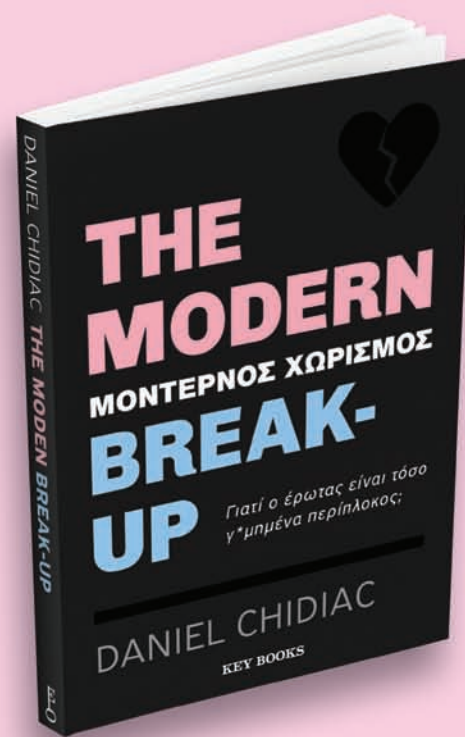

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΩΡΓΗ

Το dating έχει αλλάξει και κολυμπάμε σε αχαρτογράφητα νερά. Αυτός είναι ο χάρτης που χρειάζεσαι.

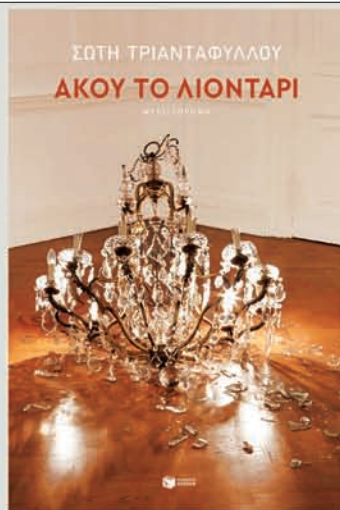
Ο δρόμος για εκείνο το ένα ραντεβού που αξίζει περνάει από τις σελίδες αυτών των βιβλίων!

THE MODERN BREAK-UP

DANIEL CHIDIAC

Ένα βιβλίο γεμάτο αλήθειες για τα ραντεβού, τους χωρισμούς και την αγάπη. Άμεσο, ωμό, αποκαλυπτικό.

σελ. 352

Άκου το λιοντάρι

Σώτη Τριανταφύλλου

Η ιστορία των Λεοντάρηδων μοιάζει με εκείνη της γειτονιάς τους, της Φωκίωνος Νέγρη, που στη δεκαετία του 1960 και του 1970 ήταν γνωστή με το όνομα Βία Βένετο. Αργότερα, όλα πήγαν στραβά, σχεδόν όλα.

σελ. 424

Η δίκη Σουάρεφ

Χ.Α. Χωμενίδης

«Ένα μυθιστόρημα που φωτίζει το καρναβαλικό και το μεγαλειώδες της ανθρώπινης κατάστασης...»

σελ. 416

Ήλιος με ξιφολόγχες

Γιώργος Σκαμπαρδώνης

Μεσοπόλεμος, Άνοιξη του '31. Ο επικεφαλής της αντικατασκοπίας στη Θεσσαλονίκη αναλαμβάνει να «ενοποιήσει τις πεποιθήσεις» στη γοητευτική πόλη που σπαράσσεται από συγκρούσεις.

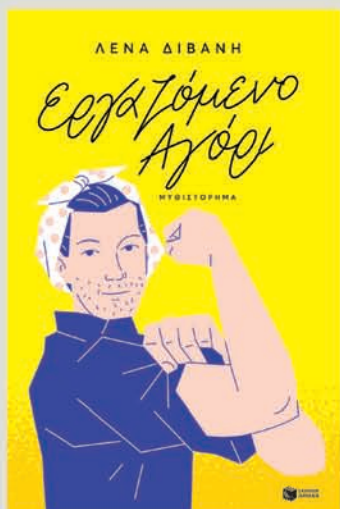

σελ. 176

Από μένα αυτά...

Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ

Η Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ, σε απρόβλεπτες συζητήσεις με τον Μάκη Προβατά και την Έφη Βασιλοπούλου επί παντός επιστητού. Η έκδοση συμπληρώνεται από παράρτημα με 14 ποιήματά της.

σελ. 384

Εργαζόμενο αγόρι

Λένα Διβάνη

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς θα ήταν ο κόσμος ανάποδα; Πώς θα ζούσαμε αν αντί για την πατριарχία μάς άλλαζε τα φώτα η μητριарχία;

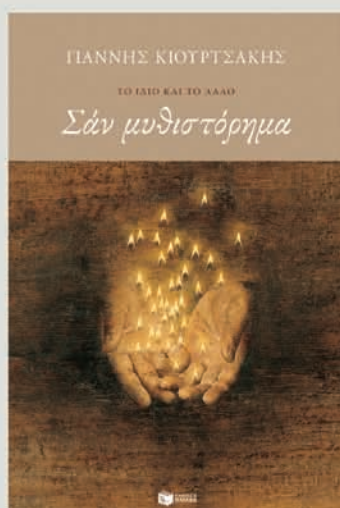

σελ. 128

Τζέρι

Αύγουστος Κορτώ

«Τζέρι, αυτό το βιβλίο είναι για σένα. Η στείρευτη, ανόθευτη αγάπη σου είναι το δώρο μιας καθαρής καρδιάς. Αν είχαμε όλοι την ψυχή σου, ο κόσμος θα 'ταν Παράδεισος».

σελ. 672

Σαν μυθιστόρημα

Γιάννης Κιουρτσάκης

«[...] Σε κάνει να σκέφτεσαι τον Προυστ, τον Τζόυς [και] άλλες προστατευτικές σκιές, τον Σαίξπηρ, τον Καλντερόν».

Sebastien Lapaque, Le Figaro littéraire

ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΕΡ. ΔΙΑΒΑΖΩ

σελ. 560

Η πιο μυστική μνήμη των ανθρώπων

Μοχάμεντ Μπουγκάρ Σαρ

Ένα βιβλίο για τη ζωή απέναντι στη γραφή, ένας ύμνος αγάπης, πάνω απ' όλα, για τη λογοτεχνία και την αντοχή της στον χρόνο.

ΒΡΑΒΕΙΟ GONCOURT 2021

σελ. 272

Η νεαρή νύφη

Αλεσσάντρο Μπαρίκκο

Στις αρχές του εικοστού αιώνα, σε μια βίλα στον ιταλικό Βορρά, φτάνει, από την Αργεντινή, η νεαρή μέλλουσα Νύφη. Η Οικογένεια την υποδέχεται, αλλά ο Πιος δε βρίσκεται εκεί.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΥ

**Forgotten Realms,
Ο δρόμος για το
Νεβεργούντερ,**
εκδόσεις Anubis

Ανακαλύψτε τη συναρπαστική ιστορία του βάρδου Έτζιν, της βάρβαρης Χόλγκα και ολόκληρης της ομάδας τους στο επίσημο prequel του Dungeons & Dragons: Honor Among Thieves. Γνωρίστε τους ήρωες της επόμενης γενιάς του DnD! Ο Έτζιν βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού, με μόνα όπλα το λαούτο και τη γοητεία του. Μια τυχαία συνάντηση με τη σκληρή και άγρια Χόλγκα θα τα αλλάξει όλα. Ο Έτζιν θα ανακαλύψει πως έχει πολύ δρόμο ακόμα να διανύσει μέχρι να εξιλεωθεί... και πολλά χρέη να πληρώσει. Ευτυχώς, υπάρχει και πολύς πλούτος στον κόσμο. Για να τον αποκτήσουν, ο Έτζιν και η Χόλγκα συστήνουν μια συμμορία. Μαζί με τον γοητευτικό απατεώνα Φορτζ και τον μάγο με προβλήματα αυτοπε-

ποίθησης Σάιμον, η ομάδα θα διεκδικήσει το χρυσό που της αξίζει. Στόχος τους, ο Τόρλιν ο δρακογέννητος, ένας πλούσιος μάγος που φημίζεται για την κακομεταχείριση των εργαζομένων του και τα φανταχτερά του πάρτι. Το σχέδιό τους; Να μεταμφιεστούν, να τρυπώσουν στην έπαυλη του Τόρλιν και να αρπάξουν όσο περισσότερα λάφυρα μπορούν. Ποιο είναι το πρόβλημα σ' αυτό; Ο Τόρλιν κρύβει ένα τρομερό μυστικό που θα θέσει σε κίνδυνο τη ζωή όλων...

**Brandon Sanderson,
Ο Δρόμος των βασιλέων -
Ο Πύργος,**
εκδόσεις Φανταστικός
Κόσμος

Ένας κόσμος όπου μεγάλα βασίλεια δημιουργούνται μέσα από ακατάπαυστους πολέμους, και στον οποίο το θυελλώφως εμποτίζει κρυστάλλινες σφαίρες που χρησιμοποιούνται από τις διάφορες φυλές των ανθρώπων με χίλιους διαφορε-

τικούς τρόπους, από μέσα φωτισμού μέχρι μονάδες χρήματος. Τη Ρόσαρ κάποτε υπεράσπιζαν οι Ακτινοβόλοι Ιππότες. Όμως τώρα, αιώνες μετά, οι Ακτινοβόλοι έχουν χαθεί μέσα στον μύθο, και η Αιώνια θύελλα απειλεί να καταπιεί ολόκληρη την πλάση. Στον Δ' τόμο με τίτλο «Ο Πύργος» βρισκόμαστε στα ανατολικά της Ρόσαρ. Σε μια απέραντη πεδιάδα από πέτρινα οροπέδια, που χωρίζονται μεταξύ τους από βαθιά χάσματα, δυο μεγάλοι στρατοί συγκρούονται επί χρόνια. Οι Αλέθιοι προσπαθούν να εκδικηθούν τη δολοφονία του βασιλιά τους από τον Εκτελεστή με τα Λευκά, πολιορκώντας τους τρομερούς Παρσέντι, που έχουν δέρμα σαν μάρμαρο και θωράκιση που είναι ένα με το σώμα τους. Ο νεαρός Κάλαντιν εκπαιδεύεται για χειρουργός, αλλά θα καταλήξει από τη μοίρα στο πλήρωμα της Τέταρτης Γέφυρας, στο οποίο το προσδόκιμο ζωής είναι μία με δύο εβδομάδες!

**Anderson Kevin J.,
Herbert Brian,
Οι πλοηγοί
του Ντιουν,**
εκδόσεις Anubis

Τα μυστικά της ιστορίας του Dune ξεδιπλώνονται μπροστά στα μάτια σας. Οι Πλοηγοί, μεταλλαγμένοι από το μπαχαρικό μελάντζε όντα πολύ ανώτερα από τους ανθρώπους, κάνουν το διαστημικό ταξίδι δυνατό σε όλη την Αυτοκρατορία. Μόνο ο μεγιστάνας Τζόζεφ Βένπορτ κατέχει το μυστικό της δημιουργίας των Πλοηγών, και σκοπεύει να το εκμεταλλευτεί για να χτίσει μια εμπορική αυτοκρατορία που θα κυριαρχήσει στον γαλαξία. Σε κάθε του κίνηση, ο Τζόζεφ έρχεται αντιμέτωπος με την Μπατλεριανή Τζιχάντ και τον ιδιοφυή, επικίνδυνο γένη της, Μάνφορντ Τορόντο. Στόχος των φανατικών Μπατλεριανών είναι η επιστροφή της ανθρωπότητας στον σκοταδισμό και η επιβολή ενός νέου Μεσαίωνα. Ανάμεσα σε αυτές τις τιτάνιες δυνάμεις, βρίσκεται ο νέος

αυτοκράτορας Ρόντρικ Κορρίνο. Οι Πλοηγοί είναι το κλειδί για τη χαρτογράφηση ενός ένδοξου μέλλοντος για την ανθρωπότητα... ή το τέλος του πολιτισμού. Στο τρίτο βιβλίο της συναρπαστικής τριλογίας, οι δυνάμεις που διαμόρφωσαν το σύμπαν του Dune συγκρούονται για το μέλλον της ανθρωπότητας...

**Martha Wells,
Κόκκινος
Συναγερμός,**
εκδόσεις Φανταστικός
Κόσμος

Ένα δολοφονικό Ανδροειδές ανακαλύπτει τον εαυτό του σε μια γεμάτη ένταση περιπέτεια επιστημονικής φαντασίας, που διερευνά τη φύση της αυτοσυνειδήσης. Σε ένα μέλλον που κυριαρχείται από τεράστιες επιχειρήσεις, οι πλανκτικές εξερευνητικές αποστολές πρέπει να έχουν έγκριση και εφόδια από την Εταιρεία. Οι αποστολές συνοδεύονται από Ανδροειδή Ασφαλείας, τα οποία προμηθεύει επίσης η

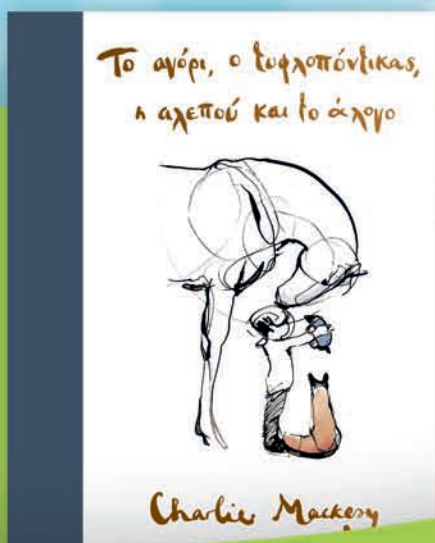
Εταιρεία. Όμως σε μια κοινωνία που το συμβόλαιο το κερδίζει ο μειοδότης, η ασφάλεια δεν είναι το κύριο μέλημα. Σε έναν μακρινό πλανήτη, μια ομάδα επιστημόνων, συνοδευεται από το Ανδροειδές που τους έχει προμηθεύσει η Εταιρεία. Νιώθει απέχθεια για τους ανθρώπους και το μόνο που θέλει είναι να το αφήσουν ήσυχο για να καταλάβει τον εαυτό του. Όταν όμως μια κοντινή αποστολή στον ίδιο πλανήτη σταματάει να δίνει σημεία ζωής, οι επιστήμονες και το Φονομόπτερο πρέπει να ανακαλύψουν την αλήθεια.

**Αντώνης
Μυλωνάκης,
Ιπποκάμπος,**
εκδόσεις Καστανιώτη

Πρόκειται για ένα αλληγορικό μυθιστόρημα που θέτει το ερώτημα: πώς θα ήταν η ζωή δίχως αναμνήσεις; Η Γη δέχεται την εισβολή μιας απόκοσμης ακτινοβολίας που μεταλλάσσει τα ψυχικά δάκρυα σε τοξικά. Όποιος κλαίει από έντονη χαρά

Το graphic novel μάς εισάγει βαθύτερα σε μια ιστορία,
ταυτιζόμαστε με ήρωες και συναισθήματα...

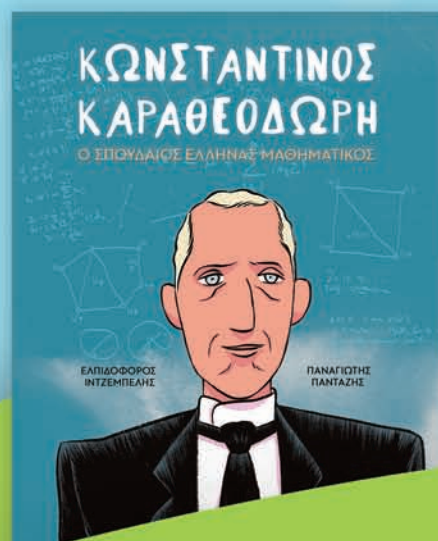
Φέτος το Πάσχα χαρίζουμε βιβλία

Μια ωδή στην αθωότητα και την καλοσύνη που έχει συγκινήσει βαθιά πάνω από ένα εκατομμύριο αναγνώστες.

Μια ξεκαρδιστική ιστορία γεμάτη αναπάντεχες ανατροπές, που θα ενθουσιάσει μικρούς και μεγάλους!

Η ζωή και το έργο ενός σπουδαίου Έλληνα μαθηματικού

Διαβάζοντάς το κανείς θα γνωρίσει καλύτερα μία σημαντική προσωπικότητα της ιατρικής επιστήμης του 20ου αιώνα.

ΕΝΙΕΡΑΚΟΝ
ΑΚΟΝ
ΑΚΝΕΣ
ΕΣΑΤΑ
ΡΑΤΑ
ΜΑΡΟΥΣ
ΟΡΟΝ
ΚΑΡΟΝ
ΠΟΝ
ΣΟΝ
ΑΡΟΝ
ΤΑΚΕ
ΑΝΕ
ΕΡΟΝ

Τώρα
διαβάζεις και
με κλειστά μάτια.

Με 9,99€/μήνα

Ανακάλυψε μια ολόκληρη βιβλιοθήκη με **περισσότερα από 500 βιβλία**, που συνεχώς εμπλουτίζεται, για να ακούς όσο θέλεις, όπου θέλεις!

Δοκίμασε τώρα την εφαρμογή* **δωρεάν για δύο εβδομάδες**, στο **JukeBooks.gr**

*Μετά το πέρας των 15 ημερών δοκιμής η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματα με την αντίστοιχη χρέωση του πλάνου που έχεις επιλέξει.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΣ

DAVID CALLE
ΠΟΣΟ ΖΥΓΙΖΟΥΝ
ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ;
και άλλες απλές ερωτήσεις
με τις αντίστοιχες
επιστημονικές απαντήσεις

Μετάφραση: Κρίτων Ηλιόπουλος

info@cup.gr CreteUniversityPress @cup_gr @CreteUniPress

ή λύπη χάνει τα μάτια του. Κλονίζονται όλες οι θεμελιώδεις αρχές και τελικά καταρρέουν. Η Άλις Γουόντερ ταξιδεύει με ανυπομονησία για τη Φυλακή, το ασφαλέστερο μέρος στη Νέα Εποχή. Οφείλει όμως να κάνει πρώτα μια στάση για την κηδεία μιας άγνωστης γυναίκας, της μαμάς της. Στο τρένο συναντάει έναν μυστηριώδη άντρα, ο οποίος της αποκαλύπτει πως γνώριζε τη μητέρα της από παιδί και της προτείνει να μοιραστεί μια παλιά, κοινή ανάμνησή τους. Η Άλις, αν και απαγορεύεται αυστηρά, υποκύπτει στον πειρασμό. Πριν το καταλάβει, ένας αλύτερος κόσμος φανερώνεται στα μάτια της, αλλά πολύ σύντομα συνειδητοποιεί πως κινδυνεύει...

Robert Jordan,
Ο τροχός του χρόνου,
εκδόσεις Φανταστικός Κόσμος

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη συνεχόμενη σειρά φαντασίας με 14 βιβλία που αριθμεί περίπου 4,5 εκατομμύρια λέξεις. Ο Τροχός του Χρόνου γυρνά και οι Εποχές έρχονται και παρέρχονται, αφήνοντας πίσω αναμνήσεις που γίνονται θρύλος. Ο θρύλος ξεθωριάζει και γίνεται μύθος, ακόμα και ο μύθος έχει ξεχαστεί από καιρό, όταν ξανάρχεται η Εποχή που τον γέννησε. Στην Τρίτη Εποχή, την Εποχή της Προφητείας, ο Κόσμος και ο Χρόνος στέκουν μετέωροι. Όσα υπήρξαν, όσα θα υπάρξουν και όσα υπάρχουν ίσως πέσουν στη Σκιά. Ο τροχός του χρόνου είναι Νο1 στους New York Times, με περισσότερες από 80 εκατομμύρια πωλήσεις παγκοσμίως. Η τηλεοπτική σειρά του Amazon Prime είναι η ακριβότερη παραγωγή σειρά μέχρι σήμερα.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

Χρήστος Χωμενίδης,
Η δίκη Σουάρεφ,
εκδόσεις Πατάκη

Ένα μυθιστόρημα όπου ο Χ.Α. Χωμενίδης επιμένει να ανατέμνει τη σημερινή Ελλάδα. Ματιά στους ήρωες, αρχής γενομένης από τον Δημοσθένη Καραμαλική: ο εμβληματικότε-

ρος εν ζωή ποινικόλογος. Ακόμα: Σεραφείμ - Μάκης Σακκάς, διευθυντής του γραφείου «Καραμαλικής και Συνεργάτες», ευφυής και εργατικός, με ένα, όμως, σωματικό ελάττωμα που τον περιορίζει και του πικραίνει τη ζωή. Ο κόσμος της μαχόμενης δικηγορίας: ο κύριος Φωτιάδης, εκκεντρική διάνοια, ο Χάρης Τσετίνης, λαγωνικό των δικαστηρίων, η Κωνσταντία Πάννου, πανέμορφη κόρη χρεοκοπημένου βιομήχανου, ο Σόλων Λούσκος, με το απωθημένο ακαδημαϊκής καριέρας και τις ανομολόγητες πολιτικές φιλοδοξίες. Περισσότεροι πρωταγωνιστές: ο Ευθύμης Βογιατζής, σκοτεινός Αϊβάλη, «κυρία του κυρίου» και κληρονόμος του γραφείου. Ξεκινάμε: Ένα απόγευμα εμφανίζεται στο γραφείο ο μεγαλέμπορος μουσικών οργάνων Εδμόνδος Σουάρεφ, που ζητάει ακρόαση από τον Καραμαλική. Μιλάει με τον Μάκη Σακκά. Αποκαλύπτει ότι το 1983 δολοφόνησε έναν άνθρωπο και ζητάει να παραδοθεί στη δικαιοσύνη.

Οφηλία, Ναντίγια,
εκδόσεις Bell

Το Ναντίγια ανοίγει τις πόρτες του και σε υποδέχεται στην πιο ξεσηκωτική νύχτα της Αθήνας! Εκείνη, κόρη γνωστού επιχειρηματία νυχτερινών κέντρων της παραλιακής, επιστρέφει απρόθυμα στην Ελλάδα έχοντας ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές σπουδές της στην Αμερική. Μια νέα γυναίκα, σνομπ, απαιτητική, μα πάνω από όλα παθιασμένη με τη rock alternative μουσική. Εκείνος, τα τελευταία δύο χρόνια βρίσκεται στη κορυφή των charts! Ένας λαϊκός τραγουδιστής που κάθε βράδυ ξεσηκώνει με τις επιτυχίες του ολόκληρη την Αθήνα. Οι κατακτήσεις του αμέτρητες! Το πάθος του για το τραγούδι, το μοναδικό που κρατά τον έλεγχο στη ζωή του. Μέσα στον σκληρό κόσμο της νύχτας, ο Πέτρος Βούλγαρης και η Νάντια Πανδή θα κοιταχθούν για λίγα δευτερόλεπτα. Μέσα στο σκοτάδι του ΝΑΝΤΙΓΙΑ, εκείνη θα τον ακούσει για πρώτη φο-

ρά να τραγουδά... Δύο κόσμοι αντίθετοι. Δύο άνθρωποι παθιασμένοι με δύο εντελώς διαφορετικά είδη μουσικής. Η έλξη είναι απρόβλεπτη και ακαριαία. Η ανάγκη τους για λίγη νύχτα ακόμα, απαιτητική.

Νάσος Καραστάθης,
Μέρες ντυμένες αντίο,
εκδόσεις Key Books

Στη συλλογή διηγημάτων Μέρες ντυμένες αντίο, ο πρωτοεμφανιζόμενος Νάσος Καραστάθης υφαίνει ένα μοναδικό ψηφιδωτό χαρακτήρων και καταστάσεων, σε τόπους ξεχασμένους και ταυτόχρονα βαθιά εγγεγραμμένους στη συλλογική μνήμη. Ο έρωτας συναντά την απώλεια, και οι ήρωες των ιστοριών του μετωρίζονται ανάμεσα στο ανυποχώρητο καθήκον και τη μύχια επιθυμία. Οι ήρωες στις ιστορίες αυτές έρχονται αντιμέτωποι με τον θάνατο και καίγονται όπως οι πεταλούδες στο φως το δυνατό. Άλλες όμως φορές καταφέρνουν και περνούν απέναντι, γεμάτοι σοφία, αγάπη και μια γλύκα στα ψιχαλισμένα μάτια τους. Απλώνουν τα χέρια τους προσπαθώντας από κάπου να κρατηθούν. Αγκαλιάζουν τον έρωτα, έστω αν τις περισσότερες φορές είναι αδιέξοδος, απέλπιδος.

Κώστας Κρομμύδας,
Κι ως την άλλη μου ζωή θα σε λατρεύω,
εκδόσεις Διόπτρα

Ποτέ δεν έμαθε την ακριβή ημερομηνία που γεννήθηκε. Ήταν απλώς ένα μωρό που κάποιος εγκατέλειψε στα σκαλιά ενός ιδρύματος. Οι γυναίκες που την ανέθρεψαν έλεγαν πάντα ότι πρώτα τραγούδησε και μετά μίλησε. Ίσως γιατί μέσα από τις νότες μαλάκωνε κάπως η σκληρότητα του κόσμου. Κόντρα όμως σε κανόνες και εμπόδια, εκείνη συνέχισε να τραγουδά, να ονειρεύεται και να γελάει... Μέχρι τη στιγμή που της τα πήραν όλα καταδικάζοντάς την σε θανατερή σιωπή. «Ίσως επειδή ήμουν γυναίκα... Ίσως επειδή δεν θέλησα να υποτάξω την ψυχή μου σε άγραφους νόμους. Μεγαλώνοντας, έρωτα, πόνο, έ-

κλαψα, γονάτισα, αλλά στο τέλος κατάφερα να κοιτάξω τη ζωή από τη μεριά που επέλεξα εγώ και όχι οι άλλοι...»

Μαρία Παναγοπούλου,
Οι γυναίκες δεν κλαίνε,
εκδόσεις Ψυχογιός

Είναι η Μπιάνκα. Ετών τριάντα. Διαφημιστρια. Μέχρι πριν από δύο εβδομάδες, η ζωή της πήγαινε από το καλό στο καλύτερο. Δεκατέσσερις ημέρες χρειάστηκαν για να ανατραπούν όλα. Σε κάθε ανάσα της, έχει πλέον την αίσθηση πως κάποιος την παρακολουθεί. Λέει: «Έπαψα να ενεργοποιώ το τηλεφώνω μου. Έπαψα να μπαίνω στο Διαδίκτυο. Έπαψα να βγαίνω από το σπίτι μου. Δε με έχει αγγίξει. Κι όμως, έχω κακοποιηθεί βίαια. Δεν έχει διεισδύσει στο σώμα μου. Κι όμως, έχω βιαστεί άγρια. Το πήρα πια το μάθημά μου: ζω σε μια κοινωνία όπου η γυναίκα είναι πάντα συνυπεύθυνη. Ό,τι κι αν της συμβαίνει, φταίει και αυτή. Ενίοτε, φταίει μόνο αυτή. Όπως κάθε εγκληματική πράξη, έτσι κι αυτή, της οποίας είμαι θύμα, έχει έναν επιστημονικό ορισμό...» Μια αληθινή ιστορία stalking και πολύτιμες συμβουλές για να ξεχωρίσετε τον stalker από τον θαυμαστή/ακόλουθο.

Δημήτρης Στεφανάκης,
Μινώταυρος,
εκδόσεις Μεταίχμιο

Κρήτη, 1894. Από το σκηνικό ενός φόνου στα χωριά του νότου ο Παννικός Αστάκης θα βρεθεί στο Μεγάλο Κάστρο, το Ηράκλειο Δύσης και Ανατολής, και στην αγκαλιά της Μαργώς Μποτέλλη. Ζούμε το τέλος της Τουρκοκρατίας στο νησί που θα οδηγήσει στη σφαγή του 1898. Στον μισό αιώνα ζωής που ακολουθεί, οι πρωταγωνιστές θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τις δοκιμασίες που θέτουν τα μεγάλα γεγονότα στον απλό άνθρωπο είτε αυτός ζει στο Βερολίνο, στο Παρίσι του Μεσοπολέμου ή στα χωριά της Νότιας Κρήτης. Οι μικροί ήρωες της καθημερινότητας μοιράζονται ανέμελοι τις στιγμές τους ενώ στις φλέβες τους κυλά

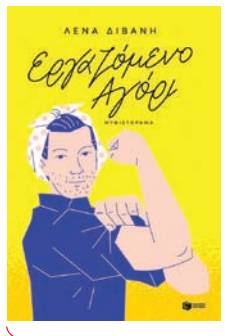
το αίμα της Ιστορίας. «Κυλάει παράξενα ο χρόνος, σκεφτόταν ο Γιαννιός εκείνο το πρωινό της Τετάρτης του 1943. Από την ώρα που ξυπνάς νομίζεις πως μια αόρατη παλάμη ακουμπά στην πλάτη σου και σε σπρώχνει άλλοτε απαλά και άλλοτε απότομα προς τα μπρος κι εσύ δεν έχεις άλλο εφόδιο από τη μνήμη για να κοιτάξεις τι απέμεινε από την περασμένη μέρα, από τα περασμένα χρόνια».

Λένα Διβάνη,
Εργαζόμενο αγόρι,
εκδόσεις Πατάκη

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς θα ήταν ο κόσμος ανάποδα; Πώς θα ένιωθαν οι άντρες αν οι γυναίκες είχαν την εξουσία αφήνοντάς τους να παλεύουν με τα οικιακά, τα παιδιά και τα μπότοξ; Σε έναν τέτοιο κόσμο, ο Χάρης, ένα όμορφο δεκαοχτάχρονο αγόρι από την Κρήτη, το σκάει νύχτα από το χωριό του γιατί δε θέλει να παντρευτεί την πλούσια σαραντάρρα βουλευτίνα που του προξένησε η μάνα του. Το δικό του όνειρο είναι να γίνει ένα ανεξάρτητο, εργαζόμενο αγόρι στην Αθήνα. Θα μπορέσει να επιβιώσει όμως στη μεγαλούπολη όπου τα ωραία, νεαρά αρσενικά είναι απλώς αντικείμενα πόθου; Το «Εργαζόμενο αγόρι» είναι μια κωμωδία γεμάτη δράματα. Τι άλλο μπορεί να είναι, αφού επιχειρεί να ξεσκεπάσει όλα τα ξεπερασμένα αλλά αθάνατα στερεότυπα για τους ρόλους των φύλων, αυτά που φυλακίζουν άντρες και γυναίκες ακόμα και στον 21ο αιώνα;

Μιχάλης Μοδινός,
Τα θαύματα του κόσμου,
εκδόσεις Καστανιώτη

Μια συλλογή διηγημάτων που αναδεικνύει με τρυφερότητα την τετριμμένη καθημερινότητα, όπως τέμνεται με τα ευρύτερα γεωπολιτικά, οικολογικά και πολιτισμικά ζητήματα. Ο συγγραφέας μάς ταξιδεύει σε μέρη όπως η Κρήτη και η Κούβα, η Χαλκιδική και οι πηγές του Νείλου, η Λίμνη της Γενεύης και το Άνταχο, προκειμένου να διερευνήσει την αξία των μικρών πραγμάτων, την αναγωγή τους στα

μεγάλα, και την ικανότητα να εκπλήσσει μπρος στα θαύματα του κόσμου. Φυσικά υπάρχει και η άλλη όψη του νομίσματος, όπου τα αρχέτυπα του νου αποσπώνονται και οι εκπλήξεις γίνονται οδυνηρές. Ωστόσο οι ήρωες παρατηρούν, ερωτεύονται και διερωτώνται, καθώς μας κάνουν συμμετοχούς των πληθωρικών συνειρμών τους.

Πασχαλία Τραυλού,
Το υπόγειο στην οδό Ήρας 12,
εκδόσεις Διόπτρα

«... Δύσκολο πράμα να είσαι γυναίκα. Κι αν τα σπλάχνα σας αθέλπητα καρπίσουν, μη βγάλετε άχνα σε παπά. Με την καρδιά και το μυαλό σας κουβεντιάστε το. Και μη θαρρείτε πως θα κάνετε φονικό και θα πάτε στην Κόλαση, αν κρίνετε πως άλλη λύση δεν υπάρχει. Αγγελοποιό είμαστε να λέτε. Στέλνουμε αγγελουδία στον Παράδεισο για να μη ζήσουν στην Κόλαση αυτού του κόσμου». Έτσι έγραφε το τεφτέρι της Παγώνας, της νεκρής μαμής του Παράδεισου, του χωριού όπου μεγάλωσε η Ανθή, η κόρη του πα-

νούργου παπα-Δρόσου τη δεκαετία του '60. Από αυτό το κειμήλιο και από τη Λούλα την πόρνη γύρεψε απελπισμένα βοήθεια για να σωθεί από το δίλημμα στο οποίο βρέθηκε αθελά της εγκλωβισμένη. Η ηρωίδα θα βρει αναπάντεχα την άκρη στη μονή της Αγίας Λεχούσας χάρη στις γνώσεις της μοναχής Υακίνθης και στην αυτοθυσία του δασκάλου Στρατή Κλωναρίδη. Έκτοτε μάχεται στο υπόγειο της οδού Ήρας 12 για το δικαίωμα των γυναικών να ορίζουν την καρδιά και το σώμα τους. Μόνο που ως τα στερνά της τη βασανίζει η αρχέγονη αμφιβολία αν είναι φρόνισσα ή... αγγελοποιός.

Κία Φιλιππίδου,
Κυκλαδικό νουάρ,
εκδόσεις Βακχικόν

Όταν η Ντίνα έρχεται αντιμέτωπη με την απιστία του συζύγου της, Άρη, διαφεύγει σε διακοπές απελπισίας και συναντιέται απρόσμενα στην Αντίπαρο με τον Ορφέα. Μεταξύ τους αναπτύσσεται αμοιβαία έλξη, όμως σε ρομαντικό τους περίπατο δέχονται δο-

λοφονική επίθεση από έναν άγνωστο, τον οποίο η Ντίνα καταφέρνει να πυροβολήσει και να σκοτώσει με το όπλο του. Έτσι αρχίζει μια περιπετειώδης φυγή, για να γλιτώσουν από τους εντολείς του άγνωστου υποψήφιου δολοφόνου. Ζουν το ειδύλλιο τους στη μαγεία των Κυκλάδων και εναγώνια προσπαθούν να σωθούν, η ιστορία τους περιπλέκεται με την εμφάνιση περιέργων τύπων από τους οποίους μαθαίνουν για τρομερά γεγονότα που συνδέονται με τους διώκτες τους. Ένα μυθιστόρημα γεμάτο σασπένς, με φόντο το καλοκαιρινό κυκλαδίτικο Αιγαίο.

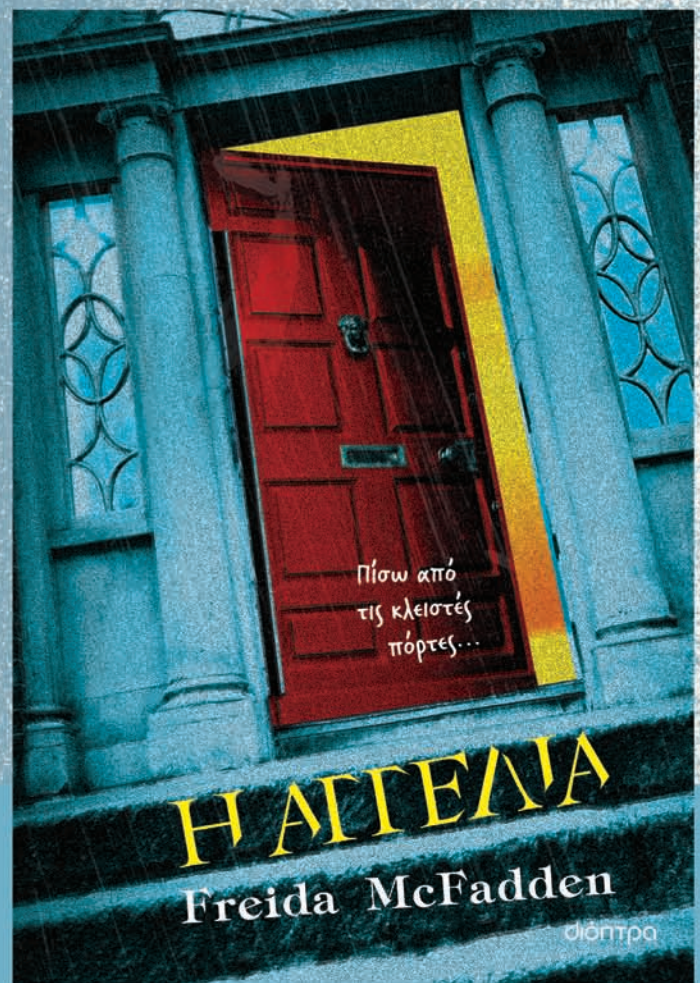
Γιώργος Σκαμπαρδώνης,
Ήλιος με ξιφολόγχες,
εκδόσεις Πατάκη

Μεσοπόλεμος, πρώτο εξάμηνο του 1931. Ο ταγματάρχης Γόρδιος Κλήμεντος, επικεφαλής της αντικατασκοπείας στη Θεσσαλονίκη, αναλαμβάνει να «ενοποιήσει τις πεποιθήσεις» στη γοητευτική πόλη που σπαράσσεται από συγκρούσεις: εθνικιστές εναντίον αριστερών και Εβραίων, βενιζελικοί κατά βασιλικών, τροτσκιστές κατά κομμουνιστών, 140.000 πρόσφυγες, κομιτατζήδες, παρακρατικοί, πράκτορες ξένων δυνάμεων, απεργίες και δολοφονίες. Όλοι εναντίον όλων. Ο ταγματάρχης, που υποφέρει και από ένα ανεξέλεγκτο ερωτικό πάθος, προσπαθεί να κρατήσει τις αρχές του στον απελπισμένο αγώνα του να ελέγξει τη δυναμική των γεγονότων, που ωστόσο καταλήγουν, τον Ιούνιο του '31, στην πρώτη μεγάλη επίθεση κατά των Ισραηλιτών στην Ευρώπη του 20ού αιώνα: στο πογκρόμ και στον εμμηρησμό του εβραϊκού συνοικισμού Κάμπελ.

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Manuel Vilas,
Τα Φιλιά,
εκδόσεις Ίκαρος

Ένα μυθιστόρημα για την αγάπη εν καιρώ πανδημίας: σε μια περίοδο όπου ενισχύθηκε η μοναξιά, στερώντας κάθε σωματική επαφή. Το φίλι που σφραγίζει τη φλογερά και

Ένα απόλυτα εθιστικό θρίλερ που κόβει στην ανάσα.

Η Μίλι έχει περάσει τα τελευταία δέκα χρόνια της ζωής της στη φυλακή. Τώρα θέλει να έχει μια φυσιολογική ζωή. Όταν η Νίνα, μια πλούσια σύζυγος και μητέρα, την προσλαμβάνει ως οικιακή βοηθό, η Μίλι αγνοεί όλα τα ανησυχητικά σημάδια...

Όποιος απόλαυσε τη Γυναίκα στο παράθυρο και το Κορίτσι του τρένου αυτή την ιστορία θα τη λατρέψει!

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

διόπτρα

απροσδόκητη ιστορία αγάπης μεταξύ του Σαλβαδόρ και της Μονσεράτ γεννιέται εν μέσω της πανδημίας, σε ένα εξοχικό καταμεσής του δάσους, όπου ο Σαλβαδόρ, ένας 58χρονος καθηγητής, βρίσκει καταφύγιο. Γνωρίζει τη Μονσεράτ σε ένα γειτονικό χωριό, στα περίχωρα της Μαδρίτης, να εργάζεται στο παντοπωλείο της περιοχής. Τον Μάρτιο του 2020, ο Σαλβαδόρ ξαναδιαβάζει τον Δον Κιχώτη υπό το πρίσμα της αίσθησης του απόλυτου πάθους που τον δένει με τη Μονσεράτ. Η απρόσμενη του Αλτισιδόρα εμφανίζεται ως μια πράξη αντίστασης τον καιρό της αναγκαστικής απομόνωσης. Μέχρι που το παρελθόν τους αναδύεται, αναπόφευκτα, καθώς η ρουτίνα των δύο εραστών γίνεται πραγματικότητα.

Daniel Chidiac, The Modern Break-up (Μοντέρνος χωρισμός),
εκδόσεις Key Books

Μετά από το ξαφνικό τέλος μιας σχέσης στην οποία είχε επενδύσει, η Αμέλια πέφτει σε μια δίνη αντικρουόμενων σκέψεων και συναισθημάτων. Για άλλη μια φορά, αναρωτιέται τι αληθινά θέλει από τους άντρες, ποιο το νόημα των σχέσεων και αν υπάρχει ο «ιδανικός άλλος». Όλα αλλάζουν όταν γνωρίζει τον Νικ. Ο νέος της φίλος της αποκαλύπτει τον τρόπο που σκέφτονται οι άντρες. Μετά από αυτό, η Αμέλια είναι πιο αποφασισμένη από ποτέ να βρει κάτι αληθινό. Έτσι, θα ξεκινήσει ένα ταξίδι αυτογνωσίας, αναζητώντας τον αληθινό έρωτα και την ευτυχία. Γεμάτο χιούμορ αλλά και σκληρές αλήθειες, το μυθιστόρημα του Daniel Chidiac εξερευνά τον λαβύρινθο των σχέσεων στην εποχή του Tinder. Και μέσα από την εξερεύνηση αυτή, θα δούμε τη δική μας πραγματικότητα να μας κλείνει το μάτι και ίσως βρούμε τον δρόμο για κείνο το ένα ραντεβού που αξίζει.

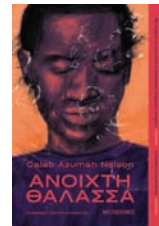
Σάλι Πέιτζ, Φύλακας ιστοριών,
εκδόσεις Ψυχογιός

«Δεν θυμάται πώς ξεκίνησε τη συλλογή της. Ίσως από μια φράση σε μια κουβέντα που άκουσε τυχαία καθώς έπλενε έναν νεροχύτη; Σύντομα πρόσεξε ότι οι άνθρωποι της έλεγαν τις ιστορίες τους. Ίσως το έκαναν πάντα, όμως τώρα είναι αλλιώς, τώρα οι ιστορίες τής απλώνουν το χέρι κι αυτή τις τραβάει κοντά της...». Όταν η Τζάνι αναλαμβάνει να καθαρίζει το σπίτι της κυρίας Μπ, μιας παμπόνηρης και ύπουλης 92χρονης, γνωρίζει εντέλει έναν άνθρωπο που θέλει να μάθει τη δική της ιστορία. Αλλά η Τζάνι της το ξεκόβει: αυτή είναι φύλακας ιστοριών, δεν έχει δική της ιστορία. Τουλάχιστον, όχι μια ιστορία που να μπορεί να τη διηγηθεί. Η κυρία Μπ δεν ξεγελιέται, καταλαβαίνει πως με την Τζάνι το ζήτημα είναι πολύ πιο περίπλοκο απ' ό,τι φαίνεται. Τι θέλει να κρύψει; Στο κάτω

κάτω, κάθε άνθρωπος δεν έχει μια ιστορία;

Michelle Gable, Το μυστικό του βιβλιοπωλείου,
εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα

Λονδίνο, 1942. Η Νάνσι Μίτφορντ, εν μέσω αεροπορικών επιδρομών, πασχίζει να ξεπεράσει μια οδυνηρή απώλεια, έχει αποξενωθεί από τον σύζυγό της, το επίδομά της έχει περικοπεί και επιπλέον έχει εγκαταλείψει τη συγγραφική της καριέρα. Ταυτόχρονα, οι πέντε αδελφές της μονοπωλούν τα πρωτοσέλιδα με τις αμφιλεγόμενες πολιτικές τους απόψεις. Η βαθιά επιθυμία να ξεφύγει από όλα αυτά και η οικονομική ανάγκη οδηγούν τη Νάνσι στο βιβλιοπωλείο του Χέιγουντ Χιλ, το οποίο καλείται να διευθύνει όσο ο ιδιοκτήτης του λείπει στον πόλεμο. Η ζωή της φαίνεται να βελτιώνεται συνεχώς. Όταν όμως ένας μυστηριώδης επιμένει ότι έχει μια ιστορία να της πει, η

Νάνσι πρέπει να αποφασίσει αν θα ξαναπιάσει την πένα της για να καταγράψει όσα εκείνος της εξομολογείται και αν αξίζει το τίμημα που ίσως αναγκαστεί να πληρώσει. Ογδόντα χρόνια αργότερα, το Χέιγουντ Χιλ είναι ανάστατο από το κυνήγι ενός χαμένου χειρογράφου του πολέμου με την υπογραφή της Νάνσι Μίτφορντ. Για μια γυναίκα που χρειάζεται απεγνωσμένα μια αλλαγή, η αναζήτηση αυτή θα αποκαλύψει όχι μόνο μια κρυφή πτυχή της Νάνσι, αλλά και μια ακόμη πιο απρόσμενη σχέση ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν...

Caleb Azumah Nelson, Ανοιχτή θάλασσα,
εκδόσεις Μεταίχμιο

Δuo νέοι γνωρίζονται σε μια πολύβουη λονδρέζικη παμπ. Και οι δύο είναι Μαύροι, Βρετανοί, και οι δύο πήγαν με υποτροφία σε ιδιωτικά σχολεία στα οποία δεν κατάφεραν να ταιριάξουν,

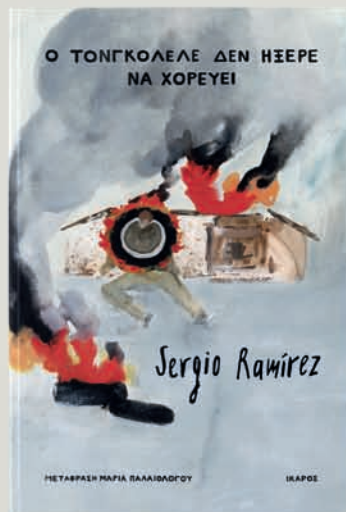
και οι δύο είναι τώρα καλλιτέχνες – εκείνος φωτογράφος, εκείνη χορεύτρια. Και οι δύο προσπαθούν να αφήσουν το ίχνος τους σε μια πόλη που τότε τους τιμά και τότε τους απορρίπτει. Διστακτικά, τρυφερά, ερωτεύονται. Μα δυο άνθρωποι, ακόμα κι αν φαίνονται προορισμένοι να είναι μαζί, μπορεί να χωριστούν από τον φόβο και τη βία. Μια οδυνηρά όμορφη ιστορία αγάπης αλλά και μια έντονη ματιά στη φυλή και την αρρενωπότητα. Με γραφή τρυφερή και οικεία, μας κάνει να αναρωτηθούμε για το τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος σε έναν κόσμο που σε βλέπει μόνο ως μαύρο σώμα, να είσαι ευάλωτος ενώ όλοι σε θεωρούν δυνατό, να βρίσκεις την ασφάλεια στον έρωτα, μόνο και μόνο για να τον χάσεις. Με υπέροχη εκφραστική ένταση ο Caleb Azumah Nelson σε αυτό το πρώτο του μυθιστόρημα μας παραδίδει ένα σπαρακτικό πορτρέτο του έρωτα με όλα του

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Manuel Vilas
ΤΑ ΦΙΛΙΑ
Μετάφραση:
Νάννα Παπανικολάου

Ο Ισπανός Manuel Vilas, συγγραφέας του βραβευμένου με Femina Étranger «Ορδέσα», δημιουργεί ένα μεγάλο ερωτικό μυθιστόρημα για την αγάπη εν καιρώ πανδημίας, κλείνοντας το μάτι στον «Δον Κιχώτη» του Θερβάντες.

Sergio Ramírez
Ο ΤΟΝΓΚΟΛΕΛΕ ΔΕΝ ΗΞΕΡΕ ΝΑ ΧΟΡΕΥΕΙ
Μετάφραση: Μαρία Παλαιολόγου

Το πρώτο βιβλίο του Sergio Ramírez στα ελληνικά. Μια πολιτική ποιή μυθοπλασία, με αφορμή τη μαζική φοιτητική εξέγερση που συντάραξε το 2018 τη Νικαράγουα και στην οποία ενσωματώθηκαν δεκάδες χιλιάδες κόσμου.

Kim Hye-jin
Η ΚΟΡΗ ΜΟΥ
Μετάφραση:
Αμαλία Τζιώτη

Ένα διαπεραστικό συγκινητικό μυθιστόρημα που διερευνά ζητήματα όπως η ομοφοβία και η μοναξιά, μέσα από τα μάτια μιας μητέρας που προσπαθεί να κατανοήσει την προβληματική σχέση με την κόρη της.

Fabrice Caro
Η ΠΡΟΠΟΣΗ
Μετάφραση:
Χαρά Σκιαδέλλη

Ένα βαρετό δείπνο, μια απάντηση σε ένα sms που αργεί θασασιαστικά να έρθει και μια πρόταση πρόποσης διαγράφουν μια απογοητευμένη συναισθηματική διαδρομή... εφάμιλλη των καλύτερων ρομαντικών κομεντί.

Νέα βιβλία που δεν πρέπει

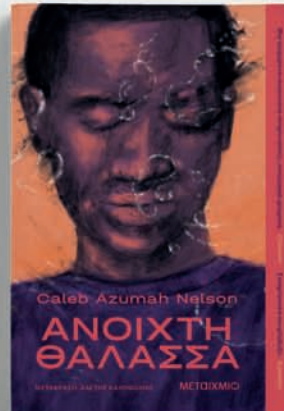
να χάσετε αυτή την άνοιξη

Ζωές ανθρώπων που στις φλέβες τους κυλά το αίμα της Ιστορίας.

Πολυφωνικές ιστορίες απλών και πιο σύνθετων ανθρώπων, σε διαφορετικές τονικότητες.

Πώς σπάει η άνευ όρων αγάπη; Μια συναρπαστική νέα φωνή στη λογοτεχνία που αξίζει να ακουστεί.

ΒΡΑΒΕΙΟ COSTA 2021

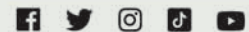
Τα παιδιά είναι οι καλύτεροι φιλόσοφοι και η φιλοσοφία είναι διασκεδαστική! Το βιβλίο αυτό θα σας πείσει.

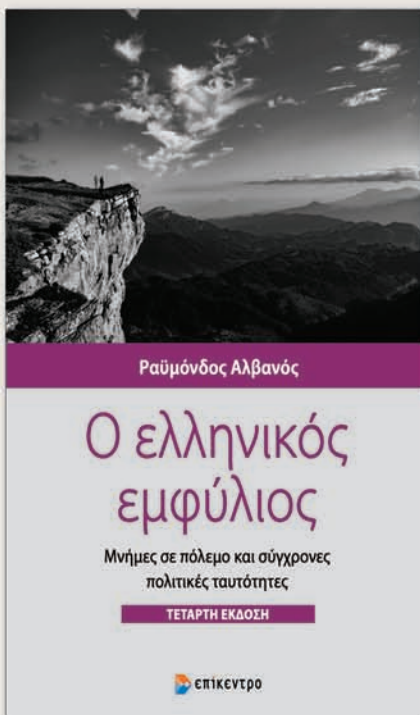
Οι μόδιστροι, τα κινήματα και οι μόδες του δρόμου που διαμόρφωσαν την ενδυματολογική αισθητική του 20ού αιώνα.

metaixmio.gr

30 χρόνια 1993-2023
μεγαλώνουμε διαβάζοντας

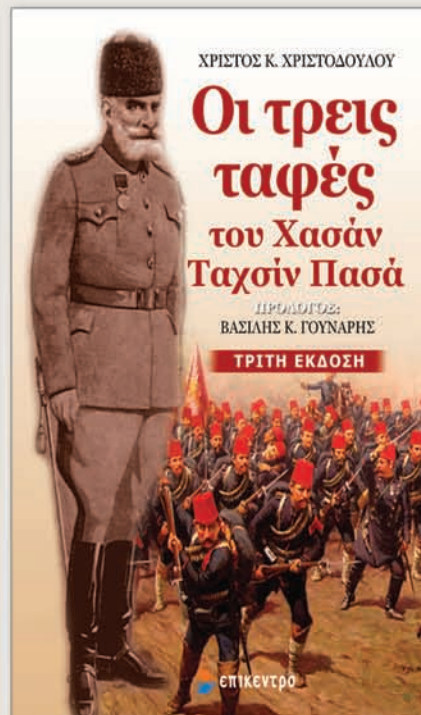
εκδόσεις επίκεντρο

ΡΑΥΜΟΝΔΟΣ ΑΛΒΑΝΟΣ
Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ
Ένα ταξίδι σε ένα δύσκολο παρελθόν. Μια πρόσκληση ενδοσκόπησης και κριτικής ανάλυσης των βεβαιτήτων και των εικόνων που έχουμε τόσο για τον εαυτό μας όσο και για τους άλλους.

ΣΑΚΗΣ ΜΟΥΜΤΖΗΣ
Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΒΙΑ 1943-1946
Ο Σάκης Μουμτζής μας παραδίδει με μεγάλη σοβαρότητα την «πολυπλοκότητα και τις αντιφάσεις» της ιστορίας, αλλά και τις συλλογικές επιλογές που οδήγησαν τους Έλληνες του 1946 σε εμφύλια διαμάχη.

ΧΡΙΣΤΟΣ Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ
ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΤΑΦΕΣ ΤΟΥ ΧΑΣΑΝ ΤΑΧΣΙΝ ΠΑΣΑ
Ένα μοναδικό βιβλίο που αποκαλύπτει συγκλονιστικά στοιχεία για την ζωή ενός από τους πιο ικανούς και συνάμα τους πιο παρεξηγημένους στρατιωτικούς ηγέτες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΣΤΑ ΜΕΤΑΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
Μια διεθνούς επιπέδου μονογραφία συγκριτικής πολιτικής κοινωνιολογίας και σύγχρονης ιστορίας των πολιτικών ιδεών, που μας επιτρέπει να κατανοήσουμε το βαλκανικό φαινόμενο.

Αθήνα: Ασκληπιού 21 • τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη: Πλατεία Ναυαρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr | www.epikentro.gr

τα πυρετώδη κύματα και την παρηγορητική του ομορφιά.

Bianca Pitzorno,
Το όνειρο της ραπτομηχανής,
εκδόσεις Ελληνικά
Γράμματα

Μια τρυφερή ιστορία από την πολυβραβευμένη Bianca Pitzorno για μια αλλοτινή πιο ρομαντική εποχή που μοιάζει ωστόσο τόσο επίκαιρη. Μια εποχή όπου κάθε οικογένεια έραβε τα δικά της ασπρόρουκα φιλοξενώντας μια καλή ράφτρα για λίγες ημέρες. Πρωταγωνίστρια, μια μοδίστρα freelancer, ένα κορίτσι που γεννήθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα, που έμαθε να διαβάσει μόνο του, να αγαπά τις όπερες του Πουτσίνι, και πάνω απ' όλα να ονειρεύεται... μια δική της ραπτομηχανή: μια θαυμαστή εφεύρεση που θα της χαρίσει οικονομική ανεξαρτησία, ένα λαμπρό σύμβολο προόδου και ελευθερίας. Σκυμμένη στη ραπτομηχανή της, η μοδίστρα ακούει τις

ιστορίες των ανθρώπων γύρω της: της σνιοριόνας Έστερ, μιας αμαζόνας που ιππεύει σαν άνδρας και αγαπά τις επιστήμες και τις ξένες γλώσσες, της μιας Λίλι Ρόουζ, μιας αντικοφορμίστριας Αμερικανίδας κριτικού Προβέρα με τις προκλητικές παριζιάνικες τουαλέτες, της Ασουντίνα, ενός ατίθασου κοριτσιού... Σε μια αυστηρά ταξική κοινωνία, θα έρθει η ώρα για τη μοδίστρα να βρει τον δρόμο της.

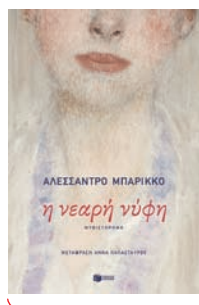
Αλεσσάντρο Μπαρίκκο,
Η νεαρή νύφη,
εκδόσεις Πατάκη

Στις αρχές του εικοστού αιώνα, σε μια εξοχική βίλα στον Ιταλικό βορρά, φτάνει, από την Αργεντινή, η νεαρή μέλλουσα Νύφη. Η Οικογένεια την υποδέχεται, χωρίς να δώσει ιδιαίτερη σημασία, ο Πος δε βρίσκεται εκεί. Στέλνει όμως εντυπωσιακά δώρα και η Νύφη τον περιμένει, μέσα στο προστατευμένο περιβάλλον του σπιτιού

και τις επιβεβλημένες ιεροτελεστίες του. Ο οικονόμος Μοντέστο περιφέρεται, δραστήριος και ακριβής, εγγυώμενος τους ρυθμούς της μικρής κοινωνίας, ο Θεός ενεργεί και αποφασίζει πίσω από το πέπλο μιας υπηλίας που δεν τον εγκαταλείπει ούτε την ώρα που παίζει τένις, ο Πατέρας, μελίχιος και σταθερός, κατεβαίνει στην πόλη κάθε Πέμπτη, η Κόρη παλεύει ενάντια στον εφιάλτη της νύχτας και η Μητέρα ζει στην αύρα της μυθολογικής της ομορφιάς. Όλα δείχνουν να συγκλίνουν προς την αναμονή του Γιου, που εξακολουθεί να παραμένει άφαντος...

Gill Paul,
Η κόρη του συλλέκτη,
εκδόσεις Ελληνικά
Γράμματα

Πρόκειται για τη μυθιστορηματική βιογραφία της λαίδης Έβελιν Χέρμπερτ, της γυναίκας που έζησε στο Κάστρο Χάικλιρ, το αληθινό Ντάουντον Άμπει της τηλεοπτικής σειράς, πάτσε

πρώτη το πόδι της στον ανασκαμμένο τάφο του Τουταγχαμών, αλλά υπέστη και τις μακροπρόθεσμες συνέπειες της κατάρας των φαραώ. Η Έβελιν Χέρμπερτ αρνείται να συνάψει έναν υψηλού κύρους γάμο. Ταξιδεύει στην Αίγυπτο, με την ελπίδα να γίνει αρχαιολόγος και να εργαστεί στο πλευρό του πατέρα της και του Χάουαρντ Κάρτερ, που έχουν βάλει στόχο να ανακαλύψουν έναν ασύλητο αρχαίο τάφο. Τον Νοέμβριο του 1922, ανακαλύπτουν τον θρυλικό τάφο του Τουταγχαμών. Σύντομα, μια σειρά από τραγωδίες θα σημαδέψει εκείνη και όσους εισήλθαν στον ανασκαμμένο τάφο. Οι φήμες αποδίδουν τα τραγικά γεγονότα στην «κατάρα του Τουταγχαμών». Όταν πενήντα χρόνια αργότερα μια Αιγύπτια αρχαιολόγος εμφανίζεται κάνοντας ερωτήσεις στην Έβελιν για όσα είχαν πραγματικά συμβεί μέσα στον τάφο, μια νέα αλυσίδα τραγικών περιστατικών φράνεται να απειλεί την ευτυχία που επιτέλους έχει βρει.

Κέβιν Τσεν,
Πόλη-φάντασμα,
εκδόσεις Βακχικών

Η Πονγκτζίνγκ, μια κωμόπολη στην Ταϊβάν της οποίας η ονομασία σημαίνει «Παντοτινή Ειρήνη», είναι κάθε άλλο παρά ειρηνική. Αποτελεί τον τόπο καταγωγής του Τιένχονγκ, του τελευταίου από τα επτά παιδιά της οικογένειας Τσεν. Ως το δεύτερο αγόρι μιας οικογένειας που για χρόνια έφερνε στον κόσμο μόνο κόρες, όταν αποκαλύπτεται ότι είναι ομοφυλόφιλος, αναγκάζεται να την εγκαταλείψει. Η ιστορία ξεκινά χρόνια αργότερα, όταν ο Τιένχονγκ βγαίνει από τη φυλακή του Βερολίνου, όπου είχε μπει για τη δολοφονία του συντρόφου του. Επιστρέφει στην πλέον ερειπωμένη και βυθισμένη στη φτώχεια Πονγκτζίνγκ, μια πόλη που δεν έχει τίποτα πια να του προσφέρει. Πατί, άραγε, να θέλει να γυρίσει πίσω; Ποιο ήταν το γεγονός που διέλυσε αυτήν τη χαρούμενη οικογένεια μια δεκαετία πριν;

Στέφαν Τβάρντοχ,
Ο βασιλιάς,
εκδόσεις Καστανιώτη

1937. Η Βαρσοβία είναι ένα εκρηκτικό χωνευτήρι ανθρώπων. Στην ασφυκτικά γεμάτη αίθουσα του Δημοτικού Κινηματογράφου το κοινό παρακολουθεί ενθουσιασμένο, επευφημώντας και αποδοκιμάζοντας, την τελευταία φάση ενός κρίσιμου αγώνα πυγμαχίας. Οι Πολωνοί οπαδοί ντοπάρουν τον εκπρόσωπο της Λέγκια, έναν σεσημασμένο φαλαγγίτη. Οι Εβραίοι υποστηρίζουν τον αθλητή της Μακάμπι, τον Πάκουμπ Σαπίρο. Ανάμεσα στους θεατές εντοπίζουμε τον νεαρό Μόισες Μπέρνσταϊν και τον Κουμ Καπλίτσα, παλαίμαχο σοσιαλιστή αλλά και βασιλιά του υποκόσμου της πρωτεύουσας. Σαράντα χρόνια αργότερα, ο απόστρατος αξιωματικός Μόισες Ίνμπαρ σκύβει πάνω από τη γραφομηχανή του για να επιστρέψει σε εκείνη τη βραδιά, όταν για πρώτη φορά αντίκρισε πάνω στο ρινγκ

Μυθιστορήματα

νέες κυκλοφορίες

ΚΑΠΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

Βίλια Χατζοπούλου

Κυκλάδες

Ένα ζευγάρι νέων περνούν τα καλοκαίρια τους στην ίδια ερημική παραλία, μένοντας έξω με τη σκηνή τους. Αυτό το καλοκαίρι, όμως, φτάνοντας εκεί, αντικρίζουν ένα νεόκτιστο σπίτι, ακριβώς στην αρχή του μονοπατιού που οδηγεί στη θάλασσα. Όλη η προηγούμενη ελευθερία στην παραλία που θεωρούν δική τους έχει χαθεί, προκαλώντας την οργή τους. Να μείνουν και να στήσουν τη σκηνή τους κάτω από το σπίτι ή να φύγουν; Ξεπερνούν το δίλημμα παραμένοντας και προσπαθώντας να κρατήσουν τις παλιές συνήθειές τους, αγνοώντας προκλητικά την καινούρια συνθήκη. Ωστόσο το σπίτι θα αποδειχτεί ισχυρό. Το ζευγάρι που κατοικεί εκεί είναι δεμένο επίσης με τον τόπο, και δεν επιθυμεί να χάσει τη μοναχικότητά του. Οι σχέσεις μεταξύ των δύο ζευγαριών θα γίνουν στενές και οι συγκρούσεις αναπόφευκτες. Όλα θα καταγραφούν και θα διαμορφωθούν στην ειδική γεωγραφία των Κυκλάδων.

Πάνος Δημάκης

Δεκαεπτά κλωστές

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

Μια πραγματική ιστορία που συντάραξε τα Κύθηρα το 1909. Μια συναρπαστική κατάδυση στον ψυχισμό ενός ανθρώπου που είχε όσα ήθελε στη ζωή του, που βασιζόταν στην αποδοχή των γύρω του και τους το ανταπέδιδε απλόχερα. Όμως η ξαφνική απόρριψη, η συνεχιζόμενη αδικία εναντίον του και ένας ολόκληρος κόσμος που καταρρέει γύρω του τον στρέφουν ενάντια σε όλους και τον οδηγούν στο πιο ειδικό έγκλημα που έγινε ποτέ στην Ελλάδα. Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα, βασισμένο σε αληθινά γεγονότα, για τη μοίρα και τα παιχνίδια που παίζει εναντίον μας, για τα αόρατα νήματα που ορίζουν τη ζωή μας αλλά και τη δύναμη που πρέπει να βρούμε για να την ορίσουμε εμείς οι ίδιοι. Για την ηθική μιας κοινωνίας που μπορεί να καταστρέψει ανθρώπινες ζωές στον βωμό της κανονικότητας της αγέλης, που βασίζεται στην κακόβουλη τάση των ανθρώπων να αναζητούν εξιλαστήρια θύματα.

kapaekdotiki.gr

7 νέες κυκλοφορίες των Εκδόσεων Βακχικών

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΒΑΚΧΙΚΟΝ
 Σόλωνος 110, Αθήνα
 2103637867
 info@vaxkikon.gr
 ekdoseis.vaxkikon.gr

Κυκλαδικό νουάρ, μυθιστόρημα, **Κία Φιλιππίδου**

Όταν η Ντίντα έρχεται αντιμέτωπη με την απιστία του συζύγου της, Άρη, διαφεύγει σε διακοπές απελπισίας. Βρίσκεται απρόσμενα στην Αντίπαρο, όπου γνωρίζει τον Ορφέα. Μεταξύ τους αναπτύσσεται αμοιβαία έλξη. Σε ρομαντικό τους περίπατο δέχονται δολοφονική επίθεση από έναν άγνωστο, τον οποίο η Ντίντα καταφέρνει να πυροβολήσει και να σκοτώσει με το όπλο του.

Ο παιγιοθεραπευτής, μυθιστόρημα, **Γιάννης Μπουζας**

Ένας άθεος καθηγητής φιλοσοφίας παρουσιάζει ξαφνικά συμπτώματα κατάθλιψης, βλέπει εφιάλτες και παράξενα οράματα. Το παρελθόν πισωγυρίζει και οι αναμνήσεις της αδιάφορης μητέρας, η εγκατάλειψη του πατέρα, ο άξεστος πατριός κι ένας ετεροθαλής αδελφός που δεν γνώρισε ποτέ τον στοιχειώνουν. Στις ιατρικές εξετάσεις δεν βρίσκει τα αίτια της κατάντησης και πείθεται απ' τη θρησκοκλήπη γυναίκα του να ζητήσει τη γνώμη ενός ενορατικού καλόγερου.

Μονοκοντυλιά προς την οδό, ποιήματα, **Σεμέλη Ελένη Καμτσίκη**

Μέσα δεν αντέχω, /έξω δεν αντέχω, /είμαι ένα ψάρι που εξατμίζεται το περιβάλλον του. Η Σεμέλη

Ελένη Καμτσίκη έχει φοιτήσει στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης Νέο Ελληνικό Θέατρο Γ. Αρμένη και στην Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης Πειραικού Συνδέσμου. Πρόκειται για την πρώτη ποιητική συλλογή της ηθοποιού Σεμέλης Ελένης Καμτσίκ.

Το τέταρτο κλειδί, ποιήματα, **Μιλένα Σπανού**

tuere [προσπάτευσε]/τον διάλογο του οχταριού με τα σκοινιά/στο ραπέλ της καταρρίκησης/tuere [προσπάτευσε]/τον τραγουδοποιό μου νου/tuere [προσπάτευσε]/την παύση του σε δέκατα έκτα/και τη διπλή διαστολή του μουσικού μου δέρματος/στο τέλος του πεντάγραμμου/tuere mi [προσπάτευσέ με]/να μην ποτέ/γνέθω ομοίους μου. Πρόκειται για τη δεύτερη ποιητική συλλογή της συγγραφέως.

Πόλη-φάντασμα, μυθιστόρημα, **Κέβιν Τσεν,** μτφρ. Γιούλη Σταματίου

Η Πονγκτζίνγκ, μια κωμόπολη στην Ταϊβάν, αποτελεί τον τόπο καταγωγής του Πένγκονγκ, του τελευταίου από τα επτά παιδιά της οικογένειας Τσεν, μα όταν αποκαλύπτεται ότι είναι ομοφυλόφιλος, αναγκάζεται να την εγκαταλείψει. Η ιστορία ξεκινά χρόνια αργότερα, όταν ο Πένγκονγκ βγαίνει από τη φυλακή του Βερολίνου, όπου είχε μπει για τη δολοφονία του συντρόφου του. Επιστρέφει στην πλέον ερειπω-

μένη και βυθισμένη στη φτώχεια Πονγκτζίνγκ. Πατί, άραγε, να θέλει να γυρίσει πίσω; Ποιο ήταν το γεγονός που διέλυσε αυτήν τη χαρούμενη οικογένεια μια δεκαετία πριν και γιατί σκότωσε τον Γερμανό εραστή του;

Το DNA των αγγέλων, διηγήματα, **Βαλεντίνα Άτσι,** μτφρ. **Ελένη Κατσιώλη**

Πραγματικές ιστορίες όπου κάθε χαρακτήρας είναι μοναδικός: Ένας ονειρεύεται μια ακριβή Φεράρι και άλλος απλώς κοιτάζει γκριζογάλανα μάτια, κάποιος αφιερώνεται στην καριέρα του και ένας τρίτος στην οικογένεια, κάποιος έχει αρκετή δύναμη να αντέξει όσα προβλήματα πέσουν στους ώμους του, ενώ άλλος δεν έχει το κουράγιο να διασχίσει ούτε μια γέφυρα. Όλα είναι όπως στη ζωή.

Η φωτίση της πράσινης δαμασκηνιάς, μυθιστόρημα, **Σουκουφέ Αζάρ**

Ιράν, 1979. Μετά την Ισλαμική Επανάσταση, η οικογένεια της δεκατριώχρονης Μπαχάρ εγκαταλείπει το σπίτι της στην Τεχεράνη, αναζητώντας ασφάλεια σε ένα μικρό χωριό ώστε να παραμείνει στη ζωή, αλλά και να διατηρήσει την πνευματική της ελευθερία. Σύντομα όμως, τα μέλη της θα βρεθούν μπλεγμένα στη μετεπαναστατική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα. Βραχεία λίστα του Βραβείου Booker 2020.●

Αφήστε ό,τι διαβάζετε. Αυτός είναι ο Chris Carter: η νέα εμμονή σας.

Η #1 bestselling σειρά αστυνομικών θρίλερ με πρωταγωνιστή τον ντετέκτιβ Ρόμπερτ Χάντερ είναι εγκληματικά εθιστική... Ανακαλύψτε την!

Με πωλήσεις εκατομμυρίων αντιτύπων σε περισσότερες από 20 χώρες, ο Κρις Κάρτερ, πρώην ψυχολόγος ο ίδιος, ειδικευμένος στην εγκληματική συμπεριφορά, αντλήει τα στοιχεία που συνθέτουν τις πιο ανατριχιαστικές πλευρές των μυθιστορημάτων του από αληθινές συνεντεύξεις με δολοφόνους –και τα χρησιμοποιεί με θαυμαστή μαεστρία.

Κάθε βιβλίο κι ένας ξεχωριστός δολοφόνος, κάθε νέα περιπέτεια του ντετέκτιβ Ρόμπερτ Χάντερ μια συναρπαστική βουτιά στα πιο άγρια νερά της σύγχρονης crime λογοτεχνίας.

Αφήστε, λοιπόν, στην άκρη ό,τι διαβάζετε και γνωρίστε τον Κρις Κάρτερ. Γιατί αυτός, θα γίνει η νέα εμμονή σας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr

BELLpublishing

@bell_books

@bell_books

τον όμορφο, θρασύ και όλο αυτοπεποίθηση πυγμάχο. Τότε δεν γνώριζε ότι ο Σαπίρο, ήταν ο άνθρωπος που σκότωσε τον πατέρα του εξαιτίας ενός απλήρωτου χρέους, ούτε μπορούσε να φανταστεί πώς μια συνάντηση, την ίδια εκείνη βραδιά, επρόκειτο να αλλάξει και τη δική του ζωή.

Kim Hye-Jin, Η κόρη μου,
εκδόσεις Ίκαρος

Η Kim Hye-Jin γράφει ένα συγκινητικό μυθιστόρημα μέσα από τα μάτια μιας μητέρας που προσπαθεί να κατανοήσει την προβληματική σχέση με την κόρη της. Διερευνά ζητήματα όπως η ομοφοβία, η αποξένωση, η μοναξιά αλλά και η έννοια της φροντίδας. Η αφηγήτρια, μια χήρα που εργάζεται σε έναν οικο ευηγρίας στη Νότια Κορέα, αναγκάζεται να μοιραστεί το μικρό της σπίτι με την 30χρονη κόρη της και την κοπέλα της, τη σχέση των οποίων δεν αποδέχεται. Η μητέρα

βρίσκεται μετέωρη ανάμεσα στο πρότυπο της παραδοσιακής οικογένειας και στα ιδανικά για τα οποία αγωνίζεται η κόρη της. Οι προκαταλήψεις της μητέρας φέρνουν στο φως συγκρούσεις ανάμεσα στις τρεις γυναίκες. Μια κατάσταση που επιδεινώνεται με την επισφαλή εργασιακή κατάσταση της αφηγήτριας, που αρχίζει να αμφισβητεί την απάνθρωπη μεταχείριση προς τις ηλικιωμένες γυναίκες στο γηροκομείο όπου εργάζεται.

Ελίφ Σαφάκ, Οι τρεις κόρες της Εύας,
εκδόσεις Ψυχογιός

Η Πέρι πηγαίνει σε ένα δείπνο, σε μια παραθαλάσσια έπαυλη της Ιστανμπούλ, όταν ένας ζητιάνος της αρπάζει την τσάντα. Καθώς πασιχίζει σε την πάρει πίσω, μια φωτογραφία πέφτει καταγής – μια παλιά Πολαρόιντ από το πανεπιστήμιο, που εικονίζει τρεις κοπέλες με τον καθηγητή τους. Απομεινάρια ενός

παρελθόντος και ενός έρωτα που πάσιχζε απεγνωσμένα να ξεχάσει. Η φωτογραφία γυρίζει την Πέρι πίσω στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, και στον υπέροχο, επαναστάτη καθηγητή της, ο οποίος με το σεμινάριό του περί Θεού τής άλλαξε τη ζωή. Στο σπίτι που μοιράστηκε με τις δύο καλύτερές της φίλες και στις διαμάχες τους σχετικά με την ταυτότητα, το Ισλάμ και τον φεμινισμό. Και τελικά, στο σκάνδαλο που συντάραξε και τις τρεις. Από την Ιστανμπούλ ως την Οξφόρδη, από τη δεκαετία του '80 ίσαμε σήμερα, μια ιστορία για την πίστη και τη φιλία, τον έρωτα, την προδοσία, αλλά και τη αντιπαράθεση ανάμεσα στην παράδοση και τη σύγχρονη σκέψη.

Σουκουφέ Αζάρ, Η φώτιση της πράσινης δαμασκηλιάς,
εκδόσεις Βακχικόν

Ιράν, 1979. Μετά την Ισλαμική Επανάσταση, η οικογένεια της δεκα-

τριάχρονης Μπαχάρ εγκαταλείπει το σπίτι της στην Τεχεράνη, αναζητώντας ασφάλεια σε ένα μικρό χωριό ώστε να παραμείνει στη ζωή, αλλά και να διατηρήσει την πνευματική της ελευθερία. Σύντομα όμως, τα μέλη της θα βρεθούν μπλεγμένα στη μετεπανάστατική κατάσταση που επικρατεί στη χώρα. Η μητέρα της Μπαχάρ, έπειτα από μια τραγική απώλεια, θα ξεκινήσει ένα μακρύ, περιπετειώδες ταξίδι προς αναζήτηση νοήματος. Θα καταφέρει να επιβιώσει η ίδια, αλλά και η οικογένειά της; Σε αυτήν τη συγκινητική, ευφάνταστη, οικογενειακή ιστορία για την άρρηκτη σχέση μεταξύ ζωντανών και νεκρών, η Σουκουφέ Αζάρ περιγράφει τη δύναμη της φαντασίας όταν έρχεται αντιμετώπιση με τη σκληρότητα, όπως και την ανθρώπινη ανάγκη να δίνεται νόημα στο τραύμα μέσα από την ίδια την τελετουργία της αφήγησης.

ΔΟΚΙΜΙΟ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ, ΤΕΧΝΗ, ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Άγγελος Σικελιανός, Η Δελφική προσπάθεια,
εκδόσεις Ίκαρος

Το βιβλίο, σε ανθολόγηση και πρόλογο του David Connolly, συγκεντρώνει τα κείμενα από το βιβλίο «Πεζός λόγος Β'» του ποιητή, σε μια προσπάθεια κατανόησης και επανεκτίμησης του σικελιανικού οράματος. Τα κείμενα συμπληρώνονται με φωτογραφικό υλικό από το αρχείο του ποιητή Κώστα Μπουναζάκη. Το όραμα του Σικελιανού για μια νέα παγκόσμια τάξη βασισμένη σε πανάρχαιες πνευματικές αρχές επηρέασε ολόκληρο το λογοτεχνικό έργο του. Και όπως κάθε πραγματικός οραματιστής, είχε συγκεκριμένες και πρακτικές προτάσεις τις οποίες κατέθεσε στα γραπτά του. Το όραμά του προέκυψε ως απάντηση στα κοινωνικοπολιτικά

προβλήματα και τις ιστορικές συγκρούσεις της εποχής του. Ένωσε πειστικά την ανάγκη για μια πνευματική αναγέννηση της ανθρωπότητας και στον συγκεκριμένο στόχο έδωσε το όνομα «Δελφική Προσπάθεια». Αυτός ο τόμος περιλαμβάνει μια επιλογή των σχετικών κειμένων του. Ο Σικελιανός θεωρούσε τους Δελφούς ιδανικό κέντρο για μια πνευματική συμμαχία μεταξύ λαών και ομοϊδεατών ανθρώπων, γιατί είχαν υπάρξει πνευματικό κέντρο του αρχαίου κόσμου και ήταν η έδρα της Αμφικτιονίας, γεγονός που τους καθιστούσε προφανή επιλογή για τη νέα παγκόσμια πνευματική αμφικτιονία που οραματιζόταν. Γι' αυτό, λοιπόν, διοργάνωσε τις Δελφικές Εορτές του 1927 και του 1930, ο πραγματικός σκοπός των οποίων ήταν να συγκεντρώσουν πνευματικούς πρεσβευτές από όλα τα έθνη και να αναδείξουν τα βαθύτερα κίνητρα πίσω από τη Δελφική Προσπάθεια. Εκείνα τα κείμενα του

4 Επιλογές από τη βιβλιοθήκη των **Εκδόσεων CARNIVORA**

Δικιά σου για Πάντα
Κλαούντια Πινιέρο
(Αργεντινή)

Η Ινές ανακαλύπτει ότι ο άντρας της την απατά. Όταν όλες οι προσπάθειές της να τον δικαιολογήσει αποτυγχάνουν, αναλαμβάνει δράση. Η χθεσινή αφοσιωμένη σύζυγος και μητέρα, η φαινομενικά αφελής και άδοξη νοικοκυρά θα φτάσει να γίνει πρώτα συνεργός κι ύστερα αυτουργός σε ένα έγκλημα, προκειμένου να αρνηθεί την αλήθεια, να περιώσει τα προσχήματα, να ξαναστήσει με κάθε θυσία στα πόδια της την υπό κατάρρευση οικογένειά της. Ένα βιτριολικό ψυχολογικό θρίλερ για τη θανατηφόρο δύναμη της αυταπάτης.

Πώς Έγινα Καλόγρια
Σέσαρ Αίρα
(Αργεντινή)

Όλα ξεκινούν με ένα εξάχρονο αγόρι που μπορεί να είναι κορίτσι ή ένα εξάχρονο κορίτσι που μπορεί να είναι αγόρι και ένα ανεπιθύμητο παγωτό φράουλα. Στη συνέχεια, βρισκόμαστε αντιμετώπιση με ένα αφήγημα γεμάτο αμφισβησίες, αμφιθυμίες, αμφιβολίες, που στροβιλίζονται και αλληλοσυγκρούονται μέσα στην παιδική ψυχή του μυστηριώδους προσώπου που φέρει το όνομα του ίδιου του συγγραφέα χωρίς να αποτελεί απαραίτητα και το alter ego του.

Η Σκευωρία των Μετρίων
Ερνέστο Μάγιο
(Αργεντινή)

Μπουένος Άιρες, 1976. Δύσκολοι καιροί για την Αργεντινή. Τα λυσσασμένα σκυλιά περιπολούν τις νύχτες και αφήνουν τους δρόμους βουτηγμένους στο αίμα. Για ν' απομακρύνουν τον αστυνομικό Λασκάνο, θύμα επίσης της σκοτεινής κρατικής τρομοκρατίας, από τις πραγματικές έρευνες, οι προϊστάμενοί του θα κλείσει την υπόθεση της αυτοκτονίας ενός πρώην Ναζί. Γεγονός που θα τον οδηγήσει σε υπογειες διαδρομές, ζοφερές αναμνήσεις, επίφοβα μονοπάτια και σε έναν μοιραίο έρωτα στη σκιά του πανταχού παρόντος θανάτου.

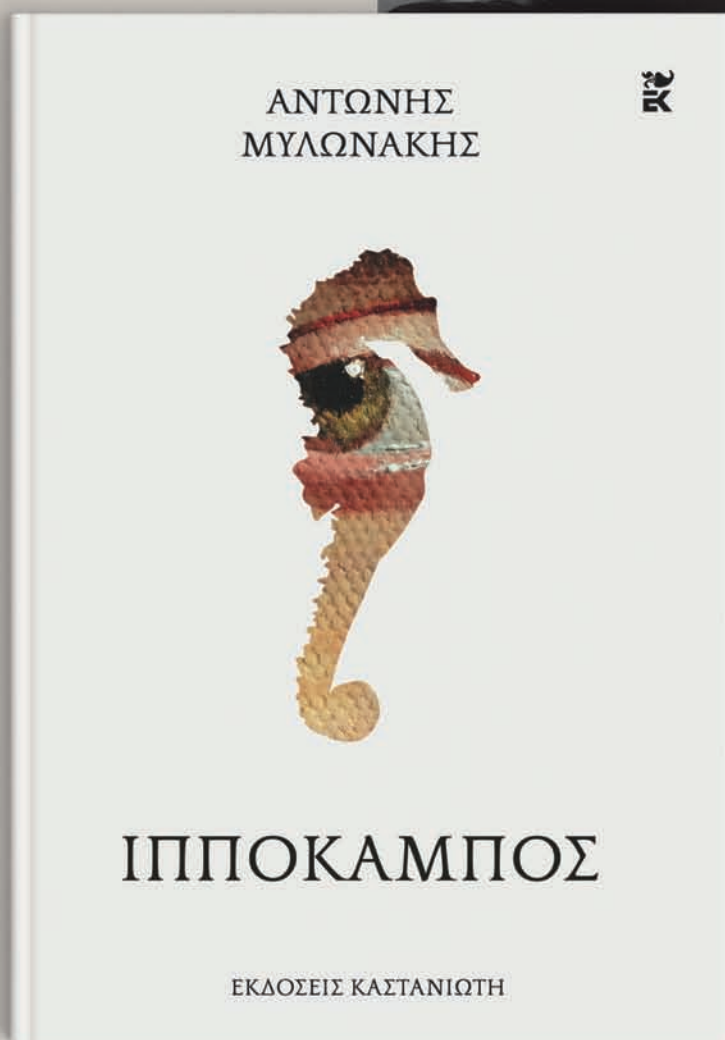
Η Ελένα Ξέρει
Κλαούντια Πινιέρο
(Αργεντινή)

Όλοι πιστεύουν ότι η Ρίτα αυτοκτόνησε. Όλοι, εκτός από την Ελένα, τη μητέρα της. Επειδή η Ελένα Ξέρει. Επειδή η Ελένα, όπως κάθε μητέρα, είναι γεμάτη βεβαιότητες που οδηγούν σε αβεβαιότητες. Ένα δύσκολο ταξίδι προς την πρωτεύουσα, ένα παλιό χρέος και μια αποκαλυπτική συζήτηση συνθέτουν αυτό το σπαρακτικό μυθιστόρημα που αποκαλύπτει τον κρυμμένο αυταρχισμό κάθε υποκριτικής κοινωνίας.

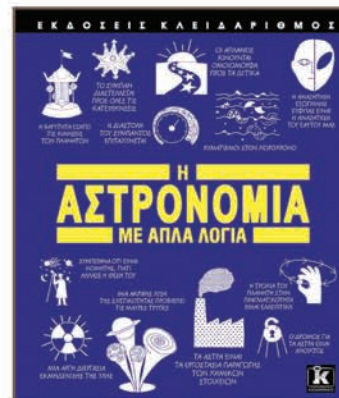
**ΑΝΤΩΝΗΣ
ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ**
ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΣ

*Ένα αλληγορικό μυθιστόρημα
για τη μνήμη και την υποταγή.*

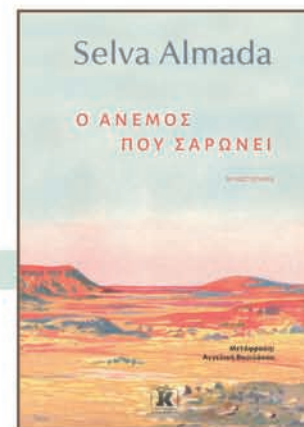
*Μια ιστορία για το πώς θα ήταν η ζωή
δίχως αναμνήσεις.*

Ανοιξιάτικες
αποδράσεις

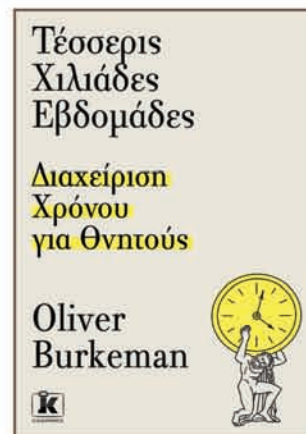
Συλλογικό έργο
**Η Αστρονομία με
απλά λόγια**

εκλαϊκευμένη επιστήμη

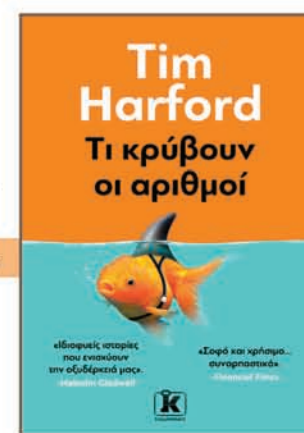
Selva Almada
Ο άνεμος που σαρώνει

κοινωνικό

Oliver Burkeman
**Τέσσερις χιλιάδες
εβδομάδες**

μελέτη

Tim Harford
Τι κρύβουν οι αριθμοί

εκλαϊκευμένη επιστήμη

Juan Gómez - Jurado
Η Μαύρη Λύκαινα

θρίλερ

Σικελιανού παραμένουν επίκαιρα σήμερα. Δεν έχει υπάρξει ποτέ άλλοτε μεγαλύτερη ανάγκη για μια Παγκόσμια Κοινωνία Εθνών, εδραιωμένη στο πνεύμα, στην οποία κάθε έθνος και κάθε άτομο, καθοδηγούμενα από μια φωτισμένη συνείδηση, θα παίζουν έναν επιβεβλημένο ρόλο.

Ηρακλής Οικονόμου (επιμ.), Θάνος Μικρούτσικος - Κυνηγώντας την ουτοπία - 16 αναγνώσεις του έργου του, εκδόσεις Μετρονόμος

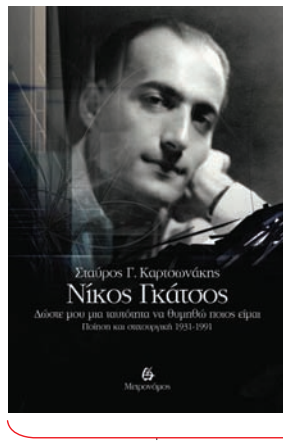
Η έκδοση συγκεντρώνει δεκαέξι μελέτες που καλύπτουν το σύνολο του έργου του Θάνου Μικρούτσικου. Τα κεφάλαια κινούνται πάνω σε τρεις κύριους άξονες: κοινωνία - ποίηση - μουσική, και εστιάζουν αντίστοιχα στις κοινωνικο-πολιτικές και ιστορικές αλληλεπιδράσεις του δημιουργού, τη σχέση του με τον ποιητικό λόγο, και τα ποικίλα μουσικά είδη στα οποία

αυτός δραστηριοποιήθηκε με πυξίδα την ανανέωση της μουσικής φόρμας. Έμπειροι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και διακεκριμένοι μελετητές της ελληνικής μουσικής υπογράφουν κείμενα που διαπνέονται από αγάπη για το έργο του Θάνου Μικρούτσικου, χωρίς όμως να χάνουν την επιστημονική και κριτική οπτική τους. Κοινό εύρημα όλων των κεφαλαίων, είναι η αέναν προσπάθεια του συνθέτη να υπερβεί τις καθιερωμένες μορφές και τους παγιωμένους τρόπους, κυνηγώντας την αισθητική και πολιτική ουτοπία. Τον πρόλογο της έκδοσης υπογράφει η Μαρία Παπαγιάννη.

David Calle, Πόσο ζυγίζουν τα σύννεφα; - και άλλες απλές ερωτήσεις με τις αντίστοιχες επιστημονικές απαντήσεις, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης

Πατί ο γείτονά σου στον κάτω όροφο θα

ζήσει περισσότερο από εσένα; Τι χρώμα είναι ο καθρέφτης; Πόσο ζυγίζει το σφυρί του Θορ; Γιατί δεν μπορούμε να ταξιδέψουμε στο παρελθόν; Πόσα μεγαπίξελ έχει το ανθρώπινο μάτι; Για να διαβάσεις αυτό το βιβλίο θα αφιερώσεις το 0,0005% της ζωής σου, από 7.200 έως 14.400 δευτερόλεπτα. Ίσως όσα και για το Blade Runner 2049 ή για την αρχική τριλογία του Star Wars. Ξέρεις όμως ότι ο χρόνος είναι κάτι σχετικό. Αν σε περιμένει μια ζωή μεγάλη και ευτυχισμένη, θα ζήσεις πάνω από δύο δισεκατομμύρια δευτερόλεπτα, παρότι το ένα τρίτο θα κοιμάσαι. Τα υπόλοιπα δευτερόλεπτα θα είσαι ξυπνητός, θα τα ζήσεις, θα τα απολαύσεις. Σκέψου λοιπόν πώς θα τα αξιοποιήσεις με τον καλύτερο τρόπο. Σε μερικά χρόνια, κάποια από τα πράγματα που θα διαβάσεις σε τούτο το βιβλίο, απ' αυτά που σήμερα θεωρούνται βέβαια, είναι πιθανόν να μην έχουν κανένα νόημα.

Γιάννης Τζώρτζης, Η Ελληνική Δημοκρατία και η Χούντα - Η κρίση του καθεστώτος και η αποτυχημένη μετάβαση του 1973, εκδόσεις Πεδίο

Το 1973, στη διάρκεια της Δικτατορίας των Συνταγματαρχών, πραγματοποιήθηκε ένα εγχείρημα αυτομετασχηματισμού του καθεστώτος σε μια μορφή πολιτικής διακυβέρνησης. Έχοντας πάρει την ονομασία του από τον πολιτικό που ανέλαβε να ηγηθεί της μεταβατικής κυβέρνησης, το λεγόμενο «Πείραμα Μαρκεζίνη» διήρκεσε μόλις οκτώ εβδομάδες, αντιμετώπισε σφοδρές αντιδράσεις και τελικά κατέρρευσε έπειτα από ένα πραξικόπημα σκληροπυρηνικών του στρατού. Ο Πάνης Τζώρτζης, διδάσκων Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ, φωτίζει ένα από τα σημαντικότερα αλλά και λιγότερα αναλυμένα γεγονότα αυτής της επταετούς

διακυβέρνησης. Το βιβλίο υποστηρίζει ότι η αποτυχία του «Πείραματος Μαρκεζίνη» άνοιξε τον δρόμο για την πραγματική δημοκρατική μετάβαση του 1974.

Σάκης Μουμτζής, Η Κόκκινη Βία 1943-1946 - Η μνήμη και η λήθη της αριστεράς, εκδόσεις Επίκεντρο

Ο συγγραφέας προσπαθεί να απαντήσει στο ερώτημα εάν η εμφύλια βία που ξέσπασε από τα μέσα του 1943, σχεδόν σε όλη την Ελλάδα, ήταν απόρροια των τοπικών ιδιομορφιών και των συνθηκών της Κατοχής ή ήταν αποτέλεσμα του τριτοδιεθνιστικού χαρακτήρα του ΚΚΕ. Συγχρόνως προσπαθεί να απαντήσει στο ερώτημα εάν ο γενικευμένος Εμφύλιος πόλεμος 1947-1949 ήταν προϊόν ψυχρής πολιτικής επιλογής της ηγεσίας του ΚΚΕ ή προέκυψε από τις κοινωνικές εκπομπές της ελληνικής κοινωνίας

αυτή. Για το εάν η εμφύλια σύρραξη ήταν κυρίως η αντανάκλαση των νεοδιαμορφούμενων συσχετισμών δυνάμεων στον ευρωπαϊκό χώρο και στη βαλκανική ή τελικά οφειλόταν στη «λευκή τρομοκρατία» του 1945-1946. Αναλύοντας την οικονομική, κοινωνική και πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα την περίοδο 1943-1946 και τα συμβάντα στον ελληνικό στρατό της Μέσης Ανατολής το 1943 και το 1944, ο συγγραφέας συγκροτεί το δικό του ερμηνευτικό σχήμα.

Σταύρος Γ. Καρτσωνάκης, Νίκος Γκάτσος. Δώστε μου μια ταυτότητα να θυμηθώ ποιος είμαι. Ποίηση και στιχουργική 1931-1991, εκδόσεις Μετρονόμος

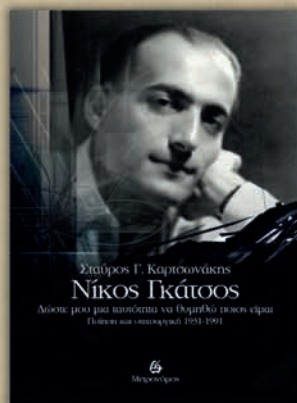
Κρίσεις για τον ποιητή γνωστές και άγνωστες, τα νεανικά λογοτεχνικά βήματα της πρώτης περιόδου, αθυσούριστα σημειώματα, ραδιοφωνικές εκπομπές και χρονικά δημιουργίας

Μετρονόμος

Περιοδικό & εκδόσεις
www.metronomos.gr

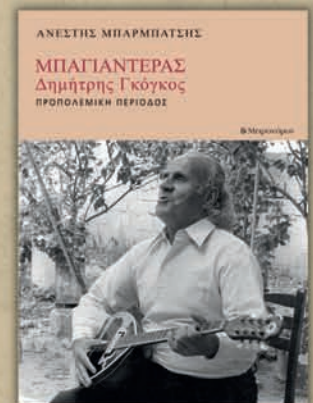
Ennio Morricone
Αναζητώντας εκείνον τον ήχο
Η μουσική μου, η ζωή μου

Σταύρος Γ. Καρτσωνάκης
Νίκος Γκάτσος
Δώστε μου μια ταυτότητα να θυμηθώ ποιος είμαι

Θάνος Μικρούτσικος
Κυνηγώντας την ουτοπία
Επιμέλεια: Ηρακλής Οικονόμου

Ανέστης Μπαρμπάτσος
Μπαγιαντέρας - Δημήτρης Γκόγκος
Προπολεμική περίοδος

Γιάννης Θεοδωράκης
Λιποτάχτες

Βασίλης Κοϊτούκνης - Γιώργος Μανιωτής
Ελεγείες

Θανάσης Θ. Νιάρχος
Κατά μέτωπο

Γιάννης Τσιάντης
Χάραμα Καισαριανής

NEW YORK TIMES BESTSELLER
JANET SKESLIEN CHARLES

Η

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ

Μεταφράση
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ BESTSELLER
ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 20 ΓΛΩΣΣΕΣ

Η αληθινή ιστορία των θαρραλέων βιβλιοθηκονόμων
της Αμερικανικής Βιβλιοθήκης του Παρισιού
στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Μια αξέχαστη ιστορία για τη φιλία,
τους οικογενειακούς δεσμούς, τον έρωτα
και τη δύναμη της λογοτεχνίας να μας ενώνει

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Ελληνικά
Γράμματα

www.ellinika-grammata.gr

Η ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ
**ΜΑΜΑ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΩ!**

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ
ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ
ΜΟΝΤΕΣΣΟΡΙ

Με
εκπαιδευτικά
ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ
ΗΛΙΚΙΑ **3+**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΣΕ ΟΛΑ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

pedio
www.pediobooks.gr

6 ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

«Η ιστορία της ζωής μου» George Sand, μτφ.: Σπύρος Μαρκέτος

Στην κλασική αυτοβιογραφία της, η κορυφαία συγγραφέας του 19ου αιώνα και πρωτεργάτρια του σοσιαλισμού και του φεμινισμού, γνωστή στα ελληνικά γράμματα ως Γεωργία Σάνδη, παρουσιάζει την παιδική ηλικία και την πολυτάραχη εφηβεία της, δίνοντάς μας συνάμα μια αξέχαστη εικόνα της Γαλλίας των μετεπαναστατικών χρόνων.

Κοινωνική Θεωρία και Τουρισμός: Θρησκεία, Πολιτισμός, Πολυμορφικότητα Χρήστος Ν. Τσιρώνης

Ο ρόλος της σύγχρονης Κοινωνικής Θεωρίας είναι να αναδείξει τη σχέση του Τουρισμού και της Νεωτερικότητας, τον ρόλο της πολιτιστικής και της θρησκευτικής κληρονομιάς και τη δυναμική συσχέτισή τους σε αυτό το πλαίσιο.

«Μετάβαση»: Το Μοντεσοριανό μοντέλο αγωγής στην προσχολική ηλικία Dr. Μαριάννα Βιλδιριδη-Χατζητόλιου

Το παράδειγμα της «Σύγχρονης Μοντεσοριανής Εκπαίδευσης – Μαριάννα Βιλδιριδη», του σχολείου των καινοτομιών που προέβλεψε το μέλλον...

Τα πολιτιστικά προϊόντα στην εκπαίδευση Ελένη Καρασαββίδου

Η σημαντικότητα της παιδείας, και φυσικά της Πολιτιστικής Εκπαίδευσης ευρύτερα μα κι εντός της εγκύκλιος εκδοχής της, υπενθυμίζει την φράση της Μ. Πουρσανάρ: «Τίποτε δεν είναι πιο αργό από την γέννηση του αληθινού ανθρώπου».

Το «Καταθυμωμένο»... Ευαγγέλιον Γεδεών Βούλης

Το Καταθυμωμένο... Ευαγγέλιον (αν καταφέρετε να μη θυμώσετε με τον συγγραφέα του) φιλοδοξεί να γίνει χρήσιμος καταλύτης του «σπάνιου και πολύτιμου» αυτού ανθρώπινου συναισθήματος (δηλαδή του θυμού), το οποίο ασκόπως σπαταλάται από όλους μας καθημερινώς.

Το χρονικό του Βασιλικού Θεάτρου Θεσσαλονίκης Δημήτρης Σαλιπαστής

Όλα τα κείμενα, οι λόγοι και οι απόψεις που καταγράφονται σε αυτό το Χρονικό, είναι απαλλαγμένα από τις σκοπιμότητες της προσωπικής εμπλοκής, των αλλαγών και του χρόνου: είναι κείμενα ενός «ανύποπτου χρόνου».

ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ
BARBOUNAKIS

www.barbounakis.com

Εγνατία 65 & Μπακατσέλου 14, Θεσσαλονίκη

2310 236 555

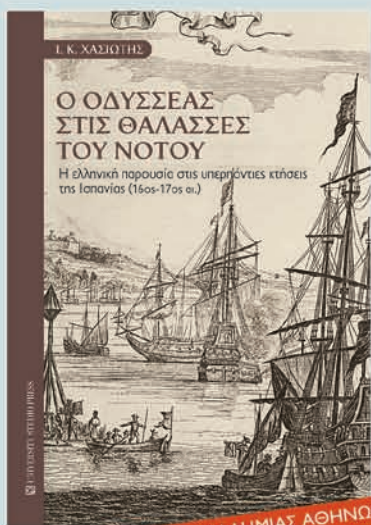
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΑΚΗΣ

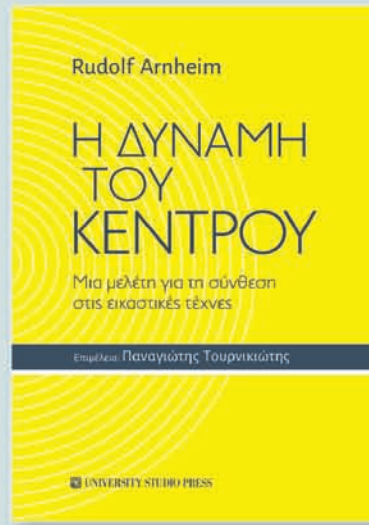
barbounakis_publications

info@barbounakis.com, barbounakisbabis@yahoo.gr

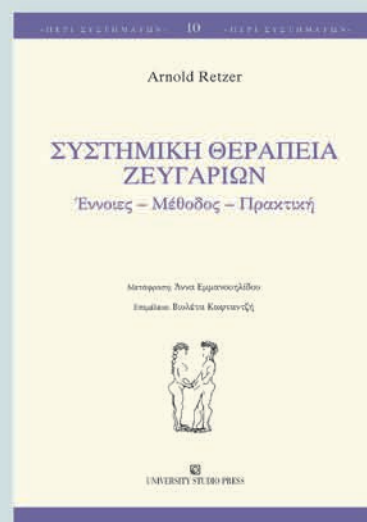
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

UNIVERSITY
STUDIO
PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών
Βιβλίων & Περιοδικών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Αρμενοπούλου 32
ΑΘΗΝΑ: Σόλωνος 94
Τηλ. κέντρο: 2310 208731
www.universitystudiopress.gr

Fantasy Shop

Η πύλη στον κόσμο της Φαντασίας!

-20%*
CASH VALUE

Μέχρι το Σάββατο 29/04, με αυτό το νόμισμα!

***Ισχύει και για online παραγγελίες με κωδικό έκπτωσης: April2023**

Επιτραπέζια παιχνίδια • Παιχνίδια με κάρτες • Μινιατούρες • Μοντελισμός

Fantasy Shop 📍: 3ης Σεπτεμβρίου 65, 10433 Αθήνα, ☎ : 21 0823 1072 • www.fantasyshop.gr

Follow us: [f fantasyshopgr](https://www.facebook.com/fantasyshopgr) [@fantasyshopgr](https://www.instagram.com/fantasyshopgr)

BEST SELLERS ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!

3+

BLUEY

ΗΡΘΑΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΜΠΛΟΥΙ

από τις Εκδόσεις Anubis

ΚΑΡΤΟΝΕ ΣΕ ΣΧΗΜΑ ΜΠΛΟΥΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΑΙΖΩ ΜΕ ΤΗΝ ΜΠΛΟΥΙ!

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

ΤΡΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΧΡΑΦΙΚΗΣ

Σκάνναρε και δες λεπτομέρειες και τις πρώτες σελίδες.

LU DO **BBC STUDIOS** BLUEY™ and BLUEY character logos TM & © Ludo Studio Pty Ltd 2018. Licensed by BBC Studios. BBC logo TM & © BBC 1996.

Στα βιβλιοπωλεία και στο www.anubis.gr

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ • ΠΑΙΧΝΙΔΟΒΙΒΛΙΑ • ΚΑΡΤΟΝΕ • ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ • ΧΡΩΜΟΣΕΛΙΔΕΣ

Anubis ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ | ΒΙΒΛΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ | GRAPHIC NOVELS | MANGA | ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

www.anubis.gr

[f](https://www.facebook.com/anubis) [i](https://www.instagram.com/anubis) [y](https://www.youtube.com/anubis) [t](https://www.tiktok.com/anubis) Εκδόσεις Anubis

ΕΛΕΝΗ ΧΕΛΙΩΤΗ
**ΣΧΕΔΟΝ ΠΑΝΤΑ
ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΤΙ**

ATHENS
voicebooks

ΕΛΕΝΗ ΧΕΛΙΩΤΗ
ΣΧΕΔΟΝ ΠΑΝΤΑ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΤΙ

Η αναζήτηση της αλήθειας είναι αυτή που με έφερε ως εδώ. Τι πολεμάμε, λοιπόν, όλοι εμείς που αγαπάμε την αλήθεια τόσο πολύ; Το ψέμα του κόσμου, λέει ο Μίλερ. Ένα διαρκές ψέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Αυτόπτης Μάρτυς
Ραντεβού με το Απρόβλεπτο

ATHENS
voicebooks

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ
Ραντεβού με το Απρόβλεπτο

Κείμενα γραμμένα με μία και μόνη οδηγία: να μπορούν να διαβαστούν από κάποιον ενώ κρέμεται από μια χειρολαβή στο τρόλεϊ.

ATHENS
voicebooks

**ΜΑΡΙΑ
ΚΑΙ
ΣΤΕΛΛΑ**

ΕΝΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
LESBO-WESTERN
ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΣΠΑΡΤΑΛΗ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΑΡΤΑΛΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΛΛΑ

Ένα άναρχο υβριδικό Lesbos-Western που δεν θέλει να έχει καμία λογοτεχνική αξιοπρέπεια. Όλα στα μούτρα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΚΑΜΑΡΑΣ

**ΤΕΛΙΚΗ
ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ**

Μυθιστόρημα

ATHENS
voicebooks

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΜΑΡΑΣ
ΤΕΛΙΚΗ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΗ

Ένα μυθιστόρημα για τη ματαίωση, την απώλεια - και τη λύτρωση.

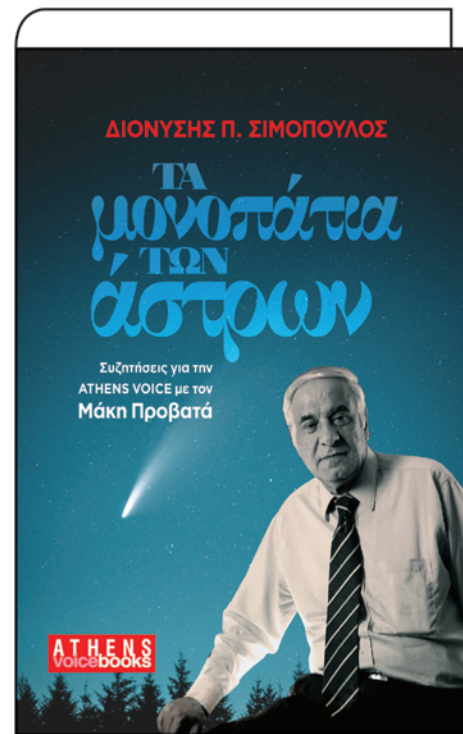
ΗΛΙΑΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ATHENS
voicebooks

ΗΛΙΑΣ ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ποιητική συλλογή του ιδρυτή της Ελληνικής Greenpeace & πρώην υφ. ΠΕΧΩΔΕ.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

**ΤΑ
ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ
ΤΩΝ
ΑΣΤΡΩΝ**

Συζητήσεις για την
ATHENS VOICE με τον
Μάκη Προβατά

ATHENS
voicebooks

ΔΙΟΝΥΣΗΣ Π. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ

Ο βραβευμένος αστροφυσικός, επίτιμος διευθυντής του Ευγενιδείου Πλανηταρίου, συζητάει με τον Μάκη Προβατά.

Καλά, θα βγεις να πα' να πάρεις δίσκους; Μεγαλοπεμπιάτικα;

«Δεν έχω κοιτάξει απ' το παράθυρο αλλά η γιαγιά μου έλεγε ότι τέτοια μέρα έχει πάντα μια μολυβένια συννεφιά και στάνταρ βρέχει. Χάλια. Πρέπει να ζητήσεις να βάλουν τους δίσκους σε διπλή σακούλα, τη μία ανάποδα μέσα στην άλλη. Γκρίνια καταραμένη: ότι τα δισκάδικα –όσα έμειναν δηλαδή– φέρνουν μόνο τους δίσκους που θα 'πρεπε να φέρουν. Τα ίδια και τα ίδια. Τους δίσκους που αφορούν μερικούς ανθρώπους παραπάνω. Και τι γίνεται αν ποτέ δεν ανήκες στους «μερικούς ανθρώπους παραπάνω»; Τα δισκάδικα της ζωής σου είναι το Other Music στη Νέα Υόρκη, το HHV στο Βερολίνο, το Revolver στο Μπρίστολ και το Rough Trade στο Notting Hill. Όχι ότι το άλλο Rough Trade στη Liverpool Street σου πέφτει λίγο, ούτε κι εκείνο το μακρινό στο Williamsburg. Μόνο του Μπρίστολ δεν έχεις καταφέρει ακόμα να επισκεφτείς. Τα δισκάδικα της ζωής σου, Αθήνα: Μια τρύπα που είχε στα τέλη των 70s ο Νίκος ο Δεϊμέτζης στην Πλάκα, το Happening με Ηλία, το Music Corner που κάποτε δούλεψες, το υπόγειο του Βασιλάκα στα 80s και η Ελένη στη Νέα Σμύρνη. Τελικά, θα βγεις να πα' να πάρεις δίσκους;

► Λίστες, λίστες, λίστες... Το καινούργιο των National, στα τέλη του Απριλίου, φοβερός τίτλος, «First Two Pages Of Frankenstein» και τρία ως τώρα πολύ καλά τραγούδια. Ο Nick Waterhouse με το «The Fooler», που πήγε μετά το Πάσχα –των καθολικών– στις 14 Απριλίου, όπως και το «Raw Lessons» των Spectacular Diagnostics, μαζί με την «Equatoriana» του Polibio Mayorga,

που θα βγει στην Analog Africa. Τροπική ψυχεδέλεια, λέμε. Quite cult αλλά ό,τι πρέπει. Ίδια μέρα, 14 Απριλίου, βγαίνει και η «Roots Of Chicha», κάτι ψυχεδελικές, βλαμένες κούμπιες από το Περού. Η αρχή έγινε με την Infopesa, αυτήν την απίστευτη περουβιανική εταιρεία. Θα γράψω αναλυτικά. Τον Μάιο, η Soul Jazz θα βγάλει το «Yo! Boombox: Hip Hop, Electro, Disco Rap 1979-83», ένα τριπλό βινύλιο με πρώιμο hip hop, straight outta Bronx. Δεν χάνεται με τίποτα! Τον Ιούνιο έχει καινούργιο Cat Stevens, που ακούγεται στα 75 του σαν 25άρης. Και τον Ιούλιο το tribute στον Nick Drake, όπως και το βιβλίο-βιογραφία του Drake από τον άπιστο Richard Morton Jack. Από τα εγχώρια, επανέκδοση του πρώτου Στέρεο Νόβα, το «Arte Povera» του Beatz Pliz και το καινούργιο Παίδι Τραύμα. Και βλέπουμε...

► Λίστες και για τα ακριβά: Θέλω τα πρώτα δύο της Island, Lance Hayward στο Half Moon Hotel, I & II. Κυκλοφόρησαν το 1959 και το 1960 αντίστοιχα με αριθμούς καταλόγου CB 21 και CB 22, δηλαδή Chris Blackwell είκοσι ενός και Chris Blackwell είκοσι δύο ετών. Το box set των Calexico «Road Atlas», το «Ask Me Tomorrow» των Mojave 3 στην 4AD, το βινύλιο με τις σπιτισίες ηχογραφήσεις της Molly Drake, της μαμάς του Nick. Είναι και μερικά ακόμα, δεν θυμάμαι...

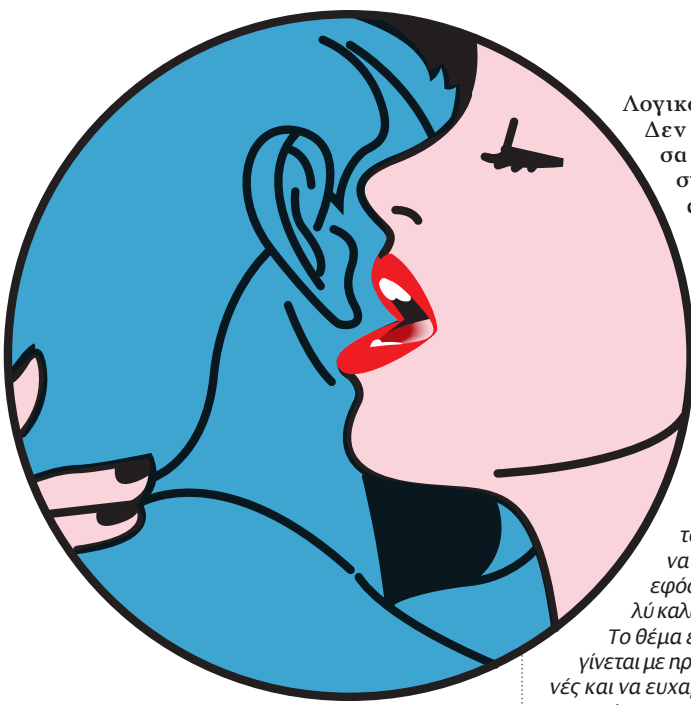
► Γυρίζω πίσω. Τα πράγματα που είδα κι αγάπησα πιο πολύ μέσα στον χειμώνα ήταν η «Πομόνα» του Μοσχόπουλου στο

θέατρο, τα «Φαντάσματα του Ινιέρν» του McDonagh στο σινεμά και τα «Νούμερα» του Δεληβοριά στην τηλεόραση. Και βέβαια η «Φωνή μέσα στη νύχτα», το ντοκιμαντέρ για το ραδιόφωνο, που έκανε η Όλια Λασκαράτου με τον Χρήστο Τόλη και τον Άρη Λυχνάρη. Μπερδεμένα μας τα λες σήμερα...

► Κοίτα, οι Σημειώσεις Ενός Μονομανούς δεν είναι βιβλίο, δεν είναι άρθρο, δεν είναι δισκοκριτική, δεν είναι συνέντευξη. Είναι... Σημειώσεις. Ξέρεις, σκόρπιες. Κάποιες φορές είναι δομημένες. Ξεκάθαρες. Και κάποιες άλλες φορές, είναι χαοτικές. Μπλέξιμο. Τρέλα. Mess, πώς το λένε; Δεν βγάζουν λαγούς από το καπέλο, δεν αποτελούν ένα είδος μεθόδου απόκτησης γνώσης αλλά μια αντιμετώπιση χαλαρής ακρόασης, ανάγνωσης και αποτύπωσης των βιωμάτων που συμπωματικά σκάνε στη μούρη μου. Για όποιον το θέλει.

► Από βιβλία, θέλω να πάρω «Το αλλόκοτο και το απόκοσμο» του Μαρκ Φίσερ (εκδ. Αντίποδες), τη «Θάλασσα της ηρεμίας» της Emily St. John Mandel (εκδ. Ίκαρος) και τις «Ανταποκρίσεις από άλλες διαστάσεις» της Ούρσουλα Λε Γκέν – Λε Γκούιν, πιο σωστά (εκδ. Αίολος).

ΥΓ: Τελικά, θα βγεις να πα να πάρεις δίσκους! Ίσως όχι το πρωί, προς το βραδάκι, στην Ελένη. Και βιβλία, στον Άγη και τη Ζωζέτα ή στην Άννα... όπου σε βγάλει ο δρόμος.

Λογικό δεν είναι να μη θέλω; Δεν θέλω να είναι παρούσα στην τόσο σημαντική στιγμή της ζωής μου. Θα αισθάνομαι αμήχανα. Την επόμενη μέρα ήρθε και μου είπε ότι δεν θα την καλέσει, ένιωσα μια ανακούφιση, αλλά και λίγο περιέργια μέσα μου...

Σουπδός ο σύζυγι! Φίλη μου, αν εσύ έχεις εμπιστοσύνη στον μέλλοντα σύζυγό σου, γιατί όλο αυτό το σκηνικό; Χρειάζεται να το ψάξεις λίγο μέσα σου και να σε καθισχύσεις. Φυσικά, εφόσον δεν ένιωθες άνετα, πολύ καλώς έπραξες και του το είπες. Το θέμα είναι να λύνονται όλα, όσο γίνεται με ηρεμία και διάλογο χωρίς φωνές και να ευχαριστηθείτε ως ζευγάρι την εμπειρία της συνδιοργάνωσης του γάμου. Δεν μπορώ να βλέπω ζευγάρια να μαλώνουν πριν τον γάμο για το αν οι μομπονιέρες θα είναι κίτρινες ή πράσινες. Το θέμα είναι να το ευχαριστηθούμε. Ίσως ο άνθρωπος να έχει μια καλή σχέση με την πρώην και στο πλαίσιο αυτό να ήθελε να την προσκαλέσει, κατάλαβε όμως το αίτημά σου και έκανε πίσω. Σε κάθε περίπτωση, μπορείς να το συζητήσεις μαζί του, γιατί το να σκέφτηκε να την καλέσει στον γάμο ίσως σημαίνει ότι υπάρχει μια επαφή ή μια αλληλοεκτίμηση. Μάθε. Πολιτισμένα πάντα! Γιατί όσο παραμένει όλο αυτό στη σφαίρα της φαντασίας σου, μπορεί να μεγαλώνεται, και ίσως χωρίς λόγο.

Έχω ζήσει πολλά σε αυτή τη ζωή, αλλά αυτό πρώτη φορά! Βγήκα ραντεβού με ένα παιδί που γνώρισα στα social και πήγαμε για καφέ και φαί. Εκεί που μιλούσαμε περί ανέμων και υδάτων, αρχίζει να μου λέει ότι έχει ένα οικονομικό θέμα και δεν ξέρει πώς να το λύσει και γενικά ψιλοπέσαμε κάπως. Αυτά τα θέματα, η αλήθεια είναι, δεν τα συζητάς συχνά, ειδικά σε πρώτο ραντεβού. Μην στα πολυλογάς, στεναχωρήθηκα κάπως και αυτό που μπορούσα να κάνω ήταν να τον κεράσω, όχι ότι μου περισσεύουν δηλαδή. Λίγο πριν φύγουμε, μου ζήτησε δανεικά 50 ευρώ, αν έχεις τον θεό σου! Του έριξα άκυρο φυσικά και όπου φύγει φύγει. Μου έστειλε μήνυμα, αλλά ακόμα δεν του έχω απαντήσει. Μόνο σε μένα τέτοιες περιπτώσεις.

Εσύ πρέπει να κάνεις παρέα με μία φίλη μου που της τυχαίνουν κάτι αντίστοιχες περιπτώσεις! Δεν αποκλείει το γεγονός ότι μπορεί να έχει σοβαρό οικονομικό θέμα ο άνθρωπος, αλλά για μένα δεν ζητάς χρήματα τόσο εύκολα και ειδικά από έναν παντελώς άγνωστο. Εξαρτάται, βέβαια, και από το τι εντύπωση σου έκανε ο τύπος αυτός στο ραντεβού, αλλά νομίζω έκανες το πιο λογικό και ασφαλές. Κέρασες το τραπέζι και μέχρι εκεί. Μπορείς, αν θες, να του απαντήσεις και να του πεις ότι αισθάνθηκες λίγο αμήχανα με το περιστατικό, ειδικά πως κάπως ένοιωθες. Διακοπές έρχονται! Πάρε τον χρόνο σου! Να περάσεις και να περάσετε υπέροχα με τους αγαπημένους σας κοντά σας. Καλό Πάσχα!

Χαιρετώ το πιο συμπαθητικό Μανεκέν! Τζένη μου, έρχομαι για βοήθεια σε σένα μπας και μου δώσεις καμιά ιδέα. Τον τελευταίο καιρό, έχω οπαστεί πολύ με τον κολλήτο μου, ο οποίος από εκεί που βγαίναμε και ήταν η χαρά της ζωής ξαφνικά έχει κλειστεί στο σπίτι του και βγαίνουμε μόνο για περπάτημα και στο τσακίρ κέφι παίρνουμε μια μπύρα και αράζουμε σε κανένα παγκάκι. Έχει μιζεριάσει εντελώς, τον ρώτησα τι συμβαίνει και τι μου απάντησε; Ότι κάνει αιματηρές οικονομίες για να πάει το καλοκαίρι στη Μύκονο! Του λέω «πας καλά»; μου είπε ότι είναι όνειρο ζωής να πάει και ότι αγοράζει μόνο τα απαραίτητα, έχει κόψει τις εξόδους και τρώει μόνο σκέτα μακαρόνια. Τα συμπεράσματα δικά σου!

Καλέ, τι στοχοπροσήλωση, τι ιώβειος υπομονή ο φίλος! Τώρα, βέβαια, για είμαι εγώ να κρίνω τους στόχους και τα όνειρα του καθενός; Απλώς μπορείς να συζητήσεις με τον φίλο σου αν δεις ότι φτάνει σε οριακά σημεία. Ίσως τόσο καταπίεση και στέρηση δεν αξίζουν για 1-2 εβδομάδες διακοπών. Αυτό το «μόνο σκέτα μακαρόνια» με εξόλησε. Επίσης, μπορείτε να καθίσετε παρέα και να αναζητήσετε πιο low budget λύσεις από τώρα για Μύκονο και ο φίλος να χαλαρώσει λιγάκι. Πλοία, διαμονή, εξόδους, κάπως θα τα φέρετε βόλτα. Δεν είναι ανάγκη κι εσείς να το χίσετε σαν τον Ωνάση.

Διανύω μια αρκετά ευτυχισμένη στιγμή στη ζωή μου γιατί σε λίγο καιρό θα παντρευτώ τον έρωτά μου. Είχα μια ένσταση, όμως, η οποία μας έφερε σε έναν τσακωμό. Κάνοντας πριν από λίγες μέρες τη λίστα με τους καλεσμένους, είδα ότι στο δικό του χαρτί είχε γράψει το όνομα της πρώην του και με έπιασε μια ταραχή. Φυσικά, του δήλωσα κατευθείαν την αντίθεσή μου, αλλά εκείνος μου είπε ότι δεν είναι και τόσο κακό να την καλέσει στον γάμο μια και τη θεωρεί φίλη του. Του δήλωσα ότι αν δεν τη βγάλει από τους καλεσμένους δεν πρόκειται να παντρευτούμε και παρεξηγήθηκε, αλλά δεν με νοιάζει. Τσακωθήκαμε πολύ και φωνάζαμε ο ένας στον άλλο πολύ.

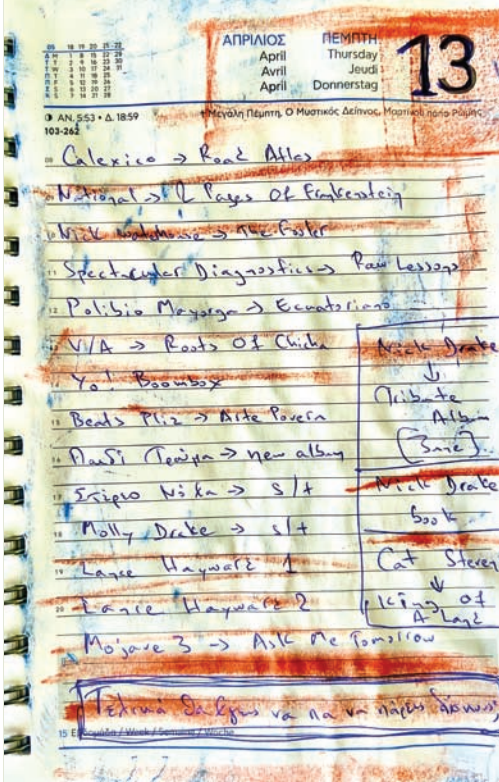
ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ -Reloaded-
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

© JOHN HOLMES

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μίλα μου βρόμικα. Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXLXXI Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΩΛΡΑΚΗ

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Σίγουρα θα είναι μια πιο θετική εβδομάδα καθώς ξεκινάει με σελήνη στον φίλο σου Τοζότη. Αυτό δεν σημαίνει πως θα είναι μία εύκολη εβδομάδα καθώς αλλάζουν πολλά στον τομέα της φιλίας αλλά και των ερωτικών. Ίσως νιώσεις την ανάγκη να κάνεις μία απόπειρα επανασύνδεσης. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου, δεν μπορώ άλλο, βαρέθηκα. Αν είσαι ήδη σε σχέση, θα θέλεις να την ανανεώσεις με τον λάθος τρόπο και θα αρχίσεις τη μουρμούρα. Τα οικονομικά σου παίρνουν την πάνω βόλτα - δεν ξέρω αν υπάρχει αυτή η φράση.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Αυτή την εβδομάδα θα την ονομάσουμε εβδομάδα ανάπαυσης, πέραν από Μεγάλη εβδομάδα. Θα θελήσεις να πάρεις τον χρόνο σου και να βρεις λίγο τον εαυτό σου. Έχεις σπαταλήσει πολλή ενέργεια τον τελευταίο καιρό στο να βοηθάς. Θα πάρεις μία απόφαση για κάποια σχέση σου που μπορεί να είναι και φιλική. Το σίγουρο είναι ότι ένας κύκλος κλείνει αυτή την εβδομάδα και είναι για καλό. Πολλές οι συζητήσεις για τα οικονομικά, εσύ όμως είσαι επιφυλακτικός και καλά κάνεις.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Φεύγει η κατίφεια και η κακή διάθεση. Είσαι ο κυρίαρχος του εαυτού σου είσαι πλέον το boss της διάθεσής σου. Μην παρασυρθείς από ανεμελιά και επιπολαιότητα στα γκομενικά σου γιατί δεν είσαι εσύ αυτό. Καλά, βασικά εσύ είσαι αλλά το θέμα είναι να μην το καταλάβουν και υπόλοιποι. Θα γίνουν πολλές συζητήσεις για την εξέλιξη σου στο επαγγελματικό κομμάτι αλλά θα γίνουν και συζητήσεις στο ερωτικό κομμάτι, είτε είσαι σε σχέση είτε δεν είσαι. Το σίγουρο είναι ότι θα έχεις μια πάρα πολύ όμορφη εβδομάδα.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Αναρωτιέσαι για το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα και τι θα κάνεις επιτέλους στη ζωή σου και σκάει ένα νέο το οποίο -ευτυχώς- θα σε αποσυντονίσει από τη μίρλα σου. Σίγουρα θα έχεις κάποια νέα από εξωτερικό... φίλος θα 'ναι, συγγενείς, επαγγελματικό; Κάτι θα 'ναι πάντως. Στα οικονομικά μην παίρνεις ακόμα θάρρος γιατί ίσως να προκύψουν έξοδα την επόμενη εβδομάδα. Κατά τ' άλλα, στα ερωτικά όλα βαίνουν καλώς.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Η εβδομάδα ξεκινάει με πάρα πολύ καλή διάθεση και με ένα πολύ καλό νέο που θα έχει να κάνει με ταξίδι ή με διακοπές. Λογικό θα μου πεις, εφόσον είναι Μεγάλη εβδομάδα. Παρ' όλα αυτά, κάπου στη μέση της εβδομάδας θα γίνουν επικοινωνίες για την εξέλιξη σου, ίσως και για μία μετακίνηση που θα έχει να κάνει για δουλειά. Σκέψου το καλά πριν το συμφωνήσεις καθώς η Αφροδίτη στους Διδύμους μάς κάνει αρκετά επιπόλαιους. Στα ερωτικά βρίσκεσαι σε καλή φάση και, παρόλο που οι πειρασμοί είναι πολλοί, εσύ θα μείνεις σταθερός στην επιλογή σου.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Αν η εβδομάδα είχε τίτλο, αυτός θα ήταν mixed feelings. Κλείνουν κύκλοι κι εσύ για να το δεχτείς θα πρέπει να είσαι πιο συντονισμένος και πιο συναισθηματικά ανεπηρεάστος. Αυτό θα το καταφέρεις μέσα από τους φίλους σου και τις επαγγελματικές προτάσεις που θα είναι πάρα πολλές. Στα ερωτικά σου ακόμα ψάχνεσαι και δεν έχεις ιδέα τι θέλεις, πράγμα που σε κάνει να αποσυντονίζεσαι, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι αυτή την εβδομάδα θα λείψει το φλερτ. Στα οικονομικά σου πας πολύ καλύτερα.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Και επιτέλους λίγη ηρεμία και λίγη επιτυχία, βασικά πολλή επιτυχία. Αυτή την εβδομάδα θα ξεκινήσεις με ένα πάρα πολύ καλό νέο που θα αφορά την εξέλιξη σου. Πολλές οι επικοινωνίες και πολλή η διάθεση για έξω, που σε κάνει να μεις και σε μία διαδικασία εξέλιξης στο ερωτικό κομμάτι αν είσαι ελεύθερος. Αν είσαι σε σχέση, σίγουρα θα έχεις κάποια συζήτηση που θα σε κάνει να κατασταλάξεις για το τι παίζει. Οικονομικά υπάρχει σίγουρα μία αποδιοργάνωση αλλά όλα σιγά σιγά μπαίνουν στον ίδιο δρόμο.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Σίγουρα αυτή η εβδομάδα θα είναι πιο θετική από την προηγούμενη, τουλάχιστον όσον αφορά τα επαγγελματικά. Θα κάνεις πολλές σκέψεις και πολλές συζητήσεις για τη δουλειά σου. Έχεις απογοητευτεί και θέλεις μία κάποια ανανέωση. Και επειδή κατατρέχεις πάντα στο παρελθόν σαν καλός Σκορπιός που είσαι, τη λύση θα σου τη δώσει κάποιο άτομο από εκεί. Αν περιμένεις κάποια απάντηση για τα επαγγελματικά, θα είναι θετική. Στα ερωτικά είσαι λίγο άστατος καθώς δεν έχεις χρόνο να σκεφτείς. Οικονομικά όλα μπαίνουν στον αυτόματο πιλότο και είσαι πιο χαλαρός.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Μία εξαιρετική εβδομάδα ξεκινάει με εσένα πρωταγωνιστή και τη Σελήνη, θα κάνεις πολλές επικοινωνίες για ό,τι σε απασχολεί. Ευχάριστες συναντήσεις και πάρα πολλές ευκαιρίες και στη δουλειά αλλά και στο ερωτικό κομμάτι. Προσπάθησε να μη φορτωθείς με έπαρση γιατί ίσως γίνεις αντιπαθής. Η τύχη είναι με το μέρος σου, να της φέρεσαι με σεβασμό για να σου φέρεται και εκείνη. Ένας έρωτας από το παρελθόν επιστρέφει και δεν υπάρχει λόγος να πεις όχι. Οικονομικά θα πάνε όλα πολύ καλά.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Εβδομάδα-ανακούφιση θα την ονομάσω και μακάρι να είναι έτσι καθώς θα βρίσκεσαι σε μία θέση που ό,τι έχεις κάνει τον προηγούμενο καιρό και όσο έχεις δουλέψει, το βλέπεις τώρα να τσουλάει από μόνο του. Στα γκομενικά τα ίδια... θα βρίσκεσαι σε μία αβεβαιότητα επειδή εσύ την έχεις επιλέξει. Αν είσαι σε σχέση, τίποτα το καινούργιο - πρόσεξε απλά να μη γράφεις το ταίρι σου γιατί θα σου γκρινιάζει. Οικονομικά θέλεις ακόμα δουλειά για να στρώσεις από τις βλακειές που έχεις κάνει στο παρελθόν.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Ανήκει στους τυχερούς της εβδομάδας καθώς ένας νέος έρωτας караδοκεί. Προσπάθησε να έχεις τα μάτια σου ανοιχτά σε κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται και να μην υποτιμάς τους ανθρώπους που έχεις γύρω σου αλλά και τις νέες ευκαιρίες που θα σου φέρουν. Στα επαγγελματικά θα έρθει μία απρόσμενη λύση που θα σε ανακουφίσει. Οικονομικά ζεις ακόμα τα απόγερα από τον Κρόνο αλλά σιγά σιγά φτιάχνουν τα πράγματα.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Αυτή την εβδομάδα πρέπει να είσαι ήρεμος και να παίρνεις απόσταση για να βλέπεις καλύτερα τα πράγματα, μην κάνεις παρορμητικές κινήσεις και μην ενθουσιάζεσαι με την παραμικρή βλακεία που σου λέει ο καθένας, είτε αυτό έχει να κάνει με επαγγελματικά είτε με ερωτικά. Αν κάποιος ξέρει να ξεχωρίζει τις παπάτζες, αυτός είσαι εσύ. Στο ερωτικό κομμάτι θα γυρίσει σίγουρα κάποιος πρώην - αν τραβάς μαζοχιστικές τάσεις, κάνε τη βλακεία. Στα οικονομικά προσοχή, μη χαλάς σε βλακειές, σε παρακαλώ πολύ.

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Deluxe

Ανοιξιάτικες απολαύσεις

Deluxe
Πατάτες ογκρατέν
• Μπρόκολο
• Ανθόγαλα
και τυρί Έμενταλ

Κάθε συσκ. 400 g

3,99€

1 Kg = 9,98€

Καλωσορίστε την άνοιξη με εκλεκτές γεύσεις Deluxe που θα βρείτε αποκλειστικά στα καταστήματα Lidl.

 lidl-hellas.gr

Κάθε
μέρα
αξίζει!